ANUL II. — 359 — 5 BANI IN TOATA TERA. — Un număr vechiŭ 10 bani. — VINERI, 1 NOEMBRE 1885

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă Românu lei 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCUREȘCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 baniĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 31 Octombie 1885

Pe când la noĭ se pare că le la micĭ până la marĭ suntem hotărîțĭ ă nu tragem nicĭ un folos din practica legilor ce am înscris în codicele nostru civil și penal, pentru ca să ajungem la îmbunătățirĭ, în cele-l-alte părțĭ ale lume —vorbim de țĕrile civilizate,—opiniunea publică glăsuiește unanimă, se rĕsvătește de la o graniță la alta a țĕrilor, nu aât în cestiunile de politică militantă, cât în potriva acelora dintre legile eczistenți ce s'aŭ recunoscut că sunt neomenóse saŭ ale căror rezultate n'aŭ corespuns înaltelor principiĭ de dreptate către cari omenirea întreagă se simte atrasă astă-zĭ ca de un puternic magnet.

Ne lăudăm adesea că avem una dintre constituțiunile cele maĭ liberale din Europa și ca legiuirile ordinare după carĭ se conduce justiția nóstră sunt tot atât de înaintate, de echitabile, de bine întocmite, ca legiurile țĕrilor carĭ, în acéstă privință, sunt luate de model.

Adevĕrul însă este alt-fel. Nu zicem că legislațiunea românească nu s'a inspirat dupĕ codicele francez; ea este chiar o decălcare exactă a acestuĭ codic, fără ca să se fi ținut socoteala de caracteristica, de tradițiunile, de trebuințle națiuneĭ nóstre, de gradul eĭ de cultură și de dispozițiunile bune ce eczistă în legile anterióre nenorociteĭ confacerĭ a codiceluĭ Napoleonian.

Ca să constatăm că afirmțiunea este cât se póte de întemeiată, e destul să spunem că, cu constituțiun și legile de care ne mêndrim, s'aŭ ținut arondismentelor dreptul de a 'și alege ele suptprefectul, și nouĕ tutulo dreptul de a fi *vechiliĭ* înpricinaților naintea orĭ căror instanțe judecătore, fără ca să se pótă pune acesteĭ profunĭ, ce ar fi pe atunci, în adevĕr libe nicĭ o împiedicare. Era destul, în ele timpurĭ pe care le numim *înapoĭ*, ca cine-va să aibă încrederea înpri atuluĭ, pentru ca ușa tribunalelor să ne larg deschisă, pentru ca să pledez pentru ca să facă într'un cuvênt pe vocatul de astă-zĭ.

C. A. Rosetti, în alte ideĭ înaintate pe carĭ le adopt n'a socotit că se face retrograd mulând un proiect în acest sens, tru a reda tutulor, dreptul de gra în împrejmuirile judiciare.

Insușĭ C. A. setti recunoscea ast-fel adevĕrul pe c 'l spuserăm maĭ sus, că în nouile n e legiuirĭ, nu s'a ținut séma de nimi Legĭ bune și vrednice de a fi numi berale din orĭ-ce puncte de vedere, t țiuni, tot a fost nimicit de moderniĭ *ețaț* venitĭ din Paris, cu apriga dori de a ne desbrăca de haina trecutu spre a ne îmbrăca într'o haină ce a a ne strînge în spete, spre a ne încă n ghete cu tocurĭ ce adesea sunt ciate, pentru gloriola de a'și înscrie n le lor în fruntea unuĭ codice civil și l, furat și zăpăcit la urmă printr'o traducere, în cât nu se maĭ scie, citĭ multe articole, de sunt scrise în rom e saŭ în chinezesce.

Ace ar nu altele fiind însĕ legiuirile pe le avem, ar fi să ne mulțumim și cu ele, dacă am vedea cel puțin că modificarea lor se află în strînse rapórte de continuitate cu modificările ce se introduc în codicele-tată care le-a dat naștere.

Din nenorocire, nu numaĭ că nu există nicĭ o corelațiune între modificările ce se votează din vreme în alta de camerile nóstre și între cele cari se admit de parlamentul frances, ci putem să ḑicem chiar că tot codicele nostru, pare în general, destinat să se petrifice, să rĕmână operă nestrămutată, orĭ cât s'ar demonstra prin practica luĭ, că echitatea cea maĭ elimen tară este batjocorită de multele și nenumăratele dispozițiunĭ ce conține.

Așa de exemplu, dacă n'ar fi să cităm de cât dispozițiunea instrucțiuneĭ secretă în materie corecțională și criminală, dispozițiune ce, pentru cea mare parte din timpul cât durézĕ *acțiunea publică*, lasă pe acusat lipsit de orĭ-ce consiliŭ, de orĭ ce mijlóce de apărare, în fața magistratuluĭ interesat să predee anualmente justițieĭ numărul sĕŭ de vinovațĭ, dacă n'ar fi de cât acéstă dispozițiune pe care tot C. A. Rosetti a combătut'o timp îndelungat, dar fără succes, și tot ar trebui ca simțimêntul public să se revolteze în potriva acesteĭ nouĭ închizițiuni inventată de despotizmul claselor dirigente ale secoluluĭ al XIX lea.

Sunt însă numĕrate alte dispozițiunĭ legiuite de camerĭ, parafate cu semnăturĭ ministeriale și domnești, aplicate de magistrațĭ, ce sunt cel puțin tot atât de revoltătóre.

Este maĭ întâĭ procedura ce în materie corecțională nu e gratuită de cât până la Curtea de Casațiune, unde, cu tóte că taxele unuĭ recurs nu se plătesc de cât cu jumĕtate preț, dar tot se plătesc; astfel, pentru un om sărac, osândit pe nedrept de instanțele inferióre, acéstă lipsă de gratuitate complectă dinaintea înalteĭ Curțĭ, îĭ închide porțile recursuluĭ, 'ĭ rădică mijlocul de a zdrobi sentința nedreaptă, îl osândește să tacă, să 'și facă pedépsa la care erórea saŭ persecuțiunea l'a condamnat, îl reduce în fine să rêmână dezonorat pentru că n'a avut cele douĕ sute și câțĭ-va de leĭ necesitațĭ de facerea recursuluĭ sĕŭ!

Este iar faptul că legea nu prevede nicĭ o despăgubire materială pentru omul bănuit pe nedrept de justiție, târît pe nedrept de justiție dinaintea eĭ, închis în prevențiune în timp de lunĭ întregĭ, adesea orĭ în timp de maĭ bine de un an, și liberat pe urmă în virtutea uneĭ ordonanțe de neurmărire!

„*Eștĭ liber*!“ îĭ zice acea ordonanță.— Liber da; însă m'aĭ ținut închis opt lunĭ de ḑile, m'aŭ bănuit opt lunĭ de zile toțĭ concetățenĭĭ meĭ, mĕ vor bănui încă peste un an, peste doĭ, până la mórte. Liber ?.. Da; însă sunt opt lunĭ de zile de când nu muncesc; comerțul meŭ s'a ruinat, clientela mea m'a părăsit și nu am nicĭun alt capital de cât cele opt lunĭ de închisóre nedréptă! Liber ?... Da; însă în timp de peste douĕ sute de zile copiĭ și nevasta mea aŭ țipat de fóme, aŭ cerșit pe drumurĭ; cel maĭ mare a lâncezit și mi-a murit, cel de al doilea e prins de frigurĭ; cel maĭ mic 'și-a părăsit scóla că nu maĭ avea haine!

— Liber ?... Da; omul despre care e vorba e liber să móră de fóme saŭ să omóre pentru ca să 'l închidă iar de astă-dată pentru ce-va întemeiat, de astă-dată pentru vecĭ!

Dacă acuma se va ține sémă că persecuțiunile saŭ erorile judiciare sunt maĭ dese de cât se crede; dacă iar ne vom da socotéla că nu s'a luat în cercetarea acestuĭ articol de cât douĕ saŭ treĭ exemple dintre nedreptățile ce se comit sub scutul legilor despre care vorbirăm, nedreptățĭ patronate de aceste legĭ, ce decurg chiar dintr'ênsele, nu încape îndoială că vom căuta cu toțiĭ ca, în linisce și în bună chibzuință, să ajungem la îmbunătățirile, la reformele ce se impun într'o asemenea situațiune.

In Franța,—unde se află originalul codiceluĭ nostru civil și penal, — s'a admis deja ca un advocat să asiste pe prevenit saŭ pe acuzat în tot timpul instrucțiuneĭ, căcĭ *apĕrarea* trebue să încépă o dată cu *acuzațiunea*. In Englitera, instrucțiunea secretă există încă maĭ puțin. In fine, întru cât privesce despăgubirea materială pe care justiția o datorește unuĭ om arestat saŭ chiar condamnat pe nedrept, ea a devenit o cestiune de ordine morală atât de superióră în cât chiar ḑiarele conservatóre francese o susțin.

Dacă dar ne am luat de model, saŭ maĭ bine ḑis, ne-am apropriat niște legĭ străine ce nu eraŭ croite pentru noĭ, n'ar fi bine ca cel puțin să perfecționăm codificarea făcută, s'o maĭ scurtăm într'o parte, s'o maĭ lărgim într'alta, să facem în fine dintr'ênsa maĭ puțin un codice de procedurĭ, de formalităț, de legĭ apăsĕtóre și maĭ mult un *codice de justiție ?!*...

Asa.

Misionar african.—(Veḑĭ pag. 3)

DIN LONDRA

(*Corespondența particulară a „Universuluĭ“*)

27 Octombre

Douĕ lucrurĭ ocupă acum pe englesĭ: alegerile generale și rĕsboiul birman. In privința alegerilor v'am vorbit în câte-va din ultimele mele scrisorĭ și nu voiŭ avea acum să vĕ spun alt de cât că ḑiarsurile se urmézĕ necontenit, profe de credință ploaĭe pretutindenĭ, că și fe-

ale judeţel în privinţa neajunsurilor ce se aduce d către învĕţătorĭ perceptorilor de cimscripţiunĭ la achitarea lefilor, invită e toţĭ învĕţătorĭ rurali a se presinta termen la percepţii pentru a 'şĭ lulefile ; alt-fel se va depnne la casa de punerĭ.

P. minist.—*Haret.*

UNIVERSUL

Cu începere de la 1 Noembre deschide un noŭ abonament de douĕ lunĭ, care costă numaĭ treĭ leĭ.

Cine se va abona trimiţênd aceştĭ treĭ leĭ, primesce gratis calendarul *Universuluĭ*.

Acest calendar este de format mare şi conţine materii noŭ şi originale, conţine învĕţăminte folosite pentru mume şi menagere, pentru funţionarĭ şi negustorĭ, conţine povestirĭ mĕtóre şi istoriĭ hazliĭ. Are noĭ şi frumóse ilustraţiĭ.

Evenimenteledin Balcanĭ

Depeşĭ şi informaţiĭ speciale ale „Universuluĭ“

DIN BULGARIA

Expulsarea serbilor continuă.—Dupĕ o depeşă din Pirot, secretrul agenţieĭ serbe din Sofia a fost condus la Pirot sub escortă de gendarmĭ. Tupele bulgare sunt înşiruite pe hotar. Cle maĭ multe însĕ sunt grămădite la Zaribrod. Zaribrod e un oraş de 4000 locuitorĭ şi are câteva clădirĭ fórte frumóse înte cari este prefectura şi seminarul. Orşul se află într'o vale înconjurată de munţĭ; el se vede fórte bine de la graniţa sêrbéscă.

Tóte edificiile sunt puse la dispositiunea armateĭ.

In Zaribrod se află comandantul posturilor de la Tern pânĕ la Bercoviţa. Sub comanda sa se află patru batalóne de infanterie, douĕ bateriĭ şi douĕ escadróne. La Zaribrod se maĭ află încă opt tunurĭ marĭ dintre carĭ patru în lagăr şi alte patru la cincĭ chilometri spre sud în nisce posiţiunĭ naturale.

Cine trece graniţa e numaĭ de cât prins de bulgarĭ.

O femee cu un copil de treĭ lunĭ a fost prinsă fiind-că se dusese sá ia apă de la un izvor la 10 paşĭ dincóce de hotar.

Un consiliŭ de miniştriĭ a avut loc alaltă-ierĭ la Sofia. La acéstă şadinţă a luat parte d. Caravefoff, care a plecat la Filipopole. Consiliul a hotărît să se opue cu forţa reocupăreĭ Rumelieĭ de către turcĭ. Se ţice că poporaţiunea otomană din Bulgaria iscălesce o noŭĕ adresĕ către sultan în care 'l rógă a consimţi chiar în contra voinţeĭ puterilor la unirea Bulgarieĭ. Sórta nóstră depinde de resoluţiunea pe care va lua-o padişahul.

DIN TURCIA

Sultanul s'a înfuriat aşa de tare de purtarea împuternicituluĭ engez în cel din urmă consiliŭ de miniştriĭ turcĭ, care s'a ţinut joĭ, în cât a ordonat delegaţilor turcĭ din conferinţă să mérgă în d'acord cu cele treĭ puterĭ imperiale. De óre-ce actualul cabinet s'a identificat prea mult cu Anglia şi maĭ cu sémă marele vizir, e fórte cu putinţă o noŭă schimbare ministerială. Se crede că Server-paşa va fi chiemat ca mare vizir.

Pregătirile militare continuă cu mare activitate ; cea maĭ mare parte din trupe sunt îndreptate acum în Macedonia ; la fruntaria Rumelieĭ n'aŭ rĕmas de cât 14,000 oamenĭ ; mulţĭ din aceştia aŭ fost detaşaţĭ şi trimişĭ la Adrianopole.

Se fac marĭ pregătirĭ de mobilisare în Siria, de unde se vor aduce cu timpul peste 20,000 de oamenĭ.

Consiliŭ practic

Petele de cernélă de pe stofele albe se pot scóte fórte uşor, spălându-le cu săpun şi cufundându-le pe urmă în o apă în care am turnat puţine picăturĭ de acid clorhidric.

Spice din Străinătate

Agitaţie în Mexic.—Din Filadelfia se depeşézĕ câtre „Times„ cĕ în Mexic cu cât se apropie epoca alegerilor preşedenţiale cu atât creşce agitaţia care a şi produs deja desordinĭ sângeróse.

Din pricina desbinărilor politice maĭ dăunădĭ la Bustamente ambele partide protivnice începură să se împusce cu revolverele şi furĕ 6 morţĭ şi 15 răniţi.

—o—

Măcel în Prusia Un măcel îngrozitor s'a petrecut zilele trecute la Graniţa Prusieĭ şi Heseĭ între Bredelar şi Maisberg.

Doĭ ómenĭ ascunşĭ la capătul uneĭ pădurĭ, înnarmaţĭ cu ciocane se repeziaŭ d'asupra persónelor ce se întorceaŭ de la târgul vecin, şi maĭ înnainte d'a se putea apăra amândoĭ ucigaşiĭ le omorâ cu lovicturĭ de ciocan.

Doĭ păstorĭ vrură să se împotrivéscă, dar ucigaşiĭ le rupserĕ umeriĭ cu ciocanele şi le rĕspândirĕ turmele.

Bărbaţiĭ, câţĭ treceaŭ pe acolo cădeaŭ sub lovicturile cruzilor ucigaşĭ.

Ceĭ carĭ putură scăpa de măcel alergară la Bredelar de unde o gramadă de popor şi de jandarmĭ se duserĕ la locul măceluluĭ.

Pe o lungime de 5 chilometre se vedeaŭ pe drum bălţĭ de sânge, 15 răniţĭ furĕ duşĭ pe acasă, alţiĭ 17 furĕ duşĭ la un birt unde sunt îngrijiţĭ de doctorĭ.

Amândoĭ ucigaşiĭ putură fi arestaţĭ, ei sunt din Rosenbeck ; unul dintre eĭ a maĭ stat câţĭ-va anĭ în puşcărie pentru omor a scăpat prin fugă, cumpĕrând pe păzitorĭ. Dăm aĭ portretul tovarăşuluĭ sĕŭ cu care a împărţit aceleaşĭ aventurĭ.

Ilustraţia nóstră

Am dat ierĭ portretul luĭ Bonomi, misionarul catolic prins de Mahdiŭ şi care

ANECDOTE

Răspuns potrivit. Doĭ inşĭ se iaŭ la cértă de la un nimic.

Amêndoĭ se insultă.

— O să 'mĭ daĭ séma de cuvintele dtale ţice A. Te provoc la duel.

— Eŭ nu mĕ bat nicĭ o dată, rĕspunse B.

— A! sciam eŭ c'o să refuzĭ, sciam eŭ.....

— Şi; se vede, că tocmaĭ pentru asta m'aĭ provocat.

Rîsete pe ceĭ presenţĭ.

***

O domnişóră cade într'o apă şi era cât pe aci să se înece dacă cine-va, care se găsea p'aprópe nu sărea s'o scape.

Când 'şĭ veni în fire, domnişóra declară mumeĭ sale că voia numaĭ de cât să ia de bărbat pe acela care a scăpat'o.

— Nu se póte, ţise tatăl.

— E însurat ?

— Nu.

— Dar nu e tînĕrul d'alăturea ?

— Eĭ, nu, este un câine mare de Tera Nova.

CALENDARUL „UNIVERSULUI“

Cel maĭ bogat şi maĭ eftin din tóte calendarele

Apare negreşit mâine

Pentru abonaţiĭ şi cititoriĭ „Universuluĭ“ se vinde cu 80 de banĭ.

Ultime Scirĭ

Belgrad, 30 Octombre.

Oficială—Povestirile guvernuluĭ bulgar în privinţa violărĭ graniţelor sunt falşe. Guvernul sêrb n'are trebuinţă să caute a crea un *casus belli*, pentru că atitudinea Bulgarieĭ îĭ dă de mult timp destule motive pentru a 'ĭ declara rĕsboĭ, dacă ar fi venit momentul Serbia urmăreşte o politică de Stat, pe când Bulgaria nu face de cât o politică revoluţionară.

Viena, 38 Octombre.

„Fremdenblatt desminte ca e vorba de demisiunea miniştrilor agrieulturel şi aĭ comerţuluĭ, contele Falkenhayn şi baronul Pino de Friedenthal.

Roma, 30 Octombre.

Contele Nigra, ambasadorul Italieĭ la Londra, e numit în aceeaşĭ calitate la Viena.

Petersburg, 30 Octombre.

Cele treĭ imperiĭ aŭ voinţa nestrămutată de a restabili statu quo ante. Este neexact că Austro Ungaria aderă la vederile Engliterel, care caută să înspăimênte pe Sultanul încredinţându-l că o acţiune militară ar fi periculósă pentru Turcia.

Bucurescĭ 31 Octombre.

Pentru îmormêntarea d-luĭ G. Rescann mort la Galaţĭ, primăria aceluĭ oraş a oferit una mie leĭ.

—o—

Aflăm că s'a amânat tragerea loterieĭ Atheneuluĭ Român, ce era a se face la 1 Noembrie.

—o—

Fabricele de cleĭ carĭ, dupĕ regulamentul industrielor insalubre, sunt trecute în clasa III, se claséza între industriele salnbre de clasa II.

—o—

In ţiua de Sf. Dumitru, 30 de bulgarĭ, înarmaţĭ cu puştĭ şi cu securĭ, aŭ năvălit într'un sat românesc din Dobrogea jefuind şi trăgênd focurĭ. Pânĕ să prindă autorităţile de veste, banda a fugit în Bulgaria.

Acest fapt, de va fi adevĕrat, nu e de natură a întări simpatia românilor pentru bulgarĭ.

—o—

Se cofirmăn scirea că d. E. Stătescu va lua portofoliul esternelor. D. C. Dimitrescu profesor la Universitate se ţice că va intra în cabinet ca ministru de instrucţiune.

—o—

Un noŭ ţiar de opositiune se susţine că va apare ţilele acestea.

—o—

D. general Cernat va inspecta aşĭ oficerĭ companieĭ sanitare.

—o—

Uniĭ ţic că generalul G. Angelescu va fi mutat de la Craiova la Galaţĭ în locul generaluluĭ Al. Angelescu care va fi ministru de resbel.

—o—

La esternatul secundar de fete din str. Furtuneĭ s'a ivit scarlatina.

—o—

Pe la unele şcóle publice din capitală nu s'a dat încă nicĭ lemne pentru foc.

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, şeful de tren sdrobit în gara Focşanĭ şi care de 16 anĭ slujea statuluĭ :

Suma din urmă leĭ 443 banĭ 78,
Bucurescĭ : M. Vasiliu b. 50.
Ploescĭ : Petre Nicolaŭ b. 20.—Lambru Eacov b. 20.—Nicolae Roman b. 20.—Ghiţă Roman b. 20.
Craiova : Stelu Petre l. 1 b. 50.
Focşanĭ : Camelia G. Vasiliu b. 50.—Roxanda C. Petrescu l. 1.
Piatra : Nicolae Theodorescu b. 50.—Pascalachi Cracovan l. 1. — Dimitrie Pomem l. 1.—Nicolae Sarasch l. 1. — Nicolae Pintilu b. 67. — Vasile Gheorghiu Cosocariu b. 65.—Ión Nadin l. 1.—Calistrat Bogasu l. 3.—Iancu Vor l. 1 b. 16.—Menseuri l. 1.—A. N. Nicolau b. 64.—Grigore (nedescifrabil) l. 1,—(nedescifrabil) Pascu b. 50. Total leĭ 461 banĭ 20.

Urmarea pe mâine.

De vêndare Via din valea Mantea (Valea călugărésca) a rĕposatuluĭ C. Bosianu. Acéstă vie se compune din 15 pogóne marĭ de vie lucrativă neatinsă de filoxeră şi 9 pogóne obraţie şi are o casă cu 6 încăperĭ. Doritorĭ se pot adresa la acest ţiar. 15—2—4.

Foiţa „Universului“ 3

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK
PARTEA ÎNTÊIA
IV

Domnul şi d-na Seldi

— Da, domnule, am vĕdut o dată în curtea fabriceĭ [illegible]rbind cu bărbatul meŭ ; l'am întrebat în urmă cine eraĭ, fiind-că aĭ un ester simpatic, domnule inginer, dar eŭ nu voesc să 'ţĭ fac compliment, poftim înăuntru.

D-na Seldi văzuse de departe pe inginer venind, şi asta voise să 'ĭ deschidă singură.

Cât pentru [illegible]inski, el se bucură de acéstă întâmplare ; dacă ar fi deschis o servtióre şi l'ar fi anunţat luĭ Seldi, acesta positiv nu l'ar fi primit dar; acum, o dată intrat în casă, trebuia să 'l întâlnéscă şi să 'ĭ vorbéscă.

Dómna conduse pe tênĕr într'un salon frumos mobilat *à la macart.*

Ea 'ĭ spuse că pentru moment d. Seldi se află în odaĭa obĭnuita luĭ baie şi 'l întrebă dacă 'ĭ era cu putinţă saŭ voia să 'l aştepte.

Ferdinand răspunse că 'l va ascepta avênd a 'ĭ vorbi despre lucrurĭ importante apoĭ se aşedă pe scaunul ce 'ĭ împinse d-na Seldi.

Acest scaun era astfel aşedat în cât tênĕrul stătea întocmaĭ dupĕ dorinţa stăpâneĭ caseĭ, cu figura într'o lumină plină.

Ea avea în faţă'ĭ o oglindă în care se privea necontenit.

— D-na Seldi nu póte pricepe de ceam venit, 'şĭ ţise Ferdinand. E cu neputinţă ca bărbatul eĭ să 'ĭ fi povestit despre purtarea luĭ lasă către John şi încă maĭ puţin despre intenţiunea d'aşĭ face pe Agnes amantă.

Că Ferdinand era însurat, nu scia d-na Seldi. Ea scia atâta că toţĭ împiegaţiĭ fabricilor trebuiaŭ să fie neînsuraţĭ, căcĭ Seldi plătea aşa de puţin, ca mulţĭ alţĭ negustorĭ, în cât era cu neputinţă uneĭ familiĭ să se susţie dintr'o singură léfă.

Iar dacă cine-va din strâmtorare estremă, voia să ia un post la dênsul, orĭ cât ar fi fost de puţin plătit, trebuia să s'ascundă că este însurat; astfel făcuse şi Ferdinand.

D na Seldi era o femee de treĭ-ţecĭ de anĭ, frumósă nu dar *interesantă.* Ceea ce plăcea luĭ Ferdinand la dênsa era o asemănare, în câte va privinţĭ, fórte pronunţată cu Matilda.

Femeile de la treĭ ţecĭ de anĭ încep a căuta cât se póte maĭ multă curte. Ea găsise pe Ferdinand de asemenea *interesant* de şi cam prost. Afară d'acésta dênsa scia din experienţă că toţĭ ómenĭ frumoşĭ sunt cam proştĭ.

Ferdinand, voind să 'şĭ facă din ea maĭ curând o amică de cât o vrăjmasă, 'ĭ spuse maşinalmente, (gândurile luĭ eraŭ în altă parte) tot ce se spune uneĭ femeĭ ce caută curte. Ii adresă linguşirĭ şi le însoţi cu obicĭnuita asigurare că nu face complimente.

Dênsa vorbi despre tóte. Mult despre teatru, puţin despre politică, câte-ceva din pictură dar maĭ mult şi cu pasiune despre musică. Ricard Wagner fu declarat de idolul eĭ.

Acésta ţinu până ce d. Seldi, sfârşindu'şĭ baia, intră în salon avênd dupĕ dênsul un servitor căruia 'ĭ poruncise să aprindă lumânările caseĭ căcĭ deja era nópte.

D-na Seldi întrebuinţă o graţie nepomenită spre a'şĭ lua concediŭ de la Ferdinand şi trecu în camera d'alăturĭ, ca s'asculte vorba dintre tînĕr şi bărbatul eĭ.

Cămătarul, posomorît şi amenințător, se trânti pe un fotoliŭ şi întrebă scurt şi brutal pe tênĕr :

— Ce vreĭ cu mine, sciĭ că te-am concediat din slujbă?

D-na Seldi părăsise salonul cu acéstă gândire despre tînĕr : frumos, fórte frumos, dar neinsemnat. Acum avea să vadă că se prea grăbise cu judecata.

— Ce vreaŭ cu d-ta ? ţise tênĕrul, dar trebue s'o sciĭ. Nu viŭ să mĕ maĭ umilesc pentru funcţiunea din care m'aĭ scos spre a 'ţĭ ajunge scopurile netrebnice. Viŭ să te întreb : unde sunt victimele d-tale, unde le-aĭ dus ? Unde este Agnes ?

Seldi remase nemişcat ; numaĭ ochiĭ luĭ se întorceaŭ ca aĭ unuĭ şérpe şi ca şi cum ar fi aşteptat ca tînĕrul să se întórcă în altă parte spre a se arunca asupra'ĭ.

Ţise aceste cuvinte, apăsat şi cu batjocură.

— Eştĭ nebun, tinere.

Ferdinand simţi o ură nespusă clocotindu'ĭ în pept. Se rĕdică teribil, dar în momentul d'apoĭ se stăpâni printr'o voinţă supra umană.

Rĕspunse cu răcélă :

— Se póte să aĭ drept ; dar vreaŭ maĭ bine să fiŭ un nebun de cât un scelerat, ca d-ta.

Seldi se cutremură de furie.

— Vreĭ óre să te arunc afară din casă? ţise el.

— Dacă acésta credĭ c'o să 'ţĭ facă bine, ţise tînĕrul cu liniște, n'aĭ de cât s'o facĭ. Te cred însă prea cuminte şi prea şiret pentru ca să 'ţĭ maĭ recomand că trebue să mĕ asculţĭ înainte d'a mĕ arunca pe uşă. Afară d'acésta, servitoriĭ d-tale atât sunt de rĕŭ plătiţĭ, atât de flămânzĭ sunt, încât nu vor voi şi nu vor putea să arunce pe cine-va afară, cu atât maĭ puţin pe mine. Dar dacă aş eşi d'aci, fără să fiŭ ascultat, sciĭ ce-aş face ? M'aş duce direct să denunţ cum înşelĭ statul cu plata dărilor, d'împreună cu amicul d tale Brühl, cum aĭ dispoiat pe John şi pe alţiĭ cu camete neruşinate.

(Va urma)

Valram Forst

Foița „Universului„

130

Bucătarul Regelui

PARTEA DOUA

XXVII

(Urmare)

— Fără îndoială, banii fac minuni, lăsați vĕ pe mine, și peste douĕ ceasurĭ veți avea tot, cum și o trăsură și lacheĭ.

— De o cam dată fiĭ așa de bun și pregătesce-mĭ o baie și dă-mĭ să dejunez.

— Numaĭ de cât, gentilomul meŭ.

Și argintarul, precedênd pe tînĕrul don Juan pe o scară cam întunecósă mormăia:

— Și când mĕ gândesc că cu atâtea treburĭ nu voĭ putea să ascult aĭ dimineță ca de obiceiŭ, leturghia întâia. Dumneḑeŭ să mĕ ajute și să mĕ ierte.

XXIX

Intr'o odae mare, splendid nobilată luminată de lumina slabă a uneĭ candele de nópte, dupĕ o perdea de damasc, într'un alcov larg, și într'un pat nu mai puțin larg dormia o femee fórte frumósă. Somnul eĭ trebuia să fie agitat, de óre-ce sprincenile 'ĭ eraŭ încruntate și o sudóre rece 'ĭ acoperia fruntea. De pe buzeel eĭ rumene și voluptóse scăpa un oftat lung.

Inelele dese ale pĕrulnĭ eĭ 'ĭ cădeaŭ în neregulă pe umerĭ și afară din plapomă se vedea un braț de o frumseță uimitóre înpodobit cu o brățară de pĕr închisă cu o cataramă de briliante.

Femeea asta era admirabil de frumósă, și cu tóte astea în înțățișarea acesteĭ creaturĭ adormite era ce-va care îngrozia.

In fundul odăieĭ o ușă se deschise fără de veste și se arătă o fată tînĕră; ea deschise o feréstră și lumina slaba a uneĭ dimineți triste și ploióse pătrunse în alcov. Adormita se desceptă și ridicându se în pat îșĭ învîrti ochiĭ pr'imprejur și țintindu-ĭ asupra tinereĭ servitóre, strigă cu un glas necăjit:

— Ce e?... de ce viĭ să mĕ turburĭ? Eŭ m'am culcat târḑiŭ astă nópte, și cât s'a făcut ḑiua viĭ să mĕ scolĭ. Sunt prost slujită.

— Sunt opt și jumĕtate, senora, rĕspunse servitórea tremurând.

— Iți poruncisem să mĕ descepți la améză.

— Dar, senora.... a venit don Guzman.

— Don Guzman!.... și nu cum-va a-intrat pe pórta mare?

— Da, senora.

— Ce imprudență!

— Nimenĭ nu l'a vĕḑut intrând; servitorul Excelenței Sale încă n'a sosit.

Acéstă Excelență era ducele de Uceda.

— Ducele a plecat fórte târziŭ aséră; când te-am însciințat, el nu plecase, tu te culcaseși, și l'am scos eŭ însămĭ pe pórta secretă. Ducele ar fi putut fi și acum aicĭ. Ți-am maĭ spus și altădată că, dacă don Juan vine la ore nepotrivite, trebue să 'ĭ vorbescĭ ca unuĭ strĕin și să nu 'l primescĭ. Lucrul acesta e convenit între mine și dênsul. Nu escĭ descéptă.

— Iertați mĕ, senora.

— In sfîrșit.... unde e acest Guzman?

— In salon, însoțit de o damă cu care a venit.

— O damă? și ce înfățișare are dama asta?

— E tînĕră, frumósă, elegant îmbrăcată și are fața palidă și ochiĭ roșiĭ a a în cât se pare că a petrecut o nópte rea.

— Unde aĭ ḑis că sunt eĭ?

— In salon.

— Atuncĭ îmbracă-mĕ.

Senora sări jos din pat, se îmbrăcă în grabă; îșĭ așeḑă puțin pĕrul, îșĭ puse o scufă mică pe cap, și porni spre o ușă secretă; dar, sosind acolo, se opri și ḑise servitóreĭ:

— Să intre numaĭ don Guzman.

—Ea se trânti într'un fotoliŭ, se înfășură într'o mantelă vătuită pe care și-o pusese pe umerĭ, și asceptă.

Peste un moment se arătă don Juan de Guzman, care, fără să 'și scóță pălăria, se opri în picióre, la o óre-care distanță de femee.

— Lucrurile merg cum mĕ asceptam eŭ, Ana, ḑise el.

— Prin urmare putem fi mulțumiți?

De sigur, afacerea regineĭ e pe sfîrșite; o dată ce vom la o parte acéstă piedică maĭ rĕmâne tatăl și fiul, e lucru lămurit.

— Dar... don Rodrigo?

— Don Rodrigo!... din ḑicire, dupĕ spusa doctorilor, nu e în me primejdie; nicĭ un organ esențial nu atacat; un deget maĭ sus orĭ maĭ jos don Rodrigo muria. Ieri séra el a pat vorbi mult cu mine, mi-a cerut sfatuși mi-a dat nisce poruncĭ. Peste câte-ḑile don Rodrigo va fi în picióre și va vor merge de minune.

— Dar ducele de Le a?

— El îngrijesce fórte bine de don Rodrigo. Din partea asta avem să ne temem; don Baltazar de uniga, ambasador în Englitera, a sc pe ducele de Uceda din camera priuluĭ, și ducele e înfuriat din pricina as. Nu sciŭ dacă Uceda are de sfătuit pe dracu; el a vorbit cu mine mult e tot și mi-a ḑis plecând: „trebue să e aruncăm plasa într'altă parte, ducele Lerma, tatăl meŭ. ne-a ghicit gândurĭ. Răbdare. Cât despre d-ta (asta se orta la mine), de óre-ce nu poți fi prințuluĭ fiĭ cel puțin mângâierea mea.“

— Ducele a ḑi asta?

— De sigur, a adăogat că de multă vreme ochiĭ meĭ împedicaŭ să dórmă.

— Și ce aĭ rĕpuns tu?

— Ca să caut un mijloc d'a uita frumusețea ochilor meĭ.

— Adică....

— Că nu reaŭ să sciŭ de ducele de Uceda.

— Și facĭ rĕŭ, fórte rĕŭ. Amorul duceluĭ ne pót fi de mare folos. Repet c ă aĭ făcut rĕŭ (Va urma).

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ȚACIU

No. 60. Strada Lipscani, No. 60.

Pe ḑiua de 30 Octombrie 1885.

	Cumpĕr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	91 1/4	92 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 1/2	87 1/2
6% Obligațiĭ de Stat . .	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	73 —	74 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	208 —	211 —
5% Scr. funciare Rurale.	86 —	86 1/2
7% „ „ „ .	102 —	102 1/2
5% „ „ Urbane.	81 1/4	82 1/4
6% „ „ „ .	00	00
7% „ „ „ .	97 —	98 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acț. Bănc. Naț. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naționale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acț. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint. . . .	14 —	14 1/2
„ „ Bilete bancă.	14 —	14 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Mulțumire

Stimabile Domnule Luchianoff,

Nu sunt în stare a vĕ mulțumi pentru escelenta d-vóstră producțiune *Chefir-Cumis* din care luând 50 butelie, mĕ simț deplin sănătos, scăpând de teribila tuse și junghiŭ ce suferiam. Mĕ simț datóre a vĕ mulțumi sincer și tot o dată a recomanda acéstă neprețuită producțiune a d vóstră tuturor suferinḑilor de acéstă bólă.

Cu profund respect *Wilhelmine Welmann*

Str. Sf. Voivoḑi No. 7.

TUBURI DE BASALT

Smălțuite pe dinăuntru și afară pentru canalisari și conducte de apa

Cărămiḑi refractare și Făina de Chamotte se găsesc de tóte dimensiunile bine asortate.— **Asphalt** pentru isolarea umidităței la construcțiuni și acoperișe de case. — **Asfaltare** de cuhne, trotoare, curți, terase și balcóne.

DEPOSIT DE TUBURI DE BASALT

Bucurescĭ, Calea Griviței No. 66.

Praf dentifrice de coraliu Preparație specială care curăță repede dinții ceĭ maĭ negligiați, și le dă tótă albéța isvoruluĭ, precum și impedică stricăciunea și tóte bólele relativ la dinți leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Regimul de lână contra răceleĭ și a reumatismuluĭ

Sistemul prof. Dr. IAEGER

Recunoscut pretutindeni ca cel mai escelent

Coronat de juriul medical din Londra cu MEDALIA DE AUR

AVIS

Sub-semnații, avênd numaĭ noi singuri dreptul de a fabrica vestmintele de lână ce se pórtă pe dedesupt, vestminte ḑise Normale, precum și cuverturile de paturi în lână curată de Cămilă

cari păzesc de răceli și reumatisme

Declarăm că am încredințat în România unicul deposit al produselor nóstre

CASEI

AU QUATRE SAISONS

72, CALEA VICTORIEI 72, LA COLȚ (In fața Palatuluĭ Regal)

Declarăm că nu recunóscem CA VERITABILE de cât flanelele ce se găsesc în acéstă casă.

W. BENGER'S SÖHNE (Stuttgart.)

7

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE

de la MĂNĂSTIREA de FÉCAMP (Sena inferióră, Franța)

DELICIOASĂ—TONICĂ—APERITIVĂ—DIGESTIVĂ

Adevĕrata licóre Benedictină de la Mănăstirea din Fécamp a devenit negreșit întrematorul la modă. E cea maĭ tonică, cea maĭ digestivă și în acelaș timp cea maĭ deliciósă din tóte licourile de masă.

Ea e întrebuințată cu fórte mare succes ca preservativ în afecțiunile epidemice, holerice.

Intrebuințare: Ca aperitiv, amestecată cu apă curată saŭ gazósă înainte de mâncare.

Ca digestiv, 1 saŭ 2 pahare dupĕ fie-care mâncare.

A se cere tot-d'auna în partea de jos a sticleĭ, Eticheta rectanghiulară purtând semnătura directoruluĭ general

Se găsește pretutindeni

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l Etranger
Alexandre aîné

HOTEL

TRANSILVANIA

No. 8.— Strada Gabroveni.— No. 8.

— BUCURESCI —

Situat în centrul capitaleĭ și al comerciuluĭ, de la 23 Aprilie a. c. trecut sub o nouă administrație ce nu a cruțat nimic pentru a 'l înzestra cu tot confortul dorit. Din noŭ arangiat cu sonerie electrică, etc. Se găsesce camere cu prețuri moderate. Serviciul prompt și consciincios.

Cu stimă **D. Russo.**

26-d.j.-15

Mórtea șórecilor Remediŭ fórte sigur și puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calep Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Faină bună și eftină

Important!

Făină bună și eftină pentru familie în angro și în detail se găsește numaĭ la Magasinele d luĭ

Stefan Illesch

situate în Calea Moșilor No. 56, și în piéța Amza, strada primăvereĭ, No. 6.

12—2

Faină bună și eftină

Faină bună

Faină bună

Glicerina rectificată și parfumată cu buchet de trandafir spre a vindeca scorojirile peleĭ și a apăra de orĭ-ce bólă de pele; păstrézĕ fragedă carnea dânduĭ finețe și transparență. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană cu basă vegetală

infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel maĭ complectamente pleșuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După eură

„**Pomada Italiană** îmĭ redă viața pĕruluĭ, rog trimiteți mĭ un vas. Recunoscință eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„**Pomada Italiană** 'mĭ redă viața pĕruluĭ, aveți bună-voință a'mĭ maĭ trimete douĕ lacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulțumi. — Niculescu, Babadag.“

Preț unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“ Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior“

E o nouă pudră, invisibilă, de o finețe nespusă, care lângă că are *parfumul cel maĭ suav*, că nu conține nicĭ o materie *vătămătore* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albéță și de o frăgedime extraordinară. Ea preservă contra încrețiturilor și face să dispară petele dând pieleĭ o finuțe constantă.

Putem asigura că pudra „**Excelsior**“ e superióră orĭcăreĭ pudre cunoscute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ“ calea Dorob. No.. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite fra în tótă țara'

Califu Lazs

Remediŭ sigur contra orĭ-ce fel de bătăi

CERTIFICATE

Balsamul Califug L cu care am tratat bătăturele mele, un gur flacon a ajuns ca să le stârpiască totul și să mĕ scape de o bólă, pe ca credeam că n'o s-o maĭ vindec nicĭ o d.

G. Tomi, Dorohoĭ.

Flaconul leĭ 1,30.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cu adăogire de 40 de se trimete în tótă țara.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanților, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—360 5 BANI IN TOATA ȚĖRA.—Un număr vechiŭ 10 bani. SAMBATA, 2 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

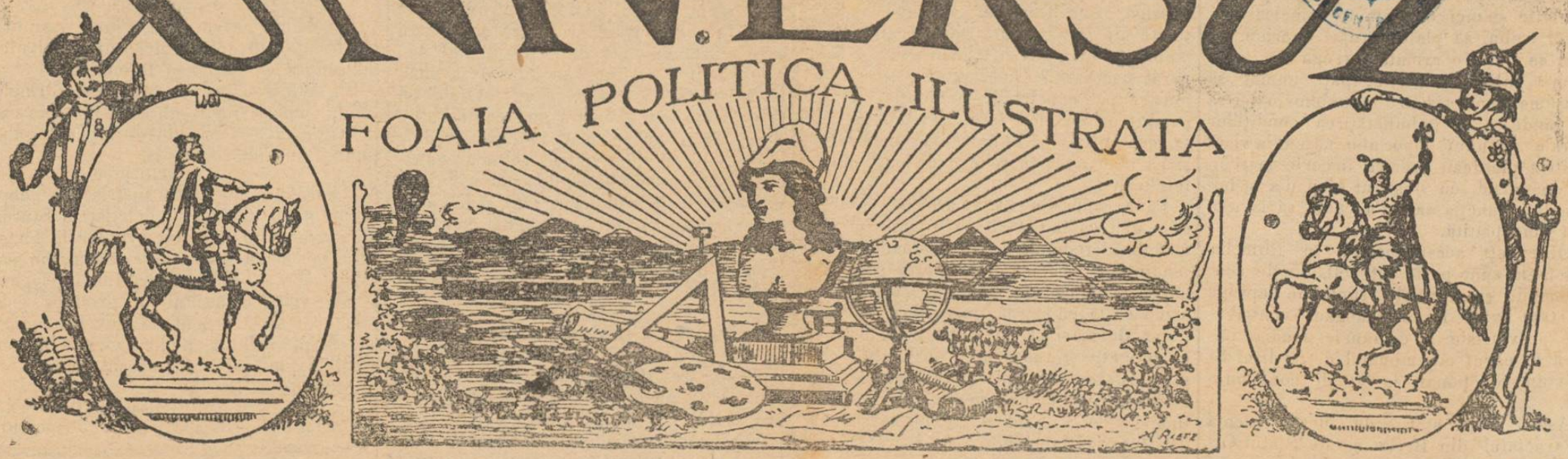

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCUREȘCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoéză.

ROMANIA MILITARA

☞ A apărut ☜
CALENDARUL „UNIVERSULUI“

Este cel maĭ bogat ȘI maĭ ieftin din tóte calendarele populare.

Prețul 1 leŭ

Pentru abonații și cititoriĭ „Universuluĭ“ se vinde cu 80 banĭ.

Cel ce ne va procura vênḑarea a 5 calendare primesce unu gratis.

Se vinde la tóte chioșcurile.

Se primește costul și în mărcĭ postale și se trimite franco în orĭ ce parte a ţĕreĭ.

Bucurescĭ, 1 Noembre

TEATRU

Treceam aséră pe calea Victorieĭ, vechiul nostru podu Mogoșóie, și teatrul, nu maĭ zicem naţional, căcĭ tóte sunt naţionale dar în realitate nu știm dacă există unul singur, teatrul dar strălucea de lumină, vĕrsa lumina pe tóte ferestrele luĭ ce păreaŭ atâţia ochĭ deschișĭ în nópte asupra capitaleĭ.

Tótă lumea cunóște clădirea și chiar interiorul eĭ, cel puţin, tótă lumea bucureșténă, pentru ca o descripţie amănunţită, să ni se impună. Așa precum este, cu faţada luĭ banală, cu sala luĭ poleită, cu lojele luĭ catifelate, cu fotoliurile și băncile în roșu, teatrul nostru din Bucureștĭ, zidit de o generaţiune aprópe dispărută, lasă pe jos pe multe dintre teatrurile din Paris ce, în mare parte, sunt meschine, făcute pentru speculă, etajând pe spectatorĭ claie peste grămadă.

Nicĭ unul din aceste neajunsurĭ nu eczistă în teatrul nostru, teatru cel mare, ce ar trebui să fie teatru prin escelenţă al ţĕrĭĭ românești. Actorĭĭ ce avem sunt, în parte, comparabilĭ cu ceĭ maĭ bunĭ dintre artiștiĭ ṗarizienĭ, adevĕrul însă ne îndatoréză sĕ spunem că nu toţĭ ceĭ bunĭ se află în sînul luĭ ; pe unĭĭ, ca pe Bîrseasca, am lăsat'o să plece în streinătate, pe alţĭĭ i-am lepădat cu dispreţ, i-am lăsat să jóce, să 'șĭ strice talentul în timp de anĭ pe șcene micĭ, prin Bucureștĭ saŭ prin provincie, pe scândurĭ de teatrurĭ improvizate în câte o magazie de brad, une-orĭ chiar pe scândurĭ de cafenele !

Cu tóte aceste, artiști nu lipsesc teatrului nostru. Pentru care cuvînt dar teatrul nu varsă pe suta luĭ de ferestre și ferestruie de cât o lumină materială ce strălucesce în nópte precum strălucesc și licuriciĭ dar ce nu izbutește să facă ziua intelectuală? Pentru care cuvînt sala luĭ rĕmâne de multe orĭ gólă ?

Ce ? Nu s'a jucat óre, nu se va maĭ juca încă *Fata aerului* tradusă de un actor societar pentru a forma gustul publicului? Și dacă acest public s'a ostenit cu *Fata aerului*, nu există óre acelaș actor societar, saŭ un altul, ca să traducă pe *Hamlet*,—eĭ ! da ! pe *Hamlet !*—ca să traducă pe *Romeo și Julieta*, pe *Regele Lear*, tot repertoriul luĭ Shakespeare? Dacă se va obiecta că actorĭĭ, chiar dacă sunt *artiștĭ*, trebuie să se mărginéscă să *jóce*, trimeteţĭ pe ceĭ cu asemenea obiecţiunĭ să se plimbe. Spuneţi le, mĕ rog, că Molière a fost actor, că chiar marele poet englez a fost actor și dacă 'l traduce aḑĭ câte un actor societar este numaĭ pentru respectul ce Comitetul teatral are pentru acest mare poet.

Astfel, se vede lămurit că teatrul nostru, nu duce lipsă de repertoriŭ; ce-va maĭ mult: se póte afirma că repertoriul nostru este atât de bogat în piese originale în cât a trebuit *nolens volens* ca aceste să fie lăsate la o parte pentru ca să se maĭ jóce și traduceri. Numaĭ astfel se esplică faptul că se află piese originale, în versurĭ saŭ în proză, ce figuréză în repertoriŭ, ce s'aŭ jucat cu succes dar ce sunt lăsate a se dospi anĭ întregĭ, secolĭ póte cât va ţine timpul actorilor societarĭ caĭ traduc și jócă pe Shakespeare ! Numaĭ astfel devine inteligibil faptul că alte piese originale saŭ nu, se află depuse în cetarea Comitetuluĭ de anĭ întregĭ fără ca luminatul Comitet se găséscă cu cale să se *pronunţe* asupra lor ! Tot numaĭ astfel apare în mod evident, că ceĭ carĭ conduc saŭ carĭ cârmuiesc teatrul aŭ deplină dreptate să refuze autorilor dramaticĭ voia de a intra în teatru ce este casa lor cel puţin tot atâta cât este casa actorilor.

Avem prea mulţĭ autorĭ dramaticĭ, avem prea multe ḑiare și ḑiariștĭ serioșĭ, pentru ca teatrul să'ĭ pótă coprinde. La ușă autorĭĭ, chiar când se represintă piesele lor, la ușă, precum s'a întâmplat d luĭ S***, un tênĕr pe care nu voim să'l numim !

In cât despre ḑiariștĭ, să poftească în teatru ceĭ care îndrăgesc printre culise pe capabilul comitet, ceĭ cari îșĭ daŭ cótele cu genialiĭ actorĭ cari contribuesc cu traducerile lor la formarea limbeĭ, la a bunuluĭ gust. Ceĭ-l-alţĭ însă să stea afară. Auḑĭ ! Să intre în teatru ca să critice, ca să zăticnéscă laudabila activitate a comitetuluĭ, laudabilul zel al societarilor, laudabilul meșteșug al mașiniștilor !

Teatrul, domnilor, trebue să fie ce este Banal pe dinafară, poleit pe dinăuntru, cu loje catifelate, cu fotoliurĭ și staluri în roșu, iar sala de e plină saŭ gólă puţin importă, repertoriul să fie acela ce convine domnuluĭ director, neutruluĭ comitet, domnilor societarĭ !

Și gazetele să facă bine să tacă, căcĭ teatrul, strâlucește maĭ mult ca tot-d'a una,— fie nópte cu lună, fie nópte întunecósă, — el varsă lumina luĭ maĭ mult ca tot-d'auna, pe suta luĭ de ferestre ce pare a fi o sută de ochĭ cu flacărĭ cu schinteĭ de geniŭ, deschișĭ marĭ asupra capitaleĭ.

Asa.

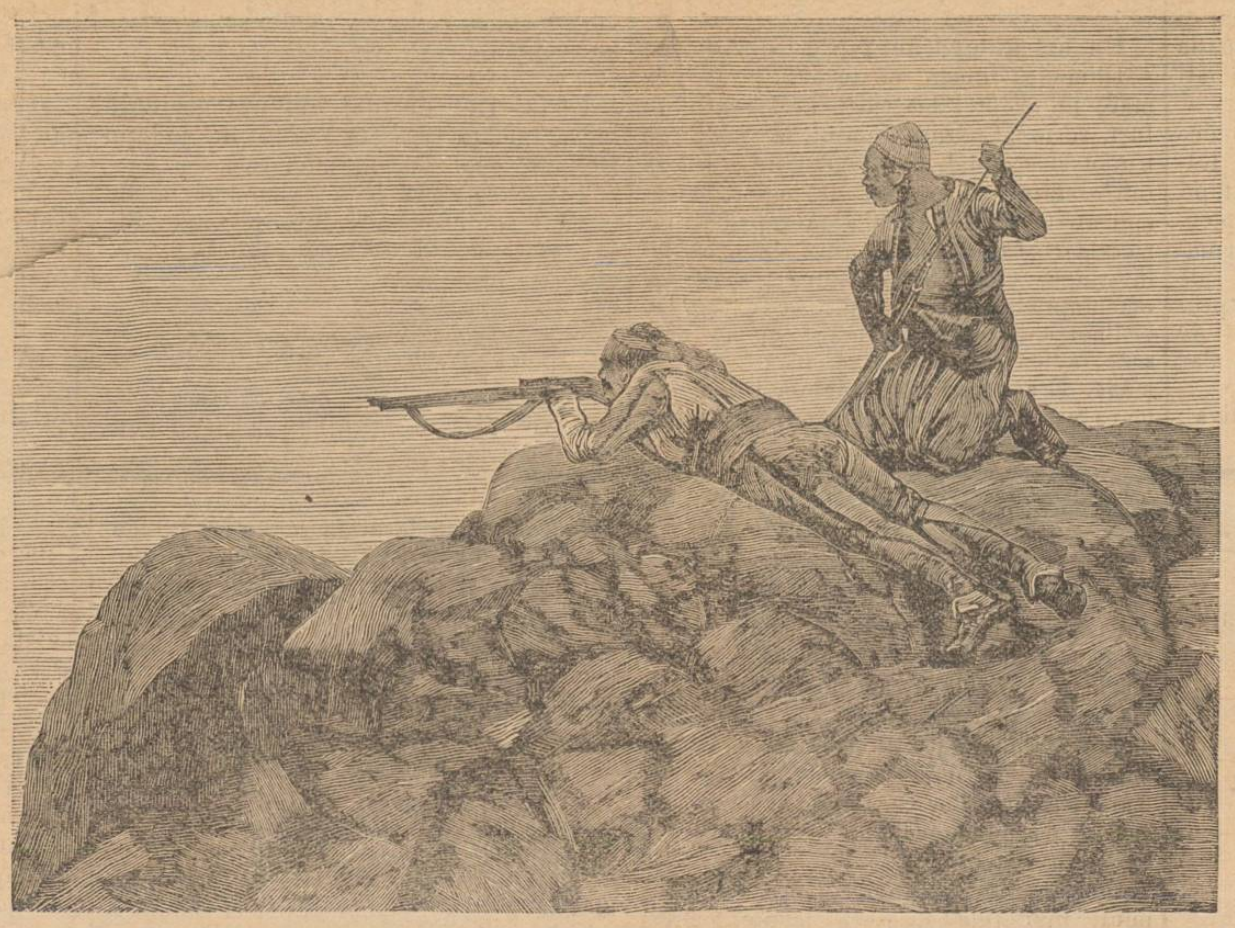

Duoĭ turcĭ la hotarul Rumelieĭ—.(Veḑĭ pag. 3)

Din Filipopoli

(Coresp. „Universuluĭ“)

28 Octombre

Sunt aprópe douĕ lunĭ, de când Rumelia orientală așa cum era constituită de tractatul din Berlin și organisată de comisariĭ europenĭ, a încetat să existe ; și lumea aicĭ stă într'o asceptare febrilă a evenimentelor care trebuesc, saŭ să sancţioneze faptele împlinite saŭ să restatornicéscă *statul quo ante* saŭ să dea Rumelieĭ o altă organisare.

Aicĭ nicĭ nu presupun ómenĭĭ că după atâtea marĭ jerfe suportate de acéstă provincie ea ar putea recădea în starea anormală și nesuferită ce împedica orĭ-ce desvoltare progresivă a ţĕreĭ.

Să amintim faptele.

Ţara, liberată de un jug pe care 'l suportase cincĭ veacurĭ, fu pusă de Europa în condiţiĭ cu totul excepţionale. Statutul Organic 'ĭ dete un mare numĕr de instituţiunĭ liberale care nu rĕspundeaŭ la trebuinţele vieţeĭ simple a poporului bulgăresc, care erau frumóse în teorie, dar cu neputinţă de pus în practică și

peste mĕsură de costisitóre; tot de o dată, îĭ impusese o semi—neatărnare cu preţul unuĭ mare tribut pe care să 'l plătéscă Porţeĭ.

Urmările triste ale acestor instituţiĭ şi condiţiĭ nu întârziară mult ca să se arate. Pentru menţinerea acestor instituţiĭ nepotrivite şi nicĭ de cum trebuincióse poporul trebui să plătéscă dărĭ enorme, cu care se ţinea o armată întrégă de funcţionarĭ publicĭ, carĭ, ocupaţĭ numaĭ să consume banĭĭ tesaurului public în loc să se gândéscă la îmbunătăţirea condiţiilor morale ale unuĭ popor abia născut la viaţa politică pierdeaŭ vremea în certe meschine de partid, cu singurul scop d'a 'şĭ îmbunătăţi funcţia saŭ d'a căuta să ia alta maĭ bine plătită.

Observaţĭ acest lucru: în Rumelia Orientală sunt peste tot 160,555 de contribuabilĭ şi intrările sunt de aprópe 800,000 livre. Dacă adăogăm contribuţiile provinciale şi comunale, media impusă fie-căruĭ contribuabil de 6 lire. Şi este un funcţionar la 80 de contribuabilĭ.

Astfel viind starea de lucrurĭ creată de tractatul din Berlin şi de Statul Organic, ţara trebuia să poruncéscă spre un faliment. S'ar putea afirma că, dacă revoluţia de la 6 septembre n'ar fi avut loc, peste treĭ patru lunĭ Rumelia ca provincie administrativ autonomă, ar fi trebuit să înceteze d'a exista pentru că, golindu se visteria, ar fi căḑut clădirea constituţiuneĭ rumeliote, frumósă, cum v'am spus, în aparenţă, inaplicabilă în practică.

Nu trebue deci să se mire nimenĭ dacă, într'asemenea condiţiĭ, Bulgariĭ de Sud s'aŭ grăbit să proclame Unirea, în loc să ascepte cu răbdare evenimente politice favorabile. Pentru eĭ încetase putinţa materială a asceptăreĭ. Abstracţie făcênd la orĭ ce tendinţă naturală pentru unirea naţională, bulgariĭ de la Sud vedeaŭ în unirea lor cu principatul de la Nord singurul mijloc d'a scăpa de o ruină economică.

Spre a se convinge de acest lucru, puterile n'ar avea de cât să examineze bugetul Rumelieĭ din anĭ ceĭ din urmă, să i-a cunoscinţă de sistemul eĭ financiar şi de datoriile eĭ. Ar vedea că poporul rumeliot dă cĕso şoptimĭ din bietele sale venitură funcţionarilor şi armateĭ, şi astfel, sărăcind din ḑi în ḑi, nu putea fi mulţumit de constituţia sa, şi nicĭ nu se putea încrede în diplomaţia ce se distinsese aşa de mult cu întocmirea Statuluĭ Organic.

Urmările acesteĭ desordine economice s'aŭ manifestat în tóte frasele vieţeĭ Rumelieĭ, care de maĭ multe orĭ fu cât pe aci să alégă într'o nesolvalitate complectă saŭ o stagnaţiune nu maĭ puţin complectă a afacerilor administraţiuneĭ sale publice. Aceste rele fură înlăturate prin jertfe din ce în ce maĭ grave făcute de poporul rumeliot şi pe care puterile s'ar cuveni să le ia în sémă.

In Rumelia agricultura e primitivă; industria nicĭ că există, comerţul e aprópe nul şi cel care există e în mâna ovreilor şi austriacilor; scolile sunt într'o stare ticălósă; literatura e redusă la laude aduse funcţiilor şi funcţionarilor.

Care era decĭ sarcina ómenilor ce vedeaŭ că poporul se afla sub o povară enormă, care observaŭ abusurile necontenite ale guvernuluĭ, care recunosceaŭ trebuinţa unor mĕsurĭ energice şi neapărat necesare? Cine va avea dreptul să mustre pe căpeteniile revoluţieĭ că aŭ perdut orĭ ce încredere dacă nu în fapta, cel puţin în bunavoinţa diplomaţieĭ, şi că n'aŭ avut încredere de cât numaĭ într'înşiĭ?

Până acum din potrivă are cine-va drept să spună că iniţiatoriĭ revoluţieĭ nu s'aŭ amâgit încrediêndu-se în simpatia şi în tendinţele poporuluĭ. Animaţia generala, entusiasmul cu care poporul s'a sculat la arme arată că starea lucrurilor nu maĭ putea dura, şi că revoluţia n'a fost un ce pregătit şi rodul unor instigaţiĭ, ci o manifestare spontanee şi trebuinciósă. Şi Puterile care chibzuesc acum la Constantinopole ce e de făcut trebue să se gândéscă serios la tóte aceste lucrurĭ, maĭ înainte d'a 'şĭ da hotărîrea.

Baratevicĭ.

Spice din ţară

Fapte demne de laudă.—D-na Ana Gh. Catargi, soţia generaluluĭ Gh. Catargi, unchiul regeluĭ Milan, proprietara moşieĭ Răducăneniĭ, jud. Tutova, a daruit şcóleĭ din comună maĭ multe *tablourĭ intuitive* şi o bogată colecţiune de minerale ale reposatuluĭ sĕŭ moş, Lascar R. Rosetti.

Asemenea d-na Ana Catargi ne maĭ putând îndura suferinţele locuitorilor din Răducăneniĭ, din causa deselor spargerĭ şi furturĭ din care treĭ casurĭ s'aŭ întîmplat numaĭ în nóptea de 22 spre 23 şi două casurĭ în nóptea de 23 spre 24 curent, a dăruit anual de 300 francĭ cheltuéla necesară pentru iluminatul Târguşoruluĭ cu gaz. Posesoriĭ moşieĭ Răducăneniĭ d niĭ *Dumitru* şi *Ión Munténu*, vĕḑênd frumosul exemplu a d-neĭ proprietară aŭ oferit şi eĭ 100 francĭ anual, din care sumă târguşorul va avea o iluminaţie de 25 fanare, care ast-fel sunt încă din timpul reposatuluĭ Lascar R. Rosetti.

—x—

Un om al ordineĭ făcênd dezordine—Duminică lumea ce trecea pe strada mare în dreptul biserice Treĭ Erarhĭ, în Iaşĭ, scrie „Lupta" a putut să vadă un frumuşel scandal. Un sergent de oraş era într'o stare aşa grozavă de beţie, în cât apucat de furia alcoolică se repeḑea furios la trecătorĭ bătînd în drépta, bătînd în stînga, alungêndu-se după trecătorĭ şi ameninţându-ĭ cu tesacul. Acest om al ordineĭ a bătut peste două-zecĭ de persóne, adică pe toţĭ care îĭ căḑeaŭ în mână. Era un adevĕrat nebun furios. Cu mare ostenélă un domn căpitan i-a putut lua sabia de la brîŭ, pentru a evita vre-o nenorocire. Apoĭ doĭ geandarmĭ din ordinul aceluĭ căpitan l'aŭ luat să 'l ducă la poliţie. Omul de ordine rezista cu energie pumnind pe soldaţĭ.

—x—

Scóla de meseriĭ pentru oraşul Peatra, serie „Corespondenţa Provincială" care de zece anĭ se proectéză şi pentru care există un fond de peste 20,000 leĭ, este iarăşĭ o cestiune ce de anĭ să amână sub diferite motive şi cu tot felul de propunerĭ care de care maĭ contrare şi sigurĭ de a nu se maĭ realiza, credem că este tocmaĭ timpul ca actuala administrţie să se deosibéscă de acele care s'aŭ succedat de la 876 până azĭ, prin acea de a face ce-va căcĭ cu vorbe şi cu promisiunĭ de aprópe 10 anĭ suntem sĕtuĭ, şi ar fi de dorit ca măcar târziŭ de cât nicĭ o dată să se facă ce-va.

—x—

Aniversarea junimeĭ din Iaşi.—Sâmbăta trecută a avut loc banchetul societăţeĭ literare *Junimea* la otelul Binder, prin care banchet acéstă societate celebra a XXII a sa aniversare.

Veselia şi cordialitatea cea maĭ deplină a domnit între membriĭ reuniţi la acéstă serbătóre.

—x—

O nouĕ societate comercială de acţiunĭ. — Se scrie din târguşorul Podu Turculuĭ, din apropierea oraşuluĭ Bârlad ca, maĭ mulţĭ comercianţĭ de inimă din acest târguşor, aŭ format o *societate de acţiunĭ* în scop de a deschide magazine pentru diferite ramure comerciale, şi a se ajuta reciproc toţĭ comeeciantĭ românĭ din ḑisa localitate, eĭ între eĭ, în desvoltarea şi sprijinirea comerciuluĭ şi industrieĭ naţionale, fără să maĭ fie nevoiţĭ de a recurge la aservirea capitalurilor străine care 'ĭ a adus la ruină. Frumósă taptă care ar putea fi imitată şi de comercianţiĭ noştri românĭ din localitate.

—x—

Inecat.—In séra de 23 Octombre curent, locuitorul Chiriţă George din comuna Lămotescĭ judeţul Ilfov, pe când se întorcea de la cârciumă, trecând pe podişca moreĭ, a căḑut în scoc, de unde a fost scos mort.

—x—

Sinucis.—In sérĕ de 24 Octombre curent, locuitorul Năstase Stoica din comuna Costescĭ, judeţul Buzĕŭ, în etate de 45 anĭ, s'a sinucis tâindu-se la gât cu un cuţit.

—x—

Un atelier de instrumente agricole se va înfiinţa la Balta Verde în judeţul Dolj, în locul desfiinţateĭ ferme.

Tot acolo se va hotărî şi o bucată de pământ pentru a se cultiva plante textile şi orez, aplicându-se cele maĭ bune sisteme de irigaţiune.

Noutăţi Telegrafice

Sofia, 30 Octombre.

Guvernul sêrb asigurând prin depeşă oficială datată din Belgrad că nu s'a violat graniţa bulgară de trupele sale, guvernul bulgar a dat ordinul de a trata ca briganḑĭ pe ceĭ 300 de sêrbĭ carĭ se găsesc încă pe teritoriul principatuluĭ, între graniţă şi satul bulgar Rakita, în împrejurimile oraşuluĭ Tirn.

Constantinopol, 30 Octombre.

In şedinţa ce aŭ ţinut-o lunĭ, membriĭ Conferinţeĭ aŭ afirmat drepturile Sultanuluĭ asupra Bulgarieĭ şi Rumelieĭ.

Sir White a propus în numele Anglitereĭ, numirea uneĭ sub comisiunĭ care ar fi însărcinată să asculte dorinţele populaţiunĭ Rumeliote.

Viena, 30 Octombre.

Comisiunea bugetară austriacă a adoptat propunerea unuia din delegaţĭ, d. Sturm, de a însera în raportul privitor la bugetul ministeruluĭ afacerilor străine, un pasagiŭ care să exprime deplina înţelegere a majorităţeĭ comisiunĭ în privinţa politicĭĭ urmate în Orient de guvern, pentru că acéstă politică tinde la restabilirea statului quo ante, în sensul indicat de tratatul de la Berlin.

Roma, 30 Octombre.

Camera e convocată pentru 25 Noembre

CRONICA BUCURESCEANA

Vineri, 1 Noembre.

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală: d. D. P. Moruzi, prefectul capitaleĭ de la Sinaia; p. s. episcopul de Buzĕŭ; escelenţa sa Halid bey, ambasadorul turc la Teheran; d na White, soţia ambasadoruluĭ Angliei la Constantinopol;

—o—

Plecărĭ.—Aŭ plecat din Bucurescĭ d. Dimitriu, procuror de curte la Craiova; d. Gr. Cozadini, deputat.

—o—

Societatea Peleşul şi Vârful cu dor, în întrunirea ce a avut'o a constatat că are un fond de 6000 leĭ; luna viitóre va da o serată publică pentru a i se maĭ mări fondul.

—o—

Societatea Concordia va da a cincea serată dansantă în vastele sale saloane din strada Calvină No. 2, Sâmbătă la 2 Noembre 1885. Inceputul la ora 9 ½ séra. O musică militară va cânta în tot timpul serateĭ cele maĭ plăcute jocurĭ de danţ.

Costumul naţional pentru dómne şi domnişóre este de dorit.

—o—

Directiunea scóleĭ veterinare se va pune sub controlul direcţiuneĭ generale a serviciuluĭ sanitar.

Consiliul se va întruni deséră spre a numi o comisiunec are să constate neregularităţile de la scóla veterinară.

Intre altele se ḑice că s'aŭ esclus elevĭ vechĭ spre a se primi alţiĭ protegiaţĭ.

—o—

Aflăm cu regret că d-na Maria Petrescu, mumă a 5 copiĭ, fiica d-neĭ Raliţa Mihăileanu, una din vechile artiste

---

Foiţa „Universuluĭ„

310

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXX

Al doilea bărbat

(Urmare)

— I-l puteţĭ vedea astă séră?

— Sunt asceptat la Villeneuve.

— Prin urmare mâine veţĭ avea rĕspunsul sĕŭ.

— Da.

— Până la ce oră sunteţĭ a casă diminéţa?

— Până la ḑece.

— Eĭ bine, mâine la nouĕ voiŭ avea onóre ca să viŭ să vĕ vĕd.

— Vĕ voĭ ascepta.

— Faceţĭ totul spre a hotărî pe contele.

— Vĕ făgăduesc.

Domnul Joramie se sculă şi, întinḑênd mâna magistratuluĭ, ḑise:

— Vĕ mulţumesc din noŭ şi de o mie de orĭ.

Şi plecă.

XXXI

Pistol, pumnal, otravă.

Era o serbare frumósă de vară aceea pe care marchisul şi marchisa de Chamaranda, contele de Chamaranda şi nevastă sa o daŭ prietenilor lor.

Tot etajul de jos al palatuluĭ era deschis invitaţilor împreună cu galeria cea mare a tablourilor care semăna cu un museŭ, şi cu biblioteca una din cele maĭ bogate din Paris.

Concertul trebuia să încépă la ḑece punt, invitaţiile fuseseră făcute pentru nouĕ ore. Intr'adevĕr la nouĕ trăsurile începură să intre în curtea palatuluĭ ducênd pe invitaţĭ la scara cea mare.

Se socotia că adunarea era să fie de vre-o mie, o mie două sute de persóne

In sala mare de mâncare cu colóne de marmură azurie, era aşeḑat un bufet minunat bine pregătit.

Din salonul cel mare care putea cuprinde patru sute de persóne nu trebuia să trécă cine-va de cât o singură odaie spre a se afla în sera, o adevĕrată minune, unde se vedeaŭ în orĭ ce timp florile şi fructele cele maĭ rare.

Din seră, pe o scară de porfir se putea coborî cine-va în grdină splendid luminată.

Pretutindeniĭ în grădină ca şi în odăĭ şi în seră eraŭ florĭ cu îmbelşugare.

Era ce-va magic.

La nouĕ şi jumĕtate când fură anunţaţĭ soţiĭ Joramie vre o treĭ sute de persóne se aflaŭ deja în salonul cel mare, la uşa căruia staŭ marchisul, marchisa Lucia, contele Joan şi contesa Enricheta spre a primi pe invitaţĭ şi a face onorurile caseĭ.

Eraŭ toţĭ prieteniĭ caseĭ: contele de Violaine, Pedro Castora şi tînĕra luĭ soţie plăcuta Suzana de Violaine; contele şi contesa de Maurienne, baronul Roland de Simaise, bărbatul fericit al Emmeĭ de Maurienne; capitanul Jacques Grandin, nevastă sa, frumósa Ioana Grandin; bătrânul Jacques Vaillant, primar la Mareille, care nu se putea desparţi de scumpa luĭ Ioana, bĕtrâna ducesă de Corgiron, fiica-sa şi două nepóte ale sale, domnişórele Leontina şi Eliantea de Langrenais, a cărora frumuseţe şi gingăşie eraŭ admirate de toţĭ.

Intrarea dómneĭ Joramie, la braţul bĕtrânuluĭ eĭ bărbat, făcu sensaţie ca totd'auna. Maĭ mult ca orĭ când ea era unul din astrele cele maĭ strălucitóre de pe firmamentul parisian.

Splendidă, măréţă, ea înaintă între două şiruriĭ ce formară pe drumul seŭ admiratoriĭ eĭ. Cu mişcărĭ gingaşe din cap, ea saluta la drépta şi la stânga ca o regină. Numaĭ unor bărbaţĭ şi unor femeĭ bine voia să le întindă mâna.

Domnul Joramie, de şi liniscit în aparenţă, era palid ca un cadavru, dar ni minĭ nu 'l observa, aveaŭ ochĭ numaĭ ca să vadă şi să admire pe frumósa dómnă Joramie.

Acésta abia se aşeḑase în fundul salonuluĭ între contele de Violaine şi contesa de Maurienne, când lacheul anunţă cu un glas rĕsunător:

— Domnul conte Gaston de Soleure şi drmniţóra Erminia de Soleure.

Dómna Joramie tresări; dar, creḑênd că n'a auḑit bine, se plecă spre contele de Maurienne, care se afla lângă dênsa şi 'l întrebă:

— Pe cine a anuţat, domnule conte?

— Pe contele de Soleure, şi pe fiică-sa, rĕspunse domnul de Maurienne; nu 's cunoscuţĭ de marchis şi de marchisă, dar contele de Soleure e unul din vechi meĭ prietenĭ, şi eŭ am făcut să fie învitat împreună cu fiică-sa, după stăruinţa unuĭ prieten al nostru.

— Şi acel prieten dómnă, sunt eŭ, ḑise Bertram d'Oseraie care sta lângă domnul de Maurienne.

Dómna Joramie începu să 'ĭ bată inima cu violenţă. Paliditatea luase locul culorilor fragede ale trandafiruluĭ pe obrajiĭ eĭ.

Contele de Soleure şi fiică sa intrasera.

Prin tóte salónele se ridică o şóptă de admiraţiune provocată de frumuseţea strălucitóre a feteĭ, pe care marchisa o sărutase pe când marchisul, strîngênd de mână pe contele de Soleure, îĭ ḑicea:

— Domnule conte fiţĭ bine venit, sper că de aḑĭ înainte mĕ veţĭ înumĕra printre prieteniĭ d-vóstră.

Ca şi maĭ înainte pentru dómna Joramie douĕ şiruriĭ se formară pe drumul Miettei care trecea la braţul tatălui sĕŭ.

Mietta se arătă pentru întâia dată într'un salon; dar mulţĭ din ceĭ cari se găsiaŭ acolo o cunoscéŭ.

(va urma) *Emile Richebourg*

ale Teatrului-Român, se află greŭ bolnavă de 2 luni.

D-na Petrescu locueşte în strada Astronomului No. 10, şi este una dintre cele d'întâiŭ abonate ale ziarului nostru, de la apariţiunea sa.

Dorim din parte-ne o grabnică însănătoşire.

—o—

S'a găsit eri séra de către d. Gg. Procopian din strada Cătunului 47, 5 cheĭ micĭ; cine le va fi perdut să se adreseze la numitul domn.

—o—

Loteria Atheneului.—Ni se scrie următórele de la Ateneul român:

Ministerul de interne, în urma avisului dat de comisiunea instituită conform art. 4 al reglementului asupra loteriilor, aprobând sub No. 14,331 prelungirea de şése luni peste termenul de 1 Noembrie anul corent, ce era fixat pentru tragerea lotheriei Atheneului şi cu facultatea ca tragerea acesteĭ loteriĭ să se póta efectua chiar în cursul acestor şése luni, în caz când biletele s'ar putea desface mai curând, biuroul Atheneului aduce acésta la cunoscinţa publicului.

—o—

Crima din str. Soarelui va veni înaintea curţeĭ cu Juraţi de Ilfov pe la începutul luneĭ Decembrie.

Rechisitorul d-luĭ prim procuror Manolescu în acéstă afacere s'a terminat. Soţiĭ Miulescu sunt acusaţi d'a fi ucis pe d-na Maria Popoviciĭ.

De la 1 Noembre

Universul deschide un noŭ abonament de douĕ luni care costă *treĭ leĭ*.

Cine se va abona, trimiţând aceştiĭ treĭ leĭ va primi ca premiŭ calendarul „Universuluĭ".

Cine se va abona până la 5 Noembre va primi gratis tóte numerele de la începutul interesantuluĭ roman ce publicăm: *Testamentul principeluĭ Bismark.*

ACTE OFICIALE

—o—

Se aprobă modificarea alinieriĭ stradeĭ Udricani după planul propus de primăria comuneĭ Bucurescĭ.

* Se aprobă alinierea şi nivelarea stradeĭ Regale dupe planul propus de primăria capitaleĭ.

Evenimentele din Balcani

Depeşi şi informaţiŭ speciale ale „Universului"

DIN BULGARIA

Depunerea prinţului Alexandru ar fi fost propusă de Rusia dar dênsa a câştigat convingerea că o aşa propunere nu va fi primită de nicĭ o putere.

Tóte încercările maĭ multor agenţi străinĭ d'a provoca turburărĭ în Bulgaria şi Rumelia, precum şi d'a face pe popu laţiune să protesteze în contra atitudineĭ principeluĭ Alexandru aŭ rĕmas zadarnice.

Poporul a prins şi a dus pe acestĭ agenţi la poliţie.

DIN TURCIA

De la conferinţă.—După o telegramă a ziaruluĭ „Times" conferinţa ar fi hotărît restabilirea *statuluĭ quo* fără a spune cum şi prin cine.

După aceeaşi depeşă înaintarea armateĭ serbe către Sofia şi Vidin va avea loc de sigur.

DIN SERBIA

Relaţiunile cu bulgarii continuă a fi vrăjmăşeştĭ. După o depeşă din Niş, îngrijirea aţâţată în Bulgaria de atitudinea ameninţătóre şi de atacurile armateĭ sêrbescĭ la hotare produce asupra orĭ-cuĭ cunósce starea factice a lucrurilor o mare poftă de a rîde.

Guvernul sêrbesc dacă ar fi voit, ar fi putut de maĭ multe orĭ deja să declare Bulgarilor *Casus belli* de óre-ce dênşiĭ aŭ dat nenumerate casurĭ pentru acésta. Serbia însă care de la început s'a pus pe terenul tratatuluĭ de Berlin aştéptă în mod leal resolvarea cestiuneĭ din partea factorilor carĭ aŭ acéstă sarcină şi fiind-că areopagul european are în intenţiune restabilirea statuluĭ quo Serbia nu va împedica prin nimic pronunţarea acesteĭ hotărîrĭ. Restabilirea pură şi simplă a statuluĭ quo în peninsula e dorită cu sinceritate de opiniunea publică în Serbia.

Acesta e motivul pentru care Serbia s'a ţinut până adĭ reservă cu tóte ofensele ce a avut să sufere din partea Bulgarieĭ.

Consiliŭ practic

Bucătărie.—Un mod noŭ şi fórte bun pentru prepararea claponilor este d'a'ĭ săra şi praji în unt, pânăc e aŭ luat culórea aurului, apoĭ a le adăoga douĕ păhărele de vin negru bun şi puţină slănină. Se acopere pe urmă tigaia şi se lasă pe foc câte-va ceasurĭ.

Spice din Străinătate

O mare revoltă de ţĕrănĭ contra proprietarilor de moşiĭ are loc actualmente în Galiţia. Locuitorii din douĕ ţinuturĭ aŭ pus mâna pe puştĭ şi ciomege şi aŭ intrat în pădurĭ pe unde fac tot soiul de prădăciunĭ. S'aŭ dat ordine ca să se ducă la faţa locului maĭ multe regimente de soldaţĭ.

—o—

Puşcăriaşi liberaţi.—Ce va fórte nostim s'a petrecut acum câte-va dile la Aracenas (Spania). Nişce indivizi bătură nóptea la pórta închisoreĭ şi cerură să li-se deschidă uşa ceea ce se făcu; atuncĭ eĭ puseră mâna pe director şi pe paznicĭ, îi legară şi deteră drumul la toţi ceĭ închişĭ.

Ilustraţia nóstră

Un post turc pândesce după colină mişcările voluntarilor bulgarĭ după graniţa Rumelieĭ.

Ultime Sciri

Roma, 31 Octombre.

După ziarul „Italia", mişcarea diplomatică ce se pregăteşte la ministerul afacerilor străine ar consista în trimiterea la Constantinopol a comitelui Greppi, actualmente ambasador la Petersburg. Comitele Tornielli, ministru la Bucureşti, ar înlocui pe comitele Greppi; iar comitele Corti, actualminte ambasador la Constantinopol, ar merge la Londra în aceeaşi calitate.

Niş 31 Octombre.

Guvernul sêrb desminte oficial ştirea cum că regele Milan ar fi însciinţat pe óre carĭ cabinete că va trece în curênd graniţa Bulgarieĭ.

Constandinopol 31 Octombre.

Cale indirectă.—Lucrările conferinţeĭ sunt ţinute secret. Iacă cu tóte astea câte va informaţiunĭ pe cari vi le daŭ sub tótă reserva cu tóte că ele emană din sorginte sigură.

Conferinţa a ţinut ierĭ a treia şedinţă. E cea d'întêiŭ întrunire care a presentat óre care însemnătate, căcĭ ea a atins fondul cestiuniĭ.

Delegaţiĭ Porţiĭ aŭ propus maĭ multe soluţiunĭ, dar reducţiunea lor era aşa de vagă, în cât ambasadorii aŭ cerut ca Turcia să formuleze într'un chip maĭ precis proiectele sale în şedinţa viitóre.

Sir White a propus să se facă prealabil o anchetă asupra situaţiuneĭ în Bulgaria şi Rumelia. Acésta propunere va fi discutată maĭ în urmă. Se constată că atitudinea diplomatuluĭ englez a devenit maĭ moderată.

Plenipotenţiariĭ turcĭ nu par fórte mulţumiţĭ de şedinţa de ierĭ. Eĭ ar fi maĭ cu sémă nemulţumiţĭ de atitudinea celor treĭ puterĭ de la Nord, ceea ce ar indica că există între acestea o învoială în vederea uneĭ soluţiunĭ contrarie intereselor Turcieĭ.

Impresiunea generală este că sorţiĭ sunt în acest moment maĭ mult contrariĭ menţinereĭ *statuluĭ quo ante*, şi că Confarinţa va ţine maĭ mult de cât se credea.

Şedinţa viitóre se va ţine Joĭ.

Bucurescĭ 1 Noembre.

Prin oraşul Galaţĭ aŭ început a circula piese falşe de douĕ leĭ.

—o—

Pentru înmormîntarea luĭ G. Rescanu consiliul judeţean de Covurluiŭ a dat 2000 de leĭ.

—o—

A. S. principele Wilhelm de Hohenzollern, nepotul M. S. Regeluĭ, plecând de la Sinaia, se va duce la Constantinopole şi de aci prin Palestina şi Siria să facă o preumblare.

—o—

Se lucrézĕ cu activitate la un proiect de reorganisarea penitenţiarelor şi a caselor de corecţiune.

—o—

Pentru deschidere de măcelării în capitală se vor adresa de acum înainte cererĭ de autorisaţie la direcţiunea poliţieĭ comunale.

—o—

Artiştiĭ care aŭ să jóce în sala Joje din str. Regală vor sosi în Bucurescĭ la 15 Noembrie.

—o—

Marĭ comercianţĭ de vinurĭ din Francia, audind că în România s'a făcut annl acesta mult şi minunat vin, aŭ cerut ministruluĭ frances în Bucurescĭ sciinţă de preţurile cu cari s'ar putea preda vinurile nóstre la gara Bucurescĭ.

—o—

Cine va voi să se cunune în biserica *Domniţa Bălaşa* va plăti 200 de leĭ pentru ceremonia de séră şi 150 leĭ pentru cea de ţi.

—o—

Scóla navală din Brest în Francia, închidêndu-se pentru elevĭ străinĭ, guvernul va autorisa pe elevii romînĭ să urmeze la scólele navale din Anglia şi Italia.

—o—

Scirile din ţĕră în privinţa semănăturilor de tómnă sunt îmbucurătóre.

—o—

D. general Fălcoianu retrăgêndu-se din din minister va fi numit şef al mareluĭ stat major al armateĭ.

Raportul ancheteĭ de la Iaşĭ, în privinţa catastrofeĭ cu ocasia incendiuluĭ de la grajdurile luĭ Rosnovanu, a fost presentat ministruluĭ de interne.

Raportul laudă valórea soldaţilor şi de plânge perderea unora dintre eĭ.

MULŢUMIRE

După o suferinţă de mitră destul de îndelungată, mĕ simţ astă-ţi bine din căutarea d-luĭ doctor Athanasescu din Craiova; care n'avea numaĭ interesul peruniar in vedere şi căruia 'ĭ mulţumesc din inimă psntru buna sa îngrijire plină de ţel şi de umanitate pentru mine.

Iuli E.

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, şeful de tren sdrobit în gara Focşani şi care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 461 banĭ 20.

Oltenita: Mme Stoica Costi Nicolayovicĭ b. 60. —Tudorică Vasilicopulo b. 50.—Iancu Tomaidi b. 50.—Nicolae Savo b. 50.—Alter Borcovics b. 30. —Vasile Gligoropulo b. 50. — Vangele Cavalero b. 50.

Tecuciu: Un anonim l. 2. b. 10.

Bucurescĭ: Marin Săndulescu b. 15.—Diamandi Michăescu b. 15.—Ştefan Orleanu b. 50.—

Ploescĭ: Moritz Politzer l. 1 b. 25. Total leĭ 468 banĭ 75.

Urmarea pe mâine.

Foiţa „Universului"

4

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

IV

Domnul şi d-na Seldi

Seldi clătină capul cu indiferinţa unuĭ om ocupat de alte ideĭ.

— D-ta mĕ ameninţĭ, ţise el; eĭ bine, nu te voiŭ arunca pe uşă. 'Mĭ-ar fi maĭ greŭ să potolesc scandalul pe care aci l'ar împrăscia gazetele, de cât să te ascult în casa mea şi să 'mĭ bat joc de d-ta. Din douĕ rele aleg pe cel maĭ uşor. Haide, începe, spune, 'mĭ-aĭ ţis deja scelerat, urmézĕ.

Tonul indiferent al acestor cuvinte nu iritĕ pe Batinski care surîse şi reluă cu recélă:

— Eştĭ fórte tare, d le Seldi; te cunoscĭ singur mult maĭ bine de cât ar putea să te cunóscă alţiĭ. Decĭ te rog să 'mĭ spuĭ în scurt: Unde este John şi fiica sa?

— Nu sciŭ.

— De nu 'mĭ veĭ spune, voiŭ face scandal; voiŭ desvĕlui faptele d-tale nelegiuite, cametele cu carĭ aĭ despuiat o lume, procedările d-tale spre a 'ţĭ ajunge scopurĭ nerusinate.

Aci tînărul începu să 'ĭ amintéscă miseliile cu carĭ duse pe John la sărăcie, şi tóte încercările d'aşĭ face din Agnes o amantă.

— Ascultă bine, Adolf Seldi, saŭ maĭ bine ţis Adolf Peronie, continuă la urmă tînărul, există un om care 'ţĭ este vrăjmaş de mórte, care de mulţĭ anĭ 'ţĭ observă faptele vieţeĭ. Acest om a crescut în mine un resbunător. El 'mĭ-a spus câte familiĭ aĭ nenorocit, la câţĭ ómenĭ onestĭ, după ce le-aĭ luat averea, le aĭ răpit soţiele şi fiicele.

„Vedĭ că cunosc viaţa d tale şi nu mĕ voiŭ odihni până ce nu te voiŭ aşeda într'un arest óre care, dar maĭ întâĭ trebue să scap pe cele din urmă douĕ victime ale d tale. Află că eŭ sunt resbunătorul luĭ Wilibald Pascal; în numele luĭ viŭ să 'ţĭ cer adresa luĭ John şi a fiiceĭ sale.

Seldi perduse aerul de indeferenţă, se sculase după fotoliŭ şi ochiĭ luĭ stăteaŭ fixaţĭ spre Ferdinand c'un fel de terore.

— Pascal! murmură el; dar nu e adevĕrat; Pascal a murit de mult.

— Pascal trăesce şi eŭ sunt moştenitorul luĭ, ţise Ferdinand.

Ca şi lovit de trăsnet, Seldi la aceste cuvinte recădu pe fotoliŭ.

Ferdinand rĕmase mirat de óre-ce el însuşĭ nu cunoscea ce putere mare aveaŭ acele cuvinte asupra cămătaruluĭ. După câte va momente numaĭ, el întrebă pe acesta:

— Vreĭ să 'mĭ daĭ adresa luĭ John şi a fiiceĭ sale?

— Nu, nicĭ o dată.

Fără de veste uşa se deschise şi d-na Seldi apăru pe prag.

Veţĭ avea acea adresă, ţise ea luĭ Ferdinand.

Bărbatul eĭ sări atuncĭ ca un tigru şi începu să strige:

— Ce îndrăsnescĭ tu să ţicĭ? Eştĭ nebună? Cum viĭ să te-amestecĭ în afacerile mele? Aĭ ascultat póte la uşă, precum 'ţĭ e obiceiul? Vaĭ ţie!

Ferdinand rĕmase înmărmurit de intrarea şi cuvintele soţieĭ cămătaruluĭ şi fără a observa furia acestuia, o privia cu nisce ochĭ marĭ.

Mirarea luĭ era justificată; acea femee care cu puţin înainte o credea cochetă de rând şi fără inimă acum stătea nepăsătóre în faţa uraganuluĭ şi fulgere de mândrie 'ĭ brăzdaŭ privirile.

Când Seldi isprăvi tirada femeea luĭ 'ĭ ţise cu liniste:

— Amice, tu te uiţĭ pe tine însuţĭ într'atât că ieĭ un astfel de ton?

„Vreĭ óre să 'ţĭ evoc un spirit şi să 'ţĭ ordon ca să daĭ acea adresă?

Seldi îndreptă spre femeea luĭ o privire de ură şi de dispreţ; stete câţ-va nemişcat, apoĭ, cu hotărîre, scóse din buzunar o carte de note, rupse din ea o filă pe care scrise câte-va cuvinte şi o întinse luĭ Ferdinand.

— Poftim adresa luĭ Iohn şi a fiiceĭ sale, ţise el.

Tînĕrul luă acea fóie într'un mod mecanic întorcênd o privire mirată şi întrebătóre spre d-na Seldi care 'ĭ zîmbia cu bună voinţă.

— Vedĭ, domnule, tot maĭ aŭ puter e spiretele din poveştĭ, ţise ea, încrede-te în mine, adresa este fórte justă; iar de nu va fi justa atuncĭ revino şi voiŭ ordona spiritului să te conducă la locuinţa luĭ John.

Ferdinand, recunoscător, 'ĭ luă mâna şi o duse la buze.

— Vĕ mulţumesc, dómnă, rĕspunse tînĕrul cu căldură, vĕ mulţumesc, în numele unor nefericiţi, pe carĭ 'ĭ scăpaţi de chin; aparitiunea d-vóstră e aceea a unuĭ înger bine-făcĕtor; vĕ mulţumesc încă o dată, adio, domnule.

D-na Seldi însoţi pe tînĕr până la uşă.

— El nu va iubi nicĭ pe femeea luĭ nicĭ pe Agnes, cugetă dênsa după ce uşa se închise după Ferdinand; nu e atât de neînsemnat pe cât 'l credusem, voesc să 'l am pentru mine.

Se întórse în salon lângă bărbatul eĭ.

Acesta o aştepta; se sculase de pe fotoliŭ şi cu mâinile dinapoĭ se 'preumbla în lung şi în larg.

Ea intră liniştită şi se aşedă cu nevinovăţie p'un scaun. Seldi maĭ ocoli de vr'o douĕ orĭ camera şi se opri ţepăn înaintea eĭ.

— Suzano, încă o dată voiŭ să 'ţĭ spun ceva: nu putem trăi împreună. Tu abusezĭ de puterea ta, mĕ compromiţĭ...

(Va urma)

Valram Horst

Foița „Universului„

131

Bucătarul Regelui

PARTEA DOUA

XXIX

(Urmare)

— Aida de ! respunse donna Ana, sciŭ ca am făcut bine ; precum sciĭ că fac de minune de bine, invitându-te să nu maĭ viĭ aicĭ de cât cînd te voiŭ chema eŭ.

Donna Ana ascultă aceste cuvinte cu atâta răcélă și nepăsare, în cât majorul se îngălbeni de necaz.

— Ce vra să ḑică asta ? întrebâ aprópe amenințător.

— Tu deja te mâniĭ, dragă, adăogâ donna Ana ; nu cum-va te îndoescĭ de amorul meŭ ?

— Tu vreĭ să mĕ amăgescĭ !

— Și de ce să te amăgesc ? afară că te iubesc mult, apoĭ tu 'mĭ escĭ de mare folos și nicĭ nu mĕ gândesc să mĕ scap de tine ; dar...

Donna Ana se sculă, și, dintr'un dulăpior ce se afla în iatac, scóse o cutie, o deschise și arătă cuprinsul majoruluĭ.

— Iacă de ce am refusat să primesc omagiile ducelui de Uceda, și pricina pentru care te am rugat să te depărtezi câtva timp.

— Cine 'ți-a dat colanul acesta, întrebă Guzman cu asprime.

— Francisc Martinez Montino, bucătarul-șef al Majestăței Sale.

— Ah ! da, acest om trebue să fie fórte bogat !... Cred însă că în curênd nu va maĭ fi în stare să'ți facă darurĭ.

— Se scie că gelosia întunecă mințile ! Montino nu mi-a adus pe socotéla luĭ acest dar, ci în numele uneĭ persóne mult maĭ sus puse.

— In numele duceluĭ de Lerma ?

— Maĭ sus.

— Intr'al regeluĭ ?...

— Intr'al regeluĭ !

— E cu neputință, cu neputință ! regele se gândesce numaĭ să vêneze, să dórmă și să se róge. Dupĕ ce a asistat țeapăn și nepăsător lângă Lerma, la audiențele sale regale, el crede că 'și-a îndeplinit în de ajunns datorile luĭ de rege. Cât despre galanteriĭ, sunt lucrurĭ necunoscute luĭ Filip III. Un rege așa de bogat și de fricos... ar fi un ce ne maĭ auḑit ! Dacă ar fi adevĕrat eŭ nu ți-aș maĭ călca în casă, ar trebui să ne vedem într'altă parte, la rĕstimpurĭ lungĭ. Dar nu... nu... e cu neputință !

— Oh ! ce bărbațĭ... eĭ cred că toțĭ sunt așa cum par !

— Nu asta, nu : și sciŭ bine că nicĭ tu, nicĭ eŭ nu suntem așa cum părem... dar... repet e cu neputință.

— Și de unde a putut atuncĭ lua bucătarul regeluĭ acest colan ?

— Veḑĭ să nu fie de aramă și de cristal, în loc de aur și de diamante.

— L'am prețuit deja... și valorézá vre-o mie de dublonĭ,

— O mie de dublonĭ ?

— Dorul unuĭ rege nu putea să prețuéscă maĭ puțin.

— Dar unde te-a vĕḑut Majestatea Sa ?

— Asta am întrebat și eŭ pe Montino, și nu mi-a putut rĕspunde.

— Dar să vedem... povestesce-mĭ lucrul de la început...

— Ierĭ sĕră târziŭ bătu cine va la pórtă ; creḑênd că era ducele de Uceda poruncĭi servitóreĭ să deschidă, dar îndată auḑiĭ jos gălăgie ; servitórea se certa cu un om care vroia să intre cu sila, ḑicênd că avea să 'mĭ comunice lucrurĭ însemnate, și se da drept bucătarul-șef al regeluĭ. De óre-ce acum afacerile nóstre sunt la bucătărie, încercaĭ óre-care témă, óre-care grijă și ḑiseĭ servitóreĭ să introducă pe bucătarul regeluĭ. Când îl vĕḑuĭ, fuĭ cuprinsă de spaimă. Era palid, pĕrul îĭ era în desordine și întâiele cuvinte pe care le rosti fură acestea : „De câte-va ḑile mi-se întîmplă numaĭ nenorociri !“ Aceste vorbe nu mĕ puteaŭ linisci ; îl rugaĭ să stea jos și să se explice.

— Dupĕ tóte nenorocirile ce aŭ căḑut peste mine, ḑise el, n'ar maĭ fi lipsit de cât ca să nu pot ajunge la d-ta !

— Odihnesce te și spune-mĭ de ce aĭ fi fost așa de mâhnit să nu mĕ veḑĭ.

— Pentru că un personaj mare, care 'mĭ însuflă cea maĭ mare grózĕ, m'a însărcinat să vin la d-ta.

— La mine ? și pentru ce ?

„— Ca să vĕ daŭ din parte-ĭ acest giuvaier ca semn de stima ce are pentru d ta.

Și 'mĭ dete inelul acesta.

— Eŭ nu pot primi, îĭ ḑiseĭ, un dar venit de la cine va pe care nu 'l cunosc.

— Te asigur însă că e un personaj mare.

— Dar dacă e așa de sus pus și 'mĭ trimite un dar, ce interes pote să aibă ca să nu 'ĭ sciŭ numele.

— Are acest interes, ca să nu sciĭ d-ta cine e, rĕspunse bucaturul, pentru că vrea să vie la d ta în cel maĭ marc mister.

— Explică-te.

— Personajul înnalt care mĕ trimete, ḑise bucătarul, învêrtindu'și pălăria în mână din pricina încurcăturei în care îl punea de sigur împlinirea însărcinărei sale, acest înalt personaj doresce..... doresce... ca să'l primescĭ pe întunerec.

— Drept cine mĕ eĭ ? ḑiseĭ atuncĭ bucătaruluĭ, prefăcându mĕ supărată, cu tótă dorința mea d'a sci cine era acest înalt personaj. Du-te, adăogaĭ, eșĭ din casa mea, dacă nu vreĭ să te daŭ afară cu slugile.

— Iertați-mĕ, senora, îmĭ ḑise el, dar mĕ tem maĭ mult de urmările neducereĭ unuĭ rĕspuns mulțumitor aceleĭ persóne, ce ḑic ! ilustreĭ persóne ce m'a trimes, de cât de maltratările slugilor d-tale !

— Du rĕspunsul meŭ așa cum ți l'am dat. (Va urma).

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU

No. 60. Strada Lipscani, No. 60.

Pe ḑiua de 30 Octombrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	91 1/4	92 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 1/2	87 1/2
6% Obligațiĭ de Stat . .	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	73 —	74 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	208 —	211 —
5% Scr. funciare Rurale.	86 —	86 1/2
7% „ „ „ .	102 —	102 1/2
5% „ „ Urbane.	81 1/4	82 1/4
6% „ „ „ .	90 —	91 —
7% „ „ „ .	97 —	98 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acț. Bănc. Naț. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naționale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acț. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	14 —	14 1/2
„ „ Bilete bancă.	14 —	14 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Mulțumire

Domnule Lukianoff,

De duoĭ anĭ sufer de tuse și 7e un junghiŭ cumplit fară speranță de a mĕ vindeca, recomandându-mi se *Chefirul-Cumis* am bĕut 100 buteliĭ și astă-ḑi mĕ simț deplin sănătos.— Mulțumindu-vĕ din inimă pentru acéstă producțiune a d-góstră

Rĕmân cu stimă *Gh. Rali Samsaru.*

Giurgiu, 25 Octombre 188b

Fleur du bouquet de Noce pentru înfrumusețarea peliței ; frumusețea și juneța eternă. Acéstă preparație e alésă, dă imediat, chiar la prima întrebuințare o moliciune delicată, o albéță de marmură, înfățișérea și parfumul crinuluĭ și al roseĭ, figureĭ, brațelor, gâtuluĭ și mânelor, înlătură petele de roșéță și de sóre, și tóte nefrumusețile peliței, redă feței arse brune de sóre colórea primitivă. Miracol de frumusețe, peliță încântătóre, isvor de juneță. Flaconul leĭ 5.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cernélă neștérsă spre a însemna rufele fără nicĭ o preparație. Nu se descoloréză prin spălare, și nu piere cu nicĭ o procedare chimică. Sticluța conține aprópe 20 gr. de cernélă spre a însemna o mie și maĭ bine de rufărie leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administrația "Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Regenerator al pĕruluĭ

De Frații RIZZI

Acéstă preparație, fără să fie o tinctură redă progresând culórea primitivă a pĕruluĭ lucrând d'a dreptul și treptat a s u p r a bulbilor, întărind rădăcina pĕruluĭ, făcênd móle și o; prindu'ĭ căderea-ĭ redă tóte puterile organice perdute din causa vre-uneĭ bóle a vêrsteĭ etc. nu pătézá rufăria. Din causa acestor calități se recomandă continuarea întrebuințărcĭ luĭ deja primită și în străinătate, recunoscêndu-se ca cel maĭ bun **Regenerator** și ca cel maĭ efiin.

Leĭ 5 flaconul.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Lustraline Lichid care comunică orĭ-căreĭ pelĭ o magnefică strălucire. Neîntrecut spre a lustrui ghetele fără a întrebuința peria. Se întrebuințéză apoĭ cu mare succes spre a da o lucire frumósă cingătorilor, tecelor negre ale săbiilor, cozorócelor de la chipiurĭ, rănițelor, sacurilor de voiagiŭ, hamurilor trăsurlor etc. Acéstă specialitate neconținând acidurĭ, nu arde pelea, ba încă o apără și evită de a se păta pantaloniĭ domnilor, iér dómnele nu 'și maĭ pztéḑă rochiile. Flaconul leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cel maĭ plăcut cel mai gentil și cel maĭ ieftin cadoŭ ce se póte face la o damă este : O frumósă cutie coprinḑênd 2 buteliĭ de parfum, 1 butelie de glicerină parfumată, o cutie de pudră de orez parfumată pentru a albi pelea și o cutie cu prafurĭ de dințĭ leĭ 5.

O altă frumósă cutie care conține o sticlă de parfum o cutie de pudră de orez parfumată, un cosmetic și un mic săpun leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Alcool de minta piparata specific superior contra indigestiilor, durerile de stomac, durere de inimă și de cap. Băutură fórte igienică și întăritóre în timpul marilor călduri ale vereĭ. Cel maĭ bun dintre alcoolurile cunoscute, fiind destilat din foĭ de mintă próspete și nu făcut cu esență cum se face de obiceiŭ leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Asociațiunea Cherăstaelor sistematice de cherestea din com. Nery jud. Putna

ANUNCIU

Sub-semnatul aduc la cunoscința Onor. Public că pe viitorul an 1886, am de vênḑare în total și în parte 2000 metri cubĭ lemne lemne de brad de construcție, lungimea până la 8 metri, predate orĭ unde se va cere, cu preț fórte moderat. Doritoriĭ se vor adresa la sub-semnatul în Focșanĭ

9—2—7 *Niculae Hagi Grigore & Comp.*

Tinctura igienică (cosmetic) Cel maĭ comod și maĭ simplu cosmetic cunoscut pînă acum spre a văpsi la moment pĕrul și barba în castaniu, blond și negru perfect, e de sigur *cosmeticul miraculos.* Nu pătézá pelea nicĭ rufele. Se întrebuințéḑă ca un simplŭ cosmetic de tualetă ; nu trebue spălătură. El e cu drept preferit tutulor celor l'alte tincturĭ, avênd în vedere comoditatea și efectul garantat.

Orĭ-ce bucată pentru 5 lunĭ, cu instrucțiune leĭ 6.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Busurescĭ.

Apă Ateniană spre a curăți și înmuia pĕrul. Face să dispară repede mătréța și mâncărimea care adesea contrebuesce la perderea pĕruluĭ, distruge resturile a cide produse de sudóre, carĭ sunt germenul diferitelor bóle de pele. Un elegant flaconaș leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Benzina Profumata cu flor de levent. Astă benzină rectificată e fórte curată și lipsită de orĭ ce principiŭ empireumatic, ne reținând de cât o fórte plăcută odóre. Curăță de pete stofele cu culorile cele maĭ delicate ; se evaporéză complect în câte-va minute, nelăsând nicĭ o odóre neplăcută. Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Crema Reg. Margareta Acéstă preparație în comparabile unturósă și solubilă, dă frageḑime și frumusețe peleĭ, previne și distruge încrețiturile peleĭ, precum și menține frumusețea pênă la o etate înaintată. Face să dispară asemenea încetul cu încetul semnele de vărsat leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ„, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să créscă pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană cu basă vegetală infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel maĭ complectamente pleșuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După eură

„ **Pomada Italiană** îmĭ redă viața pĕruluĭ, rog trimiteți mĭ un vas. Recunoscință eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„ **Pomada Italiană** 'mĭ redă viața pĕruluĭ ; aveți bună-voință a'mĭ maĭ trimete două flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulțumi. — Niculescu, Babadag. “

Prețul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior“

E o nouă pudră, invisibilă, de o finețe nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel mai suav*, și că nu conține nicĭ o materie *vătămătóre* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albéță și de o frăgeḑime extraordinară. Ea preservă contra încrețiturilor și face să dispară petele dând pieleĭ o frumusețe constantă.

Putem asigura că pudra **„Excelsior“** e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoscute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ“ calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă țara'

Califug Lazs

Remediŭ sigur contra orĭ-ce fel de bătături

CERTIFICATE

Balsamul Califug Lasz cu care am tratat bătăturele mele, un singur flacon a ajuns ca să le stârpiască cu totul și să mĕ scape de o bólă, pe care credeam că n'o s-o maĭ vindec nicĭ o dată.

G. Tomaziŭ, Dorohoĭ.

Flaconul leĭ 1,30.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ“, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cu adăogire de 40 de banĭ se trimete în tótă țara.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanților, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—361 5 BANI IN TOATA TĖRA.—Un număr vechiŭ 10 baniĭ. DUMINECA, 3 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luniĭ: „ „ „ 9.—
3 luniĭ: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 baniĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoéză.

☞ A apărut ☜

CALENDARUL „UNIVERSULUI"

Este cel maĭ bogat și maĭ ieftin din tóte calendarele populare.

Prețul 1 leŭ

Pentru abonațiĭ și cititoriĭ „Universuluĭ" se vinde cu 80 baniĭ.

Cel ce ne va procura vênḑarea a 5 calendare primesce unu gratis.

Librariĭ și colportoriĭ din provincie vor adresa cererile lor la Administ. *Universuluĭ.*

Pentru colportoriĭ din capitală depositul este la chioșcul Dacia.

Se primește costul și în mărciĭ postale și se trimite franco în oriĭ-ce parte a țĕreĭ.

Bucurescĭ 2 Noembre 1885

Albine și Muște

Primă-vara, când este înflorit liliacul alb, liliacul roșcat saŭ albăstruĭ, când trandafiriĭ roșiĭ și albiĭ, gălbuĭ, zmântâniĭ saŭ cu o carnațiune închisă de tot, arzătóre ca a unuĭ sânge de adolescent, înbobocesc, se deschid treptat, albinele umplu grădina, câmpul, se furișéză printre frunze și estrag din fie-ce flóre parfumul eĭ, mierea ce coprinde.

Cât lucru, ce muncă, nu 'șĭ daŭ bietele albine, ele ce nu zbîrnâiesc, nu fac zgomot mare și ce miere limpede, parfumată, albă ca cristalul saŭ galbenă ca chihlibarul clarificat, nu întocmesc în faguriĭ lor! Este adevĕrat că dacă te apropiĭ de stup, auzĭ un roit surd, miĭ de vocĭ confuze, dar aceste vocĭ nu sunt famfare de laude, imnurĭ triumfale, profesiunĭ de credință! Ele nu sunt de cât niște simple vorbe preschimbate în interesul confecționariĭ mierei, în interesul dispositiuneĭ artistice a fagurului.

Dar pe când albinele muncesc de diminéța pâna séra, stolurile de muște ce înviază și se ridică pe o albastră rază de primă-vară, zbîrnâiesc cu zădărnicie, valțéza împrejurul pomilor, își înmóie aripele în pulberea de aur a atmosfereĭ de Maĭ, pișcă din câte o ciréșă rumenită maĭ de timpuriŭ supt sórele ce-a ales'o dintre tóte pentru ca s'o sărute îndrăgostit, s'o străbată cu raza luĭ dogorîtóre, precum străbate fulgerul, pe care oriĭ-ce băiat frumos îl pórtă în ochiĭ sĕĭ, pe fata de 16 anĭ care nicĭ nu dorește alt-ceva.

Și aceste muște și musculițe, unele negre, de casă, altele hidóse, muște de grajdurĭ și de băligar, altele, în sfîrșit, micĭ, maĭ micĭ, micĭ de tot, cu aripĭ străvĕzătóre, câte o dată, pentru a lua ochiĭ, colorate cu un fel de praf sclipitor, roșu și verde, albastru și galben, te asurzesc, te pișcă, iaŭ cel d'âintâiŭ loc la sóre, pătrund pe oriĭ unde, trec pragul salónelor, mor iarna, renasc primă vara, nu muncesc nicĭ o dată și sunt fericite tot d'auna.

Iar când sosește vremea ca mierea să fie luată cu fagurĭ cu tot, ca stupiĭ să fie distruși și albinele afumate, muște și musculițe, se strêng de pe tot locul, cad ca o ploĭe, mișună ca viermiĭ și cine mănâncă întâiŭ mierea albinelor, sunt ele care aŭ zbîrnĕit tótă vara, care s'aŭ bucurat tótă vara de sóre și de verdeața, de cerul albastru și de pulberea de aur a atmosfereĭ de Maiŭ.

Și ceea ce se întâmplă între albine și muște se întâmplă între ómenĭ și ómenĭ, așa că, adesea oriĭ, staĭ să te gândeștĭ dacă nu este maĭ bine să rĕmâĭ cu brațele încrucișate, cel mult să te osteneștĭ, să ridicĭ capul în sus, trêntit pe un *dormez* di naintea ferestreĭ deschise, ca să te uiți la petecul de cer încadrat de teiĭ înfloriți de lângă zidul caseĭ, la petecul de cer înmuiat în lacrămile de briliant și de safir ale stelelor.

Căcĭ este dulce să nu facĭ nimic, să culegĭ róde semănate de alțiĭ, semănate de nerozĭi ce cred că *cine face luĭ îșĭ face*, cine seamănă seamănă pentru el, *cine 'șĭ așterne luĭ îșĭ așterne*.

Și între liliacul înflorit, între trandafiriĭ înfloriți, valțul muștelor reîncepe în toțĭ aniĭ, va reîncepe pe cât lumea și pământul.

Iar cât lumea și pământul, albinele vor strânge miere pentru muște, pentru neguțător, pentru ceĭ carĭ n'aŭ muncit pe ea.

Asa.

DIN ROMA

(Corespondența particulară a „Universuluĭ"
29 Octombrie.

Manevre de Bursă.—Aceleași meșteșugurĭ întrebuințate deja când cu chestiunea afgană revin acum din noŭ cu pretextul Bulgarieĭ, și panica nu e maĭ puțin vie, nicĭ maĭ puțin primejdiósă. Bursa din Roma, care a suferit în epoca aceea o crisă gravă, încă nu și-a revenit bine în fire și vechea încredere este departe d'a fi revenit încă.

Dar greutățile politice actuale îndreptățesc în de ajuns neîncrederea și nesiguranța mărite și maĭ mult încă de convingerea ce unele ḑiare de aicĭ sunt amestecate în smóla speculareĭ.

Cu chipul acesta afacerile pentru sfîrșitul luneĭ se reduc la nimic și transacțiile cu banĭ gata sunt puține și de nicĭ o însemnătate, dacă se exceptéză vînḑările și cumpărările pe socotela tesauruluĭ care maĭ daŭ puțină animație Burseĭ nóstre.

Mișcarea portofoliuluĭ tesauruluĭ a trecut anul trecut peste douĕ sute milióne, și acum se pregătesce darea de sémă a acesteĭ mișcărĭ spre a fi examinată de Curtea de Conturĭ.

Studenții staŭ fórte rĕŭ cu ministerul instrucțieĭ. Și acéstă cértă e pricinuită de mĕsurile anti liberale luate de Coppino. Dupĕ ce a făcut ca pe vară eleviĭ să se revolte și să nu maĭ voiască a urma cursurile, dupĕ ce la redeschiderea cursurilor anul acesta Coppino a întocmit noĭ dispositiĭ pentru Universitățĭ, acum a însărcinat pe secretarul Universitățeĭ din Roma d'a supraveghia pe studențiĭ bănuițĭ (!!) de vrăjmășie contra noilor regulamente și dispositiĭ ministeriale.

Facultatea de drept a hotărît însă ca regulamentul luĭ Coppino să rĕmână ca literă mórtă pentru anul acesta.

Apoĭ studențiĭ aŭ făcut și un protest formal contra acestuĭ regulament. Protestul lor de și respins de o cam dată, a fost presentat însă acum Consiliuluĭ Academic.

Congresul penitenciar.—Suntem în ajunul congresuluĭ internațional de antropologie criminală care se va ține aicĭ la 8 ale luneĭ viitóre, și deja aud pe puțini ce se ocupă de acéstă solemnitate repetând că „positiviștiĭ aŭ de gând să'și susțină absurditățile lor și să céră un cod inadmisibil."

Imĭ pare însă că n'ar fi tocmaĭ absurde și inadmisibile lucrurile pe care le cer positiviștiĭ și că propunerile lor ar fi mult maĭ bune de cât proectele ministeriale presentate în camera deputaților. Dar, ce vrețĭ, ideile noĭ sunt greŭ de pătruns în mintea celor ce nu vor să le înțelégă.

Austria și Italia.—Numirea luĭ Robilant ca ministru de externe însémnă, precum v'am spus și în trecutele mele scrisorĭ, apropierea Italieĭ de cele treĭ imperiĭ. Eĭ bine, acéstă afirmare este acum întărită de către chiar Kalnoky, ministrul de externe al Austro-Ungarieĭ. Kalnoky, făcênd expunerea situațieĭ streine și vorbind de relațiile austro ungare cu cele-l-lalte puterĭ, a ḑis:

„Relațiile nóstre cu Italia sunt cele maĭ prietenescĭ."

Apoĭ a adăogat că e convins că noul ministru de externe al Italieĭ, care e stimat așa de mult în Austria, va contribui și maĭ mult la întărirea acestor relațiĭ. El constată cu mulțumire că Austria se găsesce în deplin acord cu Italia relativ la cele din urmă evenimente din Balcanĭ.

Dările.—Dările de la întâiŭ Iulie până la întâĭ noembre s. n. comparate cu acelaș period din anul trecut presintă o sporire de unspre-zece milióne opt sute treĭ ḑecĭ și șépte de miĭ, șése sute cincĭḑecĭ și unu de leĭ.

Italicus.

M. Tricupis.—(Vedĭ pag. 3)

Spice din țară

Spargere.—In nóptea de 20 [illegible] curent, în suburbia st. Spiridon Ca[illegible]-Vălenilor în Ploescĭ de către făcĕtorĭ cerele s'a spart casa locuitoruluĭ Manolache Cismaru de unde i s'a furat maĭ multe haine obiecte și rufărie, rămânênd golĭ pe timp de iarnă o familie cu un cârd de copiĭ.

Locuitoriĭ din sus ḑisa suburbie se plâng, că gardiștĭ pe acolo abia se aud la câte o lună odată pe strade.

—o—

Pentru ministerul instructiu[illegible]blice scrie „Democratul urmă[illegible]

la comuna Albeștĭ-Paleologu, plasa Cricov, jud. Prahova ni se spune că învĕțătorul scóleĭ din acea comună încă stă nepăsător față cu datoria sa, pentru care 'șĭ primesce salariul fără a merge la scólă în cât copiĭ locuitorilor 'șĭ perd timpul învĕțăturei. El umblă prin locurile de petrecerĭ, necuviincióse chiar pentru un învĕțător.

La comuna Păcureți, acelașĭ județ scóla a încetat d'a maĭ funcționa din causă că primăria d'acolo neplătind de câțĭ va anĭ chiria localuluĭ, proprietarul refusă d'a 'șĭ maĭ lăsa casa să fie ocupată de scólă.

—x—

Sătenii și arendașiĭ.—Din plasa Filipescĭ jud. Prahova se scrie următórele „Democratuluĭ“:

„Maĭ toțĭ arendașiĭ din acéstă plasă aŭ luat obiceiul d'a nu dijmui porumbul țĕranilor până ce aceștia nu 'șĭ vor rĕfui tóte daraverile ce aŭ cu dênșiĭ, astfel că bieții sătenĭ staŭ în plóie cu porumbul cules grămeZĭ și în cele din urmă nevoiți séŭ să le lase întréga recoltă pentru nisce datoriĭ închipuite, saŭ să 'șĭ vîndă din vite ca să plătéscă enormele sume ce li se pretind.

—x—

Schimbare de itinerar.—Cu începere de la $^1/_{16}$ Noembre vaporul dintre Galați și Odesa al societățeĭ austriaca de navigațiune cu vapóre pe Dunăre, va pleca din Galați la 7 ore diminéța iar nu ca până acum la 8 ore.

—x—

Falimente.— Aflăm cu cea maĭ mare părere de rĕŭ ZIce „Gazeta Buzăuluĭ“ că doĭ din ceĭ maĭ onorabilĭ comercianțĭ aĭ pieței nóstre aŭ fost nevoiți de a înceta comerciul ce 'l exercita.

D. C. Rădulescu I, și Tudor Neșovicĭ, ne maĭ putênd face față plăților ce se grămădise aŭ depus Tribunaluluĭ bilanțul, după care aŭ fost ierĭ declarați în stare de faliment.

—x—

Prădăciune.—O bandă de peste doĭspre-zece individĭ, înarmați cu puște și pistóle, aŭ năvălit în nóptea de Sâmbătă 26 a curenteĭ la moșia Onișcaniĭ din jud. Roman, de unde fiind absentă proprietara d-na Focșa, banda a năpustit asupra unuĭ credincios al sĕŭ, legându-l și luându-i din o ladă 1000 leĭ ce avea adunați de pe la locuitorĭ pe séma proprietareĭ, un césornic al sĕŭ care 'l avea sub cap și o pălărie. S'aŭ dus lăsându-l legat precum și pe alțĭ treĭ ómenĭ care se aflaŭ într'o altă încăpere. Nu s'a dat încă de urma bandiților.

—x—

Asasinul evreuluĭ Ghelcik din Odobeștĭ ar fi fost urmărit spre Brăila, însă de acolo i s'a perdut urma. Se ZIce că ar fi trecut Dunărea.

Acest asasin pórtă și numele de Vernescu, el era fiŭ natural al defunctuluĭ Alecu Vernescu din Vârtișcoiŭ, a căruĭ avere a moștenit'o marele proprietar și advocat din Bucurescĭ cu acelașĭ nume.

— Fiul natural devenit asasin a fost înlăturat de la moștenire și trăia în miserie. Se pare că acéstă împrejurare l'a făcut să despereze și să ajungă la trepta de asasin, ZIce „Adevĕrul“.

—x—

Banditul Dragoș. — De câte-va ZIle, scrie „Roman“ s'a rĕspândit în orașul nostru sgomotul că, vestitul bandit Dragoș, a trecut prin gara Roman la Târgul Frumos unde în apropiere, la moșia Buznea, ar fi și comis o mare prădăciune.

Se zic multe despre acest hoț; că ar fi unul din aceĭ banditi vestiți care astăZĭ se găsesc numaĭ prin povești, adecă că pe cât este de crunt cu bogațiĭ, pe atât este de milostiv cu săraciĭ, nu maĭ departe chiar acum în drumul sĕŭ, Dragoș întâlnind de la Tecucĭ în colo un om ce plângea pentru un boŭ ce murise, i-a dat 100 de leĭ, iar maĭ departe vĕZênd un numĕr de locuitorĭ porniți a se angaja la muncĭ pentru nevoile lor, Dragoș le-ar fi dat câte 20 leĭ de fie-care.

—x—

D'ale drumurilor de fier.—La gara Măraseștĭ lunĭ, aprópe de sosirea trenuluĭ de persóne de la ora 5, s'a petrecut o scenă nu tocmaĭ plăcută între un împiegat al găreĭ și maĭ mulțĭ d-nĭ ofițerĭ; causa ar fi fost că d-nĭĭ ofițerĭ întrebând pe acel împiegat la ce oră plécă trenul de Bacaŭ, acesta într'un mod brusc le-a rĕspuns să se adreseze d luĭ șel de stație căcĭ dânsul nu are timp a da tuturor sciințele ce ar cere, scrie „Adevĕrul„.

—x—

Mort de rachiŭ.—In nóptea de 16 spre 17 curent, Ioan Pavel Moraru, pe când bea rachiŭ în cârciuma luĭ Ión Enache Petrea din Sascut, jud. Putna a încetat din viață momentan.

—x—

Societatea Crucei-Roșiĭ din Atena a trimis filialeĭ sale din Braila și notabililor grecĭ din acel oraș un apel pentru adunare de ajutóre în banĭ și objecte. Colonia grécă a respuns acestuĭ apel într'un mod fórte călduros adunând sume de banĭ ce în curând se vor trimite în Grecia. Se va forma o societate de domnĭ și domnișóre din cele maĭ înalte clase ale colonieĭ, carĭ în cursul ierneĭ vor da concerte și representații în profitul armateĭ grecescĭ.

—x—

Viață lungă.—Alaltăierĭ a încetat din viață la comuna Pantelimon de lângă Bucurescĭ femeia Teodor Procopescu în etate de 107 anĭ. Lăsă în urma sa un fiŭ în etate de 85 anĭ.

—x—

Faptă laudabilă.—Ni se scrie din Craiova că Prea Sânțitul Episcop al eparhieĭ Râmnicu Noul Severin, D. D. Iosef, a lăsat orașuluĭ Craiova suma de opt miĭ de leĭ din al căror venit să se intreție două paturĭ pentru bolnavĭ, în spitalul central din Craiova.

Acéstă faptă n'are trebuință de comentariĭ.

Ncutăți Telegrafice

Sofia 31 Octombrie.

După raportul comandantuluĭ trupeĭ bulgare trimésă spre posițiunea ocupată de trupa sêrbéscă între satul Rakita și graniță, detașamentul sêrb s'a retras lăsând în împrejurările luĭ Crnivirh, un avanpost care la ivirea ofițeruluĭ și a escorteĭ sale, a tras focurĭ, dar fără resultat.

Londra, 31 Octombre.

Banca Englitereĭ a fixat scontul sĕŭ la 3 %.

Sofia, 31 Octombre.

După niște informațiunĭ, ziarele din St. Petersburg aŭ fost rĕŭ informate când aŭ spus că prințul Alexandru a pronunțat niște cuvinte care aŭ atacat pe ofițerĭ ruși, și că a remis agentuluĭ diplomatic englez, d. Lascelles, un memoriŭ asupra intrigilor Rusieĭ în principat.

Prințul, în numerósele sale discursurĭ fie către trupe, fie către deputațĭ n'a pronunțat nicĭ o dată un singur cuvînt contra Rusieĭ nicĭ contra ofițerilor ruși; și nicĭ prințul, nicĭ guvernul n'aŭ remis vr'un memoriŭ agentuluĭ diplomatic al Englitereĭ saŭ al vre uneĭ alte puterĭ.

Sofia, 31 Octombre.

Ziarul „La Constitution de Tirnovo“ a fost confiscat din causa unuĭ articol violent ce l'a publicat la adresa Țaruluĭ, în privința ștergereĭ Prințuluĭ din cadrele armateĭ rusești.

Viena 31 Octombre.

„Noua Presă Liberă“ afirmă că un ZIar din St. Petersburg a ZIs cum că cestiunea rumeliotă este un duel între Englitera și Rusia, și că ceĭ maĭ bunĭ sorțĭ sunt în partea Englitereĭ.

Rangun 31 Octombre.

Circulă știrea că Birmania se pregătesce să resiste Englezilor.

Londra 31 Octombre.

Un incendiŭ a distrus magasinele și depositele de bumbac ale Caseĭ Behrens din Manchester. Pagubile se ridică la cincĭ zecĭ de miĭ lire sterline.

CRONICA BUCURESCEANA

Sâmbătă, 2 Noembre.

Plecări.—Aŭ plecat din capitală d. I. Brătianu la Florica; d. general Radovicĭ comand. divisia III-a; d. general Racoviță, comand. corp. IV de armată:

—o—

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală d. colonel Al. Candiano; d. general Barotzi.

—o—

Restabilirea adevĕruluĭ.—D. Petre Babic, sculptor din str. Arionóia No. 21 ne scrie, spre cunoscința publiculuĭ, că în broșura ce s'a împărțit la sânțirea bisericeĭ Domnița Balașa, în privința objectelor de sculptură în lemn, nu este adevĕrat că sunt lucrate de persóna pe acolo arătată ci singur d-sa este atât autorul planurilor cât și executorul templuluĭ celuĭ vechĭ al sântuluĭ altar. De asemenea sunt lucrate de d sa și tronurile Majestățeĭ lor Regele și Regina, tronul Mitropolitan, scaunul unde se citește sânta Evanghelia și douĕ tronurĭ de icóne la intrarea biserici, cu escepție de strănile de rând pentru popor.

—o—

O noua piesă teatrală. — Aflăm că ZIlele acestea va apare de sub tipar o nouă piesă: *Victimele unuĭ amor*, dramă într'un act compusă de d. Kiriachide din trupa d neĭ Fani Tardiny. După informațiunile ce avem, acéstă piesă se va juca în acéstă stagiune la Teatrul Dacia.

—o—

O representatiune teatrală.—Aflăm că d-nii Moceanu și Velescu avênd a pleca pe la finitul luneĭ corente, Noembre, cu eleviĭ lor la Calcuta în India vor da câte-va rapresentațiĭ în teatrul „Dacia“ cu concursul escelinteĭ trupe a d-neĭ Fani și fraților Vlădicescĭ; ast-fel la 9 Noembre va avea loc la teatrul „Dacia“ *Mureșianca* danț național compus și jucat de d-niĭ Mocianu și Velescu. *Dublu și triplu trapéz* esecutat de d na Petrescu, d-na Velescu și Traian Lupu.

Scara avolo esecutat de d-l Traian Lupu. Representația promite a fi prea frumósă și publicul ar trebui să nu pérză ocasiunea.

—o—

Omorîtorul luĭ Mateĭ Herbinger, indentul d neĭ Oteteleșanu se crede că este un vizitiŭ. Poliția 'l caută cu mare activitate. Mobilul crimeĭ ar fi fost pe lângă resbunare și téma d'a nu se doscoperi o altă crimă a numituluĭ vizitiŭ.

—o—

Contrabandă.—De bariera Cotrocenĭ se apropia alaltă-ierĭ un car cu boĭ, plin cu fên. Țĕranul îndesase căciula pe ochĭ și mâna a lene ca și unul ce avea cuget curat.

Când sergentul 'ĭ ZIse să oprĕscă el se prefăcu că n'aude și tot căta la rótă pare că s'ar fi stricat. Carul fiind oprit și rĕscolindu se fânul s'a găsit un butoiŭ cu 34 vedre spirt; țĕranul voi să fugă dar nu l'aŭ lăsat.

—o—

Furt.—Marincu Drăgan, bulgar, avênd a pleca în țara sa pentru afaceri și neavênd banĭ a pus la cale pe un băiat de ZIece anĭ servitor la d. G. N. Dobrovicĭ din str. Carol No. 8 să fure câte-va fițuicĭ de câte două ZIecĭ leĭ, ceea ce băiatul a și făcut. Dar pe când 'șĭ pregătiseră bagagele și voiaŭ să se urce în tren la gara de Nord aŭ fost prinșĭ de poliție.

—o—

Un conflict. — D. I. B. din strada Polonă avênd a lua 600 fr. de la d-na Eleonora M... din strada Dorobanților, 'ĭ-aŭ cerut ierĭ séră pe stradă; d na ZIcênd că nu are acum, d. I. B. a scuipat'o, dómna luând o pétră de jos 'l a lovit în cap strivindu ĭ jobenul, apoĭ s'a aruncat într'o birja și s'a dus.

ACTE OFICIALE

—o—

D. doctor în medicină Stefan Posa este numit în postul vacant de medic la plasa Prutu de Jos-Bașcu.

Foița „Universuluĭ„

311

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXI

Pistol, pumnal, otravă.

(Urmare)

— Ah! ea e, tocmaĭ ea, ZIceaŭ, nu ne putem amăgi... Aț vĕZut *Candóre* admirabilul tablou al luĭ George Ramel? eĭ bine, priviți pe acéstă adorabilă fată, ea e *Candóre*.

Și cuvintele: e *Candóre*, sburaŭ din gură în gură.

Când Mietta și tatăl eĭ se apropiară de grupul din mijlocul căruia se afla dómna Joramie, toțĭ ceĭ ce 'l compuneaŭ se sculară spre a saluta pe tată și pe fiică. Automatic dómna Joramie făcu ca și ceĭlalțĭ și se află în fața Miettaeĭ care o salută fără să pară a o cunósce.

Fu ca o lovitură de trăsnet. Dómna Joramie, cu ochiĭ căscațĭ și rătăciți rĕmase înmărmurită.

Așa dar fiică-sa, pe care o credea mórtă; sta înaintea sa! Și în domnișóra Erminia de Soleure ea recunoscea pe Miet rivala căreia vroise să 'ĭ facă atâ-

Dar acum óre se afla acolo întâiul eĭ bărbat și fiica eĭ!

Nu 'ĭ spuseseră că Mietta nebună, era tot în balamucul Sainte Anne și că contele, lovit de două cuțite fusese aruncat în Sena.

Prin urmare complicele eĭ, ticălosul de Jacques Vernier, o amăgise!

N'avea óre de ce să înebunéscă? Într'adevĕr ea simțea întunecându i se mintea.

— Dómnă, ĭ ZIse contele, ațintind asupră ĭ o privire rece și pătrunZĕtóre am onórea să vĕ presint pe domnișóra Erminia de Soleure, fiică-mea.

Ochiĭ eĭ se întórseră de la Mietta și deteră de aĭ conteluĭ. Atuncĭ o apucă un tremur nervos, ochiĭ i-se închiseră și i-se îndoira piciórele. Ar fi căZut dacă n'o sprijini domnul Joramie în brațele sale.

Imprejurul eĭ toțĭ eraŭ fórte miraț. Se uitaŭ unĭ la alțiĭ și șoptiaŭ. Se întrebaŭ între dênșiĭ:

— Ce vra să ZIcă asta?

— Ce aĭ? o întrebă domnul Joramie.

— Ah! sufer grozav, rĕspunse ea cu un glas slab.

— Unde sufer? la inimă?

— Nu sciŭ... Ah! mĕ înnăbușesc, mĕ înnăbușesc...

Mi-se pare că o să leșin...

— Vreĭ să plecăm?

— Da, da; te rog; ia-mĕ d'aicĭ?

Șovăind, fórte palidă, cu fața plină de sudóre, ea se rezemă de brațul domnuluĭ Joramie și urmațĭ de maĭ mult de o sută de privirĭ uimite eșiră din salon pe o ușă laterală.

Mietta, care nu scia că se aflase în fața mumeĭ sale, se așeZase pe un scaun și rĕspundea cu cea maĭ mare gingășie întrebările ce i-se făceaŭ.

După ce strînsese mâna conteluĭ de Soleure, domnul de Maurienne o presenta pe rînd tuturor prietenilor sĕĭ.

* * *

Incă nu eraŭ ZIece când domnul Joramie și nevasta sa intraseră în palatul Joramie.

Financiarul însoți pe Raimoda până în odaea eĭ.

— Iț mulțumesc dragă, ZIse ea; acum mĕ simt maĭ bine mult maĭ bine, și dacă doresci să te întorcĭ la serbarea domnuluĭ de Chamarande, te poți duce.

Domnul Joramie dete din cap.

— Aĭ un aer ciudat, reluă ea, uitându se drept în fața luĭ; vĕd bine că escĭ nemulțumit; te rog să te întorcĭ la serbare.

— Nu vreaŭ să te părăsesc ast-fel.

— Oh! n'aĭ grijă, n'am trebuință de cât numaĭ de puțină odihnă.

— Așa dar ți aĭ revenit din emoțiunile încercate?

— Dar n'am încercat nicĭ o emoțiune rĕspunse ea iute; m'a apucat o durere de cap a căreia pricină nu mi-o pot explica.

Domnul Joramie încruntă sprincenile.

— Aibĭ bunătatea d'a mĕ lăsa singură, ZIse ea, vreaŭ să mĕ culc.

— Te voiŭ lăsa în curînd.

El porni spre o ușă și eșind ZIse:

— Mĕ întorc repede.

Intră din noŭ în odaie peste două minute și puse pe măsuța ce se afla în mijlocul odăeĭ, un pistol, un pumnal și o sticluță care coprindea un lichid gălbuiŭ.

— Ce e asta? un pistol pe care l'am încărcat eŭ însumĭ, uu pumnal de Toledo, a căruia lamă tăietóre și ascutită e de oțelul cel maĭ bun; cât despre sticluta asta mică, ea coprinde o otrava fulgerătóre.

Dênsa începea să pricépă.

In picióre în fața luĭ și vînătă la față se uita la dênsul cu spaimă.

— Dómnă, reluă el cu rĕcélă, d-ta nu maĭ aĭ dreptul să trăescĭ, și pentru că trebue ca să morĭ într'astă nópte, țĭ las să alegĭ soiul de mórte pe care 'l vreĭ.

„De nu vreĭ să te servescĭ de pumnal aĭ pistolul, dacă nu vreĭ nicĭ una nicĭ pe cea-l'altă dintr'aceste arme, țĭ rêmâne otrava.

Ea scóse un țipăt răgușit, și dându-se înapoĭ cu un gest de grózĕ nespusă exclamă:

— Dar d-ta escĭ nebun, escĭ nebun!

— Am fost, dómnă, oh! da, am fost într'adevĕr nebun în ZIua când, amăgit de minciunile și de ipocrisia d tale, ți-am dat numele meŭ, credênd că mĕ însor cu o femee ce se numea Cesarina Leverdier.

„M'aĭ înțeles, nu e așa? VeZĭ că sciŭ tot.

(va urma)

Emile Richebourg

* Sunt numiţĭ şi permutaţĭ.

D. George Săndulescu, administrator al plăşeĭ Tulcea, d. I. C. Şişman, subprefect judeţul Prahova, la plaiul Teleajenu, în locul d luĭ M. Costandache, care, va trece la plăşile întrunite Cricov Podgoria, d. Gr. Temelie, comisar clasa II pe lângă prefectura poliţieĭ capitaleĭ, d. Ioan Ghenovicĭ, comisar clasa II pe lângă citata prefectură, d. G. I. Niculescu verificator clasa II la casieria judeţuluĭ Argeş, d. N, Zetreanu, judecător la ocolul Bârca, judeţul Dolj, d. Daniil Atanasiu, judecător la ocolul Trotuşu, judeţul Băcău, d. Dimitrie Doicescu, judecător judeţn Vâlcea, la ocolul Drăgăşanĭ, d. C. Brătianu, judecător judeţul Vâlcea la ocolul Olteţu, d. Constantin Ionescu, portăreĭ la tribunalul Muscel, d. C. G. Dâmboviceanu, procuror la curtea de apel din Craiova, d. Daniel Zorilă. primprocuror la tribunalul Tulcea, d. Dimitrie R. Dimitriu, procuror la curtea de apel din Craiova, d. Al. I. Culoglu judecător de instrucţie la tribunalul Ilfov, d. P. S. Christopole, supleant la tribunalul Ilfov, d. N. Stefănescu, ajutor la ocolul II Galaţĭ.

Evenimentele din Balcanĭ

Depeşĭ şi informaţiĭ speciale ale „Universuluĭ“

DIN BULGARIA

Un noŭ jurământ a fost depus de armatele bulgaro-rumeliote de la graniţă, cu ocasia inspecţiuneĭ din urmă a principeluĭ Alexandru. Acest jurământ a fost făcut dupĕ formula acésta:

Jurăm că vom fi credincioşĭ steaguluĭ Bulgarieĭ Unite.

S'a svonit că s'a dat ordin pentru noĭ ridicărĭ de trupe şi voluntarĭ în tótă ţara.

Armata bulgară e acuma împărţită în douĕ: 25,000 la fruntaria Serbieĭ şi 35,000 la fruntaria Rumelieĭ. Afară de aceasta, trupe de miliţienĭ dcupă diferite punte strategice. Douĕ micĭ corpurĭ de reservă sunt aşedate, unul la Filipopol şi cel alt lângă Sofia.

DIN TURCIA

De la conferinţă.—In cea din urmă şedinţă a conferinţeĭ s'a dat pe faţă desbinarea dintre Anglia şi cele treĭ puterĭ imperiale. Turcia propusese ca conferinţa să învite pe principele Alexandru să 'şĭ retragă trupele din Rumelia. Representanţiĭ celor treĭ împĕraţiĭ precum şi Italia aŭ primit propunerea, însă d. Wihte, representantul Angliei, a ḑis că *conferinţa nu 'ĭ competentă* sa dea o astfel de invitare. Delegatul francez s'a ţinut în reservă, cu tóte astea părea mai apropiat de representantul Angliei de aĭ celor-l'alte puterĭ.

Imediat după şedinţă, representanţiĭ celor treĭ împĕraţiĭ s'aŭ dus să ţie sfat între eĭ la ambasada austriacă. Acest sfat a ţinut treĭ ore. După acésta ambasadorul austriac a stat mult de vorbă cu ministrul sêrbesc.

Representantul englez de şi a iscălit protocolul prin care se recunósce că cea mai nemerită resolvare a cestiuneĭ Balcanice este *restabilirea statului quo,* a declarat cu tóte astea că acéstă restabilire nu este cu putinţă. Protocólele conferinţeĭ decĭ nu mai posedă nicĭ o valóre practică.

DIN SERBIA

Relaţiunile dintre Serbia şi Turcia, după o depeşă din Belgrad, sunt fórte amicale.

Domnia turcéscă în Europa este pentru Serbia o condiţiune esenţială d'a se păstra liniscea şi siguranţa în peninsula Balcanică.

Eliminarea acesteĭ puterĭ ar aduce comoţiunĭ vatămătóre pentru micele state din jurul eĭ.

De aceea e bine ca guvernul turcesc şi cel sêrbesc să mérgă de acord la resolvarea crisei actuale.

De la 1 Noembre

Universul deschide un noŭ abonament de douĕ lunĭ care costă *treĭ leĭ.*

Cine se va abona, trimiţând aceştĭ treĭ leĭ va primi ca premiŭ calendarul „Universuluĭ“.

Cine se vă abona până la 5 Noembre va primi gratis tóte numerele de la începutul interesantuluĭ roman ce publicăm: *Testameetul principeluĭ Bismark.*

Consiliŭ practic

Praf de condiment, folositor iarna: douĕ unciĭ de pătrunjel, douĕ unciĭ de cimbru, 1 uncie de cójă de lămâie, 8 grame de seminţe de ţelină, 1 uncie de basilic dulce, 8 grame foĭ de dafin.

Se usucă în cuptor la o căldură moderată, se piséză şi se trece prin sită. Se pune apoĭ în sticle bine închise şi se păstréză într'un loc uscat.

Spice din Străinătate

Impuşcarea unuĭ spion englez.—O depeşă primită de ḑiarul engles „Standard“ din Tamatova (Madagascar) spune că francesiĭ ar fi împuşcat pe un engles, acusat că a dat informaţiĭ Hovaşilor.

—o—

Popă seducător.—Păstorul Ross ţinea o conferinţă societăţeĭ creştine din Plymouth (Englitera) când de o dată un órecare Foy se scula şi cu un glas tare 'l acusă că 'ĭ furase nevasta! Atuncĭ se născu un scandal neauḑit. Ross fugi, dar mulţimea alergă după el, strigând şi înjurându l. Ross scóse un cuţit şi răni pe doĭ din prigonitoriĭ luĭ; fu arestat şi se găsi în casă la dênsul nevasta luĭ Foy!

Ross va fi judecat înaintea Tribunaluluĭ Corecţional,

Ilustraţia nóstră

Dăm aḑĭ pe Tricupis, eminentul bărbat de stat al Greciei, care, în opositiune ca şi la cârmă, a adus prin energia şi adânca luĭ pricepere, cele mai marĭ serviciĭ patrieĭ sale.

ANECDOTE

D-ra X... se bucură de o reputaţie cam... variată a căreĭ *listă* de adoratorĭ resplătiţĭ ar fi cam lungă.

Intr'o ḑi doĭ prietenĭ o întâlniră pe stradă... unul din eĭ cunoscêndo o salută cel-l'alt întrebă.

— Cine e d-ra?...

— E *fată listă.*

* * *

Un ţĕran fiind la muncă pe câmp vede alergând pe fiică-sa cea măritată şi plângêndu-i-se că bărbatul eĭ i-a dat o palmă.

— Auḑi, blestematu, da pe care obraz ţi-a dat palma.

— Pe cel drept.

Ţĕranul atuncĭ 'ĭ dete o palmă sdravănă pe obrazul stâng.

— Aşa, ḑise el, cum mi-a bătut el fata să 'ĭ bat şi eŭ nevasta.

Ultime Sciri

Londra 1 Noembrie.

Se anunţă din Niş ḑiaruluĭ „Standard“ că consiliul miniştrilor va hotărî aḑĭ despre pace saŭ rĕsboiŭ.

Generaliĭ voiesc rĕsboiul: eĭ socotesc eşecul conferinţeĭ ca neînlăturabil.

Viena, 1 Noembrie.

După ḑiarele din Belgrad, se crede că cuvîntul regeluĭ nu este obligator de cât faţă cu conferinţa care se ţine actualminte şi că o acţiune militară este imminentă, dacă soluţiunea aşteptată se amână. Toţĭ miniştriĭ aŭ plecat la Niş unde se va lua o resoluţiune decisivă. Se crede că începerea rĕsboiuluĭ este neînlăturabilă dacă se confirmă ştirile privitóre la violarea graniţelor de către trupele bulgare.

Sâmbătă, 2 Noembre.

Se vorbesce că d-na Aristiţa Manolescu care a dimisionat de la Teatrul Naţional, se va angaja în trupa dneĭ Fani Tardini.

—o—

Se zice că d. doctor în medicină C. Codrescu va fi desemnat a fi numit ca prefect la Bârlad la vacanţa ce este.

—o—

S'a deschis un credit de 10,000 leĭ ministeruluĭ de resbel pentru învĕlirea spitaluluĭ militar central care a ars.

—o—

Planurile şi devisurile pentru construirea salaşilor de râmătorĭ de la Severin s'aŭ depus la Ministerul Agricultureĭ care le-a înaintat în cercetarea consiliuluĭ Technic.

—o—

După o telegramă din Londra, Rusia fortifică în mare grabă oraşul Batum de pe marea Caspică. Rusia se teme ca conflictul sĕŭ cu Anglia să nu reîncépă mai curînd de cât credea.

—o—

Aḑĭ la 4 ore p. m. se ţine licitaţie la ministerul lucrărilor publice pentru darea în întreprindere a reconstruireĭ digaluĭ ce închide matca veche a rîuluĭ Jiu aprópe de Bechet.

—o—

Artista nóstră Teodorini se ḑice că jócă c'un succes imens în Spania, unde se află acum.

—o—

MM. LL. Regele şi Regina aŭ amânat pentru o săptămână încă venirea Lor n capitală.

—o—

Ierĭ s'a început la Iaşĭ esaminarea căpitanilor pentru gradul de maior. D. general Cantili presidéză comisiunea care de la Iaşĭ va merge la Galaţĭ apoĭ la Craiova şi în urmă va sosi în capitală.

—o—

D. dr. Râmniceanu şi d. N. Cerchez, arhitectul ministeruluĭ domeniilor, plécă aḑĭ la Brăila spre a alege locul pentru construirea unuĭ stabiliment de băĭ la Lacul-Sărat.

—o—

Seminarul Socola. ḑice un ḑiar, se va muta în Iaşĭ.

—o—

Pagubele causate statuluĭ de focul de la spitalul militar din capitală se urcă la suma de 267,867 leĭ, din cari pentru 102,000 leĭ aŭ ars numaĭ efecte spitalicescĭ şi de ambulanţă.

—o—

O asociaţiune în capul căreia se află d. dr. Roşianu din Brăila şi care are un capital de jumĕtate milion, a propus ministeruluĭ să 'ĭ concesioneze Lacul-Sărat pe 30 de anĭ, obligându-se a construi băĭ sistematice şi a zidi un otel precum 'şĭ a îngriji de lac.

—o—

Camerele se vor deschide la 15 Noembre. M. S. Regele se ḑice că le va deschide în persónă.

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, şeful de tren sdrobit în gara Focşanĭ şi care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 468 banĭ 75.

Galatz: dd. N. T. Prophir l. 1.—C. I. Prophir l. 1.—Polexenia N. Prophir b. 50.—Catinca C. Prophir l. 1. — N. N. Prophir b. 40. — Aroa N. Prophir b. 30.—Aspasia N. Prophir b, 20.—Fraţiĭ Anastasiu l. 2.—Polexenia N. Anastasiu b. 50.—Elena Gr. Anastasiu b. 50.—Gh. Gr. Anastasiu b. 25.—C. N. Anastasiu b. 25.—Iosef Mighirian b. 30.—Ghiţă Vasiliu l. 1.—Anica Vasiliŭ b. 25.—N. Mateĭ b. 50.—Anica N. Mateĭ b. 25.—Tinca N. Mateĭ b. 25.—N. Menciu l. 1.—Theodor Enachi b. 50. Total leĭ 480 banĭ 70.

Urmarea pe mâine.

Foiţa „Universuluĭ“

5

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK
PARTEA ÎNTÊIA

IV

Domnul şi d-na Seldi

— Ce spuĭ! aşa dar tu vreĭ să 'ţĭ arăţĭ singur crima?...

— Lasă-mĕ să'ţĭ spun ce am, întrerupse el bătênd din picior.

— Sunt curiósă să aflu ce-o să 'mĭ spuĭ, domnule.

— Eştĭ curiósă, dómnă Pascal?

— Ah! indrăsnescĭ să mĕ numescĭ astfel? Nu 'ţĭ pricinuesce acest nume o emoţiune teribilă? Afară d'acésta, află că eŭ mĕ numesc Steiner şi că numaĭ bărbatul meŭ 'şĭ-a schimbat numele. Dar introducerea mĕ face încă maĭ curiósă d'a afla ceea ce o să 'mĭ spune.

— Curiositatea d-tale va fi satisfăcută. Te lauḑĭ că poseḑĭ un act care, dacă ar cădea în mâna posesoruluĭ adevĕrat, adecă al vrăjmaşuluĭ meŭ, m'ar face să 'mĭ perd averea şi să 'mĭ finesc ḑilele într'o casă de arest. Aşa e, 'mĭ închipuesc fórte bine ceea ce se póte întîmpla în acel cas. Dar, scumpa mea, uiţĭ un lucru: d-ta eştĭ tot aşa de vinovată cât şi mine, prin aceea că aĭ ţinut hârtia până aḑĭ fără s'o daĭ proprietaruluĭ saŭ moştenitorilor luĭ, eştĭ tot atât de vrednică de pedépsă şi tot atât de complect perdută ca şi mine, de te veĭ servi de acéstă armă.

Ea clătină capul şi ḑise:

— Escĭ un copil, Seldi; orĭ-cât de mare şarlatan ar fi în cele-l alte privinţĭ, din ceea ce vorbescĭ acum, dacă gândescĭ tot ast-fel, constat că escĭ un prost.

„Apoĭ credĭ că dacă m'aşĭ servi de acel act contra d-tale, n'aş putea să spun că l'am găsit din întêmplare şi nu maĭ departe de cât ierĭ între hârtiile d-tale?

„Cine ar crede că eŭ, posedând acel document de maĭ dinainte, adică posedând o putere atât de mare asupră'ţĭ, n'aşĭ fi întrebuinţat'o ca să deviŭ soţia legitimă a unuĭ om bogat ca d-ta, în loc să mĕ mulţumesc cu rolul de metresă?

„Cine nu 'şĭ va închipui că d-ta n'aĭ întrebuinţat rugăminţĭ şi linguşirĭ pe lângă mine spre a 'mĭ retrage acea hârtie care 'ţĭ turbură somnul nopţilor şi se scie că nicĭ o dată o amantă nu resistă îndelung la rugămintele amantuluĭ eĭ.

„In fine nu uita că judecătoriĭ sunt barbaţiĭ şi că bărbaţiĭ în tot d'auna s'aŭ amăgit asupra caracteruluĭ femeeĭ, pe care o cred slabă, fără minte şi vanitósă creḑêndu-se eĭ cu totul din contra; lacrămile femeeĭ aŭ atras tot d'auna de partea eĭ simpatia şi dreptatea ómenilor.

— Şérpe ce eştĭ, scrişni Seldi cu ură, mi-aĭ inveninat tótă viaţa, eştĭ un spirit rĕŭ.

— Nu te-am lăsat să te bucurĭ de fructul crimelor d-tale, iată tot ce am făcut. Dar perdute nu sunt, căcĭ m'am bucurat eŭ de dênsele. Ţi-aĭ încărcat sufletul de miĭ de blesteme pentru ca eŭ să mĕ amusez iar drept resplată eştĭ nesocotit şi maltratat! Dar resemnéză-te căcĭ nu eştĭ singur de specia d-tale care înduriĭ aceste rele! Toţĭ ceĭ ce'ţĭ sémănă sunt sclaviĭ crimelor lor!

— Va suna o dată şi ceasul tĕŭ, şapoĭ atuncĭ...

— Vreĭ să ḑicĭ c'o să mor..... Nu dori asta, scumpul meŭ, de voiŭ muri eştĭ perdut, ţi am maĭ spus'o deja. Acel act, a căruĭ existenţă 'ţĭ înegresce ḑilele, se află închis d'împreună cu adresa adevĕratuluĭ sĕŭ posesor şi cu alte hârtiĭ, într'o cutie de fer. Acea cutie se află în păstrarea uneĭ femeĭ care 'şĭ primesce de la mine hrana ḑilnică. I-am spus că ajutorul ce'ĭ trimit de va înceta să scie c'am murit şi să ducă cutia la adresa eĭ de unde va primi o bună rĕsplată. Acea femee nu'mĭ cunósce numele, nu scie cine sunt, şi orĭ-cât te aĭ încerca s'o afli nu veĭ isbuti. Mâna d-tale criminală de va atenta la ḑilele mele, a doua ḑi va fi dus între puscĭ la temniţă.

„Nu judecĭ de convenabile aceste măsurĭ? Nu le găsescĭ potrivite pentru o femee de rangul d tale? adăogă ea surîḑênd cu óre care graţie bărbatuluĭ sĕŭ.

— N'am ajuns încă la sfârşit, dómnă, ḑise el către Suzana, vom vedea urma.

Trânti uşa după sine şi se duse.

Remasă singură, Suzana se aşeḑă p'un fotoliŭ, lăsă capul pe mână şi meditâ.

Mândria 'ĭ peri din faţă şi ochiĭ eĭ esprimară îngrijire.

— Şi eŭ mĕ tem că n'am ajuns încă la sfârşit, oftă dênsa. Dacă ḑiua triumfez de Seldi şi 'ĭ bravez tóte apucăturile, nóptea, în tăcere, amintirea luĭ Pascal mĕ turmentă maĭ rĕŭ ca tóte chinurile iaduluĭ.

„Vaĭ, dar fiica mea, sermana Matilda, pe care am abandonat'o la cerşetorĭ, a căreĭ chip 'mĭ revine neîncetat, ce-o fi făcênd, maĭ trâeşce, unde s'o fi aflând?

Işĭ trecu mâna pe frunte ca să înlăture gândurĭ rele; o códă a bogatuluĭ eĭ pĕr i se desprinse şi i se desfăcu pe umerĭ.

— Bietul Seldi! dacă ar sci că n'am şi n'am avut nicĭ o dată vr'un act care să 'l compromită, şi că spaima luĭ este dintr'o năluca! Dar atuncĭ cum m'ar arunca afară din casă, ca pe o svênturată, şi ce m'aş face fără banĭ, fără adăpost, expusă ureĭ luĭ Pascal, căruia i-am făcut atâta rĕŭ.

Se sculă şi ducêndu-se la feréstră o deschise ca să 'şĭ recoréscă fruntea.

Inchipuirea luĭ Ferdinand 'ĭ veni atuncĭ în minte.

— O, cugetă ea cu ochiĭ [illegible] în nópte, d'aş putea măcar o [illegible], măcar o ḑi să mĕ maĭ bucur de [illegible] sul vis al iubireĭ şi al [illegible] fiŭ odată fericită, aş învinge apoĭ orĭ-ce durerĭ, orĭ-ce grozavă furtună ce ar veni pe capul meŭ!

(Va urma)

Valvan Forst [illegible], închi-

Foiţa „Universului„

132

Bucătarul Regelui

PARTEA DOUA

XXIX

(Urmare)

„— E cu neputinţă sĕ rĕspund astfel uneĭ asemenea persóne, îmĭ ḑise el; acéstă persónă.

„— M'a insultat!

„— Ar fi de ajunns să spun cine e ca să vedeţĭ că insulta nu e cu putinţă.

„— Este numaĭ o persónă a căreia purtare nu m'ar putea insulta; o asemenea persónă nu cred însă că vrea să 'mĭ facă curte.

„— Aĭ ghicit.

„— Nu, eŭ n'am ghicit, am spus numaĭ că nu e de cât o singură persónă care să 'mĭ pótă cere amorul fără s'o cunosc.

„— Eĭ bine, numesce pe acéstă persónă.

„— N'ar putea fi de cât regele.

Bucătarul-şef se uită la mine aţintit, cu gura căscată şi cu ochiĭ ratăciţĭ.

„— Nu mĕ veĭ compromite, ḑise el, de 'ţĭ voiŭ mărturisi adevĕrul?

„— Iţĭ jur; voiŭ fi discretă.

„— Eĭ bine, senora, persóna care 'ţĭ cere favorurile d tale, care e nebunesce amorezată de d-ta, este... regele.

„— Regele! ḑiseĭ eŭ fără să 'mĭ pot ascunde uimirea. Majestatea sa s'a amorezat de mine!

„— Acest colan bogat o dovedesce.

„— Şi... unde m'a vĕḑut regele?

„— Nu sciŭ, regele m'a chiemat în taină, şi mi-a ḑis:

„Montino, bunul meŭ bucătar, de şi rege, eŭ sunt om şi ca om am slăbiciunile mele. Iubesc pe o femee, şi nu mĕ pot împotrivi amoruluĭ meŭ. Na, duĭ giuvaierul acesta, şi spune ĭ să hotărască momentul în care să mĕ pot duce s'o vĕḑ; dar acésta să se facă aşa în cât să nu fie fie lumină la ea când voiŭ intra, pentru că nu vreaŭ să fiŭ cunoscut. Incredinţéz'o de orĭ-ce va cere, ia numele uliţeĭ în care stă şi numĕrul caseĭ." Eŭ, urmă bucătarul, n'am cutezat să refuz; am venit, am preferat să fiŭ sincer de cât să duc regeluĭ rĕspunsul ce mi-aĭ dat adiniória. Dar, în numele luĭ Dumneḑeŭ, fiĭ cu băgare de sémă, nu spune nimic despre asta, pentru că regele e temĕtor şi am fi pierduţĭ amândoĭ...

I-am jurat să ţiŭ cel maĭ adânc secret; primiĭ colanul şi bucătarul plecă, făgăduindu-mĭ să revie spre a mĕ înscinţa de nóptea, şi de ora când va veni Majestatea sa.

— Ducele de Lerma trebue să fie amestecat în tóte astea, ḑise majorul, sunt aprópe sigur. Cine are maĭ mult interes de cât el ca să aibă pe rege în mână? Maĭ e ce-va: nu fu exilat contele de Lemos pentru că dusese într'o séră pe prinţul de Asturiĭ a casă la una din amantele luĭ don Rodrigo Calderon? Nu fu depărtat din serviciul prinţuluĭ don Baltzar de Zuniga, pentru că Alteţa sa ţinea prea mult la dênsul şi nu fu depărtat apoĭ şi ducele de Uceda, pentru că se aflâ că aducea pe prinţul la tine?

— Se póte prea bine, ḑise Ana.

— Atât maĭ bine! atât maĭ bine! Nădejduesc că veĭ sci cum să te porţĭ ca să puĭ mâna pe regele.

— Oh! poţĭ fi fără grijă!

— Nu'mĭ veĭ ascunde nimic?

— Şi ce'ş eŭ fără tine?

— Don Rodrigo e cu totul al nostru.

— Eĭ bine! eŭ voiŭ servi pe don Rodrigo; étă o afacere sfîrşită. Ah! acum 'mĭ aduc aminte, mi-a spus servitórea că aĭ adus cu tine o femee tênără, frumósă şi bogat îmbrăcată.

— Da, frumósă şi tênără, ḑise majorul cu un aer mulţumit, şi rĕsucindu'şĭ mustaţa.

— Şi de ce aĭ adus pe femeea asta la mine în casă?

— Nu cum-va escĭ gelósă?

— Se putea...

— Nu te osteni de géba, femeea asta e fiica mea.

— Fiica ta!

— Da; fiica aceleĭ Margarete pe care am răpit'o din casa părintéscă, fiica pe care un om mi-a răpit'o în séra când o duceam s'o pun la pórta uneĭ mănăstirĭ, dăruindu'mĭ treĭ lovicurĭ de pumnal, care mĕ puseră în primejdie de mórte, fiica de care n'am maĭ auḑit vorbindu-se până ce o găsiĭ, iubită în taină de don Rodrigo şi pe faţă de ducele de Lerma; cu un cuvênt actriţa Doroteea.

— Dar escĭ sigur că nu te-aĭ amăgit?

— Dacă aĭ fi cunoscut pe mumă-sa.

— Da, da, mi-aĭ maĭ spus.

— Vĕḑênd pe Doroteea, veḑĭ pe Margareta; ş'apoĭ i-am facut un semn.

— Care?

— Maĭ înnainte d'a pleca să mĕ scap de ea, fără să sciŭ de ce, fără să mĕ gândesc la vre-un scop, i-am făcut un semn; am muşcat'o puţin de umĕr.

— Ah! exclamă donna Ana cu scârbă.

— A fost mijlocul cel maĭ simplu ce mi-a venit în minte.

— Dar aĭ vĕḑut tu acest semn?

— Nu; dar într'o ḑi don Rodrigo, care iubesce maĭ mult de cât se arată, pe Doroteea, 'mĭ ḑise:

„— Juan, tu 'mĭ escĭ dator dacă te afli în viaţă.

„— Fără îndoială, domnule, îĭ rĕspunseĭ eŭ.

„— Tu escĭ şiret, descept, aĭ nas bun.

„— Ce trebue să cercetez?

„— Tu sciĭ cât iubesc pe Doroteea. De multă vreme am observat un semn pe umĕrul drept, un semn ca de o muşcătură, pe care ea ḑice că l'a avut totd'auna. Am întrebat pe unchiul Manolillo şi mi a răspuns că a găsit pe Doroteea lepădată pe o uliţă, şi că într'adevĕr când o duse în odaea sa în Alcazar, observă că faşele eĭ eraŭ pline de sânge, şi că desfăşând'o găsi urmele uneĭ muşcăturĭ oare nu se închise de cât cu timpul şi cu anevoie. (Va urma)

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 60. Strada Lipscani, No. 60.

Pe ḑiua de 30 Octombrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	91 1/4	92 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 1/2	87 1/2
6% Obligaţiĭ de Stat . .	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	73 —	74 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	208 —	211 —
5% Scr. funciare Rurale.	86 —	86 1/2
7% „ „ „ .	102 —	102 1/2
5% „ „ Urbane.	81 1/4	82 1/4
6% „ „ „ .	90 —	91 —
7% „ „ „ .	97 —	98 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint. . . .	14 —	14 1/2
„ „ Bilete bancă.	14 —	14 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Mulţumire

DE BINE-FACERE ŞI REMEDIU

După o delungată bólă în timp de 3 anĭ am fost tratat cu diferite medicamente la domiciliŭ cât şi în spital; acum aduc la cunoscinţă onor. public că singura persóna mea *Vlădescu George* din strada 13 Septembre No. 76 bis, după maĭ multe încercărĭ am găsit remediŭ prin laptele *Chefir Cumis* al d-luĭ Lukianoff din strada Griviţeĭ No. 146 şi la depositul domneĭ sale în Hotel de Franţa la franzelăria Müller. Acest lapte rusesc de vacă de Caucasia dă putere corpuluĭ slăbit de diferite bóle vechĭ, durerĭ de pept şi tusea cea maĭ grea încetéză şi linişteşte somnul. Prin asésta daŭ mulţumire că în urma a 10 cure am cunoscut întemeiarea corpuluĭ.

Lustru pentru a pune în scrobélă

Acéstă specialitate pusa în scrobélă dă albiturilor când vor fi călcate, un lustru strălucitor. Preţul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Zodiaşul I. C. Gaal

a mutat în colţul Stradelor 11 Februarie și Berzi, No. 130, în casele d-luĭ Zamva găsi (dosul Cismegiuluĭ).

visite în tóte ḑilele cu 1 leŭ

6—3—1

RENUMITA GRĂDINĂ PHILIPESCO

Medalia de aur

BUCURESCI.—Str. Dionisie 42.—BUCURESCI

Cea maĭ înaltă distincţiune pentru frumuseţea şi calitatea fructuluĭ şi pentru sciinţifica şi raţionala cultură a arborilor roditorĭ

PERI 112 soiurĭ, fie-care de prima calitate, pentru fineţa parfumuluĭ şi savórea fructuluĭ, altoite de jos, de diferite vêrste, arietăţĭ, dând fructe delicióse care se conservă tótă iarna. Cultură escepţională.

MERI, CAIŞI, CIREŞI, REINE-CLAUD, speciĭ recunoscute de cele maĭ bune şi frumósc.

PERSICI, sperialitate a grădineĭ, altoiţĭ de jos din speciĭ provenind din cea maĭ renumită grădină de Montreuil (Franţa), dând fructele cele maĭ fine şi frumóse, cultură escepţională.

SMEURA, remontată cu fructul mare prea delicat, parfumat şi care dă fructe până la începutul ierneĭ.

VIŢA, diferite calităţĭ de tămăióză (busuioc) fructul cu bóbe marĭ albe şi negre tare parfumate şi provenind din Franţa, Engitera şi Egipt.

FRAGI, în multe varietăţĭ producând fructe marĭ şi delicat parfumate.

TRANDAFIRI

O colecţiune de peste 240 specie, Thoa Remontante, Noisette, Bourbon aleşĭ de la ceĭ maĭ renumiţĭ producătorĭ din Franţa, Englitera Luxemburg. Trandafiri se vând cu coróna de 2 anĭ saŭ în genecurĭ cu coróna de unu şi 2 anĭ cu garanţie cu numele scris pe etichete.

Un bogat asortiment de plante pentru salóne şi jardiniere cultivate pentru a resista iarna în apartamente de diferite mărimĭ.

PALMIERI, cel maĭ frumos ornament pentru salóne de diferite mărimĭ din care 2 cu 16 foĭ marĭ.

Tómna fiind cel maĭ avantagios timp de plantaţiunĭ rog pe onorabiliĭ amatorĭ a grăbi comandele cu acéstă ocasiune îndeplinesc o datorie esprimând respectósa mea gratitudine onor. cliente care m'aŭ onorat cu scrisorĭ de mulţumire.

Grădinar-şef, JEAN VERMEULLIN.

Str. Dionisie, No. 42.

10—2—7

DIMITRIE CONSTANTINESCU

MAGAZIN DE PĂNZĂRIE

No. 12.—Strada Lipscanĭ.—No. 12.

Olandă de Romburg, Bilfeld, Clazer Belgiană de treĭ coţĭ, Madepolon franţuzesc, Mil no, Percal, Tulpan, Oxfort de aţă şi alte felurĭ de pânzărie fină.

No. 8.—Bazar Victoria.—No. 8.

Lingerie de dame, Mare asortiment de Broderie, Cioră̆rie de dame şi de bărbaţĭ, Gulere, Manşete, Cravate, Corsete şi tot felul de galanterie.

Preturile sunt cele mai convenabile. 24—3—12

SOLUTION PAUTAUBERGE

AU CHLORHYDRO-PHOSPHATE DE CHAUX CRÉOSOTÉ

Intrebuinţat cu succes în Spitalele din Paris şi recomandată de câtre cei mai însemnaţi Medici, în BRONCHITE, CATARURI, TUSE OPINIATRE, BÓLE DE PEPT (Oftica), RACHITISMUL (Copii scrofuloşi şi diformi).

Modul întrebuinţărei: Fie-care lingură într'uĭ jumătate pahar cu apĭ şi jachar.

Phien PAUTAUBERGE, 91, Bulevardul Voltaire, la PARIS, şi tóte Phie.

Anatherina

Elixir pentru dinţĭ, pentru bólele gureĭ şi dinţilor. Acéstă licóre prin puterea ingredientelor din care e compusă este celmaĭ puternic preservativ pentru igiena gureĭ şi pentru a face plăcut mirosul resuflăreĭ. Se compune din tonicĭ salutarĭ şi e cel maĭ eficace leac pentru a preveni durerea dinţilor şi stricarea lor. E fórte potrivit pentru ca să cureţe şi săîntărésca dinţiĭ şi pentru ca să păstreze curat smalţul lor; întăresce gingiile şi e chiar un puternic leac contra inflamaţilor de gingiĭ. Flaconul într'o elegantă cuie 2 leĭ.

Se vinde numaĭ la Udministraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Poleitor instantaneŭ

pentru aur, argint, aramă, pacfond, bronz, alamă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Sticla solubilă

Cea maĭ potrivită spre a ipi cristale rupte, porcelane, pământurĭ şi orĭ-ce gen asemenea. Obiectul lipit cu astă preparaţie câştigă o putere sticlósă aşa în cât nu se maĭ rupe. Efecte garantate. Flaconul 1 leŭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană

cu basă vegetală' infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel maĭ complectamente pleşuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După cură

„ **Pomada Italiană** îmĭ redă viaţa pĕruluĭ, rog trimiteţi mĭ un vas. Recunoscinţă eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„ **Pomada Italiană** 'mĭ redă viaţa pĕruluĭ; aveţĭ bună-voinţă a'mĭ maĭ trimete douĕ flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulţumi. — Niculescu, Babadag."

Preţul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior"

E o nouă pudră, invisibilă, de o finetă nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel mai suav*, şi că nu conţine nicĭ o materie *vătămătóre* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albéţă şi de o frăgeḑime extraordinară. Ea preservă contra încreţiturilor şi face să dispară petele dând pieleĭ o frumuseţe constantă.

Putem asigura că pudra **„Excelsior"** e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoscute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ" calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă ţara'

Califug Lazs

Remediŭ sigur contra orĭ-ce fel de bătături

CERTIFICATE

Balsamul Califug Lasz cu care am tratat bătăturele mele, un singur flacon a ajuns ca să le stârpiască cu totul şi să mĕ scape de o bólă, pe care credeam că n'o s-o maĭ vindec nicĭ o dată.

G. Tomaziŭ, Dorohoĭ.

Flaconul leĭ 1,30.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cu adăogire de 40 de banĭ se trimete în tótă ţara.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucureşci.

ANUL II. No—363 5 BANI IN TOATA TĖRA.—Un numĕr vechiŭ 10 banĭ. MERCURI, 6 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

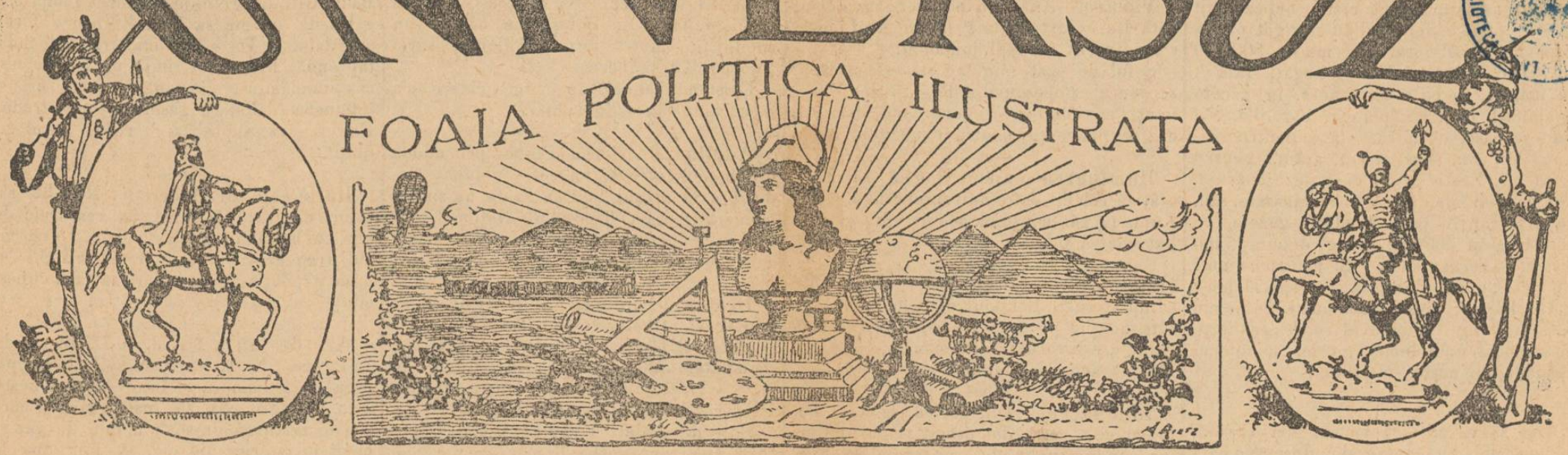

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE FILIALA IAȘI

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 lunĭ: „ „ „ 9.—
3 lunĭ: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoéză.

DIN BULGARIA

(Corespondența particulară a „Universului“)

Rusciuk, 1 Noembre 1885

Ajuns la Rusciuc mĕ grăbesc a vĕscrie primele mele impresiunĭ, până voiŭ ajunge la locul de luptă.

Bulgariĭ sunt cuprinșĭ de o furie nepomenită pentru că serbiĭ le aŭ încălcat ţara fără nicĭ un motiv și ca o resplată pentru jertfele ce și aŭ impus ca să ţie și să facă și pe cele-l-alte popóre din jurul lor să ţină linisce. Tot omul dă ce are dacă nu el însușĭ plécă la armată. In Rusciuc există o animaţie extra-ordinară. Cetăţenii se adună ḑiua prin pieţe și staŭ ceasurĭ întregi la sfat, dând fie-care părerea sa și judecând maĭ dinainte de resultatul luptelor; dacă bulgariĭ n'aŭ încă nicĭ un mare personagiŭ militar, eĭ îl aștéptă să s'arate acum, ca să pótă face objectul tuturor gândirilor. Numele prinţului Alexandru revine la tot momentul în comentariile lor. Prinţul Alexandru va rămânea negreșit unul dintre ceĭ maĭ marĭ principĭ aĭ Bulgarilor.

Cunósceţĭ proclamaţiunea ce dênsul a făcut către soldaţĭ; iată acum și pe aceea care a dat'o către popor:

„Guvernul sêrb, condus de planurĭ egoiste, și voind să ruineze cauza sfântă a unirĭ poporuluĭ bulgar, ne a declarat astăḑĭ rĕsboiul; fără nicĭ un cuvânt drept și legal a dat ordine armateĭ sale de a năvăli în ţara nóstră.

„Am aflat acéstă scire cu cea maĭ mare mâhnire. N'am fi creḑut, în adevĕr, nicĭ o dată că aceia care ne sunt fraţĭ de sânge și de credinţă ar rădica mâna asupra nóstră, că ar începe un rĕsboiŭ fratricid în momentele grele prin care trec popórele din Balkanĭ, nicĭ că s'ar purta într'un chip atât de necugetat și de inuman către vecinii carĭ, fără a face rĕŭ nimĕnuĭ, lucréză și luptă pentru o cauză dréptă, generósă și vrednică de laudă.

„Aruncând asupra naţiuniĭ sêrbe și asupra guvernuluĭ sĕŭ tótă rĕspunderea acesteĭ lupte fratricide și a urmărilor care va putea să le aibă pentru cele două state, vestim poporuluĭ nostru prea iubit că am primit acest rĕsboiŭ declarat de sêrbĭ; că dăm vitezelor nóstre trupe ordinul de a începe operaţiile în contra duşmanuluĭ și de a apăra cu energie pământul, onórea și libertatea poporuluĭ bulgar.

„Cauza nóstră e sfântă și avem nădejde că Dumneḑeŭ ne va lua sub apărarea sa și ne va da ajutorul de care avem nevoie pentru a învinge pe duşmaniĭ noștrĭ. Suntem convinșĭ că poporul nostru se va rădica ca să apere causa nóstră sfântă, și că tot poporul bulgar, capabil de a purta armele, va veni sub stégurĭ ca să lupte pentru ţară și pentru libertate.

„Să rugăm pe Dumneḑeŭ să ocrotéscă Bulgaria și s'o ajute în vremurile grele prin care trece. „**Alexandru.**“

Ast-fel, și prinţ și popor, după ce aŭ făcut tot posibilul ca să înlăture resboiul, după ce aŭ suferit chiar multe nedreptăţi de la serbĭ, sunt hotărîţi la luptă. Cu câţĭ bulgarĭ am vorbit, nicĭ unul nu admite ca armata și voluntariĭ lor să fie bătuţĭ dar și dacă s'ar întâmpla una ca acésta, eŭ, cum mĕ veḑĭ, 'mĭ ḑicea un bĕtrân, pun mâna pe armă și póte să mĕ sfâșie un milion de dracĭ, că nu las serbul să se facă stăpân p'o palmă din pământul nostru.

Pe de altă parte mulţĭ cred că o putere óre-care va interveni între luptătorĭ și cea d'întêiŭ care are dreptul să facă acésta, fără învoirea niměnuĭ, este Turcia de óre-ce Bulgaria nu este de cât o parte din teritoriul eĭ. Pentru acésta și principele 'ĭ a cerut ajutor și se crede că un corp turcesc de la cel maĭ apropiat punt de graniţă va înainta în contra serbilor, mĕ întreb în adevĕr ce se va întâmpla dacă aceste două popóre vor fi lăsate de capul lor, să se sfâșie astfel; uniĭ se tem însă, că maĭ înainte de Turcia, să nu vie Austria și Rusia pe două părţĭ.

Până acum nu s'a făcut de cât micĭ încăerărĭ, dar în momentul în care scrim saŭ cel mult mâini va trebui să aibă loc o întâlnire a grosuluĭ ambelor armate, și o mare luptă va fi inevitabilă și anume între Zaribrod și Dragoman pe unde se află grosul armateĭ bulgare aștepând în defensivă. Cum sciţĭ intrarea serbilor s'a făcut pe maĭ multe puncte de o dată; dupe sciriĭ sosite aicĭ ierĭ se auḑeaŭ în partea despre Trn canonade gróznice; serbiĭ bombardaŭ negreșit întăriturile de pământ făcute de bulgarĭ la graniţă; asemenea s'aŭ auḑit detunărĭ și la Banskydol, lângă Zaribrod.

După ce am espediat întâia scrisóre, primesc scirĭ importante, pe care, nesciind de le veţĭ primi saŭ nu pe altă calc, vi le transmit aci.

Ierĭ Duminecă a avut loc la Zaribrod o luptă între serbĭ și bulgarĭ; 40 de bulgarĭ aŭ fost răniţĭ saŭ ucișĭ; perderile serbilor sunt mult maĭ marĭ; se ḑice d'o sută de răniţĭ; corpul bulgar era de treĭ orĭ maĭ mic de cât cel sêrb.

O altă luptă a avut loc la graniţa despre Trn; nu se cunósce încă resultatul; două corpurĭ serbe înaintéză pe drumul spre Trn și Zaribrod; serbiĭ aŭ voit a le lega cu un al treilea corp care înainta între aceste două drumurĭ dar bulgariĭ 'ĭ aŭ împedicat.

O depeșă din Sofia annnţă că prinţul Alexandru a sosit acolo și a fost primit de întréga populaţiune cu un entusiasm nedescris. *Rex.*

Palatul regal Birman.—(Veḑĭ pag. 3).

Curierul capitaleĭ

Camerile aŭ în fine să se deschidă în sesiune ordinară în ḑiua de 15 Noembrie, iar regele va reintra în capitală, la palatul sĕŭ de la Cotrocenĭ, cel din Bucurescĭ nefiind gata. Aceste două lucrurĭ ce sunt a se îndeplini, vestesc în tot casul că iarna cu ger și cu zăpadă, este aprópe de tot. Trebue să se pregătéscă de paltóne și ceĭ cu dare de mână și ceĭ săracĭ. Cel puţin daca ar maĭ îngheţa iarna acésta balta Cismegiuluĭ, ca să maĭ patineze, ca să maĭ petreacă ceĭ cari aŭ putinţa și ĭnima de a se da pe ghiaţă. De altminterĭ, priveliștea patinagiuluĭ are farmece demne de a fi preţuite. Nasurile, urechile, roșesc nu este vorba, dar câtă lume nu alunecă, câţĭ și câte nu cad! Prin urmare rîsul este adus la ordinea ḑileĭ de bine-cuvêntata dare pe ghiaţă, de gerul ce rosește urechile și nasurile.

*

Este adevĕrat că înainte nu patinaŭ de cât copiĭ, de cât școlariĭ din clasele primare, când se duceaŭ saŭ când se întorceaŭ de la scólă, dar înainte vreme se potcoveaŭ purecii iar acuma nu se maĭ potcovesc de cât în minunata colecţie de basme a d-luĭ Dumitru Stăncescu, unul dintre scriitoriĭ tinerĭ de tot, dar cu viitor.

Fiind-că am adus vorba de basme, vom spune că n'a apucat bine să se desvolte un curent literar menit să ducă la colecţionarea seriósă a admirabilelor poveștĭ ce avem, și de pe acuma, pretinșĭ cărturarĭ, se încércă să micșoreze valórea unor asemenea lucrărĭ; aceștĭ ómenĭ privesc colecţiunile de poveștĭ cu un fel de comizeraţiune protectóre. Basmele însă, aŭ din fericire în tóte literaturile, o însemnătate de frunte. Credem chiar, că este maĭ bine să fiĭ compilatorul inteligent, asemuit în graiŭ cu poporul, al mărgăritarelor ţărănești înșirate pe cordele de fir saŭ de argint, de cât să tipăreștĭ versurĭ ce nu sunt versurĭ și nuvele originale, a căror originalitate era maĭ onorabil pentru autor s'o lase pe seama altora.

*

Apoĭ câtă trebuinţă de basme n'aŭ ceĭ maĭ mulţĭ, de basme cu feţĭ frumoșĭ, cu covóre pe care să te așeḑĭ liniștit și carĭ să te transpórte în clipă în alte ţĕrĭ, sub un alt cer, departe, departe, în regiunĭ unde omul e maĭ bun, unde natura e maĭ blajină și maĭ bogată, unde sunt palaturĭ cu sute de stîlpĭ de marmoră, cu havuzurĭ cu ape săritóre, unde rodele pomilor de prin unele grădinĭ sunt nisce cireșe marĭ făcute dintr'un singur rubin, nisce corcodușe de topaz, nisce prune de safir albastru, roade, aci maĭ limpedĭ, aci maĭ închise, dar tote vĕrsând schînteĭ galbene, schînteĭ roșiĭ, schînteĭ ca adâncimea ceruluĭ.

Viaţa de tóte zilele, nu este óre, pentru ceĭ maĭ mulţĭ atât de zdrobitóre? Pentru ceĭ maĭ mulţĭ, ziua de ierĭ, nu sémănă óre, cu cea de mâine, iar cea de mâine cu cea de poimâine? Nedreptatea pe care o sufer, nu este óre, o nedreptate vecĭnică, de care n'aŭ să scape nicĭ în grópă, căcĭ și la cimitir sunt deosebirĭ? Ceĭ marĭ trăiesc și se îngrópă alăturĭ cu ceĭ marĭ, ceĭ bogaţĭ, alăturĭ cu ceĭ bogaţĭ, iar ceĭ săracĭ de tot, trăiesc grămădiţĭ unirĭ peste alţiĭ și când mor sunt bogaţĭ într'o singură grópă, grópa comună.

*

După părerea nóstră, lumea n'a avut nicĭ-o dată maĭ multă trebuinţă de basme, de *„cărţĭ cu pun te masă, ia-te masă.“*

Aceste cărţĭ, sunt un fel de refren dulce, un fel de cântec copilăros, un fel de lume ideală creată anume pentru dejnă dăjduiţĭ; cu ele ne înșelăm adesea urîtul vieţiĭ, necazurile vieţiĭ. Cunóștem omenĭ carĭ dacă nu citesc basme, caută să se înșele singurĭ, eĭ pe eĭ. Maĭ ales când vine ceasul ca fie-care sĕ se culce, când insomnia cu fața vênĕtă de ostenéla și ochiĭ ţintă, veghiază la căpătâiul cenenorocit, basmele, saŭ în lips[illegible]

puirile ademenitóre, sunt chiemate de tot omul suferitor. Şi mulţi, nu pot să adórmă până ce nu 'şi închipuesc că aŭ câştigat la lotărie pentru ca să închida ochiĭ supt o impresie plăcută. Pe jumătate adormiţi, dênşiĭ, alungă astfel, orĭ-ce grijĭ ce i ar ţine deştepţi. N'aŭ câştigat óre la lotărie şi încă, lotul cel mare, 500,000 leĭ? Dumnedeule! Iată 'ĭ bogaţi. Iată 'ĭ pe mătase, în case somptuóse, în carete strajnice! Unii îşi plătesc datoriile, îşi clădesc case, destinéză atâta, pentru părinţii lor carĭ sunt săracĭ, atâta, pentru fraţiĭ lor. Restul?.. Il capitalézéză saŭ îl pun la dobîndă, plécă în străinătate, saŭ, dacă rĕmân în ţară, fundéză gazete, se amestecă în politică, ajung deputaţi, miniştriĭ, suverani chiar? Şi pentru ce nu? Ce era Cuza? Visa el să se aleagă Domn?

O! Basme, visurĭ, închipuirĭ, ce ne am face fără voĭ în mijlocul receĭ realităţi, în mijlocul uneĭ lume egoiste, în mijlocul desnădejdeĭ nóstre interióre?

*

Dar se va zice că tocmaĭ aci e rĕul, că basmele ademenesc şi adorm, pe câtă vreme, ar trebui ca să ne dăm séma o dată pentru tot d'auna de realitate. Să nu maĭ ne lăsăm a fi ademeniţi? Dar pentru ca să ajungem la cutremur?

Eĭ! Dar nu maĭ târziŭ de cât de ună-zĭ, s'a simţit în Bucureştĭ o mică zguduire de pământ; ce s'ar fi întîmplat dacă acéstă zguduire ar fi fost maĭ însemnată?

Ar fi căḑut fără îndoială casele înalte şi marĭ, casele bogate; dar n'ar fi căḑut odată cu ele şi cele micĭ?

Nu, nu este nimica de făcut, saŭ maĭ bine zis, tot ce se póte face cu óre-care folos, este:

A se citi basme.

Asa.

Spice din ţară

Brutariĭ la Roman.—Se scie neînţelegerea dintre primăria de Roman şi brutariĭ aceluĭ oraş. Acum aflăm că s'aŭ maĭ stabilit acolo din Galaţi încă doĭ brutarĭ, aşeḑând douĕ cuptóre spre a îndestula publicul cu pâne a căreĭ preţ se va stabili pe frimestre dupĕ cum vor varia şi preţul grânelor.

—x—

D-na Aristita Manolescu ilustra nóstră artistă a sosit Sâmbătă la Iaşĭ unde fu întîmpinată la gară de comitetul teatruluĭ şi de societatea dramatică. Duminecă avea să jóce rolul *Julieĭ* în piesa *Ovidiŭ*.

Iaşenii se bucură fórte mult de acéstă neaşteptată achisiţiune pentru scena teatruluĭ lor.

—x—

Angina difterică ivită din noŭ în judeţul R.-Sărat de vre-o douĕ săptămânĭ încóce începe a lua proporţiunĭ îngrijitóre, Pân'acnm s'a constatat acéstă epidemie în 7 comunĭ ale aceluĭ judeţ.

—x—

Gândacii ce să aflaŭ prin grâne, şi carĭ le causa stricăciunĭ imense aŭ dispărut datorită ploilor şi răceliĭ din timpul din urmă, scrie „R.-Sărat.“

—x—

Violare.—Aflăm cu indignare scrie „Gazeta Buzĕuluĭ“ că la Penetenciarul local s'a petrecut un fapt infamant.

Şeful de post din acéstă săptămână, sergentul Popescu din Reg. 8 de Dorobanţi, a violat pe o nenorocită fată ce era în prevenţie pentru pruncucidere.

—x—

Iluminarea oraşuluĭ Roman se făcea atât de rĕŭ de către antreprenorul d. Ghiţă Lupu în cât consiliul aceluĭ oraş a resiliat contractul.

—x—

Iluminatul la Focşani merge rĕŭ, scrie „Luptătorul“. Poliţaiul d'acolo încheie pe tóte nopţile procese verbale antreprenoruluĭ. „Adevĕrul“ din contra, ḑice că lămpile ard de minune.

—x—

Bine faceri.—Din partea femeeĭ Popescu şi a celor doĭ orfanĭ remaşi pe urma conductoruluĭ de tren stĭrivit la Focşanĭ, mulţumim d luĭ N. T. Prophiru din Galaţi şi d-luĭ V. Ionescu administratorul librărieĭ Smirodava din Roman, pentru că aŭ adunat banĭ de la amiciĭ şi cunoscuţiĭ d lor în folosul acestor nefericiţi.

—o—

Sătul de viaţă.—In nóptea de 26 spre 27 Octombre, lecuitorul Tanase Grigore din comuna Plăinescĭ şi a curmat firul vieţi spânzurându-se în crama de la viia sa. Causa acesteĭ sinuciderĭ se ḑice a fi abusul bĕuturilor spirtóse.

—x—

Omor.—Nicolae Sarafim din comuna Ilovăţu, judeţul Mehedinţi, în nóptea de 15 Octombre, plecând de la casa consilierului comunal Constantin Sarafim, a fost pândit de către Gheorghe Daea şi fiul sĕŭ Ion, tot din acea comună, care 'ĭ aŭ dat maĭ multe lovituri la cap, din care causă Nicolae a şi încetat din viaţă în nóptea de 18 Octombre. Casul s'a comunicat parchetuluĭ.

—x—

Un popă care alérgă după gâşte.—Un preot dintr'o comună rurală din judeţul Râmnicu Sărat, maĭ ḑilele trecute a fost chemat de nisce nenorociţi părinţi ca să le înmormênteze un copil ca de ḑece anĭ; pe când preotul, pornise cu mortul spre a-l aduce la biserică, pe la jumĕtatea drumuluĭ şi pe când cânta rugăciunile pentru morţi, vede pe un individ că alerga după nişte gâşte ale sale; nu găsi maĭ bine de făcut, de cât să lase mortu în drum şi, îmbrăcat cu vestminte bĭsericeştĭ, precum se afla, să se ia în góna individuluĭ.—Bieţiĭ părinţi aĭ mortuluĭ aŭ fost nevoiţi să aducă pe mort a casă.

—x—

O primejdie pentru călătorĭ este podul de fier de peste apa Buzĕuluĭ, care a devenit în aşa stare de slăbiciune în cât se ascéptă din ḑi în ḑi căderea luĭ, scrie „Gazeta Buzĕuluĭ“ şi cu tóte acestea circulaţiunea pe dênsul este lăsată în tótă voia.

—x—

Prunc-ucidere.—Servitórea Golda luĭ Strul Mahalu, din Botoşanĭ a născut un copil, l'a omorît din neglijenţă, scrie „Vocea Botoşanilor“

Existând bănuelĭ de prunc-ucidere s'a făcut autopsia cadavruluĭ.

—x—

Adelina Patti cea d'întâia primadonă din lumea întrégă, va sosi în luna Decembre în oraşul Iaşĭ şi va da un singur concert în sala Teatruluĭ Naţional. Cu tótă scumpetea, mare parte de locurĭ sunt deja vêndute, scrie „Curierul Balasan.

—x—

Despre prinderea luĭ Dragoş ni se maĭ scrie următórele din Tecuciŭ:

Banditul Costache Dragoş, care a înspăimêntat atâtea judeţe prin curagiul cu care săvîrşea tîlhăriile, a murit în fine împuşcat de sub-prefectul Hasnaş.

Sute de soldaţi 'l căutaŭ şi nu 'l puturá găsi; dar vorba Românéscă: „Ulciorul nu merge de multe orĭ la apă“ astfel şi dênsul urmărit de sus zisul subprefect, Locotenentul Kopetzky şi o poteră de călăraşi, a fost găsit împreună cu doĭ tovarăşi ai sĕĭ într'o poiată a locuitoruluĭ Ion Ilie din comuna Matca, jud. Tecuciŭ.

Sub prefectul Hasnaş împreună cu locotenentul Kopetzky şi cu vre-o câţi va călăraşi apropiindu se de uşa poiateĭ îĭ ḑise:

— Costache, lasă arma şi te predă!

Dragoş rĕspunse că nu vrea şi întinse arma în spre Hasnaş care fiind maĭ ager a tras cu revolverul în Dragoş lovindu-l în falcă sfărêmîndu'ĭ creeri, urechea, dinţiĭ etc.

A maĭ trăit un ceas şi a murit.

CRONICA BUCURESCEANA

Marţĭ, 5 Noembre.

Plecărĭ.—Aŭ plecat din capitulă: d. Emin Effendi, consul general turc la Londra.

—o—

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală: d. I. C. Brătianu; d. general Radu Mihaĭ.

—o—

O întrunire.—Aflăm că d-l avocat şi deputat G. Palade va provoca o întrunire la care vor fi invitaţi numaĭ comercianţi. Ziua întrunireĭ, care va fi înainte de deschiderea Camereĭ, se va anunţa în curând.

—o—

Itinerar schimbat.—Un individ care voia alaltaĭeri să se urce într'un vagon de clasa III pentru ca să călătorĕască spre Verciorova, a vĕḑut apropiându-se de el un comisar care 'l pofti în sala, de aşteptare. Dupĕ ce 'şĭ făcură aci cuvenitele recomandaţiuni eşiră prietenesce şi luară drumul prefectureĭ. Se ḑice că individul se afla şi aḑĭ acolo. Se maĭ ḑice că d-luĭ e acela care maĭ deunăḑĭ a spart o ladă la un domn din Bolintin furând nisce napoleonĭ.

—o—

Remediŭ de gelosie.—Florea Ioniţă era gelos de amanta sa Ioana, o femee fórte sburdalnică. De şi nu maĭ trăiaŭ de mult împreună, Florea tot simţia un foc de necaz umplându-i inima orĭ de câte orĭ o întâlnea. Alaltăieri, găsindu se pe stradă, Florea sări asupra'ĭ şi 'ĭ rupse nasul cu dinţiĭ.

—o—

Hotie.—In str. Libertăţeĭ No. 32 s'a comis un furt, s'a furat, un ceasornic de aur cu lanţul de acelaşĭ metal. Ceasornicul avea gravate pe el iniţialele I. S. Comisariĭ poliţienescĭ ar dori să facă cunosciinţă cu hoţul.

—o—

Ars de viŭ a fost d. S. D. din strada Luterană N. 19 care îmbĕtându se pe ḑiua de Duminecă şi întorcându-se acasă prin întuneric vru s'a prindă lampa; care acésta resturnându-se 'l umplu de gaz şi omul fu cuprins de foc. A fost dus la spital într'o stare deplorabilă; iar după câte-va ceasurĭ a murit.

—x—

Răpirea uneĭ fete. — De astă dată a fost furată. Ea este fiica luĭ Dumitru căruţaşu, din str. Ţeranilor. Faptul s'a sevârşit Sâmbătă pe la cincĭ ore după amiaḑĭ; Marturiĭ ocularĭ spun că aŭ vĕḑut o birjă oprindu-se şi pe un sdravăn flacăŭ dându se jos tocmaĭ când trecea o fată p'acolo care s'a lăsat a fi rădicată şi pusă în birjă.

Autorul acestuĭ furt nu se cunósce încă cine o fi atâta se ḑice numaĭ că el furase maĭ dinainte inima feteĭ.

ACTE OFICIALE

—o—

Medicul de batalion clasa II Vasilescu Ioan, din regimentul 21 dorobanţi, s'a trecut în posiţie de disponibilitate pentru infirmităţi timporale.

* S'a acordat sergentuluĭ adjutant Rădulescu Ioan, din regimentul 3 linie, dreptul de a purta medalia „Virtutea militară“ de argint, pentru 12 anĭ de serviciŭ.

* S'a primit, demisiunea din armată a maioruluĭ Singurof Alexandru din arma cavalerieĭ.

* S'a primit, demisiunea din armată a locotenentuluĭ colonel Teut Ion din regimentul 2 roşiorĭ.

* S'a graţiat de restul osêndeĭ ce are a maĭ suferi condemnatul militar Stăncescu Ioan din regimentul 7 dorobanţi.

* La direcţiunea generale a căilor ferate ale Statuluĭ, sunt numiţi:

D. Romulus Xeno Ralian, şef de gară clasa II, d. Alexandru Leondari, şef de gară clasa II, d. Nicolae Gudin s'a numit în funcţiunea de împachetator la registratura generale.

Foiţa „Universuluĭ„

313

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXI

Pistol, pumnal, otravă.

(Urmare)

— Oh! ce 'mĭ pasă!

— Escĭ hotărîtă?

— Dómne! trebue.

— Prea bine.

— Vreĭ să mor de faţă cu d-ta? Atuncĭ, dă mĭ otravă; dă mi-o, dă-mi-o numaĭ de cât.

— Nu, te voiŭ lăsa singură, pentru ca să aibĭ vreme să cugeţĭ puţiu.

„Pe de altă parte, aĭ póte nisce voinţe de scris, o mărturisire de încredinţat hârtieĭ. Ceea ce veĭ porunci maĭ înnainte d'a muri, se va împlini.

„Gândesce-te la fiica d tale dómnă, şi cugetă că morĭ pentru ca dênsa să nu fie silită a te blestema.

— Fiică-mea, fiică-mea!

— Domnişóra de Soleure nu va şti nicĭ o dată cine a fost muma sa: lucrul acesta trebua să te mângâie.

— Mâine, domnule, când servitórea va intra aicĭ, la ora obicinuită mĕ va ... ngită mórtă pe pat.

„Adio, domnule.

— Adio, dómnă.

Şi domnul Joramie eşi.

Raimonda rĕmase aprópe ḑece minute pe gânduri, strîngêndu-şĭ capul în mâinĭ.

De o dată sări în picióre împinsă ca de un resort. In ochiĭ eĭ ardea un foc sălbatec. Aruncă asupra meseĭ o căutătură pe sub sprîncene şi un zîmbet ciudat îĭ încreţi buzele.

Se apropie pe rînd de câte treele uşile odăieĭ sale, şi trase încetişor zăvorul la fie-care.

Dupĕ ce luă acéstă precauţiune, se desbrăcă repede de toaleta sa de bal, şi se îmbrăcă, fórte iute, cu rochia négră pe care o purta tot-d'a-una când se ducea la Jacques Vernier.

Dupĕ ce se schimbă ast-fel, luă din cabinetul sĕŭ de toaletă o giantă de piele de Rusia, în care grămădi tóte giuvaierurile şi tot aurul, tóte biletele de bancă şi tóte valorile mobiliare pe care le găsi în scrinul din odaia sa, şi nu uită d'a lua cu sine şi un pachet de *Cecurĭ*.

Cu câte-va ḑile maĭ înnainte, după o cerere a eĭ şi spre a 'ĭ face plăcere, domnul Joramie depusese pe numele eĭ douĕ sute miĭ de francĭ la Banca de Scont.

Era restul sumeĭ fagăduite luĭ Jacques Vernier, şi luĭ Francisc Morel.

Dar aceştĭ doĭ tîcăloşĭ o amăgiseră; nu omorîseră pe contele de Soleure; ea nu maĭ avea să le dea nimic.

Vrênd să trécă iute peste graniţă, se gândia că a doua ḑi va avea vreme să ia suma depusă la Banca de Scont, maĭ înainte d'a se descoperi că fugise din palat.

Dupĕ ce 'şĭ luase astfel comóra—avea cu ea vre-o douĕ milióne—eşi fără sgomot din odaia sa, porni pe un coridor întunecos, umblând cu mare băgare de sémă, ajunse fără piedică la o portiţă secretă a palatuluĭ, o deschise şi se repeḑi afară.

Bătеaŭ unspreḑece ore la ceasornicele oraşuluĭ.

XXXII

O partidă întreruptă

Raimonda porni fuga spre cea maĭ apropiată staţie de trăsurĭ publice.

Avea de gând să petrécă restul noptiĭ într'un otel óre-care, în centrul oraşuluĭ.

Acolo de ar fi cu putinţă, s'ar odihni câte-va ore; apoĭ, diminéţa, s'ar scula de vreme, s'ar duce la Banca de Scont, când s'ar deschide, ar lua baniĭ, apoĭ s'ar duce la gara de Nord spre a porni cât maĭ repede în Belgia.

O dată ajunsă la Bruxelles, avea vreme să se gândéscă la ce era de făcut.

Şi'apoĭ se gândea că, vrînd să înlăture scandalul şi să 'şĭ scape onórea, nicĭ domnul Joramie, nicĭ contele de Soleure nu se vor gândi să pue s'o urmăréscă şi s'o aresteze.

Dar era dobitoc şi tîmpit bietul bătrîn Joramie, ca să crédă el că ea era să bea otrava?

Să móră! Când era în flórea vieţeĭ! Să móră! Când era încă tînără şi frumósă!

Aida de! Dar se putea?

Când ajunse la staţia trăsurilor, îĭ veni în gând fără de veste să se ducă la Jacques spre a 'l dojeni aspru că o minţise ceea ce în ochiĭ eĭ era o trădare miseléscă.

Inima 'ĭ era plină de o furie concentrată care avea nevoie să isbucnéscă. Ah! era să 'l dea pe foĭ, era să 'l mustre cum merita, pe ticălosul, pe mârşavul pe tîlharul de Jacques Vernier!

Asupra luĭ singur putea să 'ĭ cadă acum ura, şi vroia să 'şĭ aline inima.

Ca să se ducă la Jacques Vernier în mijlocul nopţeĭ era ce-va nebunesc. Dar în exaltarea în care se afla, nu era în stare să cugete sănătos, să asculte sfaturile dreptеĭ judecăţi.

Era împinsă de fatalitate.

Se apropie de o trăsură şi, deschiḑênd ea însăşĭ uşcióra, dete birjaruluĭ adresa luĭ Jacques Vernier.

Birjarul făcu o strîmbătură, şi mormăi câte-va vorbe nu tocmaĭ plăcute pentru femee; n'avea gust să mérgă.

Nu numaĭ că distanţa era mare, dar pe urmă el n'avea poftă să umble nóptea prin stradele depărtate ale suburbieĭ Saint Marcel.

Raimonda ghici lucrul acesta.

— Te iaŭ cu ora, ḑise ea, şi 'ţĭ voiŭ da cincĭ francĭ pe oră.

La argumentul acesta birjarul n'avu ce rĕspunde. (va urma)

Emile Richebourg

RESBOIUL SERBO-BULGAR

Inainte d'a da scirile de pe câmpul de luptă ce ne aŭ sosit în timpul ţileĭ şi a nopţeĭ credem de trebuinţă a pune sub ochiĭ cititorilor o mică schiţă a localităţilor în carĭ se afla trupele beligerante, şi acésta pentru inteligenţa evenimentelor.

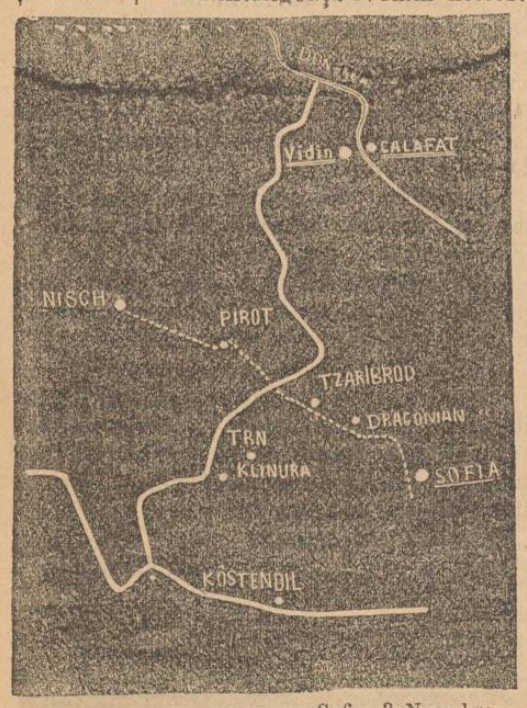

Sofia, 3 Noembre.

In lupta ce a avut loc ierĭ la Zaribrod, 34 de Bulgarĭ aŭ fost omoriţĭ saŭ răniţĭ. Din partea sêrbilor pierderile aŭ fost numeróse.

Sêrbiĭ aveaŭ 6 batalióne de infanterie, 2 escadróne şi 2 batalióne de artilerie.

Bulgariĭ nu dispuneaŭ de cât de un batalion de trupe regulate şi de un bataalion de miliţienĭ.

Zaribrod a fost ocupat de Sêrbĭ

Din Sofia s'a auḑit bubuitul tunurilor o parte din zi.

Serbiĭ aŭ pornit azĭ diminéţă cu fórte considerabile maĭ înainte de Zaribrod, şi luând posiţiune în faţa Dragomanuluĭ aŭ început un foc violent de artilerie contra trupelor bulgare.

Acestea cu tóte că eraŭ cu mult maĭ puţin numeróse aŭ apărat cu vitejle posiţiunile lor şi aŭ rĕspuns cu sărguinţă la focul inamiculuĭ care le-a pricinuit de altminterea puţin rĕŭ. Afacerea a consistat maĭ mult într'un duel de artilerie care s'a sfirşit nóptea.

Pe timpnl când posiţiunea Dragomanuluĭ era atacată în faţă, un alt corp de trupe sêrbeşti, plecânda semenea din Zaribrod, apucă drumul lateral care este la stânga şcóleĭ de la Zaribrod la Sofia, şi căuta să înconjóre înălţimele ce dominéză trecĕtórea Dragomanuluĭ. Dar inamicul a ost oprit în acéstă mişcare.

Se ascéptă mâine la un noŭ atac din partea sêrbilor.

O altă luptă a avut loc din partea Tîrnului, dar amănuntele eĭ nu sunt încă cunoscute.

Se crede că un detaşament sêrb caută să pătrunză în teritoriul coprins între d.umurile Tîrnuluĭ şi Zaribroduluĭ, pentru a lega corpurile de trupe care înnaintează prin aceste drumurĭ.

Bulgsriĭ vor face dupe cum se crede, tóte sforţările lor pentru a împiedica acéstă joncţiune cu tótă inferioritatea lor numerică.

Prinţul a sosit însoţit de d. Karaveloff. El se oprise cât-va timp la Iştiman, de unde comunicase cu şefiĭ corpurilor de trupe aşeḑate aprópe de graniţă.

Prinţul va pleca probabil în timpul zileĭ la cartierul general.

Când o intrat în Sofia, mulţimea s'a dus să 'l întâmpine, şi l'a aclamat într'un mod călduros. Casele sunt pavoasate. Consulatele aŭ arborat drapelele lor.

Se aştéptă dintr'un moment într'altul ştirĭ de la graniţă.

Scirile nopţiĭ

Filipopol 4 Noembre.

Locomotivele în gară flueră mereŭ; trenurile se succ-deză fără întrerupere, cum un tren pleacă la Bazanzik altul se pregătesce de plecare; mare entusiasm; de secole Bulgariĭ intră pentru prima óră în luptă. Oficeriĭ maĭ cu seamă păstréză o atitudine demnă de admirat. Maĭ multe regimente aŭ părăsit fruntaria turcéscă.

Calafat, 4 Noembre.

Sêrbiĭ aŭ atacat şi aŭ ocupat Cula, în direcţiunea Vidinuluĭ. Perderile Bulgarisunt fórte marĭ.

Sofia, 4 Noembxe.

La atacul de erĭ de la Zaribrod batalionul maioruluĭ Pogoff a fost atacat de 3 regimente infanterie, 3 escadróne şi 2 bateriĭ; batalionul a fost respins la Dragoman. Aci se aştéptă astă ḑi o ciocnire seriósă.

Cu mare nerăbdare a fost aşteptat principile din Filipopol; el a sosit la 11, însoţit de Karaveloff; la palat, el întruni pe ofiţerĭ; principile a lucrat maĭ mult timp cu d. Nikiforof, ministrul de resbel care de şi e greŭ bolnav, totuşĭ desvoltă o activitate extra-ordinară.

La Te Deum aŭ asistat principele, miniştriĭ Karavelof, Ţanof, Radoslavof, Carolef. Mitropolitul Clement pronunţă un discurs patriotic ḑicênd că Bulgariĭ, fiind siliţĭ să se lupte cu un frate-popor, aŭ pe Dumneḑeŭ şi dreptatea în contra lor. Datoria orĭ căruĭ cetăţian tênĕr saŭ bĕtrân este de a apĕra libertatea patrieĭ. Principele a primit binc-cuvêntarea Mitropolituluĭ; eşind din catedrală, Principele a fost aclamat.

Serbiĭ după un viŭ atac al Trnuluĭ aŭ înaintat spre Slivniţa; un alt corp a luat Dragomanul înaintând spre Sofia. Aci se afla 2,000 Bulgarĭ cari aŭ fost siliţĭ să se retragă. Lupta a fost crâncenă în ambele lupte. Perderĭ marĭ. Aḑĭ saŭ mâine bătălie decisivă la Slivniţa.

Ḑioa de aḑĭ va fi fórte înflăcărată, póte chiar decisivă. Forţele bulgare, care se aflaŭ la Dragoman şi nu se ridicaŭ la maĭ mult de 2000 ómenĭ aŭ suferit ierĭ atacnl artilerieĭ inamice care era cu mult superióră în numĕr. Ele aŭ resistat până nóptea.

In acest moment s'a aflat că un corp sêrb ar fi putut să 'şĭ accentueze mişcarea sa spre stênga, fără a fi atins de tunurile bulgare. Posiţia fu atuncĭ fórte critică pentru apărătoriĭ Dragomanuluĭ.

Nu sunt alte ştirĭ de ceea ce s'a petrecut séra; se speră însă că se vor putea aduce la timp ajntóre pe puntele ameninţate.

Este fórte mare importanţă pentru trupele principeluĭ ca ele să păstreze posiţiele de la Dragoman.

Se ḑice că în partea despre Vidin, Bulgariĭ aŭ reuşit să respingă un corp de trupe inamice pe teritoriul sêrb în districtul Zaiciar.

Sârbiĭ după o luptă crâncenă aŭ ocupat drumul de la Trn la Bresnik.

Pe d'altă parte Dragomanul a fost definitiv părăsit după o apărare curagiósă. Bulgarii se concentréză la Slivniţa, care va fi atacată de inamic, care înaintéză în număr considerabil.

Bătălia de aḑĭ va decide de sórta Sofieĭ.

Domnu Ţanof a telegrafiat următórele Sultanuluĭ:

Năvălitoriĭ, profitând că Bulgaria în starea eĭ de vasalitate nu are dreptul să declare rĕsboiul vecinilor sĕĭ şi se găseşte prin urmare lipsită de orĭ-ce mijloc de ofensivă, aŭ sosit la porţile Sofieĭ. Alteţa Sa Principele mergând întru întîmpinarea duşmanuluĭ mi-a dat ordinul să intervin pe lângă M. V. pentru a do bâudi un rĕspuns la depeşile telegrafice adresate M. V. Rog pe M. V. să'mĭ rĕspundă de vreme ce, în virtutea art. 1 al tratatuluĭ din Berlin, guvernul princiar nu póte să trateze direct cu duşmanul.

Ilustraţia nóstră

Palatul regeluĭ din Birmania este vestit între palatele domnitorilor Asiaticĭ. Bîrmania nu e o ţară aşa mare, cu tó• astea regele are fórte mulţĭ banĭ pe care 'ĭ cheltuesce pe podóbe. Palatul e în stil chinezesc, sculpturile esterióre sunt în lemn.

Ultime Sciri

Yaina, 4 Noembre.

Vestea intrăreĭ Sêrbilor în Bulgaria a produs o mare scădere la bursă; ḑiarele turcescĭ publică liste lungĭ de persóne carĭ aŭ dăruit caĭ saŭ banĭ pentru armată.

Pregătirile continuă.

Flota e gata în orĭ-ce moment să întreprindă o acţiune. Se vorbeşte că Pórta ar voi să blocheze Varna, până ce prinţul Alexandru va fi evacuat Rumelia orientală.

Se semnaléză mişcărĭ din partea trupelor greceşcĭ spre frontieră. Trupele turceştĭ esecută mişcărĭ analoge.

Londra, 3 Noembre.

Politica orientală a lorduluĭ Salisbury, a nemulţumit tóte spiritele în Anglia; numaĭ Anglia a dat motiv serbilor d'a intra în Bulgaria. Alegerile viitóre vor fi întru totul favorabile liberalilor.

.....

Marţĭ, 5 Noembre

Ḑiarul luĭ Bismarck „Nordd. Allg. Zeitung" scrie că declaraţiunea de resbel a Serbieĭ nu va împedica întru nimic acţiunea diplomatică a puterilor; conf-rinţa de la Constantinopol 'şĭ va urma programul sĕŭ, care a fost conceput, avêndu-se în vedere un rĕsboĭ local.

Aceeaşĭ depeşă ḑice că în douĕ ḑile Grecia se va hotărî de pace saŭ resbel.

—o—

La catedra de filosofie de la facultatea din Bucurescĭ va veni d. C. Demetrescu profesor la facultatea de Iaşĭ.

—o—

Ierĭ s'a ţinut un consiliŭ de miniştriĭ sub preşedinţa d-luĭ Brătianu.

—o—

Comisia pentru esaminarea căpitanilor la gradul de maior a plecat din Iaşĭ la Galaţĭ. In locul d-luĭ colonel Candiano care a demisionat din comisiune s'a numit d. colonel Greceanu.

—o—

Guvernul bulgar a oprit esportul de grâne şi vite din Bulgaria.

—o—

Se ḑice că opositiunea a închiriat sala oteluluĭ Manu spre a ţinea întruniri publice la iarnă.

—o—

Membriĭ partiduluĭ liberal-naţional, ḑice „Românul", vor ţine Vinerĭ o întrunire dar nu scie în care local.

—o—

Joĭ se va ridica statua luĭ Lăzăr pe bulevard. Nu s'a hotărît ḑiua în care se va face desvelirea eĭ.

—o—

D. general Al. Angelescu comandantul corpuluĭ III de armată, a avut maĭ multe convorbirĭ cu d. Brătianu. D. Angelescu a plecat a séră lă Galaţĭ şi se întórce poimâine.

Director şi redactor: Nicolae Procopiu.

Foiţa „Universului"

7

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

V

Ferdinand şi Agnes

M'am înşelat póte dar convingerea mea era că numaĭ dênsul putea să te facă fericită, şi n'aş fi permis nicĭ o dată ca să te ia un altul.

— N'aĭ fi permis, tu?

— De sigur, Matildo, nu era nimenĭ care să se intereseze maĭ mult ca mine de fericirea ta, urmă bătrênul şi ochiĭ luĭ privirĭ cu drag spre tînĕra femee; i se păru atuncĭ aşa de frumósă, aşa de vrednică d'a fi mângâiată, şi cuvintele luĭ a tât de puţin mângâietóre în cât o emoţiune puternică 'ĭ umflă peptul şi un secret îndelung păstrat i se urcă pe buze.

— Ah! Matildo, ḑise el sbucnind la rândul sĕŭ într'un plâns sgomotos, tu nu sciĭ că nu sunt de cât eŭ care să te iubesc, eŭ sunt tatăl tĕŭ!

— Tu 'mĭ eştĭ tată! esclamă tînĕra femee şi ochiĭ sĕĭ marĭ albaştriĭ esprimară o mare surprindere.

Stete căt-va nemişcată şi mută privind faţa bĕtrânuluĭ inundată de lacrimĭ.

El o atrase pe braţe, sărută pĕrul eĭ de aur şi continuă într'un fel de şóptă lângă urechea eĭ:

— Eŭ sunt tatăl tĕŭ, şi muma ta ne-a părăsit de mult pe amêndoĭ, mi am schimbat numele căcĭ numele d'ântĕĭ era desonorat, şi tot din acéstă causă te am arătat lumeĭ ca pe o nepótă a mea, ca să nu aĭ a împărţi ruşinea cu părinţiĭ tĕĭ.

„Maĭ târḑiŭ 'ţĭ voiŭ povesti totul, copila mea, acum urméză sfatul ce 'ţĭ daŭ, care plécă din acéstă inimă, ce de mulţĭ anĭ numaĭ bate de cât pentru tine; lasă pe Ferdinand să vadă realitatea cu ochiĭ luĭ propriĭ... dar vine cine-va, el este... fiĭ tare, copilă.

Uşa se deschise şi Ferdinand intră galben la faţa, cu ochiĭ aprinşĭ.

— D ḑeule, dar ce aĭ, strigă Matilda alergând înaintea luĭ.

Ferdinand aruncă o privire durerósă asupra nevesteĭ sale, şi fără a ḑice un cuvînt căḑu alăturĭ pe un scaun.

Matilda înaintă spre el cu obicinuita dragoste uitând pentru un moment cérta ce avuseseră:

El 'ĭ întinse mâna iar ea luând'o, 'ĭ-o strînse încetişor.

Bătrânul Pascal se apropiă de asemenea şi ĭ ḑise să spue întîmplarea peste care dăduse.

Ferdinand, maĭ venindu'şĭ în fire se arătă óre-cum mulţumit că unchiul Pascal se nimerea tocmaĭ acolo:

Adresându se Matildeĭ:

— Spus aĭ unchiuluĭ că d. Seldi a fost aci şi că te-a informat despre mine?

— Da, i-am spus.

— Eĭ bine, urma Ferdinand, e îngrozitor ceea ce am vĕḑut, şi tocmaĭ pentru acésta voesc ca să sciĭ şi tu, fiind-că 'ţĭ cunosc mărimea sufletuluĭ.

„Seldi ţi-a afirmat că iubesc o fată numită Agnes, dar nu ţi-a spus cum el însuşĭ urmăresce acea fată, cum a adus pe capul eĭ tóte nenorocirile şi cum dobândind, prin infamiĭ ne maĭ auḑite, pe tatăl eĭ în puterea sa, vrea acum să 'şĭ o facă amantă.

„Te iaŭ de martor unchiule, să spuĭ singur dacă n'aĭ fost cu acela care aĭ umplut sufletul meŭ de setea rĕsbunăreĭ pentru acest om, care mi aĭ arătat tote faptele luĭ ruşinóse, umplêndu'mĭ inima de amărăciune şi de decepţie, tot aşa precum mi-aŭ umplut'o învĕţăturile tale cu iubirea pentru dreptate şi cu ură pentru faptele rele.

„Vĕḑusem pe John şi fiica luĭ, vĕḑusem nenorocirile lor fără sfârşit; se sbăteaŭ fără apărare, fără sprijin în prada aceluĭ miserabil; o compătimire adâncă mi-a cuprins sufletul; şi m'am hotărît să 'ĭ scap.

Daca ţi aş spune acum, Matildo, că Seldi te-a minţit spunându'ţĭ că iubesc pe Agnes, nu m'aĭ crede; 'ţĭ afirm însă că ceea ce mĕ atrăgea spre Agnes nu era o iubire ci o simplă compătimire. Cum puteam s'o însciinţez de primejdia în care se afla şi cum puteam s'o liberez din ghiarele miserabiluluĭ când ea era atât de neîncreḑĕtóre pentru orĭ cine s'ar fi încercat să se apropie de dênsa?

„Observasem că eŭ 'ĭ inspirasem maĭ puţină temere de cât ceĭ-l'alţĭ şi curând aflaĭ că dênsa, nenorocită şi părăsită de tótă lumea, mĕ iubea.

„Am făcut'o să crédă că 'ĭ împărtăşesc iubirea; încrederea eĭ fu deplină şi avuĭ putinţa cel puţin din partea eĭ, ca s'o scap.

„Dar Seldi observând că nefericiţiĭ 'şĭ puseră în mine nădejdea lor; şi că scopurile i se vor zadărnici, aruncă ura asupră'mĭ. Maĭ întâĭ 'mĭ luă funcţiunea de la fabrică.

„Când Agnes s'a opus din noŭ la dorinţele, luĭ atuncĭ el a scos pe bĕtrân şi pe fiica sa afară din casă şi eĭ s'aŭ dus să locuéscă într'o mansardă.

„Nu sciam unde se află, i am căutat zadarnic maĭ multe sĕptĕmânĭ. Când maĭ adinéurea, Matildo, ţi-am spus că maĭ am o visită de făcut, era ca să mĕ duc la Seldi şi să 'l constrîng a 'mĭ da adresa luĭ John. Eram sigur că în acea dispariţiune se amestecasc mâna luĭ.

(Va urma)

Valram Forst

Consiliŭ practic

Incă un mijloc d'a păstra ouĕle próspete:

Se cufundă ouĕle în silicat de potasă, apoĭ se usucă pe o fóie de hârtie fără ca să se atingă între ele. Silicatul astupă porii, vitrifică suprafaţa, împiedică astfel acţiunea aeruluĭ şi permite ca ouăle să se păstreze chiar şi un an.

Foița „Universului„

134

Bucătarul Regelui

PARTEA DOUA

XXX

(Urmare)

Intră pe o altă ușă, și se găsi într'un coridor întunecos. Innaintă ca o umbră fără cel mai mic sgomot, și două glasuri, unul de bărbat și altul de femee se auḑiră. Inaintă, apropiindu-se mai mult de ușă, și se puse să asculte. Dar într'acel moment majorul pregătindu-se să iasă, se găsi faţă în faţă cu bufonul.

— Ah! ah! sciam eŭ bine că veĭ veni după Doroteea, ḑise majorul, atât mai rĕŭ pentru tine.

Donna Ana observă acéstă scenă neasceptată cu o privire plină de spaimă.

— Aşa dar tu escĭ tatăl eĭ? ḑise unchiul Manolillo; escĭ tatăl Doroteeĭ și nemulţumit că aĭ omorît pe mumă vreĭ să omorĭ și pe fiică?

Și glasul bufonuluĭ era posomorît amenințător; ochiĭ 'ĭ eraŭ înjectaţi de sânge și se învărtiaŭ într'un mod îngrozitor prin orbitele lor; pĕrul părea că i-se sburlesce pe cap.

Don Juan de Guzman se simţia stăpânit; donna Ana muria de fricĕ. Infăţișarea bufonuluĭ, a acestuĭ om scurt, vînjos, robust, pitulat pare că sta gata să sară asupra pradeĭ sale; înfăţișarea asta care dovedia curajul, puterea și agerimea tigruluĭ prevestia întîmplărĭ grozave.

— Dacă vreĭ să ieĭ pe Doroteea, ia-o, ḑise majorul apucat de fricĕ; întrébă-o dacă am adus'o cu sila.

— I-aĭ spus eĭ că 'ĭ escĭ tată? întrebă bufonul.

— Nu.

— Atât mai bine!

— N'am avut trebuinţă să 'ĭ spun a césta.

— Și aĭ făcut bine, fiind că tu nu 'ĭ escĭ tată; escĭ un soĭ de monstru, care i aĭ dat viaţă. Dar n'am vreme de pierdut cu tine, trebue să mĕ grăbesc adăogă bufonul, cu un zîmbet de nebun. Iţi aducĭ aminte de séra când duceaĭ în braţe pe acéstă fată abia născută? Oh! era fórte întunerec. De o dată un om se repeḑi asupra ta, și 'ţi dete treĭ loviturĭ de pumnal.

Vorbind astfel bufonul sări la major, și 'ĭ băgă pumnalul în piept. Don Guzman scóse un ţipĕt, șovăi și căḑu. Bufonul vĕḑu pe donna Ana alergând spre ușă și o apucă de mână. Femeea căḑu în genuchĭ creḑênd că i-a sosit ceasul cel din urmă. Unchiul Manolillo, fără să 'ĭ dea drumul acesteia, adresă aceste cuvinte teribile luĭ Guzman scoţênd pumnalul din rană.

— Altă dată ţi-am dat treĭ loviturĭ; una singură e de ajuns acum, nu 'mĭ tremură mâna. Ucigaș blestemat al bietei Margareta, otrăvitor al regineĭ Margareta, călăŭ al proprieĭ tale fiice, de acum înnainte nu veĭ mai săvârși alte crime.

Intr'adevăr don Juan Guzman murise.

— Și tu, Aniquilla, tu care 'ţi ḑicĭ donna Ana, tu care acum douĕ ḑecĭ de anĭ umblaĭ cu picĭórele góle pe ţărmul mareĭ la Giron, aducând cojĭ de scoicĭ, și alergând după marinarĭ; tu blestemată curtesană pe care frumuseţea te a ridicat din noroĭ apucă de picióre cadavrul ăsta și mai repede, că n'am vreme de pierdut.

— Dumneḑeule! ce să mĕ fac? strigă femeea cu desnădejde.

— Ce va vrea dracul; aĭ vre o ascunḑĕtóre în casa ta?

— Pimniţa, rĕspunse donna Ana.

— Eĭ bine grăbesce-te, de nu vreĭ să te perḑĭ; și tóte să fie sfîrșite la întórcerea mea.

— Ascéptă, ascéptă, mĕ duc să deschid uşile, ḑise femeea îngrozită, pentru sa să nu ne opréscă nimic. Ea eși, și se întórse numaĭ de cât. Atuncĭ curtisana și cu bufonul luară pe tâlhar, și 'l traseră d'acolo, lăsând pete de sânge pe drumul lor. Ajunseră în fine jos.

— Să 'l punem icĭ, ḑise el.

— Pentru Dumneḑeŭ! ḑise donna Ana, d-ta care—nu sciŭ cum—mĕ cunoscĭ, d-ta că n'aĭ nicĭ o ură asupră mĭ, pentru că nu m'aĭ omorît, ajută-mĕ să fac a dispare urmele acesteĭ morţĭ; voiŭ spune slugilor, că acest om a eșit pe pórta secretă.

— Tot ce aĭ mai bun de făcut este, ḑise unchiul Manolillo, să 'ţi deslegĭ slugile și să le daĭ pe pórtă afară, sub cuvînt că s'aŭ lăsat a fi surprinse. Să rĕmâĭ singură, eŭ mĕ voiŭ întórce și 'l vom îngropa. Acum adio! Consciinţa mĕ chiamă aiurea.

In doĭ paşĭ, bufonul sui scara, străbătu câte va odăĭ, intră într'aceea în care se afla Doroteea, în prada uneĭ durerĭ mute.

— Vino cu mine, 'ĭ ḑise bufonul, luând'o de mână.

— Ah! tu escĭ?

— Vino cu mine, eŭ te voiŭ scăpa, și te voiŭ mai mângâia. Dar vino, vino, să nu pierdem nicĭ un moment.

Și tîrî pe Doroteea, care se lăsă a fi condusă, coborî scara, trecu pe lângă servitóre și pe lângă rîndaș care eraŭ tot legaţĭ, deschise pórta, eși, și o închise la loc. Când ajunseră în uliţă, bufonul ḑise Doroteeĭ:

— Intórce-te acasă la tine și ascéptămĕ; eŭ nu te pot însoţi.

— Dar...

— Du-te, du-te, fiica mea; te-am scăpat mai adinióra de o mare primejdie; te voĭ scăpa de tóte cele-l-alte. Adio!

Și porni iute spre Alcazar.

Doroteea, uimită și fără să pricépă o iotă din ce i-se întîmpla, îl vĕḑu dispărênd și înfășurându-se în mantilă cu paşĭ înceţĭ și cu capul în jos porni pe strada mare S. Bernard.

Sfîrșitul părţeĭ a doua.

(Va urma)

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 60. Strada Lipscani, No. 60.

Pe ḑiua de 4 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	91 1/4	92 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 1/2	87 1/2
6% Obligaţiĭ de Stat . .	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	73 —	74 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	208 —	211 —
5% Scr. funciare Rurale.	86 —	86 1/2
7% „ „ „ .	102 —	102 1/2
5% „ „ Urbane.	81 1/4	82 1/4
6% „ „ „ .	90 —	91 —
7% „ „ „ .	97 —	98 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint. . . .	16 3/4	17 1/2
„ „ Bilete bancă.	16 3/4	17 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Laureta Sterle renumita cărturăresă sosită de curênd în Capitală și domiciliată în Calea Plevneĭ No. 60, la sfîrșitul Bulevarduluĭ face cunoscut arta sea de a ghici trecutul, presentul și viitorul cu cărţile, și dupe semnele pălmeĭ. 12—1

Mulţumire

Stimabile Domnule Luchianoff,

Nu sunt în stare a vĕ mulţumi pentru escelenta d-vóstră producţiune *Chefir-Cumis* din care luând 50 butelie, mĕ simţ deplin sănătos, scăpând de teribila tuse și junghiŭ ce suferiam. Mĕ simţ datóre a vĕ mulţumi sincer și tot o dată a recomanda acéstă nepreţuită producţiune a d vóstră tuturor suferinḑilor de acéstă bólă.

Cu profund respect *Wilhelmine Welmann*

Str. Sf. Voivoḑĭ No. 7.

Renumita ghicitóre Eleonora

s'a mutat strada Frumósă No. 15. Preḑice prin cărţĭ, zodie și cafea trecutul, prezentul și viitorul. Asemenca se ocupă a face și mariage de cele mai bune condiţiunĭ.

ANUNCIU

Erĭ la 3 corent pierḑând un portofoliŭ în care se afla o poliţă de 38 galbenĭ, 1 bilet de la loteria Ateneuluĭ și o chitanţă de bir, cine va aduce acel portofoliu în calea Victorieĭ No. 55; la paradisul Copilor va primi o bună recompensă.

RENUMITA GRĂDINĂ PHILIPESCO

Medalia de aur

BUCURESCI.—Str. Dionisie 42.—BUCURESCI

Cea mai înaltă distincţiune pentru frumuseţea și calitatea fructuluĭ și pentru sciinţifica și raţionala cultură a arborilor roditorĭ

PERI 112 sciurĭ, fie-care de prima calitate, pentru fineţa parfumuluĭ și savórea fructuluĭ, altoite de jos, de diferite vêrste, varietăţĭ, dând fructe delicióse care se conservă tótă iarna. Cultură escepţională.

MERI, CAIȘI, CIREȘI, REINE-CLAUD, speciĭ recunoscute de cele mai bune și frumósc.

PERSICI, specialitate a grădineĭ, altoiţĭ de jos din speciĭ provenind din cea mai renumită grădină de Montreuil (Franţa), dând fructele cele mai fine și frumóse, cultură escepţională.

SMEURA, remontată cu fructul mare prea delicat, parfumat și care dă fructe până la începutul iernel.

VIŢA, diferite calităţĭ de tămăióșă (busuioc) fructul cu bóbe marĭ albe și negre tare parfumate și provenind din Franţa, Englitera și Egipt.

FRAGI, în multe varietăţĭ producând fructe marĭ și delicat parfumate.

TRANDAFIRI

O colecţiune de peste 240 specie, Thoa Remontante, Noisette, Bourbon aleșĭ de la ceĭ mai renumiţĭ producĕtorĭ din Franţa, Englitera Luxemburg. Trandafiri se vând cu coróna de 2 anĭ saŭ în genecurĭ cu coróna de unu și 2 anĭ cu garanţie cu numele scris pe etichete.

Un bogat asortiment de plante pentru salóne și jardiniere cultivate pentru a resista iarna în apartamente de diferite mărimĭ.

PALMIERI, cel mai frumos ornament pentru salóne de diferite mărimĭ din care 2 cu 16 foĭ marĭ.

Tómna fiind cel mai avantagios timp de plantaţiunĭ rog pe onorabiliĭ amatorĭ a grăbi comandele cu acéstă ocasiune îndeplinesc o datorie esprimând respectósa mea gratitudine onor. cliente care m'aŭ onorat cu scrisorĭ de mulţumire.

Grădinar-șef, JEAN VERMEULLIN.

Str. Dionisie, No. 42.

10—2—8

BRONSITE, TUSE, CATARHE PULMONARE, GUTURAIURI de pept și de gât, OFTICA, ASTHMĂ.

Insanatoșire repede și sigura prin

PICATURI LIVONIENNE

(Gouttes Livoniennes)

de TROUETTE-PERRET

Compoziţie de Creozot, Gudron de Norvegia și Balsam de Tolu.

Productiunea aceasta, sigură spre a vindeca radical toate boalele căilor de respiraţie, e recomandată de celebrităţile medicale, ca singură eficace.

Prin această doctorie, nu numaĭ că stomahul nu se ostenește, dar se intărește, se reconstitue și printr'însa se deșteaptă pofta de mâncare; câte douĕ picaturĭ, dimineaţa și seara, sunt de ajuns, spre a birui cele mai grele cazurĭ.

Deposit principal: TROUETTE-PERRET, 165, rue Saint-Antoine, PARIS

și in principalele farmacii.

A se pretinde timbrul guvernuluĭ frances pe flacon, în scopul de-a evita contrafacerea.

Deposite la Bucnrescĭ: Farmacia *Zurner*; droghiștiĭ *Ovessa, Risdorfer, Bruss*

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să crească pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ„, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pastile pentru recăștigarea sanatăţi barbatilor adjutor de minune

grabnic și durătorŭ pentru barbaţĭ de orĭ-ce vêrstă, carĭ au devenit nenorociţi in urma onaniei și unui traiŭ liberŭ, cautând putere nouă. Una dosă din aceste pastile care é suficientă pentru uă cură de 24 dile aducênd in general un succes satisfăcĕtorŭ costă 15 Francĭ incl. instructia intrebuintărei.

A capăta veritabil numai când comăndele se vor adresa directŭ către **Compania germană sanitară**, Lindenstrasse 12, Berlin (Germania). — Comăndĭ contra inaintării costuluĭ se efectuéză promptamințe și intr'un mod cu totul discretu.

Asociaţiunea Cherăstaelor sistematice de cherestea din com. Nery jud. Putna

ANUNCIU

Sub-semnatul aduc la cunoscinţa Onor. Public că pe viitorul an 1886, am de vêndare în total și în parte 2000 metri cubĭ lemne lemne de brad de construcţie, lungimea până la 8 metri, predate orĭ unde se va cere, cu preţ fórte moderat. Doritorĭ se vor adresa la sub-semnatul în Focșanĭ

9—2—8 *Niculae Hagi Grigore & Comp.*

Poleitor instantaneŭ

pentru aur, argint, aramă, pacfond, bronz' alamă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană cu basă vegetală infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel mai complectamente pleșuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După cură

„ **Pomada Italiană** îmĭ redă viaţa pĕruluĭ, rog trimiteţi mĭ un vas. Recunoscinţă eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„ **Pomada Italiană** 'mĭ redă viaţa pĕruluĭ; aveţĭ bună-voinţă a'mĭ mai trimete douĕ flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulţumi. — Niculescu, Babadag.“

Preţul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior“

E o nouă pudră, invisibilă, de o fineţă nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel mai suav*, și că nu conţine nicĭ o materie *vătămătóre* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albeţă și de o frăgeḑime extraordinară. Ea preservă contra încreţiturilor și face să dispară petele dând pieleĭ o frumuseţe constantă.

Putem asigura că pudra „**Excelsior**“ e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoscute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ“ calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă ţara'

Califug Lazs

Remediŭ sigur contra orĭ-ce fel de bătături

CERTIFICATE

Balsamul Califug Lasz cu care am tratat bătăturele mele, un singur flacon a ajuns ca să le stârpiască cu totul și să mĕ scape de o bólă, pe care credeam că n'o s-o maĭ vindec nicĭ o dată.

G. Tomaziŭ, Dorohoĭ.

Flaconul leĭ 1,30.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cu adăogire de 40 de banĭ se trimete în tótă ţara.

ANUL II. No—364 5 BANI IN TOATA ȚĖRA.—Un numĕr vechiŭ 10 banĭ. JOUI, 7 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

☞ A apărut ☜

CALENDARUL „UNIVERSULUI“

Este cel maĭ bogat și maĭ ieftin din tóte calendarele populare.

Preţul 1 leŭ

Pentru abonaţiĭ și cititoriĭ „Universului“ se vinde cu 80 banĭ.

Cel ce ne va procura vêndarea a 5 calendare primesce unu gratis.

Librariĭ și colportoriĭ din provincie vor adresa cererile lor la Administ. *Universului*.

Pentru colportoriĭ din capitală depositul este la chioșcul Dacia.

Se primește costul și în mărcĭ postale și se trimite franco în orĭ-ce parte a ţĕreĭ.

Bucurescì 6 Noembre 1885

Rĕsboiul

Incă de acum treĭ sĕptămânĭ, pe când sorţiĭ de pace păreaŭ maĭ numeroșĭ, am prevĕḑut că rĕsboiul este gata să isbucnéscă, cu tóte silinţele fățișe ale diplomaţieĭ de a înăbuși noul foc ce amenință Orientul, saŭ póte tocmaĭ din causa acestor silinţe. In adevĕr, nu s'a ţinut o singură dată conferinţe de felul celeĭ din Constantinopol, fără ca resultatele să fie altele de cât cele de aḑĭ. Acest fapt se explică însă de la sine. In asemenea conferinţe, tocmaĭ ceĭ interesaţĭ direct nu sunt chiemaţĭ. Prin urmare tot ce se hotărește saŭ se plănuiește în absența celor micĭ, în absența popórelor cari singure ele ţin în mâinĭ pacea saŭ rĕsboiul, nu póte să fie obligatoriŭ pentru nicĭ una din părţile în joc. Nu suntem contra conferinţelor, dar credem că de aci înainte lecţiunea va fi folositóre și că puterile marĭ nu vor osclude pe cele micĭ de la masa verde a diplomaţieĭ conferenţiare. Intr'alt-fel, de câte orĭ vor urma tot precum aŭ urmat, verdictele statelor preponderente, sĕ vor vedea infirmate vecinic, conferinţele vor ajunge niște ședinţe derizoriĭ și prestigiul Impĕrăţiilor ce vor continua să se menție pe un asemenea tĕrîm diplomatic, violând cele maĭ sfânte ḑintre drepturile ginţilor, nu va fi de sigur sporit.

Serbia a declarat rĕsboiŭ Bulgarieĭ: Iată resultatul limpede al nechiemăriĭ tutulor statelor interesate la resolvarea cestiuneĭ Orientuluĭ, în sînul conferinţeĭ întrunită la Constantinopol. Firește că noua atitudine luată de Serbia nu e vrednică de laudă. Ea face un resboiŭ fraticid asumând asupră-ĭ tótă rĕspunderea viitórelor complicărĭ. Cu atât maĭ nepolitică e intrarea Serbieĭ în rĕsboiŭ cu cât, se va vedea pe curênd, că statele micĭ, ce se vor arĕta lacome, ambiţióse și turburătóre, sunt menite să fie șterse de pe carta politică a Orientuluĭ, în interesul paceĭ, în interesul de a se evita conflagraţiunĭ între puterile de întâia mână. In adevĕr, nicĭ nu se póte tăgădui că asemenea procedărĭ din partea naţiunilor neconstituite încă definitiv, vor împinge într'o ḑi saŭ alta pe imperiile vecine să propună între dênsele *suprimarea* acestor state și împărţirea finală a sfărâmĕturilor colosuluĭ mahometan. Așa dar, rĕŭ și fórte rĕŭ a urmat regele Milan când n'a înţeles că singura politică sănĕtósă este de a nu se arunca în aventurĭ din cari nu numaĭ că nu va trage nicĭ un folos, orĭ în ce parte ar fi victoria, ci va pierde póte, o dată cu tronul neatârnarea ţĕreĭ sale. Dar dacă procedarea Serbieĭ este de condamnat, nu este maĭ puţin adevĕrat că dacă Serbia, Bulgaria, Grecia, și în fine România ar fi fost chiemate să participe la opera diplomatică de pe ţĕrmiĭ Bosforuluĭ, pacea ar fi fost mănţinută. Intr'un cuvênt, rĕsboiul ce se începe, ce a 'nceput deja, este maĭ puţin îndreptat în contra Bulgarieĭ de cât în contra conferinţeĭ Europene.

Orĭ-ce s'ar face de aci înainte, este încă de prisos: Imprejurările ce supun astă-ḑi peninsula Balcanică, nu însemnézĕ alt ceva de cât ruperea tratatuluĭ de Berlin. In cât despre Serbia, impinsă de influenţe contrariĭ Rusieĭ, intrând în acţiune precum a făcut, ea a creeat Rusieĭ o situaţiune din care acésta nu maĭ póte ieși de cât dând ordin oștirilor sale de a restabili pacea.

Rĕsunetele de sărutărĭ împĕrătescĭ sunt lovieturĭ de tunurĭ! *Asa*

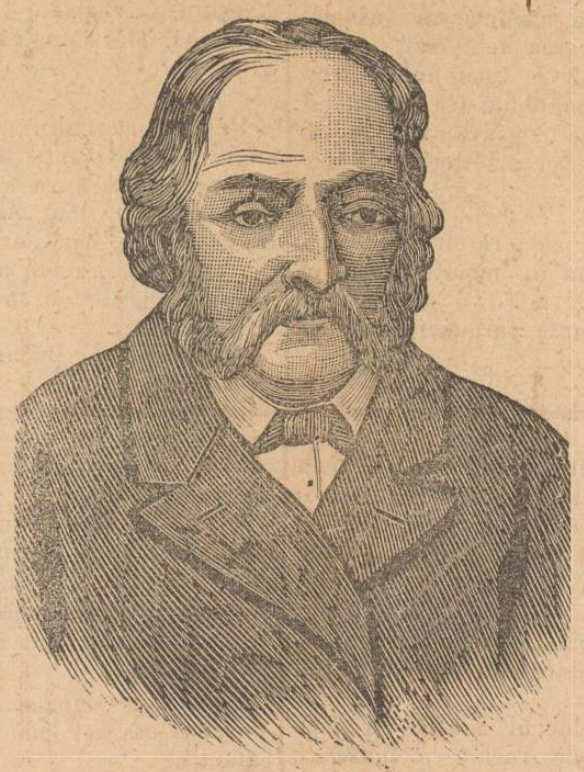

Mariotti.—(Veḑĭ pag. 3).

DIN PARIS

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

——

31 Octombre.

Deschiderea Camereĭ a avut loc ierĭ fără nicĭ un incident.

Tot ierĭ a avut loc și alegerea biroului care n'a prea fost favorabilă oportuniștilor.

Drépta se pusese, precum v'am scris într'una din corespondenţele precedente, pe un teren curat conservator revendicând o vice-președință în puterea numĕrului de 200 membriĭ ce ea are în Parlament.

Dar republicaniĭ nu vrură să pricépă acest lucru și făcură bine de óre-ce aleșiĭ fură amândoĭ republicanĭ.

Se credea însă că prin aceste douĕ numirĭ republicaniĭ vor ajunge să realiseze acordul între eĭ, și că vor da o vice-președință radicalilor și una oportuniștilor.

Dar nu fu astfel.

Desbinările începuseră deja de la o adunare ce a avut loc alaltăieri la *Grand Orient de France* și care fusese propusă de Lockroy; aceste desbinarĭ se accentuară și maĭ mult la alegerea biroului Camereĭ. Radicaliĭ propuneaŭ pe de La Forge—care fu ales; oportuniștiĭ pe Spuller care căḑu, alegêndu se în locul sĕu Blanc, cel care presidase ședința ca maĭ bătrân, și cu tóte că el nu e radical în fond.

Alianţa intrasigenţilor din Drépta cu intrasigenţiĭ din Extrema Stângă a fost causa acestuĭ resultat care e deplorabil.

Se pare că Rochefort e capul acesteĭ afacerĭ, și că propunerea d'a doborî pe Spuller a fost făcută prin iniţiativa intransigenţilor din Drépta, prin mijlocul luĭ Laguerre. Rochefort spunea sus și tare că el nu va face causă comună cu ceĭ ce aŭ domnit în sesiunea trecută și carĭ aŭ compromis ţara. Clémenceau însă era furios și se duse la Rochefort și la Laguerre și 'ĭ mustră aspru.

Justice, ḑiarul luĭ Clémenceau, face cor plângerilor oportuniste, și scrie că producerea divisiuneĭ a fost o chestie personală, dar că unirea cu o parte din reacţionarĭ i se pare o greșală mare de tot.

Dintr'un óre-care punct de vedere și oportuniștiĭ aŭ făcut o greșală mare; vrură să iasă înainte cu Spuller, prea mult compromis cu Ferry, pe când ar fi putut face să trécă un alt *leader* al partideĭ lor. Dar și de astă dată chestiile de personalităţi—nu de principiĭ—produsĕră tot rĕul.

Afară de acest incident care 'și are însemnătatea sa din puntul de vedere al grupăreĭ și divisiuneĭ partidelor, ședința nu a presentat un mare interes.

Era multă lume și în Cameră și afară, dar desordinile ce anunţaseră reacţionari sperându-le, nu s'aŭ produs.

In séra de ierĭ deputaţiĭ republicanĭ aŭ ţinut o nouă reuniune.

Ea fu mult maĭ seriósă ca tóte cele precedente. Primejdia pentru republică, care se vĕḑu limpede în întâia ședință a Camereĭ, a contribuit mult la seriositatea întrunireĭ.

Se discută chestia cea maĭ importantă punerea în acusare a luĭ Ferry, și fu resolvată, fără mare greutate, într'un chip fórte bun.

Deputatul Granet propuse că republicaniĭ să se unéscă spre a adopta o propunere de amnistie care se va presenta Camereĭ după ce se va declara culpabilitatea luĭ Ferry.

Etienne, ferrist, se împotrivi viŭ. Acéstă soluţiune, ḑise el, ar fi o insultă pentru toţĭ prieteniĭ luĭ Ferry.

In cele din urmă se decise a se respinge acusarea contra luĭ Ferry.

După disolvarea adunăreĭ, se anunţă luĭ Brisson că se hotărîse a se susține Cabinetul.

Prin modul acesta acordul între cele douĕ marĭ grupurĭ republicane, radicalĭ și oportuniștĭ, se pare acum stabilit.

Rĕmân esclușĭ vre-o 40 de deputaţĭ din extrema Stângă, dar dacă eĭ vor putea favorisa pe monarhiști în chestiile secundare, nu cred să fie dispușĭ a 'ĭ ajuta în chestiĭ de principiŭ.

De alt-fel e probabil că coaliția c servatorilor se va sparge după r neisbutirĭ ce va suferi de sigur, f maĭ mică la număr ca uniunea re cană.

Tra

Spice din ţară

Furturĭ la Brăila, după „Bomba“ i
— Unul băcan de pe strada Aurora, :
art prăvălia furêndui-se pe lângă
leĭ și o mare cantitate de marfă.
II. Argintarului Român din strada Cojo-
cari, spărgându-i se magasinul pe la orele
a, i s'a furat argintăria în valóre de
leĭ; d. Poliţaĭ avisat, cum sosi la
oculuĭ în loc de a se interesa cine
furiĭ, din contra, găsi de cuviinţă a
a păgubaşuluĭ următórele cuvinte:
I plătit chiria?“
III. D lui C. Vasmangidi, care 'şĭ are
zinul în port în proprietatea Primă-
s'a furat 24 sacĭ cu cafea.

—x—

Evreĭ indigenaţĭ în Bulgaria.—Se relatézĕ din Bulgaria că, cu câte-va dile înainte de începerea resbeluluĭ serbo bulgar, toţĭ israeliţiĭ ședétorĭ în Bulgaria aŭ fost indigenaţĭ, apoĭ îndată aŭ fost supuşĭ unor rechisiţiunĭ aşa de strașnice, în cât magasiile le sunt închise, ne maĭ avêndce vinde, fiind că marfa li s'aŭ luat. S'aŭ dat însă adeverinţĭ că Statul va plăti îndată ce se va înlesni.

—x—

Pentru românii espulsaţĭ secţiunea II a societăţeĭ Carpaţĭ din Brăila, a votat unanim în adunarea generală ce s'a ţinut de curênd de a se trimete 200 leĭ. Banĭ ce s'aŭ și espediat ierĭ direct la Paris.

—x—

O serată dansantă se va da la T.-Severin în Sala Apollo în ţiua de 8 Noembrie; din produsul acesteĭ serate se va cumpĕra uvrage pentru biblioteca tribunaluluĭ din acel oraș.

Tot în acea sală se va da la 20 curent un bal în folosul Ateneuluĭ.

—x—

Liniă telegrafică Severin-Baia-de-Aramă s'a inaugurat. Cea d'întêĭ telegramă s'a expediat d-luĭ I. C. Brătianu din partea cetăţenilor cu mulţumirĭ pentru înfiinţarea acesteĭ linĭ.

—x—

Omor.—Miercurĭ, în târgul de afară în Craiova, Florea Gheorgiu a lovit cu cuţitul pe Gheorge Dincă Mateiŭ, causându-ĭ o rană periculósă între cóste.

—x—

Bombardarea unuĭ vas românesc.—Citim în „Voinţa Mehedinţuluĭ:

Erĭ șalupa „Grănicerul“ viind de la Calafat în susu Dunăreĭ, în dreptul Tymocluluĭ, a fost bombardată de artileria Sêrbă, trăgênd 3 obuze asupră-ĭ. D. sublocotenent Bildirescu oficeru Şalupeĭ ca să scape, a adăpostit'o în dreptul unuĭ piquet după ţêrmul român. D. Căpitan Bernescu, comandantul punctuluĭ Gruia luând cunoscinţă, pe d'oparte a comunicat cazu d-luĭ ministru de Resbel, iar pe de alta, se ţice, întrând în relaţiunĭ cu autorităţile respective din Raduevătz acestea aŭ întrebat pe șeful bateriĭ care le-a rĕspuns că din eróre a tras asura aceleĭ Șalupe. crezênd că este vas Bulgar.

—x—

O nouĕ societate s'a înfiinţat în Severin; ea pórtă numele de: Societaea *Comercială Agricolă*.

Scopul sĕŭ este, a) economia, b) ajutorarea pe cale legală a fie căruĭ societar, c) înfrăţirea între toţĭ societarĭ comercialĭ și agricolĭ, etc. d) A face acte patriotice și folositóre societăţiĭ, în genere; e) a protege pe orfanĭ minorĭ aĭ societarilor ce ar deceda și f) a lucra pentru desvoltarea comerciuluĭ, agricultureĭ și industrieĭ naţionale.

Neutăţi Telegrafise

Paris 4 Noembre

Camera deputaţilor.—Declaraţiunea citită Camereĭ în numele guvernuluĭ constată trebuinţa de a stabili echilibrul finanţelor. Noĭ imposite vor fi propuse, dacă va fi de trebuinţă.

Guvernul respinge ideea de a părăsi conchistele coloniale. El va stabili în Annam un protectorat analog cu acela ce există în Tunis, și va cere în curînd credite pentru Madagascar.

Guvernul vorbește de ingerinţa cleruluĭ în alegerĭ, dar consideră că majoritatea naţiuneĭ e defavorabilă separaţiuniĭ bisericeĭ de stat.

Centrul a aplaudat declaraţiunea; dar stânga și drépta aŭ manifestat nemulţumirea lor.

Camera s'a amânat până joĭ.

Paris, 4 Noembre

Radicaliĭ cer amnistia. Cabinetul se arată dispus să acorde graţiĭ, dar va respinge amnistia.

Viena, 4 Noembre

Delegaţiunea austriacă a adoptat fără discuţiune bugetul ministruluĭ afacerilor străine și bugetul estraordinar al armateĭ.

Raportorul, prinţul Windischgraetz, a espimat comituluĭ Kalnoky încrederea neclintită a delegaţiuniĭ.

Londra, 5 Noembre.

Ambasadorul sêrb de pe lângă guvernul regineĭ Englitereĭ e de părere că după intrarea Sêrbilor în Sofia va urma un armistiţiŭ și se va întruni un congres european pentru regularea definitivă a relaţiunilor din peninsula Balcanică.

Serbia va anexa districtul Vidin și Tzn, Bulgaria se va uni cu Rumelia și Greciei 'ĭ se va acorda o nouĕ rectificare de graniţe.

Neapărat Serbia nu începea resbelul dacă n'avea asigurarea uneĭ marĭ puterĭ interesate căcĭ chiar în casul uneĭ înfrîngerĭ ea nu va fi păgubită. Cu tóte acestea situaţiunea e fórte gravĕ fiind că esistă temerĭ că se vor amesteca și celelalte puterĭ.

Paris, 5 Noembrie.

Ziarele critică în general declaraţiunea minsterială ca fiind în neputinţă de a forma o majoritate.

Se prevĕd incidente parlamentare pentru Joĭ.

Constantinopole, 5 Noembre.

Conferinţa a ţinut erĭ a cincea a sea ședinţă.

Resultă din impresiunile culese din diverse părţĭ, că discuţiunea a intrat pe cale satisfăcătóre și că se speră într'o soluţiune împăciuitóre.

A șesea ședinţă se va ţine Joĭ.

Viena, 5 Noembre.

„Noua Presă Liberă“ află că ministrul Turcieĭ la Belgrad a declarat d-luĭ Garașanin că Pórta nu va întreprinde nicĭ un act de ostilitate.

Viena, 5 Noembre.

Aci circulă sgomotul că armata de la Timoc a luat Kula (Adlie, districtul Vidin, după o vie resistenţă din partea bulgarilor.

CRONICA BUCURESCEANA

Mercurĭ, 6 Noembre.

Plecărĭ.—Aŭ plecat din capitală: d. Nicolaescu noul prefect de Dâmboviţa; d. N. Dimancea la Piteștĭ; d. colonel Mărculescu la moșie.

—o—

Sosiri. — Aŭ sosit în capitală d. D. Sturdza; d. I. Calenderu, d. dr. Teodori; d. general Pilat: d. Tache Anastasiu, prefectul de Tecuciŭ; d. Persiceanu, prefectul de Brăila.

—o—

Un colonel arestat.—„Românul“ ţice că ministrul de resbel a ordonat colonelului Candiano să facă un arest de treĭ ţile a casă, fiind că a lipsit din comisiunea esaminatóre ă aspiranţilor la gradul de maior fără de voie.

—o—

Esamenele pentru gradul de maior a medicilor militarĭ s'a început ierĭ la spitalul militar din casarma Alexandria. Comisiunea esaminatóre este presidată de d. dr. Teodori, inspector general al serviciuluĭ sanitar al armateĭ.

—o—

Destituire.—Aflăm că d-l Sache Ionescu, șeful poliţieĭ Comunale de pe lângă Primăria Capitaleĭ, a fost destituit de d-l Primar pentru negligenţa în serviciŭ; în locul sĕŭ s'a numit d-l M. Demetrescu care a și depus jurămêntul erĭ Marţĭ.

—o—

Intrunire.—Aflăm că Dumineca viitóre la orele 2 după amiadĭ se va ţine întrunirea publică în localul de jos de la hotelul Manu vis-a-vis de Episcopie.

Vor vorbi d-niĭ Kogalniceanu, P. Grădișteanu, G. Palade, D. Giani, C. Boerescu, G. Mârzescu etc.

—o—

—o—

Pentru reorganisarea magistraturieĭ, ministerul de justiţie, se scie că a lucrat un proiect care va fi supus camerelor la deschiderea lor. Acest proiect a fost trimis ierĭ în cercetarea curţeĭ de casaţie, care este rugată a 'șĭ face anotaţiunile până la 10 curent.

—o—

Aŭ murit în Bucureștĭ în sĕptămâna de la 27 Octombre până la 2 Noembre 5 individĭ de scarlatină 5, de angină difterică, 4 de febre tifoide, 3 de rubeolă, 4 de bóle de stomach și 20 de bóle de piept.

Cu 22 s'aŭ născut maĭ mulţĭ de cât aŭ murit.

—o—

O nascere îndoiósă.—Aflam că alaltăséră femeea Maria Caşledon servitóre la d. Ţigler, a născut un copil mort cu buricul rupt și plin de sânge; numita servitóre a cerut autorisare de la secţia 3-a, de înmormântarea copiluluĭ. D. comisar bănuind un avort a anunţat parchetul care cercetând faptul, a trămis cadavrul la spitalul Colţa spre a fi examinat

Copilul a fost născut fără móșă.

—o—

Un birjar mort pe capră. — Ierĭ s'a condus la poliţie o birjă a căreĭ conductor murise fără de veste pe când biciuia caiĭ. Se ţice că el a murit d'o versare de sânge în creierĭ. Nenorocitul se află la spitalul Colţea.

—o—

Doĭ gemenĭ lepădaţĭ și morţĭ de frig s'aŭ găsit ierĭ diminéţă lângă biserica sf. George de pe șoseaua Pantelimon. Muma lor, o femee săracă, 'ĭ născuse cu douĕ săptămânĭ în urmă și ne-având cu ce să se hrănéscă s'a hotărît să 'ĭ lepede.

—o—

Foc.—Ierĭ nópte pe când bătea un vênt puternic, s'a aprins coșul de la bucătăria d-luĭ Gh. Ghiţă din strada Cometuluĭ No. 51 și era să se întâmple mare nenorocire dacă nu săriaŭ vecinĭ să 'l stingă.

—o—

Atentat la pudóre.—Ierĭ diminéţă d. Ion Vasile din str. Vaselor N. 53, s'a dus să se jeluéscă la secţia 53 cum că un vecin al sĕŭ Petrache Cismaru i a furat o fată pe care a violat'o. Culpabilul a fost arestat, iar copila, fiind că era prea mică, a fost transportată la spitalul de copiĭ.

—o—

Copil rătăcit.—Ierĭ diminéţă în piaţa Amzeĭ s'a găsit un copil ca de vre-o 6 anĭ rătăcind pe pavea și plângênd. N'a sciut să spue de cât că 'l cheamă Ioniţă și alt nimic.

—o—

Teatrul Dacia.—In scop de bine facere, trupa Fani Vlădicescu va da la teatrul Dacia, Joĭ la 7 Noembre, o frumósă representaţie cu *Agache Flutur* comedie naţională cu cântece în treĭ acte, de V. Alexandri. D. A. Vlădicescu va face pe *Agache Flutur*. Spectacolul se va începe cu *Jurămêntul luĭ Oras*.

Aceste douĕ comediĭ sunt cu adevĕrat de haz, maĭ cu sémă, cum scie să le jóce Vlădicescu și trupa sa.

—o—

Teatrul Orfeŭ. în tóte serile representaţiĭ variate.

Foiţa „Universuluĭ„

313

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXII

O partidă întreruptă

(Urmare)

Figura i-se însenină, și, devenind politicos, ţise:

— Poftim, suiţi-vĕ, dómnă!

In dată ce Francisc Morel îșĭ primise partea sa din ceĭ e sută miĭ de francĭ daţĭ d-luĭ Jacques Vernier de dómna Joramie, prietenia sa pentru fostul pădurar părea că n'avea nimic de invidiat aceleia dintre Castor și Polluce. Nu maĭ putea părăsi un singur minut pe dragul sĕŭ Jacques.

In dată ce se scula, alerga la casa crimeĭ unde mâncaŭ banĭ într'un loc sigur și nu 'ĭ era frica de hoţĭ.

Petrecea tóte serile cu Jacques și cu ĕduva Tamirel, și adesea serile se pre-ngiaŭ până la răsăritul sóreluĭ. Pentru atuncĭ sărbătoriaŭ aşa de mult pe ţa *sticlă* în cât amândoĭ bărbaţiĭ și eea se rostogoliaŭ sub masă.

Tamirel era jucătóre, avea pasiunea ineĭ, jocul babelor.

pĕ ce vorbiaŭ, și după ce fie care 'șĭ făcea planul sĕŭ pentru viitor, vĕduva Tamirel aducea cărţile și făceaŭ în treĭ o partidă de concină. Oh! dar partida era serósă: jucaŭ pe banĭ, misa era de ţece francĭ pentru o partidă de o mie de puncte.

Când câsciga baba, era o veselie nebună, un delir; dar, din potrivă, când pierdea, se înfuria.

Din norocire, lucrul acesta nu ţinea mult, un pahar de rachiŭ o liniscea; fiindcă era maĭ mult de cât concina, rachiul.

Cu tóte astea une-orĭ stau pe gândurĭ. Se simţiaŭ priveghiaţĭ de poliţie, și se hotărîseră să fugă din Paris pe tăcute în dată ce vor pune mâna pe suma mare ce dómna Joramie trebuia să le o dea.

Intr'o ţi baba primise visita luĭ Bertram d'Oseraie, care se dusese să 'ĭ céră consimţimîntul la căsătoria fiiceĭ sale.

Nesciind cu cine avea a face, tovarășa luĭ Jacques Vernier voia să se împotrivéscă, dar magistratul îĭ spuse cine era și ţise poruncitor.

— Vroesc!

Muma Laurenţieĭ tremură, plecă capul și fără să maĭ sufle, urmă pe Bertram d'Oseraie în biroul unuĭ notar.

Oh! în ţiua aceea, avuseseră o mare fricá!

— Fără îndoială, cugetă Jacques Vernier, dacă contele de Soleure ne-a lăsat să plecăm când ne avea în puterea sa la Saint Mandé, și dacă, pe urmă, n'am fost arestaţĭ câte și treĭ, pricina e că contele nu vrea să fie amestecat într'un proces criminal.

„Dec! îșĭ are el cuvintele luĭ—și eŭ le cunosc—spre a nu atrage luarea aminte asupră-și, dacă autoritatea s'ar amesteca în faptele nóstre, domnul conte de Soleure scie bine că scandalul ar face gălăgie mare.

Scind bine cum staŭ lucrurile, Jacques Vernier era cel maĭ puţin îngrijat din câte treĭ.

Liniscea pe cât putea pe Morel și pe vĕduva Tamirel, dar fără să le spue tot ceea ce scia.

— Femeea, le ţicea el, vorbind de fosta sa amantă, e a tot puternică; ea are influenţa asupra ministrilor, asupra prefecturuĭ de poliţie și asupra judecătorilor din tribunalul Parisuluĭ. Noĭ am slujit'o, i-am făcut tóte poftele; ea ne ocrotesce, 'șĭ face datória.

— Totuși, ţicea Morel, n'o să fiŭ liniscit de tot de cât când vom fi la douĕ sute de leghe departe d'aicĭ,

Și baba da din cap în semn de aprobare.

In séra aceea câte treĭ ticăloșiĭ eraŭ adunaţĭ într'o odaie din etajul al doilea.

Pe masa la care staŭ, era, afară de un litru de rachiŭ, un litru de absint și nișce pahare.

O lampă mare cu gaz, pusă și ea tot pe masă, îĭ lumina.

Se începuse o partidă formidabilă. Eraŭ în joc șése napoleonĭ, patru, pentru căscigător.

Vĕduva Tamirel câscigase necontenit de la nouĕ când începuseră să jóce, și ea propusese misa de doĭ napoleonĭ.

Era aprópe de miezul nopţeĭ, dar fiindcă jucătoriĭ eraŭ beţĭ numaĭ pe jumătate, nu se gândiaŭ încă să închidă ședinţa.

De o dată, pe când vĕduva Tamirel da cărţile, auḑiră bătênd cu putere la pórta din uliţă. Jacques ridică iute capul.

— Oh! ţise, ce 'ĭ asta?

— Aŭ bătut la pórtă, ţise Morel devenind galben.

Jacques Vernier se sculase.

— Mĕ duc să vĕd, mormăi el.

— Și de o fi poliţia! îngână baba.

— Ce să caute? rĕspunse Jacques.

— Avem pimniţele, subterana, ţise Morel, care începu să tremure.

— Maĭ întâĭ, reluă Jacques, trebue să scim.

Loviturele la pórtă eraŭ maĭ puternice.

Fără să 'șĭ piardă sângele rece, fostul pădurar aprinse o lumânare, și maĭ înnainte d'a se coborî, ca om prudent și care nu vrea să fie prins fără veste, băgă un stilet între jiletcă și haină. Morel și baba Tamirel, aruncând cărţile, alergară la feréstră.

Vĕdură pe Jacques Vernier străbĕtênd repede curtea și 'l auḑiră întrebând:

— Cine e acolo?

— Eŭ sunt, deschide,de schide repede, rĕspunse un glas femeesc.

— D-ta, d-ta, la ora asta! exclamă Jacques. (Va urma)

Emile Richebourg

RĂSBOIUL SERBO-BULGAR

Slivnița, 4 Noembrie.

Prințele Alexandru a sosit la Slivnița. Armata bulgară are de luptat în contra unuĭ dușman de treĭ orĭ maĭ numeros. Bulgariĭ aŭ pierdut în lupta de ieri tunurĭ. Astă-dĭ saŭ mâine lupta se va cinge. Bulgariĭ sunt siguri că vor învinge.

Filipopole, 4 Noembrie

20,000 ómenĭ aŭ plecat din Rumelia spre Sofia; aŭ plecat de asemenea și legiunea studenților precum și devisiunile școlilor înalte din Tîrnova, Gabrova Slivno.

Sofia, 4 Noembrie.

Trupele din Rumelia sosesc cântând imnul național, de la o distanță de 60 kilometri. Mulțimea i a salutat cu strigăte de *Ura*; soldații fórte osteniți dar dispuși să lupte cu bărbăție; până peste câte va ore vor fi aci 15,000 ómenĭ; principile e la Slivnița în fruntea armateĭ; în cas de înfrângere, armata se va retrage și se va fortifica la Sofia, care e apărată de ridicăturĭ de pământ și de șanțurĭ.

Bulgariĭ sunt otărîțĭ să lupte cu disperare: chiar Sofia dacă ar fi luată, eĭ se vor retrage și se vor organisa la Târnova saŭ în altă localitate.

Poporația e în mare ferbere, dintr'un moment într'altul se aștéptă scirile de la Slivnița, care nu pot fi de cât de cea maĭ mare gravitate.

Timpul s'a stricat cu desăvârșire, trupele vor avea să sufere mult din acéstă causă.

Trupele din Vidin aŭ trecut Timokul și aŭ atacat Negotinul. Serbiĭ caută să taie la Bucino comunicația între Serbia și Lom-Palanca.

Sêrbiĭ din Rusciuc aŭ fost somațĭ să părăsescă orașul; eĭ vor pleca la Giurgiu.

Sofia, 5 Noembrie.

In lupta de la Negotin, Bulgariĭ aŭ făcut prisonieri 180 de Sêrbĭ, perderile din partea Bulgarilor s'aŭ urcat la 200 oamenĭ. In total aŭ perdut Bulgariĭ până acuma aprópe 1,000 oamenĭ morțĭ și răniți; perderile Sêrbilor, carĭ aŭ avut se lupte în contra unor posițiunĭ întărite, să urcă la maĭ bine de 1,500. Acțiunea Sêrbilor este împiedicată din causa mulțimeĭ de răniți.

In Sofia sosesc necontenit trupe. Dacă până în treĭ dile Slivnița nu e luată, Bulgariĭ vor putea respinge pe Sêrbĭ.

Astă-dĭ de diminéță nu s'a auzit încă tunul.

Se presupune că Sêrbiĭ se vor încerca să ia posițiunea de la Slivnița prin flancul stâng, urmând valea către sud; dar bulgariĭ aŭ prevĕdut acéstă mișcare precum și un atac dinspre Lom Palanca.

Se speră mult că Slivnița va putea să resiste cu vigóre inamiculuĭ, cu tótă inferioritatea numerică a armateĭ bulgare.

De altmintrelĭ, peste treĭ dile, va fi împregiurul Sofieĭ un numĕr de ómenĭ în destulător pentru a lua chiar ofensiva.

Se organiséză la Sofia un serviciŭ sanitar.

Se aude bubuit de tunurĭ în apropiere de Sofia. Serbiĭ din Șistov aŭ fost expulsați; eĭ vor pleca la Zimnicea.

Belgrad, 4 Noembre.

Trupele sêrbescĭ înaintézĕ pretutindenĭ. Colonelul Benizki a luat 4 redute și a făcut 200 prisonierĭ. Armata Timoculuĭ a trecut frontiera și a scos pe Bulgarĭ din întăriturĭ, după o vie împotrivire; s'a luat localitatea Adilia și 150 prisonieri. Sêrbiĭ aŭ perdut 200 ómenĭ răniți și 50 morțĭ din care 1 ofițer.

5 Noembre.

Armata sêrbă înaintézĕ mereŭ, restul armateĭ trece prin defileul Dragomanuluĭ; mâine va fi bătălaie la Slivnița. S'aŭ trimis trupe la Negotin și la Cula; îndată ce Bulgariĭ vor fi respinșĭ, se va ataca Vidinul.

Lupta de mâine va fi de cea maĭ mare însemnătate pentru restul campanieĭ.

Rusciuc 5 Noembre.

300 ómenĭ aŭ plecat la Palanka. Mâine sosesc din Varna 500 milițienĭ.

ACTE OFICIALE

—o—

D. Mateiŭ Smedeanu, este numit inspector clasa II pe lângă prefectura poliției capitaleĭ.

* D Al. Plagino, fost președinte al Senatuluĭ, fost ministru, este numit în postul vacant de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Roma.

Consiliŭ practic

Ecă un mijloc ușor spre a cunósce dacă vinul e amestecat cu apă și colorat artificial.

Se încălzesce, până ce dă în fiert, puțin vin. Se cufundă în el un fir de lână albă. Dacă scoțêndu-l firul e colorat, e semn că e amestec. Dacă culórea vinuluĭ e naturală firul trebue să remâe necolorat.

Ilustrația nóstră

Dăm astă-dĭ ca ilustrație portretul luĭ Mariotti, cel care a atentat în contra vieței luĭ Freycinet.

Mariotti a mărturisit—și e de creḑut—că n'a vrut să omóre pe Freycinet, ci că a tras spre pământ.

Atentatul l'a făcut spre a atrage asupră și atenția, și a face să i se dea dreptate, pentru mórtea fiiceĭ sale, în contra lucrătorilor de la canalul de Panama, vinovați de acéstă mórte.

Tóte aceste lucrurĭ s'aŭ constatat ca adevărate.

Se crede că el va fi declarat nebun, lucru ce și e cu putință în urma marilor suferințe morale ce îndură de la mórtea fiiceĭ sale.

Spice din Străinătate

Un nepot al lui Victor Hugo cismar la Neapole.—A fost legalmente recunoscut ca nepot al luĭ Victor Hugo, Pasquale Ugo, un biet cismar care trăia liniscit la Neapole nicĭ gândindu se că ar putea fi rudă cu celebrul poet.

Pentru cine vrea să cnnóscă regularitatea descedenței trebue să scie că intre generalii francesĭ ce se duseră în sudul Italieĭ la 1755 era și Sigisbert Hugo, tatăl poetuluĭ. El însă fu însoțit de un frate, George născut la 1750 în Villeneuve, provincia Avignon; dar maĭ târziŭ Sigisbert Hugo pleca lâsând pe tînĕrul George la ducele d'Andria.

In 17 65 George Hugo se însură cu o domnișóră din Roma și se duse cu ea la Andria, la familia duceluĭ.

Din tînĕra pereche se născu un Antonio, și când i-se declară nascerea, funcționarul stăreĭ civile greși ortografia numeluĭ și scrise Antonio Ugo.

Greșala continuă și pentru fiul luĭ Antonio, Gennaro.

Pasquale, fiul luĭ Gennaro, revendică acum printr'un advocat un *H.* și tribunalul din Neapole i-l acordă. Acéstă literă *H* va avea póte o mare importanță în moștenirea mareluĭ poet.

—o—

Explosie îngrozitore.—„Vocea poporuluĭ" din Rio Janeiro povestesce că la 10 Octombre orașul întreg San Paolo fu întristat de o întîmplare jalnică.

In o fabrică de pirotihnie, un lucrător făcu să isbucnéscă o bombă pe care o încărca, și explosia fu așa de puternică în cât aruncă la 50 metri pe un alt lucrator eare fu făcut bucățĭ, și răni pe fratele patronuluĭ, care muri peste câteva dile.

Apoĭ maĭ mulțĭ lucrătorĭ fură greŭ răniți și fabrica fu redusă într'o grămadă de ruine.

—o—

Un furt însemnat.—După o depeșă primită de *Presse*, cartieruluĭ general sêrbesc din Pirot s'a furat cifrarul secret care servia pentru transmiterea depeșilor politice și militare.

Ultime Sciri

Mercurĭ, 6 Noembre

Dragoș și tovarășul sĕŭ, împușcați la Tecuciŭ, aŭ murit.

—o—

Ierĭ la 5 ore s'a ținut un consiliu de miniștri sub președința d-luĭ Brătianu.

—o—

M. M. L. L. Regele și Regina vin de la Sinaia Marțea viitóre.

—o—

Precum spune un diar din capitală, societatea industrială „Curtea de Argeș" a proclamat în unanimitate ca membru de onóre al eĭ pe d. D. P. Moruzi, prefectul capitaleĭ.

—o—

Ca comandant al regimentuluĭ de călărași din Ploescĭ a fost numit locotenentul colonel N. Vlădoianu, de la roșiorĭ.

Ministrul nostru la Constantinopol fusese însărcinat de guvern să propună Porțiĭ a aduce în conferință cestiunea dăramăreĭ cetăților bulgare d'a lungul Dunăreĭ, precum stipulézĕ art. 11 din tratatul de Berlin. Said-paș'a, președintele conferinței, a răspuns ministruluĭ nostru Ghica că conferința nu are altă misiune de cât a resolva cestiunea rumeliota.

—o—

Trupele serbe intrate în Bulgaria pe la Trn s'aŭ unit lângă Slivnița cu cele intrate pe la Zaribrod. O luptă decisivă este imminentă.

—o—

In Muntenegru se fac marĭ și grabnice înarmărĭ. Turciĭ apună trupe la Scutarĭ.

—o—

Se scie că prințul Alexandru ceruse Porțiĭ ajutor contra serbilor, de óre-ce Bulgaria face parte din împerăția turcéscă.

Vizirul a răspuns că turciĭ vor veni în ajutorul Bulgarilor dacă aceștia se vor retrage din Rumelia.

Bulgariĭ sunt hotărîțĭ să lupte singurĭ contra serbilor și să nu iasă din Rumelia

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, șeful de tren sdrobit în gara Focșanĭ și care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 480 b. 70.
Costescĭ-Argeș: Carolin de Prată leĭ 10.
Bucurescĭ: George Banu leĭ 10.
Galațĭ: Ruxandra Enachi b. 50.—Teodor Loticĭ b. 50. Aghelița Loticĭ b. 25.—Tinca Loticĭ b. 10.—Maria Loticĭ b. 10.—Hristu Traicovicĭ b. 50.—Ștefan Traicovĭ b. 20.—V. Georgescu b. 50.—Reasilvia Georgescu b. 50.—D. I. Moscopolo l. 1.—Albert Spitzer l. 1.—Franț Hulita l. 1.—Teodor Stoeneseu b. 20.—Herman Binder b. 20.—Ioniță Georgescu l. 1.—Gh. Michaelescu b. 25.—Elena Michaelescu b. 25.—Maria Michichi b. 50 | Coste Marcovicĭ b. 30.—Petcu Catrangiu b. 20.—Iordana Catrangiu b, 20.—Vladomir Catrangiu b. 10. Michele Profumo b. 50.—Firenda b. 50. Maria Michăilescu b. 20. Total leĭ 503 banĭ 10.

Urmarea pe mâine.

De vêndare Via din valea Mantea (Valea călugărésca) a răposatuluĭ C. Bosianu. Acéstă vie se compune din 15 pogóne marĭ de vie lucrativă neatinsă de filoxeră și 9 pogóne obrație și are o casă cu 6 încăperĭ. Doritorĭ se pot adresa la acest diar. 15—2—4.

Director și redactor: Nicolae Procopiu

Foița „Universului"

8

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK
PARTEA ÎNTÊIA

V

Ferdinand și Agnes

Numaĭ prin intervenirea bine venită a soțieĭ luĭ Seldi am putut să aflu acea adresă și am alergat la nefericiții.

A trebuit să urc cincĭ scărĭ în podul uneĭ case. O, dar ce am vĕḑut! I am găsit pe amêndoĭ în cea maĭ gróznică mizerie ce se póte închipui. Dênsa stătea cuprinsă de friguri, p'un sac de paie învĕlită c'o cuvertură sdrențósă, iar la capătaiul eĭ stă înghenuchiat bătrênul plângând încet ca un copil. El 'și perduse vederea de tot. Un hoț le luase ultimiĭ banĭ și el ca să 'l zăréscă 'și rupsese legătura pe care i-o pusese doctorul.

„Și cum mĕ primiră, Dumneḑeule! în loc să se bucure vĕḑêndu-mĕ apărênd în cele maĭ negre ceasurĭ ale lor, bătrânul mĕ blestema, ca fiind causa tuturor nenorocirilor fiiceĭ sale, iar acésta mĕ privi ca pe toțĭ ceĭ l'alțĭ nevrednicĭ carĭ aŭ căutat s'o desonoreze.

„O scrisóre pe care o primiseră în cursul ḑileĭ le descoperiseră că sunt însurat. Fu ca o lovitură de mórte pentru dênșiĭ, pe care le-o dăduși tu Matildo, de óre ce tu aĭ trimis acea scrisóre la Agnes, rugând'o să nu 'țĭ răpéscă bărbatul și pe tatăl copiluluĭ tĕŭ.

„Nu 'țĭ voiŭ face reproșurĭ, iubita mea, căcĭ vinovat numaĭ eŭ sunt; ar fi trebuit maĭ dinainte să 'țĭ vorbesc despre acești nefericiți și sunt sigur că sórta lor te-ar fi înduioșat; martor 'mĭ e Dumneḑeŭ, că astă-dĭ venisem cu hotărîre să 'țĭ spun totul; pentru nefericirea mea însă, vrăjmașul meŭ 'mĭ apucase înainte, și 'țĭ spusese lucrul după cum 'ĭ convenea luĭ.

„Dar acum, Matildo, când sciĭ adevĕrul, viŭ să implor mila ta pentru Agnes și tatăl eĭ orb și pe tine unchiule, fiind că estĭ aci, te rog ajutați-ĭ, sfătuiți-ĭ, eŭ nu pot să maĭ fac nimic pentru eĭ; orĭ ce am ḑis ca să 'ĭ potolesc indignarea, a fost cu neputință; l'am lăsat blestemându mĕ și jurând că preferă să móră el și fiica sa de mizerie de cât să priméscă cel maĭ mic ajutor de la mine."

Pe când Ferdinand vorbea, Matilda se sculase, luase copilul în brațe și se preumbla prin cameră.

Fața eĭ nu arĕta nicĭ cea maĭ mică emoțiune la povestirea soțuluĭ eĭ; trăsurile eĭ stătură recĭ și nemișcate, cu alte cuvinte nicĭ o compătimire nu'ĭ mișca inima.

Ferdinand îndreptase spre dênsa de maĭ multe orĭ privirea sa întrebătóre, dar ea 'și întorsese tot d'auna ochiĭ ca să nu se întîlnéscă cu aĭ luĭ.

Bătrânul Pascal stătea pe un scăunașĭ lângă Ferdinand cu mâinile rezemate de baston și cu capul plecat.

Urmă o lungă tăcere și întrebarea luĭ Ferdinand rĕmase fără rĕspuns.

In fine tînĕrul sări în sus, cuprins și de mânie și de durere; tonul sĕŭ fu însoțit d'o espresie de amărăciune.

— Dar ce ómenĭ sunteți d-v? ḑise el. Nu puteți óre înțelege că nenorocirile altora sunt maĭ marĭ ca ale d-v. și că aveți datorie să le îndulciți? n'aveți simțire?

Pascal ridică atunci capul, privi pe tînĕr cu tristeță și ḑise:

— Câte nenorocirĭ și câtă mizerie a maĭ adus acel Seldi pe capul a o mulțime de ómenĭ! Dar tu aĭ dreptate, Ferdinand, trebue să ajutăm pe aceĭ nefericiți. Vrĕŭ să vorbesc ceva Matildeĭ în parte.

Făcu luĭ Ferdinand un semn ca să părăséscă camera.

Acesta înțelese, strînse mâna bătrânuluĭ și se sculă ca să se ducă în bucătărie.

In ușa se opri ca să maĭ arunce o privire rugătóre spre Matilda care se uita la dênsul cu o recélă de ghiață.

Ferdinand eși, Matilda puse copilul în leagăn. Adormise și 'l ținuse în brațe până aci numaĭ ca să arate bărbatuluĭ seŭ că ea n'ascultă ceea ce dênsul spunea.

Acum însă când Ferdinand eșiră și când tatăl eĭ avea a susține rugăciunea luĭ Ferdinand, ea lăsă copilul ca să pótă maĭ bine combate ceia ce avea să 'ĭ ḑică.

— Audiși, Matildo, despre ce e vorba? Eĭ bine dacă vreĭ să fiĭ înțeléptă urmézĕ sfatul meŭ.

Bătrânul ḑise aceste cuvinte încet, ca și cum ar fi voit să nu 'l audă Ferdinand. Continuă pe același ton apucând de mână pe Matilda:

— Trebue să primescĭ pe acea nenorocită și pe tatăl eĭ aci în casă. Mărinimia ta va atinge pe Ferdinand, care ar recunósce ce femee perde în casul când ar vrea să se despartă de tine.

Matilda rădică capul și ḑise cu hotărîre.

— Să primesc în casă pe rivala mea, pe acea fată care mi-a distrus fericirea căsătorieĭ? Nu, asta nu se póte nicĭ un om n'o face și nicĭ Dumneḑeŭ nu ar cere-o. Dacă e bolnavă să se ducă într'o casă de caritate, dar la mine n'are ce să caute.

Bătrânul se sculă și o energie neașteptată 'ĭ străluci în ochĭ, figura luĭ se transformă cu totul.

— Vrăjmașa ta, ḑicĭ, să nu vie la tine în casă, și numaĭ pe simplul cuvênt că 'țĭ este vrăjmașă! Acestea sunt principiile în carĭ eŭ te am crescut, învățăturile ce țĭ-am dat? Tu nu escĭ așa precum voiam să fiĭ, Matildo, escĭ prea mândră, prea arogantă, și din causa acésta suferĭ.

De câte orĭ nu țĭ am spus și repetat că dacă vreĭ să fiĭ fericită, să nu uițĭ nicĭ o dată învățăturile mele 'Țĭ ḑiceam: iubesce pe vrăjmașul tĕŭ, bine-cuvintéză'ĭ blestemele, fă bine acelora carĭ te ofensézĕ și te atacă. (Va urma)

Valram Forst

Foița „Universului„

135

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

I

(Urmare)

Unchiul Manolillo alergă ca un cal scăpat din ham îmbrâncind la drépta și la stânga; în scurt timp ajunse la Alcazar. Pe când el intra, Luisa și Ines eşaŭ înfășurate în mantilele lor.

— Unde vĕ duceţi? le întrebă el cu un glas mâniat.

— La leturghie? rĕspunse Luisa esitând.

— La leturghie? într'o ḑi de lucru!...

Dar bufonul, ne maĭ stăruind, trecu înnainte fuga spre pórta domnișórelor și tocmaĭ era să intre când se lovi cu putere de unul care eșa.

— La dracu mitocanul! exclamă acesta ridicând de jos un săcușor cu banĭ, pe care ciocnirea 'l făcuse să cadă jos.

— Ah! alguazilul Agostin de Avila! mormăi bufonul, în ochiĭ căruia licări un fulger de mórte.

Dar porni din noŭ, ḑicênd:

— Cel-l-alt lucru e mult maĭ grabnic. Regina, Dumneḑeule.

Şi intră în curtea Alcazaruluĭ.

Atuncĭ, ca împins de o putere la care nu se putea împotrivi, ridică ochiĭ spre un turn d'asupra căruia se înălţa un corp de clădire acoperit cu ardesie.

In clădirea aceea se vedea o feréstră deschisă și la acea feréstra, agitată de vînt, se zăria o batistă roșie.

— Oh! semnalul morţeĭ, exclamă bufonul.

Repeḑindu-se iute, cu o furie și maĭ mare, spre scărĭ sui câte patru trepte o dată, străbătu ca un nebun galeria, și aprópe resturnând garda, care sta de sentinela la ușa apartamentuluĭ regineĭ, intră înăuntru.

Dar se lovi de un alt individ care, în loc să 'l respingă, îl apucă de mână și 'l ţinu.

— Eĭ! ḑise acest om, escĭ urmărit, unchiul Manolillo?

Bufonul recunoscuse pe don Francisc de Quevedo, dar nu 'ĭ rĕspunse, pentru că vĕḑuse trecênd un paj înalt, cu faţa rumenă, care ducea o farfurie cu friptură și cu salată verde.

— Acolo e póte... în farfuria asta! strigă bufonul. Lăsaţi-mĕ pentru Dumneḑeŭ!... orĭ vĕ omor!...

— Escĭ nebun, Manolillo? Am să 'ţĭ vorbesc de lucrurĭ grave. Ce? nu mĕ recunoscĭ?

— Ba te recunosc; dar regina.... regina!.... Lăsaţi-mĕ, don Francisc... El, pajul, e amantul Ineseĭ.,. Batista roșie fêlfăe la feréstră!

— Oh! exclamă Quevedo coprins de o gróză. Un paj!... O farfurie!... o batistă! și dete drumul bufonuluĭ, care intră fuga în anticameră.

Soldaţiĭ austriacĭ 'l opriră să tréсă încrucișând alebardele.

Ah! nu vreţĭ să mĕ lăsaţĭ să trec! exclamă bufonul și se repeḑi asupra alebardelor.

Se începu o luptă. Quevedo nu putea sosi destul de repede; dar de la distanţa în care se afla, și cu tonul de autoritate ce care scia să 'l ia în circumstanţe solemne, strigă:

— Din ordinul regeluĭ! lăsaţi-l să tréсă!

Auḑi acest glas, și văḑênd crucea de Saint Jacques, purtată de cel care vorbea, austriaciĭ lăsară pe bufon să tréсă.

Cu tótă diformitatea piciórelor sale, care nu 'ĭ îngăduiaŭ să alerge, Quevedo înaintă, și vĕḑu că la ușa odăcĭ regineĭ, se începuse o altă luptă între bufon și lacheĭ. Acolo nu fu de ajuns autoritatea luĭ Quevedo; bufonul alergă la putere; îmbrănci pe lacheŭ și intră înauntru; dar în vremea acestor lupte trecuse puţin timp... Pajul pierise.

Când bufonul intră în odae, se repeḑi spre masă. Regina se sculă repede. Unchiul Manolillo căută repede și cu nerăbdare cu ochiĭ printre farfuriile ce se aflaŭ pe masă. Vĕḑu numaĭ pe unul care se afla înaintea regineĭ, și al căruia conţinut era înconjurat cu o iarbă verde; era o prepeliţă cu piciórele și cu ciocul întregĭ. Bufonul luă farfuria și exlamă:

— Ah! ah!... am câstigat. Mie! mie! și prefăcêndu-se că vroia să mănânce prepeliţa, începu să alerge strigând:

— Pentru regina! nu.... nu.. pentru regina! pentru mine... pent ine... Dete într'un hohot de rîs lung cuţit care înfioră pe ceĭ ce 'l auḑiră, dispăru.

— Oh! asta e prea mult.... rea mult... ḑise regina.

— Iertaţi-l, Maestate, ḑise Qu lo; eŭ nu 'l am putut ţine; unchiul M llo a înnebunit.

Quevedo salută adânc pe regin şi maĭ înnainte ca acésta revenindu'şi in uimire să'l fi putut opri, se depărtă.

Quevedo, după ce căută în zadar e jos pe bufon, se sui în odaea luĭ, la e ajungênd îl strigă de maĭ multe orĭ.

— De escĭ înnăuntru, unchiule Manolillo, deschide... deschide prietenuluĭ Quevedo.

Se auḑiră pașĭ grăbiţĭ și ușa se deschise. Bufonul era galben și desfigurat.

— Intraţĭ, ḑise, intraţĭ, și să ne gândim la rĕsbunare! Ḑiua de aḑĭ e ḑi de mórte!

— Mâinile 'ţĭ sunt pline de sânge observă Quevedo: ce s'a întîmplat?

— Nimic... nimic Veniţĭ!

Trase în fundul odăieĭ pe don Francisc și arătându-ĭ o farfurie de argint pusă pe masă, adăogă:

— Observaţĭ: aicĭ lipsesce o bucată de piept... Observaţĭ acolo.

Şi 'ĭ arată altă bucată de prepeliţă care se afla pe scândurĭ, și lângă ea o pisică tolănită, care, nepăsătóre, nu nu vroia să se apropie de carne.

(Va urma)

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ȚACIU

No. 60. Strada Lipscani, No. 60.

Pe ḑiua de 5 Noembrie 1885.

	Cumpăr.		Vêndute	
5% Rentă Amortisabile .	88	—	89	—
5% Rentă Rom. perpetuă.	84	—	86	—
6% Obligaţiĭ de Stat . .	80	—	82	—
6% „ C. F. R. R.	—	—	—	—
5% „ Municipale .	70	—	72	—
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205	—	210	—
5% Scr. funciare Rurale.	82	1/2	83	1/2
7% „ „ „ .	99	—	100	1/2
5% „ „ Urbane.	78	—	79	—
6% „ „ „ .	88	—	90	—
7% „ „ „ .	94	—	95	—
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30	—	32	—
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	—	—	—	—
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	—	—	—	—
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	—	—	—	—
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	—	—	—	—
„ „ „ Naţionale 200 l.	—	—	—	—
5% Municipale nuoĭ. . .	—	—	—	—
Acţ. Banca Prevederea. .	—	—	—	—
DIVERSE				
Aur contra Argint. . . .	17	—	17	3/4
„ „ Bilete bancă.	17	—	17	3/4
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2	01	2	02
Mărcĭ Germane.	1	23	1	25
Bancnote francese	99	1/2	100	1/2

Regimul de lână contra răceleĭ și a reumatismuluĭ

Sistemul prof. Dr. IAEGER

Recunoscut pretutindenĭ ca cel mai escelent

Coronat de juriul medical din Londra cu MEDALIA DE AUR

AVIS

Sub-semnaţii, avênd numai noi singuri dreptul de a fabrica vestmintele de lână ce se pórtă pe dedesupt, vestminte ḑise Normale, precum și cuverturile de paturi în lână curată de Cămilă cari păzesc de răcelĭ și reumatisme

Declarăm că am încredinţat în România unicul deposit al produselor nóstre

CASEI

AU QUATRE SAISONS

72, CALEA VICTORIEI 72, LA COLȚ (In faţa Palatuluĭ Regal)

Declarăm că nu recunóscem CA VERITABILE de cât flanelele ce se găsesc în acéstă casă.

9 *W. BENGER'S SÖHNE* (Stuttgart.)

LISTĂ

de numerile obligaţiunelor împrumutuluĭ municipal de leĭ 13.200,000 eşite la sorţĭ la tragerea de la 1/13 Noembre 1885.

122 obligaţiunĭ a 500 leĭ

59 143 577 639 785 1342 1474 2087 2274 2423 2479 2636 3172 3187 3430 3446 3676 3678 3697 3787 4115 4250 4480 4592 5074 5126 5156 5644 6120 6213 6381 7368 7379 7416 7502 7517 7665 7679 7724 8090 8229 8258 8474 8878 9268 9323 9589 9596 9741 10001 10091 10132 10774 10938 11287 11591 11807 11855 12787 12803 12862 13230 13478 13490 13560 13578 13824 13849 13861 14261 15187 16087 16232 16242 16466 16601 16811 17037 17206 17207 17277 17311 17576 17755 18653 18826 19528 19621 19626 19812 20129 20171 20183 20433 20589 20757 20964 21031 21292 21592 21915 21918 22438 23124 23206 23604 23739 23764 23800 24253 24535 24583 24906 25186 25250 25539 25565 25804 26040 26090 26335 și 26360.

DIMITRIE CONSTANTINESC

MAGAZIN DE PĂNZĂRIE

No. 12.—Strada Lipscanĭ.—No. 12.

Olandă de Romburg, Bilfeld, Clazer Belgiană de treĭ coţĭ, Madepolon franţuzesc, Milino, Percal, Tulpan, Oxfort de aţă și alte felurĭ de pânzărie fină.

No. 8.—Bazar Victoria.—No. 8.

Lingerie de dame, Mare asortiment de Broderie, Ciorăpărie de dame și de bărbaţĭ, Gulere, Manșete, Cravate, Corsete și tot felul de galanterie.

Preturile sunt cele mai convenabile. 24—3—15

Mulţumire

Domnule Lukianoff,

De duoĭ anĭ suter de tuse și de un junghiŭ cumplit fară speranţă de a mĕ vindeca, recomandându-mi se *Chefirul-Cumis* am bĕut 100 buteliĭ și astă-ḑĭ mĕ simţ deplin sănătos.— Mulţumindu-vĕ din inimă pentru acéstă producţiune a d-vóstră

Rĕmân cu stimă *Gh. Rali Samsaru.*

Giurgiu, 25 Octombre 1885

Zodiaşul I. C. Gaàl

s'a mutat în colţul Stradelor 11 Februarie și Berzi, No. 130, în casele d-luĭ Zamfir, (în dosul Cismegiuluĭ).

Primesce visite în tóte ḑilele cu 1 leŭ de persónă. 6—3—2

Mórtea şórecilor Remediŭ fórte sigur și puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Sticla solubilă Cea maĭ potrivită spre a ipi cristale rupte, porcelane, pământurĭ și orĭ-ce gen asemenea. Obiectul lipit cu astă preparaţie câştigă o putere sticlósă așa în cât nu se maĭ rupe. Efecte garantate. Flaconul 1 leŭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Apa Miraculósă saŭ a frumusetei este o nouĕ descoperire deja premiată cu maĭ multe medaliĭ.

Putem asigura că nicĭ o apă cunoscută până acum n'are calităţile acesteia.

Douĕ, treĭ picăturĭ turnate pe o batistă daŭ un miros din cele maĭ plăcute. Opt saŭ zece picăturĭ în o jumătate pahar de apă și spălându se gura risipeşte mirosul urît, curăţă dinţiĭ și întăreşte gingiile. O linguriţă în douĕ pahare de apă și spălându-ne de douĕ saŭ treĭ orĭ pe zi conservă, reînfloresce și întăresce esenţial cărnurile și curăţă pielea, face să dispară bubele accidentale și orĭ-ce pete precum și increţiturile feţeĭ. Pentru băĭ, o sticluţă din acéstă apă întăresce corpul, face să dispară ardórea și ariditatea pieleĭ, mîncărimea, distruge orĭ-ce urîtă odóre a transpirăreĭ și procură o stare de bine neesplicabilă. Câte-va picăturĭ turnate pe fer roșu respândesc un parfum din cele maĭ plăcute curăţind aerul stricat al odăilor. O linguriţă ordinară în un pahar cu apă depărtéză de ordinar mâncărimea şi durerea când şĭ rade cine-va barba. Mirosind'o des depărtéză febrele intermitente, așa de dese prin locurile băltóse séŭ nesănătóse, și este un preservativ escelent contra bólelor molipsitóre și epidemice.

Flaconul mare leĭ 1.80.

Crema Reg. Margareta Acéstă preparaţie în comparabile unturósă și solubilă, dă fragedime şi frumuseţe peleĭ, previne şi distruge încreţiturile peleĭ, precum şi menţine frumuseţea pênă la o etate înaintată. Face să dispară asemenea încetul cu încetul semnele de vărsat leĭ 3.50.

Regenerator al pĕruluĭ

De Fraţii RIZZI

Acéstă preparaţie, fără să fie o tinctură redă progresând culórea primitivă a pĕruluĭ lucrând d'a dreptul și treptat asupra bulbilor, întărind rădăcina pĕruluĭ, făcênd móle și o; prindu'ĭ căderea-iĭ redă tóte puterile organice perdute din causa vre-uneĭ bóle a vêrsteĭ etc. nu pătéză rufăria. Din causa acestor calităţĭ se recomandă continuarea întrebuinţăreĭ luĭ deja primită și în străinătate, recunoscêndu-se ca cel maĭ bun **Regenerator** și ca cel maĭ eftin.

Leĭ 5 flaconul.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Alcool de minta piparata specific superior contra indigestiilor, durerile de stomac, durere de inimă și de cap. Băutură fórte igienică și întăritóre în timpul marilor căldurĭ ale vereĭ. Cel maĭ bun dintre alcoolurile cunoscute, fiind destilat din foĭ de mintă próspete și nu făcut cu esenţă cum se face de obiceiŭ leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană cu basă vegetală infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel maĭ complectamente pleșuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După cură

„**Pomada Italiană** îmĭ redă viaţa pĕruluĭ, rog trimiteţi mĭ un vas. Recunoscinţă eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„**Pomada Italiană** 'mĭ redă viaţa pĕruluĭ; aveţĭ bună-voinţă a'mĭ maĭ trimete douĕ flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulţumi. — Niculescu, Babadag."

Preţul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Benzina Profumata cu flor de levent. Astă benzină rectificată e fórte curată și lipsită de orĭ ce principiŭ empireumatic, ne reţinând de cât o fórte plăcută odóre. Curăţă de pete stofele cu culorile cele maĭ delicate; se evaporéză complect în câte-va minute, nelăsând nicĭ o odóre neplăcută. Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—365 5 BANI IN TOATA ȚĖRA.—Un număr vechiŭ 10 bani. VINERI, 8 NOEMBRE 1885.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ROMÂNIA IAȘI

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunĭ și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 7 Noembrie 1885

Rĕzboiul ce a izbucnit peste Dunăre dă minței o direcțiune naturală către ideea filosofică a morței. Nu că în timp de pace mórtea nu 'și face secerișul eĭ regulat: Tifosul, holera, anghina, ciuma chiar, sunt vecinic în funcțiune pe tótă suprafața pământuluĭ. Dar mórtea pe câmp de rĕzboĭ, departe de căminul sĕŭ, de ceĭ iubiți, este mult maĭ crudă; în cât despre glorie, ea este un cuvênt prea vag pentru ca sinuciderea la care popórele condamnă din vreme în vreme pe un numĕr însemnat dintre fiĭ lor să nu pară o ciudată anomalie. Orĭ-ce considerante s'ar aduce în cauză nu pot să aibă vre-o valóre în fața considerantuluĭ de întêia mână ce este *viața*. Maĭ înainte de orĭ-ce, a te duce să morĭ de bună-voie, orĭ-care ar fi cuvêntul acesteĭ hotărîrĭ, este o nebunie. Se póte fórte bine ca dupĕ mórte să încépă o altă viață mult maĭ frumósă, cu un cer maĭ senin, cu un sóre maĭ călduros, într'o lume maĭ bună; se póte însă de asemenea ca mórtea să fie neantul, chiar neantul vecinic; cu alte cuvinte, este tot așa de putincios ca de vecĭ să zicem adio sóreluĭ de aur ce ne luminézĕ, ce ne încălzesce, atmosfereĭ albastre pe care o sorbim cu nesațiŭ, de care ne înbătăm zilnic uniĭ maĭ mult alțiĭ maĭ puțin.

Precum se vede, spiritul omenesc, raționând despre mórte, se află în fața a douĕ ipoteze; dar în realitate, care din douĕ este maĭ întemaiată nu se póte ști de niminĭ căcĭ nicĭ unul dintre ceĭ peste carĭ s'a închis grópa nu s'a reîntors din lumea morților.

Viața dar urmează să fie asemuită cu bucata de carne a câineluĭ din fabulă, iar mórtea, saŭ maĭ lămurit, viața viitóre, cu umbra aceleĭ bucățĭ pe care o rĕsfrânge apa.

Mórtea este, in tot cazul, ne-pozitivul, ipoteticul, un X enorm, dar nimic de cât un x, necunoscutul!

Rezultă firește că a trăi este maĭ bine de cât a muri; decĭ dacă soldațiĭ sêrbĭ și bulgarĭ ar fi avut putința orĭ libertatea de a se *gândi*, rĕzboiul s'ar fi circumscris între regele Milan și prințul Alexandru!

Din nenorocire, tunurile 'șĭ-aŭ spus și urmézĕ de a 'și spune cuvêntul: Mórtea, miĭ de morțĭ, plutește de asupra rêndurilor soldățeștĭ; miĭ de ostașĭ cad póte, unii rĕniți alțiĭ morțĭ; miĭ de speranțe se sting, miĭ de mume îmbracă doliul!

In minute atât de solemne, nu numaĭ că este natural ca toți să intre în acéstă ordine de ideĭ, să se gândéscă la mórte, dar este și folositor.

România se află și ea pe clina unuĭ povîrniș iar ideea morțiĭ a fost tot-d'auna de natură de a face prudenți pe ceĭ maĭ îndrăzneți, chiar pe ceĭ maĭ viteji.

Asa.

Resboiul Serbo-Bulgar

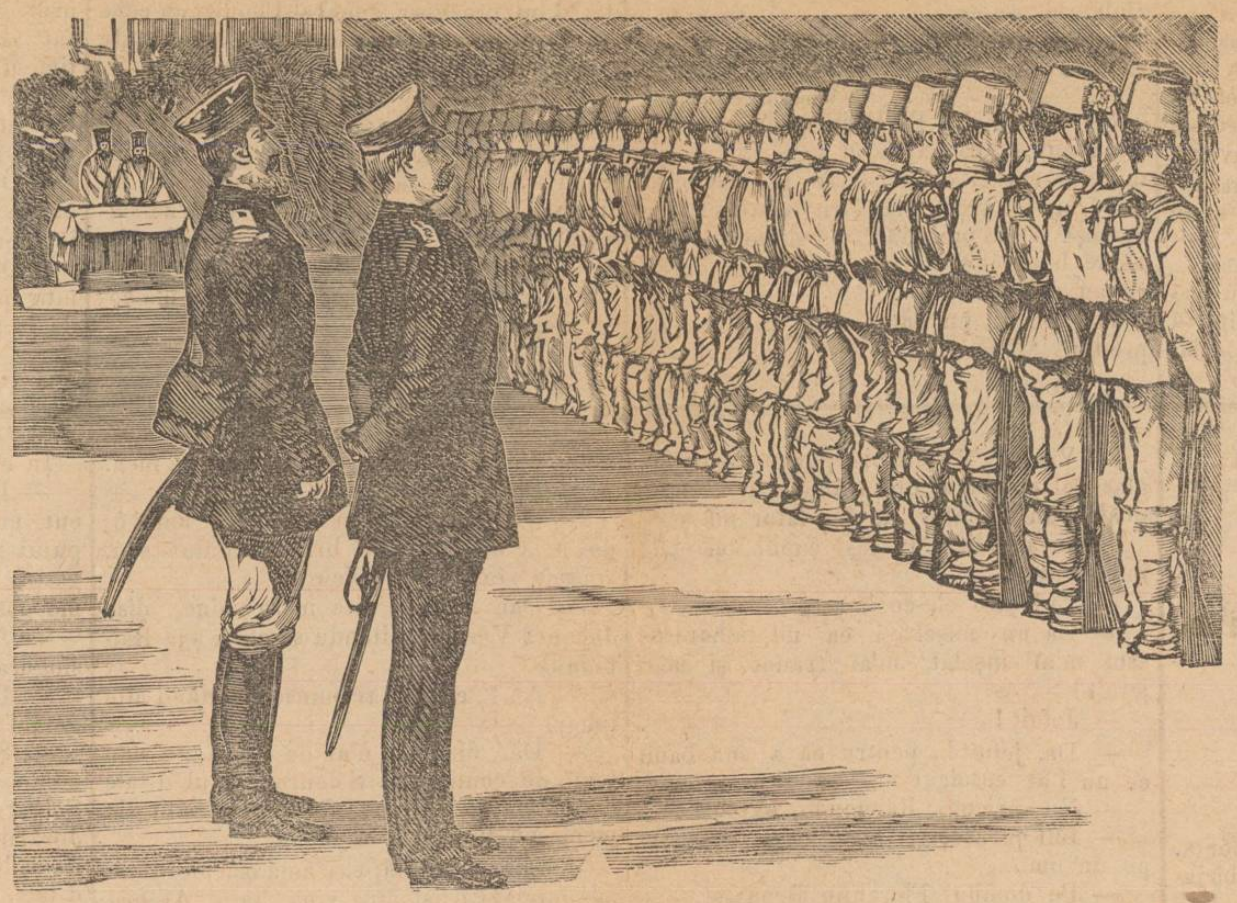

Voluntarĭ bulgarĭ plecând la rĕsboiŭ

DIN SOFIA

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

4 Noembre.

Dupĕ un drum obositor am ajuns la Sofia.

In „Universul“ ațĭ vorbit deja, ba chiar ațĭ publicat și nisce ilustrațiĭ privitóre la acéstă capitală; ațĭ avut grijă însă să dați sesc necontenit familiĭ bulgărescĭ de la granița sêrbéscă, și vin necontenit trupe care sunt pline de un entusiasm fórte adevĕrat, dar într'o stare de tot miserabilă, maĭ ales cele care vin din Rumelia unde aŭ stat în lagăr douĕ lunĭ aprópe. Aceste trupe sunt primite în *urale* de către populație, și abia sosesc aicĭ și plécă pe dată spre Slivnița unde mâine orĭ poimâine cel maĭ târziŭ va avea loc o bătălie decisivă, și la care voĭ pleca să fiŭ și eŭ de față, spre a vĕ putea trimite o descriere exactă.

Nu vĕ vorbesc despre luptele micĭ întîmplate deja, fiind că n'am asistat la dênsele, și pe urmă sunt sigur că telegraful vĕ va fi vorbit deja despre ele.

Ceea ce am putut afla însă în privința lor este că în tóte luptele de până acum, Sêrbiĭ, cu tóte că biruitorĭ, aŭ suferit pierderĭ mult maĭ marĭ de cât bulgariĭ.

Telegraful vĕ va fi anunțat asemenea că prințul Alexandru, ca vasal al Turcieĭ, a comunicat declarația de rĕsboiŭ din partea Serbieĭ sultanuluĭ, cerênd Majestățeĭ Sale Imperiale ca să ĭ vină într'ajutor. Aicĭ se crede însă că Turcia nu va rĕspunde la invitare, cu tóte astea bulgariĭ sunt hotărîți să se lupte până cel din urmă om, contra Sêrbilor carĭ le-au înșĕlat țara fără pic un drept și fără provocația să fi ven din partea bulgarilor.

Ordinul de ḑi adresat de prinț armateĭ proclamarea către p por aŭ produs asupr tuturor cel maĭ bu efect. Toți sunt hotărîți să móră de c să cedeze față cu în călcarea dușmanul care din câte aflu înaintézĕ cu marĭ for pe la tóte punctele.

De la Vidin asemnea sosesc veștĭ puț măgulitóre. Serbiĭ ocupat Cula. Se pa însă că corpul bulgresc de la Vidin lua ofensiva năvălin în Serbia pe la Negtin, și acéstă mișcar după părerea mea, putea fi de fórte mare folos pentru Bulgar.

Prințul Alexandru sosit în Sofia primit popor în modul cel m entusiast. Dupĕ o scută poposire în capita a plecat aḑĭ la Slivn ca să ia comanda armateĭ.

Și acum mĕ întreb cum se va sfêrși acéstă luptă fratricidă? Fapa antinațională a reluĭ Milan și a sfetnicilor sĕĭ este evident inspirată de cel maĭ urit egoism dinastic, și lupta întreprinsă de eĭ nu póte avea de cât consecințe dasastróse pentru tóte popórele din peninsula balcanică. Cât despre Bulgaria, Serbiĭ pot fi siguri că Rusia nu va îngădui nicĭ o dată, cu tóte cà acum se arată nepăsatóre față cu Bulgaria, ca un stat cre at de dênsa și asupra căruia pare că vr să capete o mare autoritate, să fie sc bit de Serbia, prietena Austrieĭ.

Rex

Spice din ţară

Vêndarea productelor. — Citim în „Gazeta Săténuluĭ“ din Rêmnicu Sărat: Pe aceste vremurĭ de crisă și nesiguranţă mulţĭ s'aŭ grăbit a 'şĭ vinde de acum porumburile. In judeţul nostru singurul cumpărător serios, acum, d. Iancu Friedman şi Perlea, a cumpĕrat maĭ multe partidĭ însemnate de cinquantine cu 45—52 leĭ chila, plăţiţĭ în hârtie, loco gări.

—x—

Foc.—Treĭ şire marĭ de paie aŭ ars pe meșia Slobozia-Galben a d-luĭ C. Datculescu, din R.-Sărat. Focul a fost pus se ḑice, de reĭ făcĕtorĭ, dar acésta este cu atât maĭ de neînţeles cu cât d. Datculescu nu se scie a avea vr'un duşman și trăesce cu sătenĭ în cea maĭ perfectă armonie.

Pagubele se urcă la suma de 20,000 leĭ.

—x—

Semănaturile.—In judeţul R.-Sărat, scrie „Gazeta Săténuluĭ, s'aŭ făcut, în acéstă tómnă bună și lungă, multe semănaturĭ de grâŭ și secară. Cele ce se semănase până spre finele luĭ August s'aŭ desvoltat și înfrăţit atâta—pe unde insectele n'aŭ fost numeróse—în cât aŭ fost păscute maĭ într'una de oĭ. Porumburile sunt tóte culese și ciocanĭĭ tăiaţĭ; cu tóte acestea sunt mulţĭ sătenĭ carĭ nu vor avea de ajuns nutreţ pentru vite.

Insecte tot maĭ sunt.

—x—

Omor.—In ḑiua de 16 Octombre trecut, Ión Hondru, vierul din comuna Bogdana, judeţul Tutova, a fost omorît de ginerile sĕŭ. Casul s'a comunicat parchetuluĭ.

—x—

Mișcarea populaţiunĭ oraşuluĭ Galaţi de la 27 Octombre până la 2 Noembrie: născuţĭ: 18 băeţĭ legitimĭ, 8 fete legitime și o nelegitimă, total: 27 (din carĭ 5 israeliţĭ) a fost și o fată născută mórtă. Căsătorĭĭ: 12 (Morţĭ: 31 (3 israeliţĭ) din carĭ 3 până la 1 an, 11 de la 1 la 5 anĭ, 3 de la 5 la 20 anĭ, 3 de la 20 la 30 anĭ, 3 de la 30 la 40 anĭ, 6 de la 40 la 60 anĭ, 1 de la 60 la 80 anĭ, 1 peste 80 anĭ.

Neutăţi Telegrafise

Constantinopol, 5 Noembre.

Se afirmă că Sultanul refuză într'un mod definitiv să întervină între Serbia și Bulgaria.

Atena, 5 Noembre.

D. Tricupis a declarat că opoziţia nu va ridica cestiunea de cabinet; că ea va discuta fără îndoială, va vota proectele ministeriale și că va susţine pe guvern.

Atena, 5 Noembre.

Se desminte ştirile privitóre la niște mișcărĭ de trupe spre graniţă.

Viena, 5 Noembre.

Şedinţele delegaţiunĭĭ austriace aŭ fost închise după votarea creditelor menite să întreţină niște trupe cantonate în Bosnia.

Comitele Kalnoky a exprimat membrilor delegaţiunĭ mulţumirile Impĕratuluĭ pentru zelul lor patriotic, acelea ale ministerului comun pentru încrederea ce i s'a arătat, și în sfîrșit ale sale proprĭĭ pentru îngrijirea ce a avut delegaţiunea, ţinênd seama de evenimentele ce se petrec în Balcanĭ, de a nu provoca o discuţiune aprofundată în privinţa politicei exterióre.

Paris. 5 Noembre.

D. Alexandri, ministru plenipotenţiar al Românieĭ, s'a întors la Paris.

Roma, 5 Noembre.

Se asigură că hotărîrea finala luată de Papa în afacerea Carolinelor va fi expediată celor două părţĭ inainte de 25 Noembre și publicată după câte vă ḑile.

Papa va constata drepturile istorice ale Spanieĭ asupra Carolinelor și datoria guvernuluĭ spaniol de a oferi Germanieĭ o situaţiune privilegiată în arhipelag.

Constantinopole, 6 Noembre.

Conferinţa a adoptat ierĭ resoluţiunile carĭ nu vor fi definitive de cât Joĭ, din causa insuficienţeĭ instrucţiunelor primite de ambasadorul englez.

Totalul propunerilor otomane e acceptat, pare cu acéstă modificare ca Turcia singură să adreseze o somaţiune Prinţuluĭ Bulgarieĭ, somaţiune pe care puterile o vor susţine prin declaraţiunĭ deosebite.

Conferinţa a admis în principiŭ că ea va urma lucrările sale cu tot conflictul serbo-bulgar.

Sofia, 5 Noembre.

D. Ţanov, ministru de esterne al Bulgarieĭ, a adresat marilor puterĭ o circulare care se póte resuma astfel:

Bulgarĭĭ aŭ trecut în Rumelia numaĭ ca să împedice vĕrsarea de sânge; dacă bulgarĭĭ și prinţul nu treceaŭ în Rumelia, s'ar fi ivit încurcăturĭ și maĭ marĭ, după revoluţia rumelioţilor.

Bulgarĭĭ s'aŭ nevoit să ţie liniște în peninsulă, precum făgăduiseră înaltelor puterĭ.

Dar iată că armatele unuĭ stat vecin, neatârnat, năvălescĕ în principat, fără măcar a fi adresat un ultimat prin mijlocirea Porţiĭ. Turcia și Europa privesce nepăsătóre cum se calcă tocmaĭ acel principiŭ pentru care Bulgaria era învinovăţită. Intervenirea bulgarilor în Rumelia n'a fost o încălcare, de óre-ce amêndouĕ aceste ţărĭ continuă a se afla sub suzeranitatea Turcieĭ. Drept aceea prinţul Alexandru, auḑind de intrarea serbilor în Bulgaria a și cerut ajutor sultanuluĭ. Bulgaria se întemeiază pe simţimântele de dreptate ale puterilor carĭ vor trebui să ia o hotărîre.

Viena 5 Noembre.

Se anunţă din Bulgaria „Corespondenţeĭ Politice“ că cartierul general al armateĭ sêrbescĭ e transferat la Zaribrod.

Sêrbiĭ aŭ trecut la Tirn prisonierĭ numeroșĭ și aŭ pus mâna pe două drapele. Două batalióne de trupe regulate bulgare aŭ depus armele.

La Timok, un batalion de voluntarĭ s'a predat.

Londra 6 Noembre.

D. Gladstone a pronunţat un discurs în care a lăudat politica orientală a lorduluĭ Salisbury, precum și prudenţa moderaţiune a Porţiĭ; în acelaș timp a blamat faptele Serbieĭ.

Constantinopole, 6 Noembre,

Terfic Bey, ambasadorul Turcieĭ la Berlin, a plecat pentru a ocupa postul sĕŭ. Kiamil Bey, secretarul Sultanuluĭ, 'l însoţește.

Londra 6 Noembre.

„Standard“ ḑice că Austria se arată fórte mult opusă uneĭ interveniri militare a Turcieĭ.

CRONICA BUCURESCEANA

Joĭ 7 Noembre.

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală d. general Budișteanu; d. N. Săveanu, deputat de Focșanĭ; d. de Coutouly, ministru plenipotenţiar al Francieĭ împreună cu d, de Diesbach primul secretar al legaţiuneĭ; d. general Greceanu, prefectul palatuluĭ.

—o—

Plecărĭ.—Aŭ plecat din capitală d-niĭ colonelĭ Poenaru și Carp la Galaţĭ.

—o—

Tragerea la sorţi a membrilor carĭ vor trebui să presideze curţile cu juraţĭ din circomscripţia curţeĭ de apel Bucurescĭ, se va face la 15 Noembrie de către d. prim-președinte al curţeĭ de apel. Sesiunea juraţilor începe la 1 Decembrie.

—o—

Negligenţă.—Ni se relatéză că statele de scădĕmênt de la 1869 până la 1884, înaintate primărieĭ Capitaleĭ de d. perceptor al colóreĭ Galben încă de acum un an nu s'aŭ aprobat de d. primar, de óre ce d. Manuk șeful divizieĭ comptabilităţeĭ nu le aŭ presentat loculuĭ. Acéstă negligenţă e păgubitóre cetăţenilor.

—o—

O dimisiune.—Se vorbește că în urma asprelor observaţiunĭ făcute Comisaruluĭ Zaharia de către d-l Primar al Capitaleĭ, numitul comisar și a ar fi dat dimisiunea.

—o—

Veniturile acsiselor comuneĭ Bucurescĭ aŭ fost cu 28000 leĭ maĭ marĭ în Octombrie anul acesta de cât în Octombrie anul trecut.

—o—

Procesul soţilor Miulescu va veni la 8 Decembre înaintea Curţeĭ cu juraţĭ de Ilfov, precum am maĭ spus. Dosarul în cestiune a fost amânat ierĭ de instrucţie d-luĭ procuror general Populeanu care pentru Sâmbătă va convoca Camera de punere în acusare, spre a 'l esamina.

—o—

Fortificatia Bucureștilor se urmézĕ cu activitate cu tot timpul rĕŭ ce a început. Se lucrézĕ chiar și Dumineca de óre-ce M. S. Regele vrea să visiteze cupolele îndată după sosire. Cupola de sistem frances va fi gata în două săptămânĭ, cea de sistem german încă n'a sosit deplin.

—o—

Loteria Ateneuluĭ.—Aflăm că maĭ mulţĭ bărbaţĭ eminenţĭ ca d-niĭ Maiorescu, N. Ionescu, Negrutzi și alţiĭ, vor ţine peste curînd în Bucurescĭ conferinţe în folosul loterieĭ Atheneuluĭ Român.

Se afirmă de asemenea că un comitet de dómne organizéză o mare serbare în sala Teatruluĭ naţional pentru séra de 30 Noembre corent în folosul loterieĭ Atheneuluĭ.

Vom da peste curênd maĭ multe amănunte.

—o—

Gheorghe Ionescu Gheorghe Ionescu aflându se în mare strîmtorare de banĭ a căutat să și-ĭ procure din buzunarul uneĭ dómne care 'ĭ ieșise înainte pe strada Fântâneĭ. Dar fiind mâinile înghețate a procedat rĕŭ astfel că dómna a simţit și a dat alarma.

Poliţiștiĭ s'aŭ bucurat fórte regâsind în Gheorghe Ionescu o veche cunosciinţă. L'aŭ instalat în palatul prefectureĭ.

—o—

Foc. — Ierĭ nópte la gara de Nord, în apartamentul ocupat de direcţia căilor ferate, s'a aprins un coș; sosind grabnic pompierĭĭ focul a fost stins după ce a consumat duşumela și grinda.

—o—

Teatru Dacia. — D-niĭ Moceanu și Velescu, reuumiţiĭ gimnasticĭ românĭ, nu vor pleca la Calcuta în India de cât la vară, iar până atuncĭ vor da în fie-care Sâmbătă representaţiĭ la teatru Dacia.

Anunţăm că aḑĭ Joĭ se dă la acest teatru o mare representaţie în scop de bine facere; se vor juca două comediĭ: *Agache Flutur* în 3 acte de V. Alexandri și *Jurământul luĭ Oras*, într'un act.

—o—

Teatrul Orfeŭ sub direcţiunea d-luĭ Ionescu, representaţiĭ în tóte serile. Intrarea un leŭ.

ACTE OFICIALE

D, N. Enculescu s'a revocat din funcţiunea de ajutor al primaruluĭ comuneĭ urbane Sinaia.

* Sunt numiţĭ:

D. Petru Negel, sub prefect al plășilor întrunite Trotușu Taslău-de-Jos din judeţul Băcăŭ, d. N. Donescu comisar clasa II, d. Vasile Epureanu, sub-comisar clasa I, la prefectura capitaleĭ.

* D. N. Crupenschi, șef de biroŭ la prefectura judeţuluĭ Băcăŭ, este autorisat să gereze lucrările directoruluĭ pe timpul absenţeĭ titularuluĭ director.

* S'a încuviinţat ca comuna rurale Bibirescĭ din judeţul Băcăŭ să pórte pe viitor numirea de comuna Leca.

* D. Răducan R. Stefănescu se numesce la casieria judeţuluĭ Mehedinţi, în funcţiunea de sub-casier,

* D. C. Demetrescu, se numesce definitiv profesor la catedra de matematicĭ de la scóla comerciale din Bucurescĭ.

Foiţa „Universului„

314

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXII

O partidă întreruptă

(Urmare)

Trase iute zăvorul și deschise pórta. Raimonda intră după ce ḑise birjaruluĭ:

— Nu voiŭ sta mult.

— D-ta, d-ta! repetă Jacques Vernier, închiḑênd pórta, căreia 'ĭ puse la loc zăvorul.

Intr'acel timp, Raimonda intră în casă. După ce închise pórta, Jacques se duse după ea. Luă lampa pe care o lăsase pe o tréptă a scăreĭ, și amândoĭ intrară în odaia din etajul de jos, pe care călătorul o cunósce deja.

— Eĭ, ḑise Jacques Vernier, vĕḑênd geanta de piele pe care o avea Raimonda în mână, ce d ta vreĭ să facĭ vre-o mică călĕtorie?

— Da, rĕspunse ea cu un glas posomorît.

— Și aĭ venit să 'ţĭ ieĭ adio de la prietenul d-tale Jacques? Eĭ, eĭ, escĭ gentilă, fórte gentilă.

Ea i se puse în faţă cu ochiĭ scânteietorĭ.

— Vin să 'ţĭ spun, rĕspunse ea cu un glas ce tremura de mânie, că escĭ un ticălos, un trădător, un înșelător mârșav!

Jacques ridică în sus capul cu ochiĭ înflăcăraţĭ.

— Eĭ! ḑise el, ce 'ĭ asta?

— Ca un mișel și ca un tâlhar ce escĭ m'aĭ înșelat, m'aĭ trădat și m'aĭ jefuit!

— Jefuit!

— Da, jefuit!., pentru că a lua baniĭ ce nu i-aĭ câscigat vra să ḑică o hoţie.

— Nu pricep, Raimondo, explică-te...

— Imĭ juraseșĭ și făgăduiseșĭ să omorĭ pe un om...

— Pe domnul Florentin Broussel.

— Eĭ bine, aĭ făcut acèsta?

— Iţĭ jur, Raimondo, că Florentin nu maĭ există.

— Aide, destul! exclamă ea cu violenţă, cu mine nu se trece. In omul acela care 'șĭ ḑicea Florentin Broussel, aĭ recunoscut pe contele de Soleure și n'aĭ cutezat să 'l lovescĭ.

„Tótă istoria ce mi-aĭ povestit, e o minciună! și eŭ am avut prostia să te ascult! Aveam încredere în tine!... Ah! bine 'mĭ așeḑasem încrederea!

— „Escĭ un ticălos înșelător și mi-aĭ spus tot-d'auna minciunĭ!.. Da orĭ nu, mi-aĭ afirmat că Mietta, lovită de o nebunie, recunoscută cu neputinţă de vindecat, era tot la Sainte Anne?

— Ţi-am spus. Eĭ bine?

— Și din partea asta ca și din cea-l altă, m'aĭ înșelat! Nu numaĭ că Mietta nu maĭ este la Sainte Anne, dar nicĭ nu e nebună. Și sciĭ cine e Mietta? E fiica mea.

— Fiica d-tale!

— Da, fiica mea, și astă séră am vĕḑut'o la un bal, la braţul tatăluĭ sĕŭ, contele Gaston de Soleure!

— Dar atuncĭ tóte merg bine, ḑise Jacques Vernier, uitându-se chiorîș la Raimonda.

— Ah! credĭ, rĕspunse ea dând din umerĭ.

— Da, fiind-că n'aĭ de ce sa te maĭ temĭ de contele de Soleure; titlul d-tale de mumă te va face sfîntă! Ea bătu din picior cu furie.

— Sunt pierdută, exclamă ea, pierdută, mĕ înţelegĭ? și din vina ta... Aĭ fost pentru mine un bărbat fatal; trebuia ca până în cele din urmă să fiĭ geniul meŭ cel rĕŭ. M'aĭ împins cu nepăsare în pripor. Ah! escĭ un mare ticălos!

— Raimondo, astea 's numaĭ vorbe.

— Maĭ sunt și fapte, nu ţi-am spus tot.

„Luaseșĭ așa de bine tóte precauţiunile în cât Mourillon, după un decret de suspendare a procedăreĭ, a fost pus în libertate, și tovarășul tĕŭ Pignolet, despre care garantaseșĭ ca despre tine, a spus judecătoruluĭ de instrucţie tótă șiretenia giuvaerurilor.

— Ah!

— Și nu e numaĭ atât; domnul Joramie a aflat tot de la judecătorul de instrucţie; domnul Joramie scie că am fost contesa de Soleure și că Mietta e fiica mea.

— Drace, drace! ḑise Jacques Vernier.

— Și domnul Joramie m'a gonit!

Pricepĭ acum?

In ochiĭ tâlharuluĭ trecu un fulger.

— Dacă nu m'aĭ fi înșelat cum aĭ făcut, urmă Raimonda, fiind însciinţată, aș fi putut lua unele măsurĭ și acum nu m'așĭ găsi în circumstanţa îngrozitóre în care mĕ găsesc.

— Așa dar d-ta ḑicĭ că eŭ sunt causa, singura causă a tot ce ţi se întîmplă?

— Da, și 'ţĭ o repet, aĭ fost tot-d'auna geniul meŭ cel rĕŭ.

— Și cu tóte astea, nu eŭ te-am silit, odinióră, ca să te măriţĭ cu contele de Soleure, și, acum cincĭ anĭ, cu domnul Joramie. Oh! aș fi prea mult politicos, de aș lua asupră mĭ rĕspunderea bigamieĭ d-tale.

„Póte că tot eŭ sunt vinovat dacă d-ta te-aĭ amorezat nebunesce după George Ramel, care n'a vrut să scie de d-ta?

Buzele Raimondeĭ se încreţirĕ convulsiv.

Jacques Vernier urmă:

— D-ta credĭ că eŭ n'am suferit vĕḑêndu-te amorezată nebunesce după pictorul d-tale?

„Am încercat în câte va ḑile tóte chinurile gelosieĭ, pentru că trebue să sciĭ Raimondo, că n'am încetat un singur moment d'a te iubi, și când te-am revĕḑut s'aŭ redesceptat în mine tóte flacările vecheĭ mele patimĭ.

Raimonda făcu o strîmbătură și se dete înapoĭ cu scârbă.

Jacques Vernier încruntă sprîncenele și în ochiĭ luĭ luci o flacără sinistră.

Reluă:

(Va urma)

Emile Richebourg

RESBOIUL SERBO-BULGAR

INFRĂNGEREA SERBILOR

(Victoria de la Slivnița)

Sofia, 5 Noembre.

Până acum aŭ sosit în Sofia peste 15,000 ómenĭ venind din Rumelia și din diferite orașe ale principatuluĭ; trupele îndată ce sosesc sunt îndreptate spre Slivnița, unde se va decide bătaia dintre Serbĭ și Bulgarĭ. In Sofia domnesce o activitate extraordinară; soldaţiĭ pleacă în marș forțat; se organiséză ambulanțe și spitaluri chiar în case particulare: lucrările de apărare a Sofieĭ se activéză cu o energie deosibită. Sêrbiĭ bombardéză întăriturile de la Slivnița; acest bombardament nu póte face marĭ stricăciunĭ de vreme ce sêrbiĭ n'aŭ de cât tunurĭ de câmp; tunurile lor de asediŭ n'aŭ sosit încă. Din Sofia se aude mereŭ canonada.

In spre Vidin s'a întâmplat maĭ multe lupte între Bulgarĭ și Sêrbĭ. Sêrbiĭ aŭ făcut prisonierĭ 1 batalion regulat bulgăresc. Sciri positive n'aŭ sosit încă.

Slivnița 5 Noembre.

Sêrbiĭ în număr considerabil, de 25000 aprópe aŭ atacat astă-dĭ posițiunea Slivnița prin douĕ părțĭ, pe la drépta și pe la stânga după o bombardare de maĭ multe ore. Lupta a fost din cele maĭ crâncene și cu tótă superioritatea numĕruluĭ, Serbiĭ aŭ fost respinșĭ pe tótă linia suferind perderĭ din cele maĭ marĭ; eĭ aŭ lăsat în mâinele Bulgarilor câte-va tunurĭ și un număr însemnat de bagaje și muniţiunĭ; dacă însă Bulgariĭ dispuneaŭ de o cavalerie numerósă, succesul ar fi fost cu mult maĭ mare.

Trupele bulgare după ce aŭ respins acele două atacurĭ luară la rândul lor ofensiva urmărind pe inamic până la o distanță de 6 Kilometri, cauzându-ĭ maĭ multe pierderĭ și făcând un număr mare de prisonierĭ. Bulgariĭ având în cap pe vitézul lor principe s'aŭ bătut într'adevĕr canisce leĭ. Entusiasmul lor e indescriptibil.

Perderile bulgarilor se urcă la aprópe 1000 morțĭ și rănițĭ.

Presența prințuluĭ la Slivnița a contribuit fórte mult la victoria A. S., călare și espus la focul inamic, îndemna cu vocea sa pe bulgarĭ la luptă. Imprejurul prințuluĭ aŭ murit maĭ mulțĭ soldaţĭ din gardă.

Armata sêrbească s'a dus să se reorganiseze la o distanță de 8 kilometri; ea aștéptă ajutórele care trebue să sosească neîntârțiat de la Trn. Corpul din Bresnik a primit ordin să înainteze spre Slivnița. Până mâine saŭ poimâine nu maĭ póte fi vorbă de o acțiune, de vreme ce și serbiĭ și bulgariĭ sunt ocupaţĭ să'șĭ adune rănițiĭ.

Astă séră sosesc din Sofia 7000 ómenĭ cu 18 tunurĭ. Trupele din alte părțĭ sunt trimise în grabă la Vidin, unde se va întâmpla în curând o bătălie. Aci bulgariĭ sunt mult maĭ numeroșĭ.

Sêrbiĭ își daŭ tóte silințele să învingă la al doilea atac al Slivniței; lupta va fi cât se póte de crâncenă.

Sofia, 5 Noembre.

Mare entusiasm pentru victoria repurtată asupra serbilor la Slivnița.

Orașul iluminat și o mulțime de lume adunată în piața palatuluĭ striga să *trăéscă apărătorul Bulgarieĭ*. Aŭ început să soséscă rănițĭ din Slivnița. Aŭ sosit asemenea maĭ mulțĭ prisonierĭ sêrbĭ. Se crede că în timp de câte-va ḑile nu va fi nicĭ o luptă, din causamulților rănițĭ din ambele părțĭ.

Bulgaril aŭ 20.000 ómenĭ concentraţĭ. Mâine se aștéptă încă 6000 ómenĭ din Rumelia.

Se vorbește că s'a întêmplat o nouă luptă în direcția Vidinuluĭ. Amănunte n'aŭ sosit încă.

Consiliŭ practic

Spre a face să dispară urmele vărsatuluĭ îndată ce a intrat în convalescență, luați o bucată de carne de viţel cu sânge și aplicaţi o încă caldă pe amândouĕ părțile feței. Acéstă cataplasmă se păstréză tótă nóptea. Repetând operația până la vindecare, pielea rĕmâne ca și înainte de bólă.

Spice din Străinătate

Furia unui negru.— „Eco d'Italia“ din New-York spune următórele:

„Un negru din Noul Orleans Edvard Renecke, căruia 'ĭ fugise nevasta din causa bătăilor, înnarmându se cu un cuțit porni s'o caute.

Presupunênd că nevastă-sa fugise la dómna Domingo, creolă spaniolă, vru să intre cu sila în casa acesteia. Vĕḑênd cu cine avea a face, dómna Domingo. eșind pe o portiță de la spatele caseĭ se duse la postul cel maĭ apropiat de poliție ca să céra ajutor. Dar acolo află că nu era nicĭ un *policeman* disponibil.

Creola nu 'șĭ pierdu cumpătul: se întornă a casă, pe când negrul pătrunsese deja înnăuntru și făcea o mare gălăgie. Ea se duse la un dulap luă un baston cu șis, scóse șisul și înfruntă pe înfuriatul negru. Iĭ porunci să ésă numaĭ de cât din casă; și rĕspunḑênd el cu o insultă, ea 'ĭ dete o lovitură cu șisul străpungêndu-ĭ inima. *Policemaniĭ* sosiră când tragedia se sfîrși. Luară pe rănit și 'l duseră la spital unde el muri. A putut vorbi însă și a spus că nevastă-sa l'a rănit și l'a omorît.

Creola spaniolă s'a constituit prisonieră.“

—o—

Kraszewki.—Citim in ḑiarele italiene că marele poet polones Kraszewski, după ce a eșit din închisorile de la Magdemburg, unde fusese băgat fiind-că iubia Polonia și nu Prusia; s'a dus în Italia și actualmente se află la Genova.

ANECDOTE

Un țĕran ajunse la o vamă avênd în traistă un cașcaval.

Funcționariĭ 'l apucară de taxă.

— Nu plătesc, ḑise țăranul.

— Atunci n'o să trecĭ.

— Ba o să trec.

Ḑicênd astea se așeḑă p'o laviță, scóse un codru de pâine și mâncă tot cașcavalul de față, cu soldaţiĭ carĭ 'l priveaŭ miraţĭ.

— Acum puteţĭ plăti și de bĕut, ḑise țĕranul la urmă luându'șĭ bĕțul și pornind înainte.

Ultime Sciri

Bucurescĭ, 7 Noembre

Profesóre de limba germană se vor numi la esternatul de fete din Bucurescĭ d-șóa Baronzi iar la cel din Craiova d-șóra Arnold.

—o—

După noul proiect de lege în privința doctorilor militarĭ, doctoriĭ în medicină vor intra de aci înainte în armată cu gradul de căpitan.

—o—

D. Berl Juster rendașul moșieĭ Drăgășanĭ din județul Suceava a dat faliment pentru suma de 1,500,000 leĭ.

—o—

MM. LL. Regele și Regina se vor instala la palatul din capitală, în urma unor nouĭ dispositiunĭ.

—o—

Cu ocasiunea aniversăreĭ a 16-a căsătorieĭ MM. LL. s'aŭ expediat la Sinaia numeróse telegrame de felicitare din tóte unghiurile țĕreĭ.

—o—

Aḑĭ încep la Galaţĭ esamenele căpitanilor aspirantĭ la gradul de maior.

—o—

Trenul de Giurgiŭ a sosit altăieri în Bucurescĭ cu întârḑiere de douĕ ore din causă că s'a stricat o rótă la locomotivă.

—o—

Am spus ierĭ cum o baterie serbéscă trăsese asupra unuĭ vas român. In urma aplicațiunilor șalupa română a pornit din noŭ spre Severin, trecênd pe lângă malul sêrbesc.

Când sosi în dreptul Radujevațuluĭ, bateria sêrbă, ca semn de scuze, se puse în linie de bătae și pe când mașina fluera soldaţiĭ sêrbĭ presintară armele înnaintea vasuluĭ românesc. D. ministru de resbel a relatat casul M. S. Regeluĭ la Sinaia.

—o—

Revisorul școlar Brătășanu a fost condamnat la un an închisóre de tribunalul de Caracal, pentru imoralitate în esercițiul funcțiuneĭ.

—o—

Circulă svonul că corpul III de armată avea a trece în Dobrogea. De la ministerul de resbel nu s'a dat încă un ast fel de ordin.

—o—

Ḑiarele spun că guvernul nostru a trimis o notă puterilor prin care le face cunoscut că în cas când se va permite Serbieĭ o anexare a districtelor bulgare, România are și ea de cerut ce-va.

—o—

In Lom-Palanca s'a rĕspândit sgomotul că un corp de armată bulgară înaintéeă spre Negotin în Serbia. Se ḑice că acest oraș este în flacărĭ.

—o—

O altă depeșă ḑice că a avut loc o luptă nefericită pentru bulgarĭ între Adlie și Vidin. Eĭ ar fi avut marĭ perderĭ Se lucréză grabnic la fortificarea Vidinuluĭ.

—o—

Din Câmpu-Lung se vestesce că poliția a pus mâna pe autorii mareluĭ foc din luna trecută.

—o—

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕḑuve a luĭ Popescu, șeful de tren sdrobit în gara Focșanĭ și care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 503 b. 10.

Galaţĭ: Kovatch b. 50.—Heinrich Fridel b. 50.—P. Petrovici b. 50. — Gh. B. Ciuntu l. 1.—Cost. Crintia b. 50.—Ghiță Vasilescu b. 50. — Ión Gh. Cazacu b. 50.—Vasile Gheorghiu b. 50. — St. I. Stefănescu b. 25.—Anastase Popescu b. 30.—Haralambi Caramuru b. 50,—Strul Hofenberg b. 50. Dim. Cosmel leĭ 1.—Franț Volenski b. 50.—Nicu Frunzescu leĭ 1.—Taki Panu b. 50. — Matachi I. Dovidis b. 50.—Vasilica M. Dovidis b. 25. — Dumitrică M. Dovidis b. 25.—Antoni Costi b. 30. — Dimitrie Vilanescu b, 20.—St. I. Kicomban leĭ 1. —Gasparo Pesando b. 50.— C. P. Felimon b. 50. —Diamandi Stamati b, 50.—V. I. Ganea leĭ 1.—Ecaterina Ganea b. 25.—Nicolae Ganea b. 25. —

Craiova: Tache Gabrielescu leĭ 5.—

Suma totală leĭ 522 b. 65.

Urmare pe mâine.

NB. In lista din urmă s'aŭ scăpat douĕ erorĭ și anume: d. George Banu a dat numai 2 leĭ iar nu 10; ḑece leĭ a dat d-na Carolina de Prato din comuna Costescĭ jud. Argeș; adăogăm că totalul era just.

Director și redactor: Nicolae Procopiu

Foița „Universului“

9

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

V

Ferdinand și Agnes

„Aĭ înțeles mărimea acesteĭ învĕțăturĭ când eraĭ mică, iar acum, când în realitate trebue s'o practicĭ, te arătĭ o femee de rênd și fiind-că nu poțĭ să domnescĭ asupră-țĭ, vreĭ să 'țĭ distrugĭ fericirea pentru tot-d'auna.

„Dacă nu veĭ asculta de rugăciunea luĭ Ferdinand, dacă veĭ voi să 'țĭ arĕțĭ tăria în acéstă ocasiune, luĭ nu 'ĭ va rĕmânea să crédă de cât că tu eștĭ fără inimă și fără simțire; dragostea luĭ 'țĭ va fi înstrăinată pentru tot-d'auna.

„Dar dacă veĭ face ceea ce nicĭ nu îndrăsnesce să céră și nicĭ nu trebue să îndrăsnéscă, atuncĭ 'l rușinezĭ și acéstă rușinare 'l va readuce la piciórele tale.

„Și apoĭ, urmă bĕtrânul scoborînd tonul ast-fel în cât cuvintele luĭ d'abia s'auḑeaŭ, tu nu trebue să te temĭ d'o comparațiune cu o altă femee, fie chiar și Agnes; avantagiile tale vor fi maĭ bine recunoscute de Ferdinand.

„Sunt sigur că tu veĭ remânea datóre aceleĭ fete, ea va întórce către tine inima luĭ Ferdinand.

Matilda stătea adâncită în cugetărĭ, cu capul plecat, și părea că judecă dacă era saŭ nu bine să urmeze sfatul bĕtrânuluĭ.

In sfârșit rădică capul; pe fața eĭ se vedea espresiunea uneĭ tarĭ hotărîrĭ; întinse mâna bĕtrânuluĭ și ḑise cu emoțiune:

— Aĭ dreptate, voiŭ face ceea ce mĕ sfătuescĭ. Voiŭ merge cŭ însă-mĭ cu tine ca să găsim pe Agnes și s'o aducem aci d'împreună cu tatăl eĭ.

Bĕtrânul o apucă în brațe, o sărută pe pĕr și ḑise:

— Dumneḑeŭ fie lăudat, copila mea, că 'țĭ a dat curagiŭ și că a îndreptat inima ta spre acéstă hotărîre. Nu te veĭ căi nicĭ o dată de dânsa, și într'o ḑi când acéstă faptă a ta va fi de mult uitată, nimic alt de cât bine-cuvêntarea acelor nefericiţĭ 'țĭ va fi de mare folos.

Apoĭ se duse și anunță pe Ferdinand despre hotărîrea Matildeĭ.

Tînĕrul intră în casă cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ; luă mâinile Matildeĭ și 'ĭ vorbi doborît de emoțiune:

— O, Matildo, tu escĭ cea maĭ bună, cea maĭ nobilă dintre femeĭ!

„Dacă o dată veĭ voi să afli causa pentru care am lucrat ast-fel în privința ta, veĭ recunósce atuncĭ că eŭ n'am iubit și nu iubesc altă femee afară de tine, cu tóte aparențele carĭ par a vorbi din contra.

„'Țĭ repet, crede-mĕ Matildo, nu iubesc pe fata luĭ John!

Ea se întórse de la dênsul fără să 'ĭ rĕspundă ce-va.

In câte va minute se îmbrăcă și apoĭ eși cu Pascal ca să găséscă pe Agnes și tatăl eĭ și să 'ĭ aducă într'o trăsură.

Ferdinand rĕmase cu copilul.

Matilda și bĕtrânul luaseră cu dênșiĭ albiturĭ și haine pentru ca bolnaviĭ să pótă eși fără primejdie.

Rĕmas singur, Ferdinand se așeḑă lângă leagăn și ochiĭ luĭ se ațintiră asupra copiluluĭ care dormea liniștit și pe care 'l privi îndelung.

— Sermană ființă, murmură dênsul, numaĭ pentru tine trebue s'ascund Matildeĭ causa pentru care o părăsesc căcĭ ce viață aĭ avea voĭ când aĭ afla acel grozav secret, necunoscut, afară de mine, de cât de o singură persónă în lume, și căre mĕ face să tremur pentru existența vóstră!

Se sculă și se preumblă prin cameră în lung și în larg.

— Nicĭ Pascal nu trebue să cunóscă acest secret; el care a făcut acéstă căsătorie, ar muri de întristare.

După vr'un ceas se auḑi pasurĭ pe scărĭ; tînĕrul se grăbi ca să deschidă și vĕḑu cum bĕtrânul Pascal aducea în brațe pe Agnes care dormea adânc și cum Matilda conducea încet pe bĕtrânuul orb.

Se dete la o parte și schimbă în șóptă câte-va cuvinte cu Pascal, pentru ca John să nu-ĭ audă glasul și să devie neîncreḑĕtor.

Pascal 'ĭ rĕspunse că găsise pe fată în prada unor friguri violente, dar că totuși a trebuit să 'ĭ dea un praf pentru dormit spre a o aduce maĭ cu înlesnire.

Când orbul și fiica sa fură așeḑaţĭ în casă, Ferdinand mulțumi încă o dată Matildeĭ apoĭ eși cu Pascal spre a se duce să se stabilească în locuința acestuia.

Pascal avea maĭ multe soiurĭ de ocupaţiunĭ dar Ferdinand nu scia cu siguranță din ce trăesce.

O ocupațiune a bĕtrânuluĭ era d'a cânta la pian prin restaurante și cafenele adesea cu reputațiune fórte îndoiósă.

El învită pe Ferdinand să 'l însoțéscă la restaurantul unde avea să cân.e în acea séră și să stea cu dênsul până vor putea să mérgă a casă împreună.

— Am a'țĭ vorbi despre ce-va fórte important, Ferdinand, încheeă bĕtrânul, vreaŭ să 'țĭ destăinuesc un lucru pe care de mult ar fi trebuit să 'l cunoscĭ. Veĭ înțelege atuncĭ causa pentru care te-am silit să te căsătorescĭ cu Matilda.

„Sciĭ cât te iubesc; te iubesc ast-fel precum, numaĭ un părinte póte să 'șĭ iubéscă fiul; dar nu sciĭ ceea ce Matilda încă n'a sciut până maĭ adineore, adică că dênsa, femeea ta este fiica mea!

Ferdinand se prefăcu așa de mirat d'acésta în cât se opri pe loc ca să 'l privéscă, silind pe bĕtrân a se opri.

(Va urma)

Valram Forst

Foita „Universului„

186

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

I

(Urmare)

— Pisica asta, fórte lacomă altfel, n'a atins pieptul acesta de prepeliță. Animalele aŭ instinctul lor particular... Dumneḑeŭ să aibă milă de regina!

— Ce facem acum?

— Ce să facem? nu sciŭ. Dând pe față ceea ce am vĕḑut vom putea trece drept complicĭ, am muri desonoraţi! Am făcut tot ce ne-a stat prin putinţă! să ne fi înşelat óre?... Dar nu, nu... pisica nu vrea să guste... Dumneḑeule!

— Să nu pierdem curajul, ḑise Quevedo; întîmple-se ce se va întîmpla... eŭ mĕ duc dupĕ medicul regineĭ. Păstrézĕ prepeliţa asta... ia-o de pe farfuria de argint.

Bufonul făcu acésta şi o puse pe un taler de lemn împreună cu bucata de piept pe care pisica nu vroise s'o guste.

Quevedo eşise.

Peste un moment veni un paj al regineĭ.

— Unchiule Manolillo, ḑise acesta, te sfătuesc să staĭ ascuns câtă-va vreme.

— Şi de ce?... ce s'a întîmplat, rĕspunse bufonul căutând să se arate liniscit.

— Aĭ speriat aşa de tare pe Majestatea Sa regina, în cât nu 'şĭ putu sfîrşi dejunul şi lăsâ neatins tot ce avea dinnainte când aĭ intrat.

— Un piept de prepeliţă?...

— Da, un piept de prepeliţă care făcea să 'ţĭ vie apă în gură; eŭ l'am mâncat.

— Nenorocitule!... cum te chiamă, copilule.

— Gonzales.

— Şi aĭ mâncat pieptul de prepeliţă ce rĕmâsese pe farfuria regineĭ?...

— Da, când am eşit, fără să mĕ vadă nimenĭ.

— Şi maĭ rĕmâsese mult?

— Maĭ tot... şi simt că mi-a făcut rĕŭ... l'am mâncat repede spre a nu fi vĕḑut...

Pajul se îngălbenia.

— Şi de ce aĭ venit la mine? întrebă unchiul Manolilo, căutând să 'şi stăpânéscă spaima.

— Am venit să iaŭ talerul de argint, pe care l'aĭ luat d-ta.

— Regina a mâncat din prepeliţă?

— Nu cred să o fi gustat şi nicĭ părintele Alliaga.

— Şi tu aĭ mâncat pentru amêndoĭ... Vino, copilule, vino în bucătărie; o să zic să 'ţĭ dea unt-de-lemn... ca să versĭ. Vino iute!... pentru Dumneḑeŭ!

— Sufăr tare... unchiule.

Bufonul tîrî aprópe pe paj; dar maĭ înnainte d'a fi ajuns la jumătatea scărilor acesta scóse un ţipăt, căḑu d'a rostogolul cu farfuria de argint, şi nu se maĭ mişcă.

Bufonul retrăgându se repede şi intrând în odaea sa, începu să se róge pentru sărmanul paj.

II

Trecu cât-va timp maĭ înainte ca să se urce cine-va pe scara unde căḑuse pajul. In sfîrşit, veni o servitóre şi fiind-că scara era întunecósă, se împiedică de farfurie care sună. Ea o luă.

— Bun, îşĭ ḑise, o farfurie de argint şi murdară; ce dracu caută aicĭ.

Şi suindu-se în sus se împiedică din noŭ de astă dată de un corp omenesc.

Corpul era deja rece. Servitórea scóse un ţipăt şi pe dată alergară alţi servitorĭ. Se răspândi numaĭ de cât vestea că s'a găsit pe scara bucătărieĭ un paj al regineĭ mort. Se adăogară şi alte svonurĭ: apartamentul bucătarului şef era deschis, cu uşile date de pereţĭ; se vedea că ele fuseseră siluite, şi că se spărsese o lăḑiţă înauntru. Nevasta şi fata bucătarului dispăruseră. Alcadele palatuluĭ, marele maestru al caseĭ regeluĭ veniseră acolo unde se întîmplase îndoita catastrofă.

Nimenuĭ nu 'ĭ veni în minte că între aceste evenimente, mórtea pajuluĭ, dispariţia familieĭ luĭ Montino şi furtul comis, putea să existe vre o legătură. Nimenĭ nu se gândi să constate că lângă cadavrul pajuluĭ se găsise o farfurie de argint cu stemele regineĭ.

Doctoriĭ declarară, după cercetarea cadavrului, că pajul murise fără de veste de congestie cerebrală. Şi nu se amăgiaŭ, fiind că otrava pe care Guzman o dăduse Luiseĭ şi acésta luĭ Aldaba, şi Aldaba pajuluĭ blond; otrava pe care acesta o servise la masa regineĭ sub formă de prepeliţă, şi din care numaĭ pajul Gonzales luase o parte; acéstă otravă, ḑicem, lucrase asupra creerilor pajuluĭ, pricinuindu'ĭ o congestie cerebrală.

Corpul pajuluĭ fu dus la biserica Santa Maria; farfuria de argint fu spălată şi pusă la loc. Nu maĭ rĕmâneaŭ alte urme ale crimeĭ, de cât cele puse pe talerul de lemu în odaea bufonuluĭ; şi pe când farfuria de argint se spăla în bucătărie, bufonul se spăla pe mâinĭ, ca să ascundă urmele alteĭ crime.

In timpul acesta alcadele palatuluĭ şi marele maestru al caseĭ regeluĭ făcuseră procesul verbal asupra evenimentelor întîmplate în apartamentul bucătarului-şef.

Se constată:

1. Că nevasta bucătarului, Luisa Robles şi fiica eĭ vitrigă Ines dispăruseră din domiciliul lor.

2. Că rîndaşul Cosimo Aldaba nu mai era în bucătărie.

3. Că pajul Cristobal Cuero lipsia de la serviciul regineĭ.

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 6 Noembrie 1885.

		Cumpăr.	Vêndute
5%	Rentă Amortisabile .	88 —	89 —
5%	Rentă Rom. perpetuă.	84 —	86 —
6%	Obligaţiĭ de Stat . .	81 —	83 —
6%	„ C. F. R. R.	— —	— —
5%	„ Municipale .	70 —	72 —
10 fr.	„ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5%	Scr. funciare Rurale.	82 —	83 1/2
7%	„ „ „ .	99 1/2	101 —
5%	„ „ Urbane.	78 —	79 —
6%	„ „ „ .	88 —	90 —
7%	„ „ „ .	94 —	95 —
Im. cu prime	Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom.	500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom.	250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons.	500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R.	200 l.	— —	— —
„ „ „	Naţionale 200 l.	— —	— —
5%	Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ.	Banca Prevederea. .	— —	— —
	DIVERSE		
Aur contra Argint		17 —	17 3/4
„ „ Bilete bancă.		17 —	17 3/4
Florinĭ Wal. Austr. . . .		2 00	2 02
Mărcĭ Germane.		1 23	1 25
Bancnote francese		99 1/2	100 1/2

Mulţumire

Stimabile Domnule Luchianoff,

Nu sunt în stare a vĕ mulţumi pentru escelenta d-vóstră producţiune *Chefir-Cumis* din care luând 50 butelie, mĕ simţ deplin sănătos, scăpând de teribila tuse şi junghiŭ ce suferiam. Mĕ simţ datóre a vĕ mulţumi sincer şi tot o-dată a recomanda acéstă nepreţuită producţiune a d vóstră tuturor suferinḑilor de acéstă bólă.

Cu profund respect *Wilhelmine Welmann*

Str. Sf. Voivoḑĭ No. 7.

Laureta Sterle renumita cărturărésă sosită de curênd în Capitală şi domiciliată în Calea Plevneĭ No. 60, la sfîrşitul Bulevarduluĭ face cunoscut arta sea de a ghici trecutul, presentul şi viitorul cu cărţile, şi dupe semnele pălmeĭ. 12—2

Apă Ateniană spre a curăţi şi înmuia pĕrul. Face să dispară repede mătrĕţa şi mâncărimea care adesea contrebuesce la perderea pĕruluĭ, distruge resturile acide produse de sudóre, carĭ sunt germenul diferitelor bóle de pele. Un elegant flaconaş leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să créscă pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ„, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

HOTEL

TRANSILVANIA

No. 8.— Strada Gabroveni.— No. 8.

— BUCURESCI —

Situat în centrul capitaleĭ şi al comerciuluĭ, de la 23 Aprilie a. c. trecut sub o nouă administraţie ce nu a cruţat nimic pentru a 'l înzestra cu tot confortul dorit. Din noŭ arangiat cu sonerie electrică, etc. Se găsesce camere cu preţurĭ moderate. Serviciul prompt şi consciincios.

Cu stimă **D. Russo.**

26-d.j.-17

TUBURI DE BASALT

Smălţuite pe dinăuntru şi afară pentru canalisari şi conducte de apa

Cărămiḑi refractare şi Făina de Chamotte se găsesc de tóte dimensiunile bine asortate.— **Asphalt** pentru isolarea umidităţeĭ la construcţiunĭ şi acoperişe de case. — **Asfaltare** de cuhne, trotoare, curţĭ, terase şi balcóne.

DEPOSIT DE TUBURI DE BASALT

Bucurescĭ, Calea Griviţeĭ No. 66.

Anatherina *Elixir pentru dinţĭ, pentru bólele gureĭ şi dinţilor.* Acéstă licóre prin puterea ingredientelor din care e compusă este cel maĭ puternic preservativ pentru igiena gureĭ şi pentru a face plăcut mirosul resuflăreĭ. Se compune din tonicĭ salutarĭ şi e cel maĭ eficace leac pentru a preveni durerea dinţilor şi stricarea lor. E fórte potrivit pentru ca să cureţe şi săîntăréscă dinţiĭ şi pentru ca să păstreze curat smalţul lor; întăresce gingiile şi e chiar un puternic leac contra inflamaţilor de gingiĭ. Flaconul într'o elegantă cuie 2 leĭ.

Se vinde numaĭ la Udministraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Glicerina rectificată şi parfumată cu buchet de trandafir spre a vindeca scorojirile peleĭ şi a apăra de orĭ-ce bólă de pele; păstrézĕ fragedă carnea dânduĭ fineţe şi transparenţă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cernélă neştérsă spre a însemna rufele fără nicĭ o preparaţie. Nu se descoloréză prin spălare, şi nu piere cu nicĭ o procedare chimică. Sticluţa conţine aprópe 20 gr. de cernélă spre a însemna o mie şi maĭ bine de rufărie leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administraţia "Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Asociaţiunea Cherăstaelor sistematice de cherestea din com. Nery jud. Putna

ANUNCIU

Sub-semnatul aduc la cunoscinţa Onor. Public că pe viitorul an 1886, am de vêndare în total şi în parte 2000 metri cubĭ lemne lemne de brad de construcţie, lungimea până la 8 metri, predate orĭ unde se va cere, cu preţ fórte moderat. Doritorĭĭ se vor adresa la sub-semnatul în Focşanĭ

9—2—8 *Niculae Hagi Grigore & Comp.*

Tinctura igienică (cosmetic) Cel maĭ comod şi maĭ simplu cosmetic cunoscut pînă acum spre a văpsi la moment pĕrul şi barba în castaniu, blond şi negru perfect, e de sigur *cosmeticul miraculos.* Nu pătézĕ pelea nicĭ rufele. Se întrebuinţéḑă ca un simplŭ cosmetic de tualetă; nu trebue spălătură. El e cu drept preferit tutulor celor l'alte tincturĭ, avênd în vedere comoditatea şi efectul garantat.

Orĭ-ce bucată pentru 5 lunĭ, cu instrucţiune leĭ 6.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Busurescĭ.

Lustraline Lichid care comunică orĭ-căreĭ pelĭ o magnefică strălucire. Neîntrecut spre a lustrui ghetele fără a întrebuinţa peria. Se întrebuinţézĕ apoĭ cu mare succes spre a da o lucire frumósă cingătorilor, tecelor negre ale săbiilor, cozorócelor de la chipiurĭ, răniţelor, sacurilor de voiagiŭ, hamurilor trăsurlor etc. Acéstă specialitate neconţinând acidurĭ, nu arde pelea, ba încă o apără şi evită de a se păta pantalonĭĭ domnilor, iér dómnele nu 'şĭ maĭ pztéḑă rochiile. Flaconul leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cel maĭ plăcut cel mai gentil şi cel maĭ ieftin cadoŭ ce se póte face la o damă este: O frumósă cutie coprinḑênd 2 buteliĭ de parfum, 1 butelie de glicerină parfumată, o cutie de pudră de orez parfumată pentru a albi pelea şi o cutie cu prafurĭ de dinţĭ leĭ 5.

O altă frumósă cutie care conţine o sticlă de parfum o cutie de pudră de orez parfumată, un cosmetic şi un mic săpun leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Lustru pentru a pune în scrobélă Acéstă specialitate pusa în scrobélă dă albiturilor când vor fi calde, un lustru strălucitor. Preţul leĭ .50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pomadă Italiană cu basă vegetală infailibilă pentru a face să reiasă pĕrul pe capul cel maĭ complectamente pleşuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

După eură

„ **Pomada Italiană** îmĭ redă viaţa pĕruluĭ, rog trimiteţi mĭ un vas. Recunoscinţă eternă. Locotenent Catul. Câmpu-Lung

„ **Pomada Italiană** 'mĭ redă viaţa pĕruluĭ; aveţi bună-voinţă a'mĭ maĭ trimete douĕ flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulţumi. — Niculescu, Babadag. “

Preţul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Calydor Acéstă specialitate parfumată al bouquetuluĭ de trandafir este superióră orĭ-căreĭ preparaţiunĭ pênă acum cunoscută pentru *albirea, întărirea şi înfrumuseţarea peleĭ.*

Şi garantéḑă că *Calydor* este cu totul nevĕtămĕtor şi fără nicĭ o substanţă minerală saŭ vĕtămătóre; albesce imediat şi perfect pelea şi o curăţă cât de curând făcând să dispară orĭ-ce pete ale feţeĭ încreţiturile şi orĭ-ce altă bólă a peleĭ. Flaconul mare leĭ. 2.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Săpun Sulfuros pentru bae şi toaletă. Acest săpun cu un parfum fórte delicat, afară de întrebuinţarea toaleteĭ, servă a face să dispară micile bube ale pieleĭ; are şi o acţiune medicală făcând cu el frecărĭ pe când se iaŭ băĭ. Bucata leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pastile pentru fumătorĭ Aceste pastile se recomandă d-lor fumătorĭ şi celor care din vre-o mică indigestie séu bóle speciale aŭ miros urît în gură; încomodare fórte greastând în companie. Cutia leĭ 1.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ“ calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă ţara'

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—366 5 BANI IN TOATA TĖRA.—[illegible]ĕr vechiŭ 10 baní. SAMBATA, 9 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luní: „ „ „ 9.—
3 luní: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 baní linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

BULGARIA

Cu rĕsboiul dintre serbĭ și bulgarĭ evenimentele în peninsula Balcanică se precipită cu mare iuțéla. Spre a face cunoscute condițiile Bulgarieĭ și maĭ bine încă, publicam o scrisóre pe care a dat-o corespondentuluĭ nostru din Roma o domnișóră rusă ce stă acolo. Acéstă scrisóre este scrisă de A. Mittoff, adevĕrat tip de artist și de patriot, care povestesce asceptările, grijile patrieĭ sale.

Este un tablou exact al Bulgarieĭ care se pregătia de luptă, dar nu contra serbilor, ci contra turcilor.

Filipopole

Scumpă domnișóră,

. . . . . .

Nu v'aș putea descrie entusiasmul poporuluĭ. Toți sunt gata aicĭ ca să 'și verse cea din urmă picătură de sânge pentru idealul patrieĭ. Elevii din gimnasiĭ alérgă de pretutindenĭ îmbrăcațĭ în roșu. Se oferă banĭ, grăŭ, provisiunĭ de tot soiul. Oh, este ce-va frumos a se găsi în mijlocul unuĭ popor rĕsculat pentru sfintele sale drepturĭ!

Eŭ, mărturisesc lucrul acesta, nu prea aveam mare încredere în poporul nostru; mĕ temeam că robia lungă să nu 'l fi făcut nepăsător și fricos, dar acum sunt convins că suntem și noĭ ce-va pe lume.

Aicĭ se vor cunósce în curînd dispozițiile diplomațieĭ europene. Orĭ-care ar fi ele, noĭ suntem hotărîțĭ să facem douĕ cimitire din Bulgaria, maĭ înnainte d'a ne supune din noŭ Turcilor.

Intr'acéstă răscólă nu eraŭ amestecațĭ nicĭ Rusia, nicĭ Karaveloff, nicĭ prințul de Battemberg. Era o revoluție adevĕrată, isbucnită dupé planurile unuĭ comitet secret care n'avea nicĭ o relație cu guvernul rusesc, ba chiar pe care guvernul rusesc îl ura, pentru că se compunea din bărbațĭ liberĭ și patrioți carĭ nu puteaŭ să slujéscă nicĭ de cum politica ruséscă și carĭ eraŭ și sunt vrăjmașĭ aĭ tuturor înrîuririlor streine în Bulgaria. Ordin urmă guvernul Rumelieĭ aflase ce-va despre acéstă mișcare și càutase a o împedica, făcênd arestărĭ.

Guvernul era compus și dânsul din bulgarĭ, dar eraŭ prea egoiștĭ ca să 'șĭ părăséscă funcțiile și să se facă revoluționarĭ. Și ḑiceaŭ poporuluĭ că și dânșiĭ vor unirea, dar că nu era matură încă și că trebuiaŭ s'o ascepte de la Rusia.

Intr'adevăr Rusia oficială ocrotia guvernul trecut, și de aceea s'a declarat în potriva unireĭ, aflând mișcarea nóstră. La 5 Septembre s'a întîmplat cea d'întâĭ încercare de revoluție la Tehirdenĭ secțiunĭ de *Crucea Roșie* și merg din casă în casă spre a aduna banĭ și diferite lucrurĭ pentru trebuințele eventuale ale armateĭ. Iată cum stăm noĭ.

...Comitetul central secret făcea propagandă de un an, dar hotărîrea pentru revoluția de la 6 Septembre și programa ĭ aŭ fost stabilite în 13 Iulie.

Acéstă propagandă fu așa de roditóre în cât în ajunul ḑileĭ de 3 Septembre revoluționariĭ înumĕraŭ vre-o 37.000 ómenĭ gata sa se arunce în apă și în foc pentru causa unireĭ. Lucrările și intențiunile comitetuluĭ eraŭ ținute secrete. In timpul

Comisiunea de delimitare anglo-afgană.—(Vedĭ pag. 3.)

pan, unde patru revoluționarĭ fură omorîțĭ de trupe...

. . . . . .

Ce e drept, jucăm un joc fórte primejdios și în fie-care séră ne culcăm cu grijile cele maĭ marĭ. Dar, pe de altă parte, e frumósă, nu 'ĭ așa? o asemenea viață; impresiunĭ ciudate și puternice pe care d ta nu le poțĭ simțĭ nicĭ în teatru nicĭ citind romane. Stăm cu revolverul necontenit în buzunar, ḑiua; cu el sub pernă, nóptea. Femeile lucréză cu hărnicie pentru spitale. Aŭ fundat pretutin-

Dar și în Serbia, ca și în Rusia, nu e de vină poporul: vinovațĭ sunt guvernanțiĭ carĭ fac tóte după pofte.... Rusia neoficială e tótă cu noĭ.

Póte când veĭ citi acéstă scrisóre, totul va fi sfîrșit: de veĭ vedea în ḑiare că turcĭ aŭ intrat, atuncĭ să nu maĭ așceptĭ scrisorĭ de la mine, pentru că 'mĭ va fi greŭ să scriŭ, dar, după rĕsboiŭ, de voiŭ maĭ fi cu viață, îțĭ voiŭ scrie tot.

Europa nu scie că un rĕsboiŭ la noĭ nu sémănă de loc cu unul dintr'ale sale unde se bat numaĭ armatele. Nu! Aicĭ rĕsboiul va fi între douĕ popóre și biruitorul va nimici pe învins. Impĕratul rusesc a ḑis deputațieĭ bulgare că pe cât va dura acest guvern în națiunea nóstră, nu putem nădăjdui nimic de la Rusia. Țarul să afle că nădăjduim și ne încredem numaĭ în noĭ înși-ne.

A. Mittoff.

Un capitol de romanț
oriental

Era în vremea rĕsboiuluĭ din 1877—1878 când Bucureștiĭ, plin de mișcare, de uimire, de suliță, aveaŭ o înfățișare neobicĭnuită. Fie-ce om părea prins de friguri, mulțime de femeĭ se îmbrăcaŭ cu o îngrijire maĭ deosebită, imperialiĭ de aur aveaŭ licăririĭ ce coprindeaŭ în ele o voluptate sĕlbatică, uniformele rușeștĭ străluceaŭ ca imperialiĭ de aur, ofițerii de gardă, tinerĭ, frumoșĭ, nobilĭ, bogațĭ, apăreaŭ în capitala Românieĭ o clipă, pentru ca să dispară pe urmă, uniĭ de vecĭ, în nóptea rĕzboiuluĭ străbătută de fulgerile roșiĭ ale tunurilor, întocmită din fumul ierbiĭ de pușcă și din cerul plumburiŭ al zilelor de iérnă.

Nichitin nu avea douĕ-ḑecĭ de anĭ împliniți când primise gradul de sub-locotenent în *cavalerĭ-guarzi* aĭ împĕratuluĭ. El îmbrăcase strălucitul mondir cu o mândrie lesne de înțeles, încinsese peste pieptul sĕŭ eșarpa albastră, de un albastru deschis și dulce ca anĭ tinereții, și puțin în urmă se pomenise în Bucureștĭ dimpreună cu corpul de armată la care aparținea, din Bucureștĭ la Plevna, la San-Ștefano iar, în fine, la Constantinopol, oraș în care intrase pe urmele mareluĭ. duce cu un însemnat numĕr dintre camaradiĭ sĕĭ.

Nichitin fusese ast-fel de față, luase parte chiar la cele mai multe dintre fațiunile strălucite ale războiului: In timpul cât ținu gigantica epopeă de la Plevna, vitézul se expusese zilnic; zilnic supt trăznetele tunurilor, printre glónțe șuierătóre cel care urca întâi la asalt era Nichitin. Insă glónțele sunt une-ori milostive pentru vitezi, glónțele îl cruțaseră.

Și acuma el se afla în Constantinopole, în capitala chrestinismului din Orient ce 'și aștéptă încă eliberarea, supt un cer fără nori, limpede ca o oglindă de Veneția încadrată în aur, pe marginile aceluĭ vestit Bosfor din care insule de granit saŭ de marmoră albă, se ridică în sus din valurile albastre, cu forme cutezătóre dar armonióse. Impresiunea pe care acéstă capitală a lumeĭ răsăritene, o făcu asupra luĭ Nichitin, fiŭ al norduluĭ rusesc, cu ochiĭ cenușiĭ și visătorĭ, cu fața albă și nevinovată ca a uneĭ fete curate, fu mare. In mijlocul aceleĭ atmosfere îmbălsămite, lângă țermĭ cu palate de marmoră pe terațe suprapuse, supt ochĭ cu o privelisce unică în lume, așa că orĭ-cine nu 'și dă séma, în întâiele momente, dacă trebuie să se uite maĭ de grabă la arboriĭ ce sunt verdĭ aprópe tot anul, la caicurile poleite saŭ zugrăvite cu fețe, printre care roșul și maĭ ales verdele predomnește, orĭ la cóstele Asieĭ, ziua supt o ploie de sóre, nóptea supt razele maĭ tihnite ale luneĭ argintiĭ ce pune sidefurile eĭ pe doma Sfinteĭ Sofiĭ și pe stâncile insuleĭ *Principiĭ*, Nichitin se credea strămutat într'o regiune încântată, cufundat într'o baie electrică ce 'ĭ sufla flacărĭ necunoscute în sânge, roșețĭ arzătóre pe obraz.

Dar dacă impresiunea pe care Constantinopole o făcuse asupra luĭ era mare, cea pe care o făcu tînĕrul ofițer asupra Fatimeĭ, fata unuĭ înalt demnitar al Porțiĭ, fu maĭ mare.

Așa că, într'o nópte, albă de lumina luneĭ, albastră de resfrângerile ceruluĭ și de resfrângerile apelor, într'o nópte când luntrașul caiculuĭ mână cântând către *Cornul de aur*, când nu este om în care poema creațiuneĭ să nu vibreze, Nichitin făcea pe Romeo, sub ferestrele unuĭ chiosc scăldat de valurĭ, umbrit de *ghazĭ* mirositorĭ. Insă ferestrele aceluĭ chiosc nu erau așa departe de pământ în cât Nichitin să aibă trebuință de scară de mătase pentru a se urca până la paradisul Julieteĭ sale. Cu tóte acestea, dacă chioscul ar fi fost de două orĭ maĭ înalt de cum era, dênsul avea în loc de scară, eșarpa încinsă pentru mondirul sĕŭ, eșarpa sa de un albastru deschis și dulce ca aniĭ tinerețiĭ.

Și pe când privighetórea cânta în *ghazĭ* înfloriți, pe când apa trecea la vale și timpul la deal, pe când în palatele Sultanuluĭ nu erau de cât consiliĭ de stat și consiliĭ de harem, Nichitin, după zăbrelele de la ferestrele chioscului, își cufunda ochiĭ sĕĭ cenușiĭ și visătorĭ în privirea luminósă a Fatimeĭ. Intre sacsiile cu florĭ de la ferestre, în interiorul chioscului, se începu atuncĭ o poemă arzătóre și suavă: Vanilia înflorită se apleca molesită peste frunzele verdĭ ale mosculuĭ cu florĭ galbene, iar aceste două parfume unul subtil, altul violent, se împreunaŭ atomă cu atomă, în aerul călduros, vibrațiunĭ ce nu pot fi auzite de urechĭ omenescĭ, isbucneaŭ din întreciocnirea moleculară a lumeĭ infinetezimal de micĕ, lemnele verdĭ din sobă se desbăteaŭ sub muscăturile flacărilor triumfale ale stratuluĭ de jeratic pe care se aflaŭ!

Când se ivirĕ zorile vesele ale zileĭ, zorile fără ceața climelor friguróse, ci cu zîmbete trandafirĭ, cu șirurĭ de opale și de mărgăritare despintecând în căderea lor de sus și până jos adâncimea albastruluĭ nesfârșit, când maĭ târziŭ, o rază de aur alunecă de o dată de pe crestetul cupoleĭ colosale sub care vor răsuna într'o zi din nou, cântecele leturgiĭ, acea razĕ, înflăcărĕ Bosforul întreg, cerul întreg, puse rubine și smaralduri printre frunzele pomilor, le atêrnă de strașinele caselor, de balustradele de piatră ale balcónelor, le rostogoli din val în val între țermiĭ Europeĭ și aĭ Asieĭ, căcĭ zorile se iviseră și dispăruseră, iar acea razĕ era Sórele, sórele ce era nu numaĭ în cer ci și în inima luĭ Nichitin care ieșea de la Fatima.

Dar pe când Nichitin, își ridica sabia sdrăngănitore, depărtându se cu pasurĭ lenește, însă tot frumos, tot cu ochiĭ cenușiĭ și visătorĭ, tot cu fața albă și curată ca a uneĭ fete marĭ, în mondirul sĕŭ tot strălucit de pe care nu era lipsă de cât eșarpa luĭ de un albastru deschis uitată de dênsul în chioșc, vanilia din năuntrul chioșculuĭ se apleca scuturată de florĭ peste moscul cu florĭ galbene și cu parfum violent!

Dacă sórta Fatimeĭ a fost de atuncĭ încolo bună saŭ rea, dacă zilele ce aŭ urmat, i s'aŭ părut vesele saŭ posomorîte, sunt lucrurĭ ce nu se știŭ cu siguranță. Tot ce se zice este că Nichitin, ar avea de gând să se reîntórcă în curênd, cel maĭ târziŭ la primă-vară, pentru a'și lua înapoĭ eșarpa pe care a uitat'o la Fatima.

Și când va reveni tînĕrul ofițer, privighitórea va cânta din noŭ între frunzele ghaziilor înfloriți, apa va trece la vale, timpul la deal, iar în palatele sultanuluĭ se vor ține din noŭ consiliĭ de stat și consiliĭ de harem!

Asa.

Spice din țară

Circulatiunea vaporelor danubiane s'a suspendat din causă că comandantul bulgar din Vidin nu maĭ permite trecerea vapórelor pe acolo. Se pare că Bulgariĭ se tem ca vapórele austriace să nu conțină trupe serbe.

—o—

Delapidare de banĭ publicĭ.—Primarul comuneĭ Bacanĭ din jud. Tutova, *Eni Tașcă*, s'a constatat de către controlorul aceleĭ circumscripțiĭ, nu numaĭ ca delapidator de banĭ publicĭ, ci și ca falsificator în acte publice. In urma acesteĭ constatărĭ d. Controlor a denunțat faptul d-luĭ Procuror Trib. Tutova prin Comitetul Permanent.

—x—

Crima.—In séra de 2 Noembre a. c. locuitorul Ioan Toplici din com. Popeștĭ jud. Iași, luându-se la cértă cu Ión Budian, fu înjughiat de către Budian cu un cuțit și nu după mult timp expiră.

Un membru al Parchetuluĭ Iași a plecat imediat la fața locului pentru a ancheta faptul.

—x—

Fapt lăudabil.—D. Dimitrie A. Sturdza din Bêrlad, cu ocasiunea ducereĭ séle în comuna Murgenĭ din acel județ, pentru afacerile moșieĭ séle, a bine-voit a oferi două costume complecte de iarnă, pentru un elev și o elevă, din scóla din acea comună, a căror părinți sunt cu totul lipsiți. Aceste costume costă în total 70 leĭ. Asemenea fapte frumóse n'aŭ nevoie de comentariĭ.

—x—

Inființarea unuĭ Ateneŭ la Bêrlad.—„Tutova" publică apelul, pe care câți-va bărbați de inimă, 'l făcu celor, care simt ca dênșiĭ în scop de a întruni într'un mănunchĭ puternic tóte forțele intelectuale din județul Tutova spre constituirea unuĭ filiale a Ateneuluĭ în orașul Bêrlad.

Din parte-ne n'avem de cât a felicita promotoriĭ acesteĭ ideĭ.

—x—

Pentru d. ministru al financelor.—Aflăm scrie „Tutova" din Bêrlad că un cetățean ar fi sesisat pe d. Casier general, de o însemnată pagubă ce a suferit statul de la unu Wilhelm Streiber din Iași, care de câți-va anĭ continuă a vinde în acest oraș ca și în întréga țéră mașinĭ de cusut, susträgêndu se de la plata timbruluĭ legal, căcĭ actele de vênzĕrĭ, sunt făcute numaĭ pe timbru de 10 banĭ, în loc să fie formate pe 5 leĭ cum prevede dispozițiile art. 20 din legea timbruluĭ.

—o—

O bandă de hoțĭ, care aŭ comis prădăciunĭ și omorurĭ în județul Ilfov a fost descoperită de parchetul de Ilfov. Treĭ inși din acéstă bandă aŭ fost arestați. Se speră a se pune mâna și pe restul bandeĭ, adecă vr'o opt inși încă.

Neutăți Telegrafise

Moscova, 5 Noembre.

Mihail Catcoff care până adĭ a făcut cele maĭ tarĭ reproșurĭ bulgarilor, a luat acum partea lor, atacând cu energie pe regele Milan.

Impĕratul Alexandru a permis ca fabricele ruseștĭ de praf să trimită praf în Bulgaria și Rumelia. Directorul fabriceĭ de patróne din Tula a primit ordin să trimită în Bulgaria 10 milióne de patróne pentru puștile Berdan.

Vidin. 5 Noembre.

Comandantul militar al Vidinuluĭ face cunoscut agențieĭ vapórelor danubiene că de astădĭ înainte nu se maĭ permite trecerea vapórelor atât în sus cât și în jos.

Londra, 6 Noembre.

Parlamentul englez e disolvat.

Noul parlament e convocat pentru 12 Ianuarie 1889.

Rangun, 6 Noembre.

Trupele engleze aŭ ocupat Minta.

Drumul Mandalayuluĭ e deschis.

Viena, 6 Noembre.

Guvernul austro ungar a cerut celuĭ bulgar ca, conform tratatuluĭ de Berlin, să lase liberă navigația pe Dunăre, făcêndu-l respunzĕtor de consecințe.

Constantinopol, 6 Noembre.

Pórta a dat ordine comandanților de la frontiera despre Albania și Epir a sta în observație și a usa de putere numaĭ când frontiera ar fi încălată.

Viena, 6 Noembre.

Guvernul Austro Ungar a cerut celuĭ bugar a apăra pe supușiĭ sĕĭ si averile lor, făcêndul responsabil de orĭ-ce pagube.

Constantinopol, 6 Noembre.

Poarta rĕspunzêndu prințuluĭ Alexandru 'ĭ impută că invaziunea sêrbă este resultatul conduiteĭ sale.

De asemenea a rĕspuns și regeluĭ Milan că 'ĭ desaprobă purtarea ce tinde a lovi în drepturile de suveranitate ale Turcieĭ.

Sensațiunea pe acolo nu este așa mare aprópo de resboiul Sêrbo Bulgar. Se crede la întórcerea statuluĭ quo ante.

Belgrad 6 Noembre.

Sêrbiĭ aŭ intrat ieri la Bresnik gonind pe Bulgariĭ cari le aŭ lăsat 8 tunurĭ cu munițiunĭ.

Trupele bulgare din Vidin pot fi privite ca cu totul desorganisate și împrăștiate.

Petersburg, 7 Noembre.

Țarul a primit în audiență pe generalul Ignatieff, care, dacă trebue să credem oare-carĭ sgomote care circulă, va fi însărcinat cu o misiune specială pentru Viena, Berlin, Paris și Londra.

Londra, 7 Noembrie.

„Times" zice că între guvernul sêrb și Pórtă s'ar fi făcut o învoială, după care Serbia, îndată ce trupele sale vor ocupa Sofia, va oferi pacea Sultanuluĭ, iar nu prințuluĭ Alexandru.

Sêrbia va cruța ast fel situațiunea principeluĭ pe care îl voesce să'l umiléscă, se crede în acelaș timp că ea va obține o mărire de teritoriŭ.

CRONICA BUCURESCEANA

Vineri, 8 Noembre.

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală. P. S. S. episcopul Ghenadie de Argeș; d. dr. Fotino; d. Paladi, prefectul de Olt; d. general Berendeiŭ.

—o—

Plecărĭ.—Aŭ plecat din capitală: d. loc-colonel N. Vlădoianu la Ploescĭ spre a lua comanda reg. 4 de călărași; d. general Pilat: d. T. Anastasiu prefectul de Tecuciŭ.

—o—

Foița „Universului"

10

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

V

Ferdinand și Agnes

Acesta însă apucă pe tênĕr de braț și 'l trase înainte zicând:

— Haide, și să nu te prindă mirarea numaĭ d'atâta; am a'ți spune lucrurĭ marĭ, când 'mĭ voĭ sfârși trĕba vom vorbi despre acésta.

Porniră înainte tăcuți în timp ce Ferdinand 'și zicea:

— Luĭ nicĭ prin gând nu'ĭ trece că eŭ de mult sciam că Matilda 'ĭ este fiică.

In sfârșit ajunse la un restaurant într'o pimniță.

Ferdinand urmă pe Pascal înăuntru.

Se părea că bĕtrênul era maĭ de mult așteptat căcĭ îndată ce intră, una dintre chelneriți se apropia de dênsul și 'ĭ zise:

— Astă-zĭ aĭ întârziat, unchiașule; pune de grabă mâna pe cutia cu clape căcĭ n'aŭ venit în astă séră de cât doĭ musteriĭ în prăvălie, și de nu voiŭ câștiga cel puțin treĭ leĭ în astă séră mĕ aruncă stăpână-mea afară; de opt zile nu i-am plătit nicĭ o chirie.

Bĕtrênul ascultă cu linisce aceste cuvinte, se duse încet la locul seŭ și deschizênd pianul începu să bată pe dênsul musica care plăcea visitatorilor acestuĭ local.

Ferdinand se puse aprópe de dênsul și ceru un pahar cu bere.

Chelneriță veni la masa luĭ și vru să lege cu el o vorbă amorósă.

Dar el 'ĭ respinse curtea, arătându'și inelul de la deget și zicându'ĭ:

— Sunt însurat, copila mea.

Fata părea a nu fi obicĭnuită cu astfel de vorbe; se retrase supărată de la acest om însurat și trecu în altă cameră să ajute Mineĭ a amusa pe ceĭ doĭ musteriĭ ce se aflaŭ maĭ dinainte acolo.

După câte va ore localul se umplu.

Bĕtrânul Pascal bătea necontenit clavirul și cânta pe rînd tóte marșurile și valturile nouilor și vechilor opere.

In fine veni și ora în care nu maĭ era permis să se cânte. Bĕtrânul 'și luă banii ce i se cuvenea și părăsi localul însoțit de Ferdinand.

VI

Un inocent condamnat

O bucată bună de loc merseră amândouĭ alăturea tăcuți, apoĭ Ferdinand zise bĕtrânuluĭ:

— E gróznică ocupațiunea ta, unchiule, eŭ nu înțeleg cum poți să staĭ în ast fel de locale.

Bĕtrânul ridică din umerĭ și zise:

— Scumpul meŭ Ferdinand în viața mea am stat în locale și maĭ grozave, și 'ți voiŭ vorbi imediat de acésta.

Aveaŭ încă mult să mérgă căcĭ din motiv de economie bĕtrânul locuia tocmaĭ la Schoneberg într'o casă mică și aprópe dărămată.

Locuința domnuluĭ Pascal se compunea dintr'o singură cameră, fórte strîmptă, având un pat, o masă, un scaun și o sofa veche cari d'împreună cu o sobă de tinichea stăteaŭ tóte aprópe la un loc.

Două ferestre micĭ lăsaŭ fórte puțin aer să intre înnăuntru, dar ele împiedicaŭ de asemenea ca să nu intre vr'un hoț și s'aducă ceva în cameră, precum se esprima în tot-d'auna bĕtrânul.

Ajungênd a casă și făcêndu-se comoziĭ, Ferdinand esprimă o îngrijare la adresa Matildeĭ care rĕmăsese singură cu orbul și cu fiica luĭ.

Pascal 'ĭ declară că a trimis lângă Matilda pe femeea care 'ĭ de obiceiŭ serviciul și 'ĭ-a ordonat ca să rĕmâie acolo pe nópte și decĭ în privința acésta putea să fie liniștit.

Deosebit d'acésta servitórea fusese însărcinată să mérgă a doua zi la doctorul Peronie ca să 'l ducă să caute pe Agnes.

Doctorul Peronie, un vechiŭ amic al luĭ Pascal va face tot ce 'ĭ stă în putință ca să ajute atât pe orb cât și pe fiica luĭ.

Ferdinand se întinsese pe sofa, Pascal aprinse foc în sobă și puse d'asupra un vas cu apă pentru ceaiŭ.

Apoĭ întinse luĭ Ferdinand o țigară, aprinse și el o pipă scurtă și după ce se maĭ învârti prin casă de vr'o două orĭ se aședă pe marginea patuluĭ.

— Ți-am spus multe despre Seldi, începu el, ca să 'ți fac o icónă a caracteruluĭ sĕŭ, despre un lucru, însă nu ți-am vorbit cum adecă el, printr'o négră înșelăciune m'a aruncat în cea maĭ adâncă nenorocire.

„Destăinuirile ce'ți fac 'ți vor da mult de învĕțat, ia séma. Tu nu mĕ cunoscĭ alt-fel de cât ca pe un om retras, căruia 'ĭ place să trăiască în singurătate și pentru care nu este altă plăcere de cât aceea d'a vĕ educa p'amândoĭ, pe tine și pe Matilda.

„Dar am fost și eŭ tênĕr, și eŭ am avut capul plin de planurĭ înalte, și ceea ce tu nu sciĭ, Ferdinand, am fost o dată însurat, am avut o femee pe care o iubeam c'o iubire nespusă, fără nume, dar care cu tóte astea m'a părăsit în nenorocire, m'a trădat și m'a înșelat în chipul cel maĭ grozav, în care un bărbat póte fi înșelat.

Acéstă femee este muma Matildeĭ și veĭ afla îndată causa pentru care în ochiĭ lumeĭ am dat pe propria mea fiica drept o nepótă.

Trăiam cu nevasta mea într'un mic oraș și duceam o viață fericită.

Intr'o zi, când Matilda era de doĭ anĭ femeea mea esprimă dorința d'a merge cu copila la rudele eĭ, să petrécă acolo câte-va vreme și s'arate și lor fericirea de care se bucura.

(Va urma)

Valram Forst

Cesiune.—Epitropia bisericeĭ Precupeţiĭ-Vechĭ din Capitală este autorisată să cedeze d-luĭ Ganea Stoian oporţiune de loc în întindere de 368 m. p. din proprietatea bisericeĭ, situată în strada Romană; iar în schimb D. Ganea Stoian să construiască cu cheltuiala sa pe séma bisericeĭ o casă cu două încăperĭ întocmaĭ dupĕ planurile aprobate de serviciul technic al primărieĭ.

—o—

Audienţă.—Ierĭ d. N. Saveanu, primarul oraşuluĭ Focşanĭ a fost primit în audienţă de d. I. C. Brătianu cu care a vorbit despre interese ale oraşuluĭ Focşanĭ, între altele şi de cestiunea apeĭ. Pe cât se ḑice, comuna Focşanĭ va alimenta cu apă şi gara din acea localitate precum şi casarmele aflătóre la marginea oraşuluĭ.

—o—

Demisiune.—Aflăm că erĭ şi-a dat demisia din postul de inspector de poliţie cl. I. d. A. Dimitrescu; în locul sĕŭ se vorbesce că va fi numit actualul inspector cl. II G. Epureanu.

—o—

Consiliul comunal al capitaleĭ se întrunesce diséră. Intre cestiunile ce se află la ordinea ḑileĭ este a se fixa şi ḑiua licitaţieĭ pentru vênḑarea maĭ mulţor terenurĭ ale comuneĭ.

—o—

O achitare.—Tînĕrul Vardală fost funcţionar la primăria capitaleĭ, fiind supus judecăţeĭ pentru abus de încredere, a fost achitat ierĭ joĭ de tribunalul de Ilfov; apărarea a susţinut'o d. advocat G. Palade.

—o—

Bătut.—Mihaĭ Loioş a fost găsit ierĭ sdrobit în bătaie pe strada 13 Septembre, nu se scie de către cine. El a fost transportat la spitalul Colţea. Hainele 'ĭ eraŭ rupte, faţa plină de sânge, vr'o două óse rupte, astfel că nicĭ se putea mişca. Fără îndoială obiectul gâlceveĭ trebue să fi fost o femee.

Un om beat.—Evreul A. Bismarc ludĕ ce a chefuit pe la maĭ multe cârciumĭ, a pornit spre casă, dar perdu curînd nădejdea d'a maĭ ajunge, de óre-ce făcea un pas înnainte şi doĭ înnapoĭ. Atuncĭ s'a lungit în drum punênd capul p'o piatră şi a adormit făcêndu-se minunata idee. Un gardist crezêndu-l bolnav, l'a dus la spitalul Filantropia unde doctoriĭ i-aŭ pus amoniac sub nas. Evreul descepţându-se a declarat că bóla luĭ i se trăgea d'acolo că privise prea mult în fundul uneĭ óle, a adăugat că locuesce în calea Văcărescĭ No 143, dupĕ care i s'a dat drumul.

—o—

O copilă dispărută.—Fata Maria Barbu în etate de 12 anĭ, nepóta d-neĭ Maria Zet şi care frequenta scóla primară No 2 din strada Romană, a dispărut de Mercurĭ 30 Octombre. Cu o ḑi înnainte ea sfărîmase la scólă tabla uneĭ fete, dupĕ care profesóra 'ĭ luase tabla eĭ proprie spre a o da păgubaşeĭ. De frica mătuşeĭ sale, se vede, nu s'a maĭ întors acasă. Era îmbrăcată cu talie gri, o brobódă sură, fustă scurtă de stampă, ciorapĭ albaştrĭ; ochiĭ şi pĕrul negriĭ, faţa ócheşă. Ceĭ ce vor sci de dênsa sunt rugaţĭ s'o anunţe poliţieĭ, care o caută d'atuncĭ.

—o—

Păruélă.—D. C. F. când se îmbată are rĕul obiceiŭ d'a se lega de ómenĭ; deja d-sa a fost bătut de maĭ multe orĭ, şi putem ḑice că a căpătat o esperienţă, dar ce folos, că nu profită de ea de cât când e treaz.

Ierĭ a mâncat o păruélă straşnică pe strada Academieĭ.

Imbătêndu-se la Constandin pe str. Regală, s'a întêlnit cu un frances cât un munte şi l'a sfidat.

Acesta sfîrşindu'şĭ dosa rĕbdare l'a luat de pĕr şi l'a tânruit cât e strada.

ACTE OFICIALE

Comuna urbană Băcăŭ este autorisată să vînḑă prin licitaţie publică imobilele foste ale d luĭ Ioan Stanciu, adjudecate de tribunalul respectiv asupra comuneĭ.

* Sunt numiţĭ:

D. N, D. Orăscu, director la penitenciarul Pângăraţĭ, d. C. Scanavi, director la penitenciarul Slănic, d. Panait Dumitrescu, director al penitenciaruluĭ Focşanĭ, d. Dimitrie Pandelescu, grefier comptabil la penitenciarul Cozia, d. C. Porfiriade, revisor scolar al judeţuluĭ Ilfov, se înlocuesce în mod provisoriŭ cu d. I. Neniţescu, revisor scolar al Capitaleĭ

RESBOIUL SERBO-BULGAR

Sofia, 5 Noembre.

Bătălia de erĭ va avea ca resultate scăparea Slivniţeĭ şi depărtarea pericoluluĭ care amenința capitala.

Sêrbiĭ n'aŭ atacat în faţă posiţiunile Slivniţeĭ, eĭ porniseră asupra drepteĭ şi stângeĭ. In acéstă parte din urmă, eĭ aŭ fost cu totul bătuţĭ, iar Bulgariĭ punêndu-se în urmărirea lor, i-aŭ respins la 17 kilometre pe stânga Slivniţeĭ.

Pe drépta inamicul n'a fost maĭ fericit; dar Bulgariĭ nu i aŭ urmărit.

E probabil că acéstă isbândă va atrage după sine evacuarea pasuluĭ Dragoman de către armata sêrbéscă.

Prinţul a atras trupele la acţiune de maĭ multe orĭ. El însuşĭ indrepta tunul. Entusiasmul trupelor era extrem. Ele înaintaŭ spre inamicĭ scoţênd strigăte de ura, la sunetele musiceĭ.

In partea Bulgarilor pierderile aŭ fost puţin considerabile.

Sofia, 5 Noembre.

In ziua de ierĭ, Sêrbiĭ puseseră în linie 5,000 ómenĭ cu şase saŭ şapte bateriĭ de artilerie.

S'aduc împreună la Sofia Bulgarĭ şi Sêrbĭ răniţĭ. Se rechisiţionéză trăsurĭ pentru a'ĭ transporta.

Scirile de ierĭ aŭ dat întregeĭ lumĭ un entusiasm extraordinar. Regulaţiĭ şi voluntariĭ sosesc neîncetat din Rumelia. Dupĕ câte-va ore de odihnă, trupele sunt îndreptate spre câmpul de bătaie.

Se aştéptă azĭ la o mare bătălie în împrejurimele Dragomanuluĭ.

Belgrad, 5 Noembre.

Sêrbiĭ aŭ intrat ierĭ la Bresnik gonind pe Bulguriĭ care le aŭ lăsat 8 tunurĭ cu muniţiunĭ.

Trupele bulgare din Vidin pot fi privite ca cu totul desorganisate şi împrăştiate.

Trn, 6 Noembre.

15,000 bulgarĭ, comandaţĭ de prinţul Alexandru în persónă aŭ atacat trupele serbe de la Trn ce eraŭ în numer de 20,000. După o luptă de artilerie de aprópe un ceas, bulgariĭ venind la baioneta o mare parte din trupele serbe o luară la fugă, aruncând puştile, şi *Trn* a fost ocupat de trupele bulgare în mijlocul strigătelor de *Trăéscă prinţul Alexandru, trăéscă* Bulgaria! Şi în acéstă luptă Serbiĭ aŭ suferit pierderĭ marĭ, lăsând pe câmpul de luptă drapele, arme, muniţiunĭ şi un numĕr însemnat de morţĭ şi răniţĭ. S'aŭ făcut şi un mare numĕr de prisonierĭ sêrbĭ. In momentul acesta prinţul Alexandru se află la Trn.

Sofia, 6 Noembre.

In momentul acesta a sosit o depeşă din Slivniţa care anunţă că după o luptă din cele maĭ crâncene trupele serbe aŭ fost respinse din aripa dréptă la distanţă de 5 chilometri şi la stânga de 15 chilometri lăsând pe teren un numĕr extraordinar de morţĭ şi răniţĭ. Trupele bulgare aŭ pătruns chiar pe teritoriul serb despre Bregov.

O altă depeşă din Vidin anunţă că trupele ce aŭ pătruns ierĭ în Serbia despre Negotin aŭ făcut 150 prisonierĭ, iar serbiĭ s'aŭ retras cu marĭ perderĭ din importantele puncte Smolcea şi Bucino. Serbiĭ aŭ tras şi asupra ambulanţelor „Crucea Roşie“ rănind câţĭ va medicĭ.

Se anunţă asemenea că Serbiĭ sunt atacaţĭ cu mare vigóre şi că lupta n'a încetat încă.

Trupe din Rumelia vin mereŭ. Maĭ mulţĭ oficerĭ serbĭ răniţĭ aŭ fost transportaţĭ şi îngrijiţĭ în spitalele din Sofia.

Pe mâine se aştéptă o mare bătălie dincolo de Slivniţa. Vor lua parte 20.000 bulgarĭ contra 30.000 serbĭ. Se ḑice că bulgariĭ vor lua ofensiva.

Vidin, 6 Noembre.

Comandantul corpuluĭ din Vidin a primit o telegramă că un corp turcesc sosesce la Vranja în ajutoru bulgarilor.

In bătaia de la Cula, care este situată la 6 ore de Vidin, aŭ căḑut morţĭ peste 500 bulgarĭ şi tot atâta serbĭ. Cula a fost ocupată de trupele serbe. La Vidin se află 400 bulgarĭ răniţĭ. Femeile şi copiĭ părăsesc Vidinul şi emigrez la Calafat.

Vidinul este apărat de 36 tunurĭ şi se află aicĭ aprópe 10,000 bulgarĭ şi astă-ḑĭ vor sosi încă 16,000 ómenĭ de oştire regulată.

Bulgariĭ s'aŭ retras de la Negotin grămădindu-se la Vidin. Aicĭ se organiséză o mare resistenţă. Uniĭ ḑic că mâine chiar serbi vor ataca fortereţa nóstră pe când alţiĭ ḑic că se vor retrage din causa sosireĭ ostireĭ turcescĭ. Acum trupele serbe sunt departe la o oră şi jumĕtate de Vidin.

Sofia, 6 Noembre.

O brigadă sêrbéscă detaşându-se din corpul care a operat pe linia Dragoman-Slivniţa a ocupat drumul care légă Lom-Palanca cu Sofia. Acéstă brigadă după un marş forţat a ajuns astă-ḑĭ în Lom-Palanca făcând prisonieră o mică garnisonă. Cu acéstă mişcare serbi aŭ tăiat comunicaţia dintre Lom Palanca şi Sofia, prin urmare de aicĭ înainte ajutórele din Rusciuc şi cele-l alte puncte vor trebui să ia altă cale mult maĭ lungă pentru a putea ajunge în capitala Bulgarieĭ.

Filipopol, 6 Noembre.

Bărbaţiĭ carĭ aŭ condus mişcarea rumeliotă şi maĭ cu sémă Stranski desfăşură o mare activitate în momentele solemne în care se află ţara lor; eĭ organiséză miliţia rumeliotă; bataliónele îndată ce sunt echipate, plécă spre Bulgaria. Turciĭ oferă bulgarilor tot ajutorul; S'a format un batalion compus numaĭ din turcĭ, aceştĭ din urmă voesc cu orĭ-ce preţ să fie formaţĭ în corpurĭ deosebite spre a lupta contra Sêrbilor.

Bulgaria cred că Rusia nu 'ĭ va părăsi.

Victoria din urmă aŭ ridicat moralul întregeĭ populaţiunĭ şi entusiasmul este la culme. De prin tóte oraşele, têrgurile şi satele curg voluntarĭ noĭ carĭ, primind ordine, pornesc cântând la câmpul de rĕsboĭ.

Colonelul Nicolaef porneşte acum cu 4 regimente de infanterie din Sofia despre Zaikar.

De la 15 Noembrie

„Universul“ deschide un noŭ şi estraordinar abonament de două lunĭ cu preţul de leĭ 3,10. cine se va abona va primi ca premiu gratis şi frumos

Calendaru „Universuluĭ“

pe anul 1886

Acest calendar costă leĭ 1, pentru cititori şi abonaţiĭ „Universuluĭ“ se vinde numaĭ cu 80 banĭ.

Se primesce costul şi în mărcĭ postale.

Colpoltori şi librari din provincie vor adresa cererile lor la administraţia „Universuluĭ“, iar colportoriĭ din capitală se vor adresa la chioşcu Dacieĭ unde se află marele depoŭ de acest calendar.

Consiliŭ practic

Verbina comuna saŭ *verbena oficinalis* a usurpat de sigur numele eĭ de *érbă pentru tóte bólele*. Cu tóte astea are şi ea ce-va bun, foile eĭ uscate, preparate ca ţigările şi fumate, liniscesc tusele de iritaţie.

Ilustraţia nóstră

Comisiunea anglo rusă pentru hotărîrea graniţeĭ dintre Rusia şi Afganistan îşĭ urméză actualmente lucrarea. Se crede însă că ea nu o va sfîrşi şi vrăjmăşiile, ce era chiemată a stâmpăra, vor isbucni d'aiurea maĭ tarĭ.

Spice din Străinătate

Bărbat filosof.—Citim în „Naţional Suisse:

Legea din Berna pedepsesce fórte aspru crima de adulter. O dómnă şi un domn fuseseră osândiţĭ de tribunalul din Neuveoille la câte-va ḑile de inchisóre pentru acéstă faptă. Domnul e flăcăŭ, femeea e măritată. Amêndoĭ s'aŭ adresat la Marele consiliŭ spre a cere graţia. Ceea ce e maĭ cu haz în tótă acéstă istorie e că bărbatul dómneĭ a mers până să iscălescă cererea de graţie. El spune că are de gând să céră divorţul, şi că nevastă-sa se va mărita cu amantul eĭ.

—o—

Un locotenent ucigaş.—La 31 martie anul corent fu ucis pe o uliţă din Pesta funcţionarul Enric Gazdag, dupĕ ce petrecuse séra cu maĭ mulţĭ ofiţerĭ.

Autoritatea nu isbuti să afle pe făptaşĭ; văduva era fórte mâhnită, aşa că a făcut sensaţie arestarea eĭ executata alaltăierĭ de poliţie împreună cu locotenentul de honveḑĭ Timar care cinase cu mortul.

Se scie că Gazdag se asigurase pentru cas de mórte cu 15.000 francĭ şi că vĕduva era să se mărite cu locotenentul.

—o—

Holera a încetat la Palermo.—Corespondentul din Róma ne scrie cu data de 4 corent că primăria din Palermo a decis suprimarea buletinuluĭ sanitar nedenunţându-se în cele din urmă 24 de ore nicĭ un cas de holeră.

Era şi timp.

ANECDOTE

Schimbare de complimente.—Un deputat ducêndu-se la ţară, câţĭ-va sătenĭ se adunară în jurul luĭ.

— Apoĭ dă, cucóne, noĭ te-am ales, ḑise unul din eĭ, care era maĭ şiret, da pe cât auḑim nu prea eştĭ bun de gură, cum s'ar ḑice cam prost.

— Ce să fac, prietenilor, vĕ represint şi eŭ cum pot maĭ bine.

* * *

Un domn intră la o cârciumă şi bĕu vin.

La plată negustorul 'ĭ făcu socotéla pe cincĭ ocale.

— Nu se póte, stomachul meŭ nu ţine de cât patru.

— Atuncĭ una ţi s'a suit în cap, ḑise negustorul şi făcu totalul.

Ultime Sciri

Bucurescĭ, 8 Noembre

M. S. Regele a primit din partea M. S. Regele Christian IX al Danemarceĭ o scrisóre prin care 'ĭ notifică căsătoria fiuluĭ sĕŭ A. S. R. Principele Valdemar, cu A. S. R. Principesa Marie Amelie Francisca Hélène de Orleans

—o—

D-na Coutouly, soţia ministruluĭ frances sosesce Duminecă în Bucurescĭ.

—o—

Comandant al regimentuluĭ de geniŭ s'a numit d. colonel Argintoianu.

—o—

Miniştriĭ Rusieĭ şi Francieĭ aŭ fost primiţĭ ierĭ în audienţa de d. Ión C. Brătianu, cu care aŭ vorbit maĭ mult timp.

—o—

Consiliul superior sanitar de pe lângă ministerul de interne a luat în discuţie regulamentul privitor la laboratoriile de chimie.

—o—

Agiul a scăḑut la 15 $_0/^0$.

—o—

Ierĭ s'a ţinut iarăşĭ un consiliŭ de miniştriĭ.

—o—

Remaniarea cabinetuluĭ se va face îndată după deschiderea camerelor. Pare a fi sigură intrarea d-luĭ E. Stătescu în cabinet.

—o—

Ier, la biserica bulgară, s'a ḑis un Te-Deum, pentru victoria bulgarilor de la Slivniţa.

—o—

Se vorbea aséră că principele Bulgarieĭ ar fi fost rănit în luptă.

—o—

Armata nóstră, ḑice „Romînul“, are încă timpul resbeluluĭ un mare numĕr de puscĭ *Cremca* date de imperiul rus; aceste arme serveaŭ pentru reserve. Ministerul de resbel a dat ordin să să împarţă de urgenţă cartuşele necesare pentru aceste puscĭ.

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorul sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, şeful de tren sdrobit în gara Focşanĭ şi care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 522 banĭ 65.

Roman: Prăun, sergent major b. 25.—Anonim l. 2.—Aglaia Baealu l. 1.—A. M. Ilie b. 25. —V. Ionescu l. 1 b. 10.—Gheorghiu Pioneanĭ l. 1. —Eufrosina Zamfirescu l. 2.—Calmuschi l. 1.—Ghiţă Plescan b. 25.—Ion Pelin b. 50.—D. Xefont b. 50.—I. Vicol Diacon b. 50.—Christe Kapri l. 1.—Alex. Badareŭ l. 1.—V. F. b. 50.—Z. b, 40. —Căpitan Wilicovitz l. 2.—X, l. 1.—I. A. l. 1.—Necunoscutul b. 50.—Elena Manoliu l. 1.—D-l X. l. 1.—Ion Al. Gavriliu l. 1.—Leon Romanescu l. 1, b. 50.

Valea Mare: Michalache Vasilescu b. 50.

Neamţu: Ion Rimaru b. 30.

Brăila: Costache D. Chochino b. 50.

Suma totală leĭ 546 b. 20.

Urmarea pe mâine.

Director şi redactor: Nicolae Procopiu.

Foița „Universului„

137

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

II

(Urmare)

Din informațiile luate, se află că nevasta bucătarului avea relații vinovate cu majorul don Juan de Guzman, că pajul Cristobal Cuero era amantul Ineseĭ, că în fine rîndașul Aldaba era în înțelegere și cu unii și cu alții și că gonit de bucătarul șef, nevasta acestuia 'l adusese din casă în bucătărie.

Prin urmare se dete ordin de arest contra acestor persóne acusate de hoție în prejudiciul averei și onórei bucătarului-șef al Majestății Sale.

Năvălirea *exabrupto* în odaea Majestății Sale regina, din partea unchiului Manolillo, fu luate ca o glumă; chiar Margareta de Austria, după ce 'ĭ trecu mânia, rîse.

Cât despre mórtea grabnică a pajului, trecu ca o întîmplare firéscă și el fu îngropat. Regele dete mumeĭ luĭ câți-va banĭ ca să 'și cumpere hainele de doliŭ, alți câți-va banĭ se deteră unuĭ preot ca să dică vre-o câte-va leturghiĭ pentru sufletul rĕposatuluĭ, apoĭ nu se maĭ vorbi despre el și nimenĭ nu se gândi că acea mórte putea fi urmarea uneĭ crime.

Don Francisc Quevedo și cu bufonul cunosceaŭ numaĭ eĭ, crima și pe vinovații.

III

Donna Clara era fericită... fericită în cel maĭ mare grad. Din momentul în care bărbatul eĭ plecase de diminéță. ea se gândise numaĭ la dênsul; în cele din urmă se gândi că trebuia să împărtéscă tatăluĭ sĕŭ tot ce i-se întîmplase; luă decĭ condeiul ca să scrie o scrisóre lungă, dar abia putu scrie aceste câte va rînduri:

„Prea iubite tată.

„Datoria ce mĕ légă de regina m'a silit să mĕ mărit, dar n'am făcut o jertfă. Bărbatul meŭ se numesce don Juan Tellez Giron. Nu 'ți pot spune maĭ mult, dragă tată; sunt încă amețită de tot ce mi-se întîmplă. Binecuvintéză pe fiică-ta care te iubesce și care rógă pe Dumnedeŭ pentru păstrarea ților tale.

Clara."

Inchise scrisórea și chiemă.

— Trimete-mĭ în dată pe Anșel, dise ea servitóreĭ.

Un scutier de vre-o cinci-deci de anĭ se arătă în curînd.

— Incalecă repede, bunul meŭ Anselm, și du scrisórea asta tateĭ.

— Ce se întîmplă, senora? dise cu îngrijare Anselm, care era un servitor bătrân al familieĭ.

— Insciințez pe tata despre cununia mea.

— Cum, senora o să se mărite?

— Adică m'am și măritat.

— In secret.

— Nicĭ de cum! m'am măritat ierĭ séră, fața cu martorĭ în capela regală.

Ecuyerul îngălbeni de uimire și nu îndrăzni să maĭ întrebe nimic.

— Dar mĕ gândesc acum că scrisórea asta nu póte să plece de cât însoțită de de o alta de la bărbatul meŭ, și el nu s'a întors încă.

Tocmaĭ atuncĭ intră în odaie o damă de onóre a regineĭ, care puse s'o anunțe.

— Ah! donna Maria! exclamă tînĕra senora.

— Viŭ, donna Clara, să vĕ fac complimentele mele.

— Oh! mulțumim! mulțumim! senora... Du-te, Anslem... stați, stați, donna Maria.

— N'am vreme. Eram în cabinetul de tóletă al regineĭ, și regina mĕ și trimite. Du te de spune donneĭ Clara, mi-a dis Majestatea Sa, să nu ne maĭ facă să așteptăm, și să se îmbrace ca o femee de curînd măritata care se presintă la Curte împreună cu bărbatul eĭ. M'am grăbit cu plăcere să îndeplinesc însărcinarea ce mi-a dat Majestatea Sa, gândindu-mĕ la fericirea d-vóstră.

— Oh! da, mulțumită luĭ Dumnedeŭ, sunt fórte frricită!

— Și... prin urmare v'ați măritat?

— De ierĭ séră.

— Și încă nu ne-aĭ arătat mirele? Ah! tot discretă, donna Clara!

— In schimb veți cunósce pe bărbatul meŭ.

— Imbrăcați-vĕ decĭ, donna Clara, și grăbiți-vĕ. Veți vedea sosind peste puțin spre a vĕ servi de naș d-vóstră și bărbatuluĭ d-vóstră, pe contele Olivares ca să represinte pe regele, și pe ducesa de Gandia ca să ție locul regineĭ. Și pe urmă... asceptați un moment.

Donna Maria eși și se întórse cu un sipețel în mână.

— Ecă nisce giuvaeruri pe care vi-le dăruesce Majestatea Sa. Observați ce podóbă frumósă! Regina vĕ iubesce mult, donna Clara. Ea doresce să vĕ împodobiți astă dĭ cu aceste giuvaeruri.

— Nu sciŭ cum să mulțumesc regineĭ pentru bunătatea sa, și 'mĭ pare rĕŭ, da 'mĭ pare fórte rĕŭ că nu o pot asculta, pentru că bărbatul meŭ mi-a dăruit o altă podóbă, pe care doresce s'o port astă-dĭ.

— Oh! așa dar e bogat? vĕ reînoesc felicitările mele. Și vĕ veți arăta tot așa de reservată cu giuvaerurile de mirésă, cum v'ați arătat în privința mirelui!

— Oh! Dómne! nu; dacă doriți să vedeți giuvaerurile mele vĕ voiŭ împlini dorința. Isabello!

Intră o servitóre.

— Adă sipețelul ce se află în odăița mea: cel de lemn de sandal, în care 'mĭ țiŭ giuvaerurile. Diceați decĭ, adăogă donna Clara, că ducesa de Gandia va veni în numele regineĭ spre a 'mĭ servi de naș?

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ȚACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4

In noul Palat Dacia-România

Pe ziua de 7 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	88 1/2	89 1/4
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligații de Stat . .	82 —	84 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	71 —	73 —
10 fr. „ Case p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	83 1/2	84 1/2
7% „ „ „ .	100 —	101 —
5% „ „ Urbane.	78 1/2	80 —
6% „ „ „ .	88 —	90 —
7% „ „ „ .	94 —	96 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acț. Bănc. Naț. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naționale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acț. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	15 1/4	16 —
„ „ Bilete bancă.	15 1/4	16 —
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 00	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote franceze	99 1/2	100 1/2

Apa de Genova

pentru Toaletă și băĭ.

Preparată de S. Freceri, parfumor al M. S. Regele Italieĭ premiat cu 18 medaliĭ. Ea pe lângă că are cel maĭ grațios și cel maĭ suav parfum pentru batistă, întrebuințată în ținice spălări, risipește iritările și întărește vederea, face să dispară petele de pe față întărește cărnurile. Luată pentru gură risipește mirosul urât, curăță dințiĭ și întărește gingiile, și pentru băĭ, o sticluță întărește corpul, face să dispară ardórea și ariditateaea peleĭ, mâncărimea, distruge orĭ-ce urâtă odóre a transpirăreĭ și procură o stare de bine neexprimabilă.

Flaconul mare leĭ 2.50.

Flaconul mic leĭ 1.50.

Se vinde numaĭ la Administrația, „Universuluĭ", Calea Dorobanților. No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Apă cerésca africană

Tinctura instantanee. Nicĭ un alt chimist parfumor na putut prepara o tinctură instantanee care să coloreze perfect pĕrul și barba cu tóte comoditățile ce le presintă *Apa Cerésca Africană*. — Nu trebue a'și spăla cine-va pĕrul nicĭ înaintea, nicĭ în urma aplicăție. Orĭ-ce persónă își póte colora singur pĕrul, întrebuințând numaĭ vre-o 3 minute.

Aplicarea se face în timp din 15 în 15 zile; o butilie într'o elegantă cutie are durata de 6 luni și costă numaĭ leĭ 6.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Regimul de lână contra răceleĭ și a reumatismuluĭ

Sistemul prof. Dr. IAEGER

Recunoscut pretutindeni ca cel mai escelent

Coronat de juriul medical din Londra cu MEDALIA DE AUR

AVIS

Sub-semnații, avênd numaĭ noi singuri dreptul de a fabrica vestmintele de lână ce se pórtă pe dedesupt, vestminte dise Normale, precum și cuverturile de paturi în lână curată de Cămilă

cari păzesc de răceli și reumatisme

Declarăm că am încredințat în România unicul deposit al produselor nóstre

CASEI

AU QUATRE SAISONS

72, CALEA VICTORIEI 72, LA COLȚ (In fața Palatuluĭ Regal)

Declarăm că nu recunóscem CA VERITABILE de cât flanelele ce se găsesc în acéstă casă.

W. BENGER'S SÖHNE (Stuttgart.)

10

DIMITRIE CONSTANTINESC

MAGAZIN DE PĂNZĂRIE

No. 12.—Strada Lipscanĭ.—No. 12.

Olandă de Romburg, Bilfeld, Clazer Belgiană de treĭ coți, Madepolon francezesc, Milino, Percal, Tulpan, Oxfort de ață și alte feluri de pânzărie fină.

No. 8.—Bazar Victoria.—No. 8.

Lingerie de dame, Mare asortiment de Broderie, Ciorăpărie de dame și de bărbați, Gulere, Manșete, Cravate, Corsete și tot felul de galanterie.

Preturile sunt cele mai convenabile. 24—3—14

Praf dentifrice de coraliu

Preparație specială care curăță repede dințiĭ ceĭ maĭ negligiați, și le dă tótă albéța isvoruluĭ, precum și impedică stricăciunea și tóte bólele relativ la dințiĭ leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Săpun de Oleiŭ de Reținá

Cel maĭ bun din săpunurĭ pentru cualitățile sale de a înmuia, de a înfrăgezi și pentru plăcutul eĭ miros. Cutia cu treĭ bucăți leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ„, Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Poleitor instantaneŭ

pentru aur, argint, aramă, pacfond, bronz, alamă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administcația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Vinnaigre Hygiénique

Admirabil produs balsamic spirtos și tonic; de un parfum fórte plăcut, favorabil igieneĭ și consacrat grijelor de toaletă, menține corpul într'o stare înfloritóre de sănătate. Previne și risipește bubele, roșiața, petele, încrețiturile și orĭ-ce alterație a peleĭ, pe care o intinerește și o indulcește dânduĭ o aparență albă catifelată. Flac. leĭ 1.50.

Se viude numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pulbere contra insectelor

Succes infailibil, cu acéstă renumită specialitate e distrug tóte insectele, ca pureci, păduchĭ de lemn (ploșnițe) și altele.

Servesce asemenea și pentru țânțarĭ, punând o 1/2 linguriță de pulbere pe cărbunĭ. Usul acesteĭ pulbere este fórte simplu, este destul a presăra pe albiturĭ, pe saltele paturĭ și peste ouĕle de păduchĭ de lemn. Prețul 50 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ„, Culea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Conurĭ mirositoare

Spre a parfuma și desinfecta salele. Se întrebuințéză aprinzêndu le vêrful. Rĕspândesc un miros fórte plăcut și igienic care curăță aerul stricat. O cutie cu 24 conurĭ 80 banĭ.

Se vinoe numaĭ la Administrație „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Benzina Profumata

cu flor de levent. Astă benzină rectificată e fórte curată și lipsită de orĭ ce principiŭ empireumatic, ne reținând de cât o fórte plăcută odóre. Curăță de pete stofele cu culorile cele maĭ delicate; se evaporéză complect în câte-va minute, nelăsând nicĭ o odóre neplăcută. Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior"

E o nouă pudră, invisibilă, de o finețe nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel mai suav*, și că nu conține nicĭ o materie *vătămătóre* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albéță și de o frăgezime extraordinară. Ea preservă contra încrețiturilor și face să dispară petele dând pieleĭ o frumusețe constantă.

Putem asigura că pudra **„Excelsior"** e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoscute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Sticla solubilă

Cea maĭ potrivită spre a ipi cristale rupte, porcelane, pământurĭ și orĭ-ce gen asemenea. Obiectul lipit cu astă preparație câștigă o putere sticlósă așa în cât nu se maĭ rupe. Efecte garantate. Flaconul 1 leŭ.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Alcool de minta piparata

specific superior contra indigestiilor, durerile de stomac, durere de inimă și de cap. Băutură fórte igienică și întăritóre în timpul marilor călduri ale vereĭ. Cel maĭ bun dintre alcoolurile cunoscute, fiind destilat din foĭ de mintă próspete și nu făcut cu esență cum se face de obiceiŭ leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Mórtea șórecilor

Remediŭ fórte sigur și puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Califug Lazs

Remediŭ sigur contra orĭ-ce fel de bătături

CERTIFICATE

Balsamul Califug Lasz cu care am tratat bătăturele mele, un singur flacon a ajuns ca să le stârpiască cu totul și să mĕ scape de o bólă, pe care credeam că n'o s-o maĭ vindec nicĭ o dată.

G. Tomaziŭ, Dorohoĭ.

Flaconul leĭ 1,30.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cu adăogire de 40 de banĭ se trimete în tótă țara.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanților, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—367 5 BANI IN TOATA TĖRA.—Un numĕr vechiŭ 10 banĭ. DUMINECA, 10 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: în tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCUREȘCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se efusă.
Articole nepublicate nu se înapoéză.

RESBOIUL SERBO-BULGAR

BĂTĂLIA DE LA SLIVNIȚA

Slivnița

Este rar ca buna dreptate să triumfeze. Se pare din contră ca esistă o lege fatală ce face ca în cele maĭ multe din cazurĭ, tot cel nedreptățit să cadă victima împrejurărilor. In rĕsboiul sêrbo-bulgar, acéstă lege păruse că se afirmă cu o tărie cât mai mare că tot-o auna. Sêrbiĭ înaintaŭ cu regele lor către Sofia, victorioșĭ, mândrĭ și scontând deja izbânzile lor. Nu pretindeaŭ nimic maĭ mult de cât Vidinul și alte douĕ districte bulgare. Dacă ar fi intrat în Sofia, nu știm în adevĕr câte alte pretențiunĭ n'ar fi ridicat cu tóte că buna dreptate nu era cu dênșiĭ. Regele Milan ênsĕ nu găsise un mijloc maĭ nemerit de cât acesta de a 'și salva tronul zdruncinat înauntru printr'o cârmuire aspră, prin pedepsirĭ de comploturĭ reale saŭ născocite, cu condamnarea la mórte și executarea celor cari îndrăsniserĕ a visa pentru Serbia, patria lor, un guvernământ maĭ puțin personal.

Sêrbiĭ dar înaintaŭ triumfătorĭ când sórta armelor se schimbă și un eveniment pe care istoria e chiemată rare orĭ a 'l înscrie, bătălia de la Slivnița, se produse dovedind că la legea fatală despre care vorbisem sunt și escepțiunĭ.

Slivnița este însă între aceste escepțiuni una dintre cele maĭ strălucite, maĭ ales când te gândescĭ că Bulgaria este o țară constituită de ierĭ, cu căpitanĭ cari comandă regimente, și ea va rĕmâne în analele epocei, orĭ cum s'ar schimba până în sfêrșit norocul rĕsboiriĭ, ca cea maĭ memorabilă înfrângere a uneĭ dușmăniĭ ce numaĭ demnă de laudă nu póte să fie.

Ne grăbim cu o adevĕrată și sinceră bucurie să dăm act vecinilor noștrĭ bulgarĭ de aceste simțiminte ce nu sunt numaĭ ale nóstre ci și ale maiorităței opiniuneĭ nóstre publice.

Onóre tênĕruluĭ stat, tinereĭ națiunĭ, pentru că a știut să spele într'un mod glorios tótă rușinea trecutuluĭ, tóte nedreptățile ce se făceaŭ numeluĭ și poporului bulgar. *Asa.*

DIN SLIVNIȚA

(Corespondența particulară a „Universului“)

5 Noembrie.

Este desăvêrșit cu neputință a descrie o bătalie dacă nu asistĭ la ea și dacă nu cunoscĭ măcar cele maĭ elementare regulĭ ale arteĭ militare. Iți este asemenea cu neputință să facĭ o descriere exactă când nu ai relațiunĭ cu cartierul general, de unde poți afla care e brigada orĭ divisiunea ce a început focul, care s'a luptat din partea asta saŭ cea-l-altă, care era comandantul, forța numerică a trupelor cu care te afli și forța numerică aproximativă a dușmanuluĭ.

Tocmaĭ de aceea cum v'am spus în precedenta mea scrisóre, am găsit cu cale să plec din Sofia și să vin la Slivnița, unde fuĭ primit la cartierul general cu fórte mare bună-voință de puținiĭ și tinerĭ ofițerĭ ce'l compun.

Am vorbit chiar cu prințul care, vĕ spun sincer, este adevĕratul tip al soldatuluĭ și al gentilomuluĭ. El mĭ-a spus că se întemeia mult pe trupele sale, care sunt însuflețite de cel maĭ nobil entusiasm, și că era aprópe sigur de biruința. Prevederea luĭ s'a adeverit, și sunt fórte mulțumit de lucrul acesta, nu pentru că urasc poporul sêrb, care se lasă a fi condus ca o turmă de oĭ la măcelărie de guvernanțiĭ luĭ, dar pentru că causa pentru care se luptă bulgariĭ este nobilă și sfântă: e vorba să 'și apere propria lor patrie încălcată de streinĭ fără nicĭ un motiv, numaĭ pentru un capriciŭ al câtor va individ. Intr'adevĕr, este cunoscut acum de toțĭ că regele Milan n'a declarat rĕsboiŭ Bulgarieĭ fiind că trupele serbe aŭ fost atacate de bulgarĭ, cum ḑice regele Obrenovicĭ în proclamația sa ci a fost silit de condițiile lăuntrice ale țăreĭ sale, care aŭ făcut primejdióșă, atât din puntul de vedere economic cât și din cel politic, ținerea în neactivitate a armateĭ mobilisate. Complotul recent și frica de turburărĭ și de rĕscólă aŭ hotărît pe guvernul sêrbesc la acest pas. După părerea mea însă dacă sêrbiĭ aveaŭ acéstă trebuință de rĕsboĭ n'aveaŭ de cât să 'și întórcă armele contra turcilor în loc să le întórne contra fraților lor din Bulgaria; se vede însă că se temeaŭ de Turcia. Intr'adevĕr, eĭ sciŭ bine că la 1876 și maĭ ales după bătălia de la Alexinaț, unde aŭ fost bătuțĭ, de n'ar fi intervenit Europa Turcieĭ se duceaŭ în câte va ore drept la Belgrad. Dar să lăsăm aceste amintirĭ și să trecem la bătălia de la Slivnița.

Al. Cretescu.—(Veḑi pag. 3).

Prințul, în ajunul bătălieĭ, nu dormi tótă nóptea. Chemă la sine pe toțĭ tinerĭ comandanțĭ și le recomandă, cu vorbe patriotice, să se lupte ca nisce viteji dacă vrajmașul va ataca posițiunile ocupate de dênșiĭ.

Aḑĭ în zorĭ era un frig afurisit și după mișcările trupelor serbescĭ se vedea prea bine că ele vroiaŭ să pornéscă la atac.

La cincĭ și jumĕtate serbiĭ începură contra Slivnițeĭ un foc bine hrănit de artilerie, la care rĕspunseră pe dată și cu atâta energie tunurile bulgăresceĭ. Canonada ținu patru césurĭ și pagubile aduse posiților bulgare de artileria vrăjmașilor fură fórte ușóre.

La unsprecece, înnainte de amézĭ, artileria sêrbă incetă aprópe cu desăvârșire bombardarea, și un corp de 20.000 ómenĭ care, cum mi aŭ spus nisce prisonierĭ sârbĭ, era comandat de regele Milan, care totuși sta la o bună distanță, atacă la drépta Slivnița, strigând *ura,* pe când un alt corp de 8000 ómenĭ sub ordinele generalului Milutin Ivanovicĭ atacaŭ Slivnița pe partea stângă.

Bulgariĭ începură atuncĭ un foc de puscĭ pe tótă linia, pricinuind pierderĭ imense vrăjmașuluĭ care fu silit să bată în retragere. Morții și răniții căḑură cu sutele, cu tóte astea sêrbiĭ veniră din noŭ la atac, dar și de astă dată fură primiți cu un foc de puscĭ și de artilerie așa de bine nutrit în cât fură siliți să se retragă din noŭ în mare desordine. Atuncĭ prințul Alexandru, care în timpul celor-l alte douĕ atacurĭ se expusese fórte mult la glónțele vrajmașilor, încurajând trupele la luptă, și îndreptând chiar el nisce tunurĭ, luă comanda și, în strigătul de *trăéscă Bulgaria* și în sunetul imnuluĭ național, urmări pe dușman pênă la o depărtare de 6 chilometre, făcând maĭ bine de 2000 prisonierĭ. Vĕ asigur că dacă bulgariĭ ar fi dispus de 4 saŭ 5 regimente de cavalerie tot corpul sêrbesc de sub comanda prințuluĭ Milan ar fi fost facut prisonier.

Sêrbiĭ lăsară pe teren vre-o 3000 de ómenĭ între morți și răniți; căḑură apoĭ în mâinile bulgarilor multe arme și muniții cum și câte-va steagurĭ, pe când pierderile bulgarilor n'aŭ fost tocmaĭ marĭ, având în vedere adăposturile de care dispuneaŭ în timpul lupteĭ.

Bătălia de la Slivnița a fost o victorie plendidă pentru armata bulgărésca și vitejia cu care se luptară atât soldații cât și prințul merită laudă și respect.

Numaĭ cine a fost de față 'și póte face o idee adevĕrată de vitejia și entusiasmul cu care s'aŭ luptat bulgariĭ. Divisiunile luĭ Gutschew și Lingauk maĭ ales s'aŭ bătut cu o bărbăție nespusă. Și sêrbiĭ s'aŭ luptat minunat la început, dar la sfîrșit și maĭ ales când fură urmăriți de bulgarĭ am vĕḑut o mulțime imensă de soldați aruncând armele, cerând iertare și dându se prinșĭ. Acest lucru nu face onóre de sigur armateĭ sârbescĭ. Se vede că causa puțin sfîntă pentru care se luptă nu le inspiră mult curaj.

Acum, 7 ore séra, totul e liniscit; abia se maĭ aude câte va împușcăturĭ în depărtare; póte sunt avanposturile.

Ambulanțele sunt tóte ocupate cu adunarea și îngrijirea răniților, ale căror

ţipete face să te înfiorĭ. Este lipsă de medicĭ, cu tóte astea ceĭ de faţă fac tot ce pot ca să ajute pe toţĭ cari aŭ trebuinţă de ajutorul lor. Răniţiĭ sêrbĭ sunt trataţĭ fórte bine. Maĭ toţĭ răniţiĭ sunt îndreptaţĭ spre Sofia, unde se lucréză mult la facerea do spitale şi de ambulanţe.

Mâine póte nu vom avea bătălie, din pricina numĕruluĭ mare de răniţĭ dar poimâne de sigur. Se crede că trupele bulgare vor lua ofensiva. La nópte saŭ mâine se ascéptă să soséscă noĭ trupe regulate. *Rex.*

Spice din ţară

Flotila nóstră.—De ierĭ se observă o vie activitate în flotila nóstră scrie „Vocea Covurluiuluĭ". Se ţice că comandantul flotileĭ a primit ordin a pregăti bastimentele spre a pleca în susul Dunăriĭ. Se asigură că acéstă mĕsură se ia spre a se asigura libertatea navigaţiuniĭ pe Dunăre.

—x—

Nimerită însărcinare.—In locul d-luĭ M Chousserie, a căruĭ numire ca viceconsul al republicеĭ francese la Constanţa am anunţat'o, ministeriul domenielor a însărcinat cu suplinirea catedreĭ de limba francesă de la scóla nóstră comercială pe d. M. Rodocalat, un tînĕr de merit, dr. în sciinţele politice şi administrative.

—x—

Furt.— Alaltă-ierĭ la Tribunalul de Galaţi s'a furat din buzunarul d luĭ Gh. Budeanu din acel oraş, un portofoliŭ conţinênd peste 1000 leĭ şi diferite acte.

—x—

Scandal.—In Ploescĭ, Duminică séra 3 Noembre, lucru nepomenit la armata română, un d. oficer de la călăraşĭ, a produs cel maĭ trist spectacol din centrul Ploescilor scrie „Democratul" gonind călare, urmat de un sergent iarăşĭ călare, de la ora $8^1/_2$ până pe la 10 pe cetăţeni dupĕ trotuare când într'o parte când într'alta a stradelor şi dând navală să intre călare chiar prin casine şi cofetariĭ ceea ce a făcut să se închidă ferestrele şi uşile pe care vrea să le sparga sîluind caii, carc însă nu voia să'ĭ dea tótă ascultarea.

—x—

Mort din căderе.—In ţiua de 4 a curenteĭ diminéţa, s'a găsit mort pe şoseaua care traverséză satul Boghicea spre Slobozia în judeţul Roman, pe locuitorul Vasile Dulibu, iar căruţa cu doĭ caĭ a numituluĭ s'aŭ fost prins maĭ înainte de către străjarĭ. Se presupune că mórtea numituluĭ provine de la căderea din căruţă.

—x—

Strivit.—La 32 Octombre, Constantin Tătaru din Bătinescĭ, jud. Putna venind cu un vas cu vin în căruţă de la comuna Şolobănescĭ s'aŭ răsturnat căruţa în partea unde era numitul causêndu-ĭ mórte şi l'a strivit.

—x—

Târgul din Săptămâna acésta în Ploescĭ a fost fórte animat scrie „Democratul" productele aŭ avut aceiaşĭ căutare şi aŭ stat cam la acelaşĭ preţurĭ din săptămâna trecută. Vitele, şi în special boĭ aŭ fost aduse spre vînţare în mare numĕr maĭ ales din partea de peste Milcov, preţurile însă sunt reduse la necrezut şi cu tóte acestea, tot se menţin maĭ bine aicĭ de cât în alte părţĭ.

—x—

Imprudenţă.—In ţiua de 31 Octombrie, espirat făcênd esplosiă un puţ de păcură din comuna Marunţişiu jud. Buzĕŭ, care avea o adâncime de 21 stânjenĭ, a omorît pe muncitorul Radu Niţă ce se afla în puţ lucrând la gărdinirea luĭ.

Un alt muncitor care era de privighere la gura puţuluĭ anume Gheorghe Nicolae Pandele a fost rănit.

Din declaraţiunea celuĭ din urmă resultă că esplosia a fost provocată de flacara unuĭ chibrit cu care mortul 'şi-a aprins ţigara.

—x—

Societatea Prutul înfiinţată nu de mult în oraşul Galaţĭ, în scopul d'a ajutora la învĕţătură pe copiĭ românĭ basarabenĭ, îşĭ va reîncepe întrunirile sale la 9 ale curenteĭ. — Aceste întrunirĭ se vor ţine regulat în fie-care Sâmbătă, orele 7 séra, în localul presedintelui societăţeĭ, casele Melencovicĭ, strada Deciana, lângă biserica catedrală Sf. Nicolaĭ, în Galaţĭ. Ii dorim succes.

De la 15 Noembrie

„Universul" deschide un noŭ şi estraordinar abonament de douĕ luni cu preţul de leĭ 3,10. cine se va abona va primi ca premiu gratis şi franco

Calendaru „Universuluĭ"

pe anul 1886

Acest calendar costă leĭ 1, pentru cititori şi abonaţiĭ „Universuluĭ" se vinde numaĭ cu 80 banĭ.

Se primesce costul şi în mărcĭ postale. Colportori şi librari din provincie vor adresa cererile lor la administraţia „Universuluĭ", iar colportoriĭ din capitală se vor adresa la chioşcu Daciеĭ unde se află marele depoŭ de acest calendar.

Neutăţi Telegrafise

Paris, 8 Noembrie.

Guvernul a cerut camereĭ să voteze creditele necesare pentru espediţiunile din Tonkin şi Madagascar, înainte de întrunirea Congresuluĭ.

Cabinetul va pune cestiunea în încredere.

Berlin, 7 Noembrie.

Se confirmă că proiectul de mediaţiune a Papeĭ în cestiunea Carolinelor, a fost primit de Germania şi Spania.

Otărîrea Papeĭ va servi de basă negocierilor finale cari vor fi angajate maĭ târdiŭ d'a dreptul între cele douĕ părţĭ.

Berlin, 7 Noembre.

Reichstagul a fost deschis astă-dĭ.

Discursul împĕratuluĭ, cetit de d. Boetticher, ministru de stat, ţice că împĕratul german se felicitéză d'a întreţine cu tóte puterile relaţiĭ pacinice şi amicale.

Impĕratul are ferma speranţă că lupta care s'a angajat între statele peninsuleĭ balcanice nu va turbura pacea naţiunilor europene şi că puterile carĭ, acum 7 anĭ, aŭ asigurat prin tratatele lor pacea Europeĭ atât de preţiósă fie-căreia din ele, vor isbuti astă dĭ să garanteze acestor tratate respectul popórelor balcanice, care le datoresc autonomia lor.

Constantinopol, 7 Noembre.

O depeşă a d luĭ Ţanov, semnalând a propierea armateĭ sêrbeştĭ, cere din noŭ ajutorul Porţeĭ pentru a face ca Bulgaria să 'şĭ menţină drepturile sale.

Marele Vizir a depeşat îndată confirmând numaĭ rĕspunsul precedent pe care Pórta l'a adresat prinţuluĭ Allexandru când acesta a făcut cunoscut Sultanuluĭ declaraţiunea de rĕsboiŭ.

Damasc, 7 Noembre.

25000 do ómenĭ sunt concentraţi aci. Ei tăbărăsc în moschee, aşteptând ca să plece la Creta şi Epir ceea ce se va face în curând.

Roma, 7 Noembre.

Germania aderând la proectul de mijlocire a Papeĭ, cestiunea Carolinelor e socotită ca resolvată. Rêmâne încă să se dea actuluĭ de mijlocire forma sa definitivă.

Constantinopole, 7 Noembre,

Ca rĕspuns la depeşa pe care Sultanul 'i-a adresat'o în privinţa cereriĭ sale de ajutor contra Sêrbilor, principele Bulgarieĭ a depeşat Porţiĭ că El şi poporul bulgar se supun Sultanuluĭ, şi că trupele principatuluĭ evacuéză Rumelia.

Sultanul, mulţumit de acéstă declaraţiune a principeluĭ Bulgariеĭ, a convocat îndată consiliul ministrilor.

CRONICA BUCURESCEANA

Sâmbătă, 9 Noembre.

Ajutóre răniţilor de peste Dunăre se vor trimite şi din partea eforieĭ spitalelor civile din capitală, de o cam dată numaĭ în medicamente şi alte obiecte spitalicescĭ.

Se ţice că eforia va întocmi şi o ambulanţă pe care s'o trimtă în Bulgaria.

De va face acésta n'avem de cât s'o felicităm.

—o—

Plecărĭ.—Aŭ plecat din capitală: d. I. Brătianu la Florica.

—o—

Consiliul comunal al capitaleĭ era convocat pentru alaltăséră să se ocupe de maĭ multe cestiunĭ importante. Nu s'aŭ adunat de cât cincĭ consilierĭ, carĭ aŭ aşteptat vr'un cea pe colegiĭ d-lor, şi vĕţând că nu se maĭ ivesce nicĭ unul, aŭ plecat, remânând pentru altă dată resolvarea treburilor oraşuluĭ.

—o—

Intrunirea publică anunţată de noĭ s'a ţinut ierĭ Vinerĭ la ora 1 după amiadĭ în sala cea mare a oteluluĭ Manu.

Acéstă societate era provocată de câţiva membrĭ aĭ oposiţiuneĭ unite. Lume s'a dus d'ajuns.

Aŭ vorbit între alţiĭ d niĭ Cogălniceanu, Giani, D. Brătianu şi Grădişteanu.

—o—

Pavarea curţilor.—Primăria capitaleĭ a dat o ordonanţa prin care invită pe toţĭ proprietariĭ de otele şi cârciumĭ din Bucurescĭ a 'şĭ pava curţile şi a le ţinea curate.

Acéstă mĕsură este fórte nemerită din punctul de vedere igienic.

—o—

Doĭ nenorociţĭ.—Un biet om numit Gheorghe şi unul altul numit Vasile Radu, cel întâĭ locuitor în strada Triumfuluĭ, cel al doilea în strada Călăraşi, amêndoĭ străinĭ în Bucurescĭ, îmbolnăvidu se şi ne-avênd cu ce să se caute, aŭ zăcut maĭ multe ţile şi eraŭ aprópe să móră de lipsă şi de bolă.

Poliţia însă dând peste dênşiĭ, i-a dus la spitalul Colţea unde aŭ fost primiţi de urgenţă.

—o—

Arestărĭ.— In nóptea de alaltă-ierĭ s'aŭ făcut maĭ multe arestărĭ, pe la diferite secţiĭ. Astfel s'a arestat pe Ilie Tănase care escamotase 47 leĭ de la Marin Popp; pe Nicolae Cosman pentru că a şters câte-va pâinĭ de pe taraba unuĭ brutar, fără sa'l insciinţeze.

In fine s'aŭ arestat patru gâşte care se preumblaŭ nepăsătóre pe stradă.

—o—

Bine facerĭ.—Din partea vĕduveĭ şi orfanilor şefuluĭ de tren Popescu sdrobit în gara Focşani aducem mulţumirĭ d luĭ M. C. Stihĭ din Iaşĭ care a bine voit a aduna pentru acestĭ nefericiţĭ suma de leĭ 20 banĭ 50, contribuind şi d-sa cu un leŭ.

—o—

Descoperire durerósă.—Cucóna Catinca M... din strada Ianculuĭ, are o fiică de 16 anĭ, care a eşit numaĭ astă vară din pension. Acéstă fiică are ochĭ catifelaţĭ, talie svelta, faţa rosa, pĕr lung şi soios şi o inimă arzĕtóre. Deja de maĭ multe orĭ cucóna Catinca a trebuit s'alunge slugĭ din casă şi a avut să susţie lupte grozave pentru ca să apere integritatea domnişóreĭ, dar tóte aŭ rĕmas zadarnice de óre-ce nefericita mamă a făcut ierĭ o descoperire durerósă: fiica sa gustase din mĕrul Eveĭ. Ţipetele şi scandalul ce a urmat numaĭ vecinіĭ l'ar putea spune.

Consiliŭ practic

Cel maĭ bun mod d'a respira iarna este să respirăm pe nas, şi nicĭ de cum pe Gură. Aerul care intră pe gură merge drept în bronşiĭ, şi prin urmare dacă e rece produce iritaţie; pe când aerul intrând pe nas se opresce de mucóse şi se încălţesce.

Foiţa „Universuluĭ„

315

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXII

O partidă întreruptă

(Urmare)

— Te am amăgit? Fie. Dar am facut'o spre a nu 'ţĭ turbura liniscea. Dar pe urmă nu ne amăgiseşĭ şi d-ta? Nu trebuia să 'mĭ spuĭ că contele de Soleure murise, şi maĭ târziŭ, când mi aĭ poruncit să omor pe Florentin Broussel, nu trebuia să 'mĭ ascundĭ că acel individ misterios era tocmaĭ contele de Soleure.

„Nu sciĭ ce s'a întîmplat la Saint-Mandé; ţi o voiŭ spune eŭ: Francisc şi cu mine am intrat în odaea conteluĭ; credeam că 'l vom putea lovi cu cuţitele în pat până să n'aibă vreme a se descepta. Dar, în loc să dórmă, contele sta în picióre pe pat; cu câte un revolver în fie care mâna. Dupĕ perdelile patuluĭ era ascuns Petre Valenski, şi, fără de veste, pe pragurile a douĕ uşĭ, s'aŭ ivit George Ramel şi Alexis Mollin, înarmaţĭ şi dêrşiĭ.

„Eram prinşĭ. Cu tóte astea, tot generos, contele ne iertă şi ne lăsă ca să plecăm.

— Fără îndoială contele fusese înştiinţat că era să fie omorît. Insciinţat de cine? Nicĭ Francisc, nicĭ eŭ n'am putut ghici. Asta e un mister.

„Eĭ bine, Raimondo, nu atât pentru mine cât pentru d-ta, e o norocire că omorul n'a fost săvârşit, pentru că acum am fi amândoĭ la umbră asceptând să fim duşĭ înnaintea uneĭ Curţĭ cu Juraţĭ şi să fim osândiţĭ.

In ţiua in care aĭ făcut să se aresteze Mourillon şi să se r pèscă Mietta, aĭ fost rĕŭ inspirată... Aveam o presimţire; ţi-am spus'o, dar n'aĭ vrut să mĕ asculţĭ. Fatala şi nebuna d-tale patimă pentru pictor te-a tîrît în priporul de care vorbiaĭ adinióra. Da, da, vina d-tale e dacă te aĭ aruncat orbesce într'o cursă: nu trebuia să te măriţĭ cu domnul Joramie: nu trebuia să te amorezezĭ de George Ramel.

„Cu tóte astea te poţĭ socoti fericită că contele de Soleure şi domnul Joramie, amândoĭ bărbaţiĭ d-tale, n'aŭ însărcinat tribunalul să 'ţĭ céră socotéla. Eĭ fug de scandal: aŭ dreptate şi noĭ trebue să ne bucurăm de lucrul acesta.

Şi adăogă cu un ton batjocoritor:

— Trebue să fiĭ recunoscătóre amândorora bărbaţilor d-tale.

— Raimonda ascultase cu nerăbdare şi cu capul în jos.

— In sfârşit, reluă Jacques Vernier, situaţia d-tale nu 'mĭ pare aşa de îngrozitóre pe cât spuĭ. Domnul Joramie ţi-a ţis: „Plécă." Şi d ta aĭ plecat. Aĭ luat o trăsură şi aĭ alergat aicĭ. Prea bine. Vedĭ, înnebunesc de bucurie gândindumĕ că tot te maĭ bizuĭ pe ajutorul bunuluĭ d-tale prieten Jacques.

Raimonda ridică de o dată capul şi dete din umerĭ cu un gest destul de însemnător.

Fostul puşcăriaş se făcu că nu pricepe.

— Ce vreĭ să facĭ? întrebă el.

— Mâine séră nu voiŭ maĭ fi în Francia.

— Prea bine! Aĭ venit să 'mĭ cerĭ adăpost pentru nóptea asta, dragă Raimondo. Iţĭ mulţumesc.

— Te amăgescĭ, rĕspunse ea cu un glas aspru. Am venit numaĭ ca să 'ţĭ spun ce cuget de tine, şi plec: trăsura care m'a adus mĕ ascéptă la pórtă.

Jacques Vernier zîmbi în silă.

— Nu, nu, ţise el dând din cap, veĭ sta aicĭ nóptea asta şi mâine vom pleca împreună.

„Mi aĭ spus că domnul Joramie te-a gonit; o dată ce s'a mărginit la asta, cum a făcut odinióră şi contele de Soleure, el e un om bun.

— Ce? ţise ea, ridicând capul cu mândrie.

— D ta aĭ venit aicĭ şi te ţiŭ, şi, îţĭ repet, mâine vom pleca împreună.

— Escĭ nebun ţise ea.

— Eĭ bine, da, sunt nebuu, tot nebun de amor.

Ea 'l mĕsură de sus până jos cu dispreţ şi plecă iute spre uşă; dar el se repeţi la dênsa, o apucă de un braţ şi o trase în fundul odăieĭ.

XXXIII

Pedepsele

Urmă o scurtă tăcere în cursul căreia Raimonda şi Jacques Vernier se măsurară din cap până la picióre, cu ochiĭ scânteietorĭ, ca doĭ luptătorĭ maĭ înainte de atac.

In odaea din etajul al doilea, Francisc Morel şi vĕduva Tamirel, linisciţĭ, se apucaseră din noŭ să jóce şi să bea, vrênd să lase luĭ Jacques tótă vremea d'a convorbi liniscit cu dama.

Fostul pădurar reluă, ca întâĭ, cuvîntul.

— Raimondo, ţise, vreĭ tu să mĕ asculţĭ?

— Nu, rĕspunse ea, fără să bage de sémă că el îndrăznia să 'ĭ ţică tu.

— Mĕ veĭ asculta însă, trebue, vroesc!

— Aida de! Cred că nu veĭ avea de gând să mĕ opreschĭ aicĭ fără voia mea?

— Am de gând să 'ţĭ impun voinţa mea.

— Mĕ duc, şi te opresc, mĕ pricepĭ?... te opresc a mĕ impiedica.

— N'aĭ să plecĭ, rĕspunse el, punêndu se cu hotărîre în faţa eĭ.

— Ticălosule! şopti ea.

— Dar reluă cu glas tare.

(Va urma)

Emile Richebourg

RESBOIUL SERBO-BULGAR

Sofia, 6 Noembre.

Noĭ amănunte sosite de pe câmpul de rĕsboĭ: In spitale sunt aduşĭ peste 200 răniţĭ Sêrbĭ şi Bulgarĭ. Doctorul Stransky concură cu sanitariĭ la îngrijirea lor.

In luptele de la Slivniţa aŭ căḑut mulţĭ Sêrbĭ prisonierĭ. S'a observat că la Petrovhan (trecerea Ginci), Sêrbĭ n'aŭ primit lupta ci s'aŭ retras cu grabă. La Belgragik inamicul a fost luat în gónă şi hârţuit cu perderĭ simţitóre. La Radomir nu le a mers maĭ bine. La Bresnik s'a repurtat o victorie din cele maĭ strălucite fiind Sêrbiĭ goniţĭ şi învălmăşiţĭ distanţă de 6 kilometriĭ.

Trupele bulgare înaintaŭ la asalt cu musica în frunte si plinĭ de ardóre. Către séră, când principele se înapoia la cartier, a căḑut lângă dânsul treĭ granate. Sêrbiĭ în retragerea lor aŭ lăsat drumul presărat cu mulţime de răniţĭ. Cea mai mare parte a unuĭ escadron de cavalerie a căḑut prins.

Un escadron şi un batalion bulgar năvălind la Bratosch Kovo asupra Sêrbilor cu baioneta, aceştia aŭ luat o la fugă. De la Ivorn Sêrbiĭ aŭ pornit spre a 'şĭ întări forţele la Slivniţa.

Principele pe orĭ unde trecea era frenetic clamat de soldaţĭ.

S'a făcut suma de prisonierĭ, printre cari mulţĭ ofiţerĭ cari blestema pe ceĭ ce aŭ pricinuit resbelul între fraţĭ.

Se depeşéḑă din Slivniţa că după terminarea luptelĭ, Sêrbiĭ aŭ ridicat steag alb pentru strângerea morţilor şi răniţilor şi pe când Bulgariĭ sosiră la rîndul lor pe câmp cu trăsurile şi ómeniĭ de la Crucea roşie, Sêrbiĭ traseră salve de mnschetурĭ asupra-le; aŭ omorît din răniţĭ, aŭ rănit şi omorît pe ómeniĭ ambulanţelor, care aŭ fost siliţĭ să părăséscă câmpul lăsând trăsurile în prada inamiculuĭ care asoma cu baioneta saŭ patul puscelor pe ceĭ ce încă maĭ daŭ daŭ semne de viaţă.

Acéstă nelegiuire a Sêrbilor a făcut să mărească ura Bulgarilor în contra lor.

Sofia. 7 Noembre.

Aḑĭ de diminéţă Sêrbiĭ aŭ început atacul la aripa dréptă a Bulgarilor dar aŭ fost respinşĭ maĭ mult de 7 kilometri din colo de posiţiunile ce ocupaŭ.

După améḑă eĭ deschiseră un foc bine nutrit din aripa dréptă a lor; dar şi aci fură cu vigóre respinşĭ cu tóte că aveaŭ angajate în luptă treĭ batalióne, o baterie de artilerie de câmp şi un escadron. — Sêrbiĭ aŭ fost respinşĭ şi la pasul Guinţi. Mulţime de prinşi. Cu un cuvênt victoria de astă ḑi e a Bulgarilor.

Sofia, 7 Noembre, 10 ore séra.

Amănunte asupra bataliei de astă ḑi:

Lupta de astă ḑi a început pe la 7 ore diminéţa şi a încetat la 5 ore seara în favorul armateĭ bulgare. Perderile aŭ fost însemnate de ambele părţi. Bulgariĭ aŭ avut peste 900 morţi şi răniţi între carĭ vr'o 10 oficerĭ. Aŭ făcut ca la 300 prisonierĭ. Aŭ luat parte în luptă al 4 lea şi şi al 5 lea infanterie, ântêiul de artilerie, parte din trupe şi artileria Rumeliotă.

Oficeriĭ şi soldaţiĭ aŭ luptat cu multă ardóre şi fără un moment de odihnă tótă ḑiua. Un adiotant al Principeluĭ a fost greŭ ranit.

Sêrbiĭ se întăresc în posiţiunile ce ocupă la aripa dreaptă la Trn, Uschi şi Trnagjol unde le-aŭ maĭ sosit ajutóre... Terenul între Smaltea şi Slivniţa a fost evacuat de Sêrbĭ.

Sofia, 7 Noembre.

Lupta a început între Sêrbi şi Bulgarĭ la Bresnik; se semnaléză o luptă şi pe drumul Lom Palanca Sofia Aceste douĕ batalii ale căror amănunte le voĭ avea diséră vor decide de sórta Sofieĭ. O panică mare domneşte în Sofia.

Ḑiua de ierĭ s'a petrecut la flancul stâng în schimbare de obuse; iar la centru şi în drépta dupĕ o luptă uşóră bulgariĭ aŭ reocupat Molovb cu perderĭ de 29 răniţĭ.

Sêrbiĭ se întăresc în posiţiunile ce ocupă.—Probabil că mâine lupta să reîncépă cu mare vioiciune.

Bulgariĭ înaintênd aŭ alungat pe Sêrbiĭ la Medoniza şése kilometri departe de posiţiunile ce ocupaseră.

Sofia 7 Noembre.

După uu bombardament de 11 ore, Sêrbiĭ aŭ fost respinşĭ din posiţiunile de la Slivniţa.

La Vinerea se ḑice că Sêrbiĭ aŭ avut perderĭ ce s'ar sui la 1,500 ómenĭ, iar la Dragoman şi maĭ muţĭ.

Slivniţa, 7 Noembre.

Bătălia a început aḑi diminéţă la ora 7. Aripa dréptă a armateĭ bulgare scoborând platoul pe care pusese mâna erĭ, a atacat pe inamic, ce luase posiţiune pe mălţmi şi 'l alunga după o luptă din cele maĭ crâncene.

In timpul acţiuneĭ s'aŭ angajat, d'o parte, centrul torţelor bulgare care ocupa redutele stabilite înaintea Slivniţeĭ, începând un foc violent în contra trupelor sêrbeştĭ carĭ se găseaŭ pe câmp.

In curînd infanteria bulgară, susţinută de douĕ baterii de artilerie, să coborî din înălţimele Slivniţeĭ pentru a combina mişcarea eĭ cu acea a aripeĭ drepte.

Sêrbiĭ opuseră o resistenţă curagiósă, dar în fine trebuiră să retrogradeze pe la amiaḑĭ faţă cu atacul viguros al Bulgarilor.

Focul care maĭ slăbise, începu din noŭ cu violenţă la ora 1.

Sârbiĭ carĭ se grămădiră spre stânga, primind în acel momeut ajutóre, împedicară pe Bulgarĭ să urmăréscă mişcarea lor ofensivă.

Armata sêrbă ocupă înălţimele de la Jarlovice şi Solince (la dreapta drumuluĭ care merge de la Dragoman la Slivniţa), Inamicul 'şĭ va pune fără îndoială mâine tóte silinţele pentru ca să păstr de aceste poşitiunĭ, căcĭ dacă vor fi luate de bulgarĭ, armata sêrbă s'ar vedea de sigur cu drumul tăiat spre Niş şi ar fi respinsă spre Bresnik unde o aştéptă un corp de trupe bulgare. Lupta de ierĭ a fost un succes pentru bulgarĭ carĭ aŭ făcut 300 prisonierĭ.

Calafat, 7 Noembre.

Bulgariĭ aŭ ocupat a séră Belogradgic respingênd pe Sêrbĭ cari aŭ suferit marĭ perderĭ lăsând şi 200 de prisonierĭ. Un regiment serb a aruncat armele şi aŭ luat'o de fugă spre Banga.

Slivniţa. 12 Noembrie

Un corp de armata bulgară a isbutit a trece în Serbia şi a făcut 300 de prisonierĭ.

Calafat 7 Noembre.

Se răspândise sgomot că Vidinul ar fi capitulat. Acéstĕ ştire e cu totul falşă. Nu numaĭ că Vidinul n'a fost capitulat, dar un atac al Serbilor îndreptat asupra acestuĭ punt a fost respins ierĭ şi chiar se ḑice că Serbi s'aŭ retras către Sofia în ajutorul trupelor de la Slivniţa. In urma acesteĭ, gróza ce a cuprins populaţia Vidinuluĭ a pierit cu totul.

INSCIINŢARE

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra interesantuluĭ roman ce publicăm *Testamentul principeluĭ Bismarck*..

Orĭ ce persóna va lua abonamentul de două lunĭ anunţat în pagina II, va primi acest roman chiar de la început cu o adaogare de 20 de banĭ.

ACTE OFICIALE

Consiliul judeţian şi comitetul permanent din judeţul Gorj sunt disolvate.

* S'a numit d. doctor George Stoicescu, în postul de membru în consiliul sanitar superior.

* D. Nae Baldpvin este numit în postul de director al arestuluĭ preventiv din judeţul Râmnicu Vâlcea.

* D. George C. Florescu este numit sub comisar clasa I pe lângă prefectura poliţieĭ Capitaleĭ.

S'a făcut următórele mutărĭ de oficerĭ superiorĭ: Maiorul Perticari Ion din regimentul 7 artilerie, în regimentul 8 artilerie, Maiorul Mavrocordat Gheorghe din regimentul 8 artilerie, în regimentul 7 artilerie.

Ilustraţia nóstră

Cel maĭ mare magistrat al ţĕreĭ, Alexandru Creţescu, a murit la 28 Iulie 1885 la Valea Calugărésca şi în momentul când era să se urce în tren spre a veni la Bucurescĭ să se caute de o indisposiţiune subită.

Alexandru Creţescu era unul din ceĭ maĭ profunḑĭ jurisconsulţĭ românĭ. In tinereţe a fost profesor de istorie la liceul Sf.-Sava, apoĭ, urmând uneĭ vocaţiunĭ ascunse, s'a dedat la studiul dreptuluĭ şi prin capacităţile sale înalte precum şi prin integritatea sa, a străbătut tótă scara magistraturеĭ ajungând până la puntul culminant.

Creţescu a murit la vêrsta de 60 de anĭ, golul ce a lăsat va fi anevoie de împlinit.

Ultime Sciri

Sofia, 7 Noembre.

Aghiotantul principeluĭ Alexandru care a fost greŭ rănit în lupta de la Slivniţa se numesce Marinoff.

Principile s'a espus pretutindenĭ dând doveḑi de o vitejie ne maĭ pomenită. Unde era pericolul maĭ mare acolo se vîra. De vre-o treĭ orĭ aŭ căḑut granate şi şrapnele lângă dânsul fără a'ĭ causa însă nicĭ un rĕŭ.

Armata bulgară a fost reînsufleţită prin isbânḑile ce a repurtat; de aci înnainte se póte considera succesul ca asiguiat.

Din eróre s'a spus că Serbiĭ aŭ ocupat Lom-Palanca, posiţia importantă de pe Dunăre; în realitate eĭ aŭ ocupat Lomul, localitate situată pe drumul dintre Lom-Palanca şi Sofia; în urma înfrîngereĭ de la Slivniţa, Sêrbiĭ aŭ fost nevoiţĭ s'o evacueze.

Bucurescĭ, 9 Noembre

E. S. Ahmed Zia Bey, ministrul plenipotenţiar al Turcieĭ în capitală, a plecat la Constanţa.

—o—

Noua lege a acciselor comuneĭ Capitaleĭ s'a terminat şi în curênd se va supune consiliuluĭ comunal.

—o—

Ierĭ nópte la bariera Rahoveĭ a fost luptă între guarḑiĭ comuneĭ şi nisce contrabandiştĭ. S'a prins o căruţă acoperită cu nisip în care s'aŭ găsit 4 butóie cu spirt, în cantitate de 36 vedre, arestându-se şi conductorul eĭ, un anume Nicolae Radu.

—o—

Inspectorul vapórelor pe Dunăre din Galaţi a fost formal încunosciinţat de comandantul Vidinuluĭ că navigaţia a redevenit liberă cu începere de aḑĭ şi că cursele vapórelor de postă între Severin Galaţĭ pentru sesonul de faţă vor continua ca în anul trecut.

—o—

Ruşiĭ nu puteaŭ să delase până în sfîrşit pe bulgarĭ; după o telegramă din Sofia, voluntariĭ ruşĭ aŭ sosit în Bulgaria şi aŭ luat comanda câtor-va companiĭ bulgăreştĭ. S'aŭ adresat din noŭ apeluri călduróse comitetelor panslaviste din Rusia, cerêndu-li-se ajutorul lor. Se aştéptă în curênd sosirea unuĭ mare numĕr de voluntarĭ ruşĭ.

—o—

Se anunţă oficial că trupele sêrbescĭ aŭ părăsit împrejurimile Vidinuluĭ spre a se duce în ajutorul trupelor de la Slivniţa.

—o—

Representanţiĭ puterilor din Sofia aŭ rugat pe guvernul bulgar să nu apere capitala cu voluntarĭ şi miliţienĭ pentru a nu da motiv trupelor serbe să comită cruḑimĭ. D. Ţanof a respuns că şi sêrbiĭ aŭ în armată voluntarĭ şi miliţienĭ şi n'aŭ de cât să facă întrebărĭ prisonierilor serbĭ.

E curiósă în adevĕr cererea representanţilor; e ca şi cum ar ḑice bulgarilor să lase pe serbĭ să intre în Sofia nesupăraţĭ, de vreme ce se scie că armata bulgară nu se compune în mare parte de cât din miliţienĭ şi voluntarĭ.

—o—

Pentru mâine vom da o frumósă ilustraţie represintând pe prinţul Bulgarieĭ cu statul sĕŭ major înainte de bătălia de la Slivniţa. Acéstă ilustraţie va cuprinde tótă pagina întâia. Vom da asemenea o ilustraţie satirică.

De vêndare Via din valea Mantea (Valea călugărésca) a rĕposatuluĭ C. Bosianu. Acéstă vie se compune din 15 pogóne marĭ de vie lucrativă neatinsă de filoxeră şi 9 pogóne obraţie şi are o casă cu 6 încăperĭ. Doritoriĭ se pot adresa la acest ḑiar. 15—2—4.

Director şi redactor: Nicolae Procopiu.

Foiţa „Universului“

11

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

VI

Un inocent condamnat

I-am ascultat dorinţa, dar d'abia trecură câte-va ḑile de la plecarea eĭ când am primit o scire care m'a surprins peste măsură.

Un unchiŭ, fratele tatăluĭ meŭ, care în tinereţe emigrase în America şi despre care fórte puţin auḑisem vorbindu-se, se întorsese fără de veste în Europa şi primiĭ ştire prin telegraf că avea să soséscă în acel oraşel unde mĕ aflam.

'L primiĭ la gară şi'l conduseĭ, dupĕ dorinţa sa, la cel maĭ bun hotel din oraş.

Cel întâiŭ lucru ce'mĭ spuse unchiul meŭ fu că, vĕḑêndu-se atins de o bóla care în curând avea să'l ducă la mormânt, se grăbise să vie în Europa ca să móră în patria luĭ.

Era adevĕrat că n'avea mult de trăit. Din viguros cum auḑisem că era când plecase, acum avea faţa galbenă ca céra, se ţinea numaĭ plecat şi atât de rĕŭ putea să se mişce în cât a fost nevoie de douĭ servitorĭ ca să'l ducă.

Rĕmăseĭ câte-va ore cu el şi atunceĭ 'mĭ declară că de óre-ce eŭ eram cea maĭ apropiată rudă a sa, şi rudelor femeeĭ sale 'mĭ lăsa mie o moştenire de 2 milióne de dolarĭ, avere pe care o câştigase în America de Sud prin diferite întreprinderĭ.

— Dacă aş fi murit în America, ḑise el, streiniĭ de sigur ar fi pus mâna pe avere şi rudele mele ar fi rĕmas să trăéscă în lipsă.

'Şi plasase deci tot capitalul în Europa şi anume chiar în oraşul în care trăiam la cel d'întêiŭ dintre bancherĭ, care se numea Brühl.

Acesta şi tovarăşul sĕŭ Seldi în schimbul avereĭ ce primiseră în deposit 'ĭ dăduseră o chitanţă iscălită de dênşii amândoĭ şi legalisată dupĕ tóte formele.

— Acéstă chitanţă, continuă unchiul meŭ, se află d'împreună cu testamentul într'o casetă de fer.

Acéstă casetă stătea pe masă în faţa luĭ. O deschise, 'mĭ arătă testamentul pe care 'l şi sigilă în presenţa mea, 'mĭ citi d'asemenea şi chitanţa luĭ Seldi şi a luĭ Brühl.

Intrevorbirea sa cu mine însă pare că 'l obosise fórte mult; 'mĭ declară că se simte fórte slab şi are trebuinţă de odihnă. Mĕ rugă să mĕ întorc a doua ḑi şi să punem tóte la cale.

Dar când mĕ întorseĭ a doua ḑi la otel găsiĭ o mare mişcare; unchiul meŭ murise în acea nópte.

Bancherul Brühl şi Seldi stăteaŭ la căpătâiul luĭ; murindul trimesese după dênşii când simţise că viaţa i se duce, şi negreşit că trimesese şi după mine dar acel trimis a fost oprit într'un mod órecare de Seldi şi amicul sĕŭ.

Judecătorul veni şi făcu inventarul obiectelor între cari se găsia şi lădiţa de fier.

Cât despre testament şi despre chitanţa de depunerea avereĭ, ele nu se găsiră nicĭ în lădiţă nicĭ aiurea.

Brühl şi Seldi le furaseră fără îndoială p'amândouĕ.

M'am înfuriat d'acésta şi nu din causa banilor saŭ a moştenireĭ de óre-ce nu avusesem timp a mĕ deprinde cu ideea bogăţieĭ, dar din causa îndrăsneţuluĭ furt şi a nepomeniteĭ înşelăciuni, comise de aceĭ doĭ ómenĭ care se bucuraŭ de stima generală.

Şi apoĭ Seldi 'mĭ era amic 'mĭ venea tot-d'auna în casă.

Scîuse să 'şĭ dea în faţa mea aparenţa unuĭ om brav şi onorabil.

Dacă la început simţisem o antipatie pentru dênsul maĭ la urmă el isbutise să 'mĭ câştige amiciţia şi încrederea.

Eŭ însu mĭ nu mĕ resimţiam aşa de mult de perderea acesteĭ averĭ, căcĭ aveam un mic venit şi trebuinţele 'mĭ eraŭ fórte modeste. Dar aveam o femee şi o copilă, şi numaĭ când cine-va este tată înţelege adevĕrata valóre a avereĭ. Fie-cine crede că lăsând copiilor o avere le a stabilit fericirea, le-a asigurat viitorul.

(Va urma)

Valram Forst

Foiţa „Universului„

138

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

II

(Urmare)

— Mi-a spus chiar Majestatea Sa.

— Priviţi, écă podóba de care v'am vorbit, ţise Clara deschiţênd sipeţelul.

Donna Maria, care nu auţise fără gelosie, căsătoria donneĭ Clara cu un tînĕr căpitan din Garda Spaniolă şi vedea cu ciudă numirea eĭ ca damă de onóre, încercă o mare supărare vĕţênd giuvaierurile bogate ce 'i arăta donna Clara cu tótă simplicitatea, fără nicĭ un semn de bucurie saŭ de mândrie.

Fericirea d.vóstră e desăvîrşită, ţise ea cu răcélă; vĕ mai fac o dată complimentele mele. Dar trebue să plec; Majestatea Sa mĕ ascéptă.

Dupĕ ce eşi dómna Maria, nu trecu mult şi o servitóre intră şi ţise:

— Senora, un gentilom vrea să vĕ vorbéscă. I-am spus că n'aveaţi obiceiŭ să primiţi visite, dar mi-a rĕspuns rîţênd că era sigur că 'l veţi primi.

— Cum se numesce acest gentilom?

— Se numesce don Juan... don Juan...

— Tellez Giron?

— Tocmaĭ.

— Să intre numaĭ de cât!

— Să însciinţez pe dama d-vóstră de companie?

— Nu.

Servitórea eşi scandalisată; nicĭ o dată donna Clara nu primise visita unuĭ bărbat; cu tóte astea introduse pe don Juan, şi eşi; dar puse ochiul la bróscа uşeĭ, şi închipuiţi-vĕ uimirea eĭ când veţu pe stăpână sa şi pe tînĕr luându-se de mână, şi... ce ruşine! *el cavallero* avênd îndrăznéla să sărute pe tînĕra senoră!

— Oh! Juan, îţi sunt fórte recunoscĕtóre că te-aĭ întors degrabă! ţise Clara aruncând asupra tînĕruluĭ o căutătură înfocată; ce frumos escĭ în costumul acesta bogat, şi cum se recunósce sângele nobil ce 'ţi curge prin vine! Şi eŭ mĕ duc să mĕ îmbrac, să 'mĭ pun giuvaerurile pe care mi le aĭ dăruit.

Fórte uimită, servitórea alergă să istoriséscă celor-l-alte slugĭ că senora primise singură în odaia sa pe un barbat care 'i dăduse o sărutare, şi, ce e şi maĭ rĕŭ, îi dăruise giuvaieruri.

Dar tocmaĭ în momentul cel maĭ călduros al acusareĭ, veni dama de companie, care rosti cu un ton solemn:

— Toţi în apartamentul senoreĭ!

Aceşti toţi se compuneaŭ dintr'un paj pe care 'l cunóscem, din douĕ servitóre, un ecuyer, un fecior şi un mic lacheŭ. Intrară toţi, cam încurcaţi, în apartamentul donneĭ Clara.

Don Juan sta fórte liniscit lângă mangal, ca unul care se gásesce în casa lui. Servitoriĭ se uitară la tînĕr cu mirare.

— Prietenilor, ţise donna Clara, astă nópte, sub auspiciile regeluĭ şi reginei, m'am măritat cu acest gentilom, don Juan Tellez Giron. Devenind bărbatul meŭ, el a devenit stăpânul vostru.

— Să pótă fi mult timp! ţise ecuyerul care era cel d'întâĭ dintre servitoriĭ. Dumneţeŭ să dea tóte fericirile Excelenteĭ Vóstre! Este a doua căsătorie pe care o vĕd în familia d vóstră: când muma Exlenţeĭ Vóstre s'a măritat, am avut onórea să asist la ceremonie.

— Făcêndu-ţi o asemenea onóre, rĕspunse donna Clara, ea ţi a dat o probă de încredere pe care 'mĭ pare bine că o pot reînnoi astă ţi. Acum duceţi-vĕ şi să 'mĭ rămâie numaĭ servitórele; vreaŭ să mĕ îmbrac.

Servitoriĭ eşiră pe o uşă, şi donna Clara cu femeile eĭ pe alta.

Peste puţin uşa de intrare se deschise şi un paj anunţă: Dómna ducesă de Gandia.

Don Juan îşi scóse pălăria şi merse spre ducesă.

Donna Juana de Velesco intră.

Ea era în mare galĕ dar avea un aer turburat. Ingâmfarea sa fusese atinsă. Un ordin exprcs al regineĭ o silia să servéscă de naşă donneĭ Clara, pe căre ea o ura, precum scim, şi fu silită să se supună. Din ordinul regeluĭ rolul de naş trebuia să 'l aibă contele de Olivares pe care ea nu 'l putea suferi.

Don Juan 'i făcu o înclinare adâncă.

— D vóstră sunteţi barbatul? ţise ducesa luând un scaun şi aruncând asupra tînĕruluĭ o privire obraznică, cum ar fi făcut cu un lacheŭ.

— Da, senora rĕspunse don Juan vorbind pe acelaş ton ca şi ducesa; fiind că în privinţa mândrieĭ nu se lăsa nicĭ el maĭ pe jos; eŭ sunt bărbatul donneĭ Clara.

— Nu vĕ cunosc, urmă ducesa. Cu tóte astea purtaţi costumul de gentilom şi decoraţia de Saint Jacques... ceea ce de altminteri nu însémnă mare lucru... aţi toţi pot căpăta o decoraţie.

— Mĕ numesc don Juan Tellez Giron.

— Sunteţi óre rudă cu don Pedro?

— Sunt fiul sĕŭ.

— Fiul sĕŭ! Aş! eŭ nu cunosc nicĭ un fiŭ al duceluĭ cu numele de Juan.

— Sunt fiul sĕŭ natural.

— Ah! bine ţicea...

— Dar e un tînĕr viteaz, care e recunoscut de tatăl sĕŭ, cel puţin precum am auţit eŭ, şi care a făcut marĭ servicĭi Majestăţeĭ sale, ţise un gentilom, care tocmaĭ intra.

— Ah! d vóstră sunteţi, don Gaspare, ţise ducesa încruntând sprîncenile.

— Imĭ pare rĕŭ, donna Juana, reluă acela căruia ducesa 'i ţisese don Gaspare, că regele s'a gândit la mine ca sa'l represint în acéstă ceremonie, când regina v'a ales pe d-vóstră. Sciŭ că nu mĕ bucur de afecţia d-vóstra, şi 'mĭ pare rĕŭ fiind-că am mare stimă pentru d-vóstră;

Ducesa 'şi muşca buzele fără să rĕspundă.

(Va urma)

CURSUL BUCURESCI

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4

In noul Palat Dacia-România

Pe ţiua de 8 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	88 1/4	89 1/4
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligaţiĭ de Stat . .	83 1/2	84 1/2
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	70 —	71 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	84 —	85 —
7% „ „ „ .	100 —	101 —
5% „ „ Urbane.	78 1/2	79 1/2
6% „ „ „ .	88 —	90 —
7% „ „ „ .	93 —	94 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	16 —	16 1/2
„ „ Bilete bancă.	16 —	16 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 00	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Zodiaşul I. C. Gaàl

s'a mutat în colţul Stradelor 11 Februarie şi Berzi, No. 130, în casele d-luĭ Zamfir, (în dosul Cismegiuluĭ).

Primesce visite în tóte ţilele cu 1 leŭ de persónă. 6—3—3

Laureta Sterle renumita cărturăresă sosită de curênd în Capitală şi domiciliată în Calea Plevneĭ No. 60, la sfîrşitul Bulevarduluĭ face cunoscut arta sea de a ghici trecutul, presentul şi viitorul cu cărţile, şi dupe semnele pălmeĭ. 12—2

Apă Ateniană spre a curăţi şi înmuia pĕrul. Face să dispară repede mătréţa şi mâncărimea care adesea contrebuesce la perderea pĕruluĭ, distruge resturile acide produse de sudóre, carĭ sunt germenul diferitelor bóle de pele. Un elegant flaconaş leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Glicerina rectificată şi parfumată cu buchet de trandafir spre a vindeca scorojirile peleĭ şi a apăra de orĭ-ce bólă de pele; păstrézĕ fragedă carnea dânduĭ fineţe şi transparenţă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

MARE ASORTIMENT
DE
SĂPUNURI de TOALETĂ PARFUMATE
De la 10 bani până la 2 lei bucata

LA SATININE

Nouă şi importantă descoperire recomandată de tóte celebrităţile medicale. Remediŭ infailibil contra tuturor afecţiunilor pieleĭ.

Acest săpun are un miros suav şi se întrebuinţézĕ ca şi săpunul ordinar, dar nu trebue să ne spălăm de cât cu apă săpunată. Nu trebue să se întrebuinţeze oţeturĭ de toaletă într'acelaşĭ timp şi pe urmă.

Intrebuinţarea constantă a acestuĭ săpun împiedică infailibil încreţiturile premature ale feţeĭ.

Model mic,	parfum simplu. . . .	Bucata	— 60
„ mijlociŭ	„ dublu . . .	„	1 20
„ mare	„ extra-fin. . .	„	2 —

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul“. Calea Dorobanţilor No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

RENUMITA GRĂDINĂ PHILIPESCO

Medalia de aur

BUCURESCI.—Str. Dionisie 42.—BUCURESCI

Cea maĭ înaltă distincţiune pentru frumuseţea şi calitatea fructuluĭ şi pentru sciinţifica şi raţionala cultură a arborilor roditorĭ

PERI 112 soiurĭ, fie-care de prima calitate, pentru fineţa parfumuluĭ şi savórea fructuluĭ, altoite de jos, de diferite vêrste, arietăţĭ, dând fructe delicióse care se conservă tótă iarna. Cultură escepţională.

MERI, CAIŞI, CIREŞI, REINE-CLAUD, speciĭ recunoscute de cele maĭ bune şi frumósc.

PERSICI, specialitate a grădineĭ, altoiţĭ de jos din speciĭ provenind din cea maĭ renumită grădină de Montreuil (Franţa), dând fructele cele maĭ fine şi frumóse, cultură escepţională.

SMEURA, remontată cu fructul mare prea delicat, parfumat şi care dă fructe până la începutul ierneĭ.

VIŢA, diferite calităţĭ de tămĭióă (busuioc) fructul cu bóbe marĭ albe şi negre tare parfumate şi provenind din Franţa, Engitera şi Egipt.

FRAGI, în multe varietăţĭ producând fructe marĭ şi delicat parfumate.

TRANDAFIRI

O colecţiune de peste 240 specie, Thoa Remontante, Noisette, Bourbon aleşĭ de la ceĭ maĭ renumiţĭ producătorĭ din Franţa, Englitera Luxemburg. Trandafiri se vând cu coróna de 2 anĭ saŭ în genecurĭ cu coróna de unu şi 2 anĭ cu garanţie cu numele scris pe etichete.

Un bogat asortiment de plante pentru salóne şi jardiniere cultivate pentru a resista iarna în apartamente de diferite mărimĭ.

PALMIERI, cel maĭ frumos ornament pentru salóne de diferite mărimĭ din care 2 cu 16 foĭ marĭ.

Tómna fiind cel maĭ avantagios timp de plantaţiunĭ rog pe onorabiliĭ amatorĭ a grăbi comandele cu acéstă ocasiune îndeplinesc o daterie esprimând respectósa mea gratitudine onor. cliente care m'aŭ onorat cu scrisorĭ de mulţumire.

Grădinar-şef, JEAN VERMEULLIN.
Str. Dionisie, No. 42.

10—2—9

SOLUTION PAUTAUBERGE
AU CHLORHYDRO-PHOSPHATE DE CHAUX CRÉOSOTÉ

Intrebuinţat cu succes în Spitalele din Paris şi recomandată de câtre cei mai însemnaţi Medici, în BRONCHITE, CATARURI, TUSE OPINIATRE, BÓLE DE PEPT (Oftica), RACHITISMUL (Copii scrofuloşi şi diformi).

Modul întrebuinţĭrei: Fie-care lingură într-uă jumătate pahar cu apă şi jachar.

Phien PAUTAUBERGE, 91, Bulevardul Voltaire, la PARIS, şi tóte Phiile.

Regenerator al pĕruluĭ

De Fraţii RIZZI

Acéstă preparaţie, fără să fie o tinctură redă progresând culórea primitivă a pĕruluĭ lucrând d'a dreptul şi treptat asupra bulbilor, întărind rădăcina pĕruluĭ, făcênd móle şi oprindu'ĭ căderea; îi reda tóte puterile organice perdute din causa vre-uneĭ bóle a vêrsteĭ etc. nu pătéză rufăria. Din causa acestor calităţĭ se recomandă continuarea întrebuinţărcĭ luĭ deja primită şi în străinătate, recunoscêndu-se ca cel maĭ bun **Regenerator** şi ca cel maĭ efin.

Leĭ 5 flaconul.

Se vinde numaĭ la Administraţia, „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor. No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Fleur du bouquet de Noce pentru înfrumuseţarea peliţeĭ; frumuseţea şi juneţea eternă. Acéstă preparaţie e alésă, da imediat, chiar la prima întrebuinţare o moliciune delicată, o albéţă de marmură, înfăţişérea şi parfumul crinuluĭ şi al roseĭ, figureĭ, braţelor, gâtuluĭ şi mânelor, înlătură petele de roşéţă şi de sóre, şi tóte nefrumuseţile peliţeĭ, redă feţeĭ arse brune de sóre colórea primitivă. Miracol de frumuseţe, peliţă încântătóre, isvor de juneţe. Flaconul leĭ 5.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Crema Reg. Margareta Acéstă preparaţie în comparabile unturósă şi solubilă, dă fragedime şi frumuseţe peleĭ, previne şi distruge încreţiturile peleĭ, precum şi menţine frumuseţea pênă la o etate înaintată. Face să dispară asemenea încetul cu încetul semnele de vărsat leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ„, Culea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Săculeţe Velutină Singurele spre a parfuma albiturile, având un miros fórte delicat care se păstrézĕ mult timp.—Preţul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Udministraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Mórtea şórecilor Remediŭ fórte sigur şi puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—371 5 BANI IN TOATA TĖRA.—Un număr vechiŭ 10 banĭ. VINERI, 15 NOEMBRE 1885

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ROMANIA BIBLIOTECA CENTRALĂ DIN IAȘI

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunr și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 14 Noembre 1885

Lozinca

Tótă lumea știe ce este lozinca, dar lozinca despre care vom vorbi astă-zĭ este cea introdusă la noĭ în organizarea partidelor.

Cunóscețĭ o piesă de teatru tradusă din franțuzesce supt titlul *Ordinul este de a sforăĭ* ?

Așa merge și în partidele nóstre politice. Când unul saŭ maĭ multe partide daŭ lozinca saŭ *ordinul de a sforăĭ*, toțĭ membriĭ sunt datorĭ, pentru respectul disciplineĭ, să sforăie. Cine nu sforăie este pe loc șters din catastiful respectiv al partiduluĭ și trecut în catastiful respectiv al draculuĭ.

*

Lozinca maĭ are și alte semnificărĭ. Un om, bunecóră, nu vrea să încarneze principiile în ómenĭ. El este liberal saŭ conservator, puțin importă, dar voiește să 'și păstreze libertatea de cugetare, să laude pe capĭ când sunt de laudă, să'ĭ critice când merită critica. S'a isprăvit pământul! Din acel moment, omul în cestiune, liberal saŭ conservator, e șters din cadrele organizăriĭ la care aparținea, iar lozinca, ordinul ce se dă îndată, este zdrobitóre.

Căcĭ din acel moment, credincioșiĭ ceĭ adevărațĭ, disciplinațiĭ, trebue să calomnieze pe cel căzut în disgrație, trebuie să 'l sfășie, supt pedépsă, la caz de nesupunere, de a fi izbițĭ de aceeașĭ sórtă.

*

Așa aŭ pățit'o necontenit ceĭ maĭ mulțĭ dintre ómenĭ noștrĭ capabilĭ și patrioțĭ din amândouĕ taberele.

Ordinul era de a 'ĭ calomnia, eĭ aŭ fost calomniațĭ. Viața lor publică viața lor privată a fost îndată pusă pe tapet:

— Cutare? da; avea óre-care dozĕ de capacitate însă îl duce de nas o femeie.

— X? Da; nimenĭ nu tăgăduește că e inteligent însă pe cât a ocupat funcțiunea de... a făcut lucrurĭ, dar sciți lucrurĭ....

Și când se întrébă ce a făcut X?

— O! grozăviĭ, nu pot să spun maĭ mult. Să se mulțuméscă că n'a fost dat în judecată.

Pleacă atunci fie cine pentru a spune și la altul că X cât a fost prefect saŭ ministru, a făcut lucrurĭ, dar sciți, nisce lucrurĭ..

Tóte aceste, pentru ce?

Pentru că lozinca era ca *X* să fie calomniat.

*

Astfel se fac și se desfac reputațiunile la noĭ. Laude saŭ critice se reduc la o simplă cestiune de lozincă. Organizarea partitelor se resumă în o perfectă adulațiune a capilor de către diferițiĭ membri ce 'ĭ înconjóră, adulațiune ce se traduce în fapt *prin a sforăi când capiĭ sforĕsc, prin a calomnia, când dênșiĭ o voiesc.*

*

Luptă-te dar, om politic cu vederĭ înalte orĭ-cât vreĭ, pune orĭ cât patriotism și orĭ câtă sinceritate la dispositiunea țĕriĭ tale, dacă n'aĭ lozinca în favórea ta, eștĭ un nebun saŭ un ambițios!

Iar tu, cugetător, poet saŭ prozator, omóră'ți visele în fașă, geniul în leagăn, de cum veĭ simți că lozinca e în contra ta.

Asa.

DIN LONDRA

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

10 Noembrie.

Alegerile generale se apropie. De aceste alegerĭ atârnă rĕmânerea la putere saŭ căderea conservatorilor și înlocuirea lor cu liberalĭ.

Gladstone a fost ḑilele trecute la West Caldes și a ținut un discurs electoral. El declină invitarea luĭ Parnell care 'l ruga să formuleze și să supună chiar de acum alegătorilor un plan de guvernare autopărerea. Tot vechiul sistem!

Atingênd chestia Orientală, ex-primul ministru a lăudat purtarea prudentă și practică a lorduluĭ Salisbury privitóre la unirea Bulgarieĭ.

Turcia apoĭ a dat și dênsa, după părerea luĭ Gladstone, dovadă de prudență și de moderațiune.

Dar, adăogă el, este o privelisce tristă și vrednică de plâns a vedea pe Serbia rĕsboindu-se cu Bulgaria, pe câtă vreme atunci când ea fusese bătută cu desăvârșire de turcĭ, îșĭ datori neatărnarea numaĭ și numaĭ intervenireĭ puterilor.

Gladstone sfârși repetând că lordul Salisbury lucrase conform cu principiile legitime și așa în cât nicĭ un engles nu póte roși.

Și într'acéstă privință are mare dreptate ex-primul ministru.

Dacă v'am resumat acest discurs, am făcut'o numaĭ din pricină că el arată óre cum chestiunile ce ocupă maĭ mult acum opinia publică de la noĭ: chestia Irlandeĭ și rĕsboiul sêrbo bulgar.

Nu e vorbă că opinia publică se maĭ ocupă și de alte duoĕ chestiunĭ destul de importante: rĕsboiul cu Birmania și cel din Sudan.

In Birmania, după cum spun depeșile primite de ḑiarele de aicĭ, suntem biruitorĭ și înaintăm spre Mandalay, drumul căreia este liber acum, în urma victorieĭ de la Minhla, care a fost luată de treĭ ore.

In Sudan însă lucrurile par să nu mérgă tocmaĭ bine.

O depeșă din Cair pe care a publicat'o ierĭ ḑiarul parisian *National* spune că urmașiĭ Mahdiuluĭ merg înainte spre Egipt în care vor să năvăléscă; eĭ aŭ ajuns lângă Assouan, oraș pe granița Sudanuluĭ.

Guvernul nostru însă păstrézĕ o tăcere absolută asupra acesteĭ veștĭ care a produs o mare impresie asupra tuturor.

*Se vorbesce pe aicĭ că Araby-pașa va fi deportat în India, din insula Ceylan unde se află acum.

Johnson.

Inaintea ataculuĭ, un preot bine cuvintézĕ armata sêrbă.

Important

Anunțăm că peste douĕ ḑile va apare Calendarul de perete al *Universuluĭ*, care va fi o adevĕrată surprisă pentru cititori noștrĭ, în cea ce privesce eleganța luĭ.

Prețul 10 banĭ.

Spice din ţară

Pungaşii carĭ aŭ furat un portofoliŭ cu 1120 leĭ din buzunarul d-luĭ Ión Budeanu pe când era în sala Tribunaluluĭ din Galaţĭ, în ḑiua de 7 Noembre, sunt indivizĭ Tudorachi Nicolaŭ şi Manolachi Chicuş, ambiĭ aproḑĭ la acel tribunal.

Baniĭ i-a găsit d-l grefier Tulbure în arhiva tribunaluluĭ lipsind 320 leĭ şi portofoliul, scrie Galaţi.

—x—

Hoţie pe faţă.—Patru indivizĭ, în Galaţĭ aŭ eşit alaltă-séră, lângă gară, înaintea unuĭ călĕtor ce sosise de la Piatra cu trenul şi i-aŭ răpit punga din brâŭ cu 220 leĭ, făcându-se nevĕḑuţĭ. Păgubaşul se numesce Ión C. Nicorescu.

—x—

Cursele vapórelor între Brăila şi Galaţĭ vor fi astfel cu începere de la $^{13}/_{25}$ Noembre:

Pornirea de la Galaţĭ la Brăila la $7^1/_2$ ore dim. şi 12 ore m.

Pornirea de la Brăila la Galaţĭ la 9 ore dim. şi la 3 ore séra.

—x—

Tâlharĭ de caĭ.—Maĭ mulţĭ ţiganĭ căldărarĭ de prin comunele Secu şi Stanceştĭ, jud. Mehedinţĭ, avênd de furat maĭ mulţĭ caĭ, aŭ fost luaţĭ în cercetare de către primariĭ acelor comune şi mărtutisind faptul, împreună cu caiĭ şi o pereche de hamurĭ noĭ tot de furat, găsite la Dumitru Şoneĭ gasda numiţilor, s'aŭ trimis parquetuluĭ spre a se da judecăţeĭ.

—x—

Foc.—In nóptea de 2 ale corenteĭ, în comuna Secu plssa Motru de Jos a Dumbrava, jud. Mehedinţĭ, a ars casa luĭ Stefan Gagiu împreună cu tóte obiectele şi recolta porumbuluĭ; focul a luat naştere din neglijenţa uneĭ fiice a sa, pe când gătea la vatra foculuĭ.

—x—

Pentru îmbunătăţirea sórteĭ Iaşuluĭ, pe lângă dorinţele esprimate de deputaţiĭ şi senatoriĭ domiciliaţĭ în acel oraş, în întrunirea de la 10 Noembre, se maĭ adaogă încă vr'o câte-va care se a dreséză maĭ cu sémă autorităţeĭ comunale, precum înfiinţarea uneĭ ferme model pe una din proprietăţile comuneĭ; construirea unuĭ palat municipal şi a unuĭ teatru; aprovisionarea cât maĭ curând a oraşuluĭ cu apă; curăţirea albieĭ Bahluiuluĭ pe tótă întinderea cât trece prin reionul comuneĭ dându-se o scurgere regulată canalurilor, bălţilor şi inundaţielor oraşuluĭ; construirea unuĭ stabiliment sistematic de băĭ şi altele.

In urmă s'a ales o comisiune activă permanentă cu misiunea de a stărui şi urmări realisarea dorinţelor exprimate.

—o—

Mort prin vitriol.—In satul Brădeştĭ jud Dolj un copil de doĭ anĭ, al unuĭ boangiŭ, a bĕut vitrion dintr'o sticlă. Când părinţiĭ aŭ prins de veste, mórtea nu s'a maĭ putut înlătura.

Noutăţi Telegrafice

Viena 12 Noembre.

Se depeşéză din Pirot către „Wiener Allgemeine Zeitung“ că Sêrbiĭ iaŭ mĕsurĭ eficace, pentru a urmŭ operaţiunile militare contra Bulgarilor.

Petersburg 12 Noembre.

„Le Journal de St. Petersbourg“ află că după cererea Rusieĭ marile puterĭ vor lucra cu scop de a aduce suspendarea ostilităţilor între Serbia şi Bulgaria.

Zaribrod 12 Noembre.

Ziua va fi probabil menită odihneĭ.

Prinţul pleacă să inspecteze posiţiunile ocupate de trupele sale.

Tótă armata sêrbéscă pare că a apucat drumul Piroteluĭ.

Zaribrod 12 Noembre.

Azĭ pe la 4 ore, inamicul a atacat centrul liniilor bulgare.

La 5 ore şi jumĕtate, el era respins în desordine.

Avantposturile bulgare sunt pe graniţă. Inamicul a evacuat Trnul.

Paris, 12 Noembre.

Majoritatea comisiuneĭ însărcinată să examineze cererea de credite presintată de guvern pentru expediţiunile coloniale, se arată favorabilă evacuăriĭ Tonkinuluĭ.

Madrid, 12 Noembre.

Regele Spanieĭ s'a îmbolnăvit.

Fondurile spaniole aŭ scăzut.

Berlin, 12 Noembre.

Reichstagul a început discuţiunea bugetuluĭ.

Secretarul de stat, d. Burghardt, a arătat trebuinţa de a spori cheltuelile pentru armată.

Maĭ mulţĭ oratorĭ aŭ vorbit în favórea acesteĭ sporirĭ. Alţiĭ aŭ combătut'o.

Viena, 12 Noembre.

O întrunire a represintanţilor tuturor corporaţiunilor oraşuluĭ a avut loc azĭ la ministerul afacerilor străine, cu scop de a avisa la mijlocul de a ajuta pe răniţiĭ sêrbĭ şi bulgarĭ.

Ministerul afacerilor străine s'a declarat gata a da tóte informaţiunile cerute.

Calafat, 13 Noembre.

Canonada în jurul Vidinuluĭ a ţinut tótă nóptea.

Ază diminéţă la 6 ore precis, Sêrbiĭ, venind în mase marĭ de la Smârdan şi Tatargik, merseră la asaltul oraşuluĭ.

Sunt 7 ore. Canonada şi impuşcăturile urmează cu o extremă violenţă.

CRONICA BUCURESCEANA

Joĭ, 14 Noembre.

Pleecărĭ.—Aŭ plecat din capitală d. general Budişteanu; d. Dimitriu,, procuror la curtea din Craiova.

—o—

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală d. D. I. Ghica, primul secretar al legaţiuneĭ nóstre din Berlin; d. Cortazzi prefectul jud. Dorohoiŭ; d. deputat Codrescu.

—o—

Pentru ajutorul răniţilor din resboiul serbo-bulgar, dómnele corpuluĭ diplomatic din Bucurescĭ s'aŭ organisat într'o societate care se întrunesce în tóte Mercurile spre a avisa la mijlócele cele maĭ grabnice de ajutorare. Fie-care membră aduce scamă şi alte pansamente.

—o—

Reforma burseĭ se impune ca o necesitate de ordine superióră, atât pentru speculatorĭ cât şi pentru ceĭ-l-alţĭ comercianţĭ.

Ministerul comerciuluĭ a convocat o comisiune de bancherĭ pentru a studia acéstă reformă. Comisiunea, în şedinţa ce a ţinut alaltăséră, a emis în unanimitate părerea d'a se suprima agenţiĭ de schimb.

—o—

Intre ḑiarele comice din capitală s'ar putea socoti cu drept cuvênt fóia politică, francmasonică şi militară ce 'şĭ dă nume de „Imparţialul“. Redactorul eĭ, care pe cât scim este şi proprietar, are cu adevĕrat o noimă în cugetărĭ şi scie aşa de bine să întórcă cuvintele, în cât pe nevrute te uflă rîsul.

Dăm douĕ exemple.

Căutând chipul de a *distruge pe jidanĭ* numitul redactor face o deducţie meşteşugită cu lăcustele şi cu filoxera, apoĭ ajunge la conclusia că pe *jidófce* nu trebue să le distrugem ast fel. căcĭ ele ne-ar putea încălḑi pe timp de iarnă.

Acesta e spirit francmasonic.

Maĭ la vale se acaţă de *„Universul“* care ar fi luat baniĭ de la un domn căpitan ca să 'ĭ trimită *Necesarul* şi *Romancierul ilustrat*, pe cari însă a încetat d'a le maĭ scóte.

Indignarea numituluĭ merge aşa de departe în cât se esprimă cum urmézĕ:

Ni se pare că redacţia Universuluĭ face şantagiu şi ast fel înşală lumea.

Sănătósă judecată şi maĭ cu sémă adâncă cunoscinţă. Cine ar putea respunde la acusaţiunĭ făcute într'un aşa stil?

Cât pentru aceea ce redactorul numiteĭ foĭ se maĭ încércă a ḑice, cu acésta a voit s'arate că este şiret, noĭ însă credem că'ĭ lipsesce o dógă.

—o—

Furt.—D. Gheorghe Nicolae este zidar dar n'are instrumente cu care să lucreze de óre-ce le-a pus amanet pe la diferite cârcimĭ. Gâsind de lucru, omul se uita în sus că n'avea nicĭ o putere. Atunci i-a venit în gând să se imprumute de la d. Petre Constantin din str. Diaconeselor c'o sapă, c'un hârleţ şi c'o lopată. Dar judecând că de le va cere n'o să i-le dea le-a luat fără să le céră cu gând negreşit să le pue la loc după ce şi-o isprăvi tréba.

Nenorocul luĭ a fost că a dat peste un gardist care stătea vărît într'un colţ la întunerec. Acesta a stricat tot planul bietuluĭ zidar căcĭ la dus la secţia 21 unde omul e nevoit să dórmă ḑi şi nópte pe când el ar fi voit să lucreze.

—o—

Desfacere totală de diferite objecte a întreprins ierĭ individul Costache Simionescu, fugit din slujba preotuluĭ din satul Colentina. Aceste objecte eraŭ furate de la numitul preot. Individul realisase deja beneficiĭ frumóse, când un sergent, prins de curiositate se, dete pe lângă el şi 'l întreba la ureche că de unde le are. Rĕspunsul nefiind tocmaĭ lămurit, Costache Simionescu a fost dus la secţie şi acolo s'a aflat adevĕrul.

—o—

Inspecţiune.—D. N. Fleva, primarul capitaleĭ, a inspectat personalul poliţieĭ comunale şi a rĕmas atât de nemulţumit de serviciul ce se făcea în cât a distituit imediat pe maĭ mulţĭ comisarĭ comunalĭ.

—o—

Contra bandă.—Costea Dumitru locuitor la bariera Rachoveĭ avea în pimniţa caseĭ sale 28 vedre gaz şi 8 vedre spirt pe care uitase să le declare la biuroul axiselor. Inspectorul Mihăilescu aflând acésta din vecinĭ a mers ierĭ la numitul şi după ce i-a confiscat atât gazul cât şi spirtul l'a poftit şi la arest.

De la 15 Noembrie

„Universul“ deschide un noŭ şi estraordinar abonament de douĕ luni cu preţul de leĭ 3,10. cine se va abona va primi ca premiu gratis şi franco

Calendaru „Universuluĭ“

pe anul 1886

Acest calendar costă leĭ 1, pentru cititori şi abonaţiĭ „Universuluĭ“ se vinde numaĭ cu 80 banĭ.

Se primesce costul şi în mărcĭ postale.

Colpoltori şi librari din provincie vor adresa cererile lor la administraţia „Universuluĭ“, iar colportoriĭ din capitală se vor adresa la chioşcu Daciei unde se află marele depoŭ de acest calendar.

ACTE OFICIALE

M. S. Regele a înaintat la gradul de comandor al ordinuluĭ „Stéoa Românieĭ“, pe d. general Barozi Constantin.

* Dniĭ Ioan Corodeanu, Robert Murgulescu, Vasile V. Vlasie şi Ioan Bunescu, absolvenţĭ aĭ scóleĭ speciale de silvicultură, se primesc, pe ḑiua de 1 Noembre, în serviciul silvic exterior cu gradul de guardĭ-ajutorĭ.

Consiliŭ practic

Lăsărĭ de sânge.—Doctrina actuală nu admite lăsările de sânge şi e bună. Să exludem lăsările de sânge; dar după casurĭ, şi după constituţia bolnavuluĭ nu trebue să esităm d'a 'ĭ pune ventuse saŭ lipitorĭ. Acésta va înlătura multe accidente şi bolĭ incurabile.

Foiţa „Universuluĭ„

318

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXIII

Pedepsele

(Urmare)

De o cam dată, prin mijlocul pachetuluĭ de *cecurĭ* şi al unuĭ portofel cu iniţialele C. J., pe care victima 'l avea la dênsa şi în care se găsiră douĕ scrisorĭ şi nisce bilete de visită, recunoscură pe dómna Joramie.

Domnul Joramie fu însciinţat pe dată şi el sosi în curînd însoţit de Bertram d'Oseraie, a căruiĭ intervenire într'acéstă dramă era maĭ mult de cât trebuinciósă

El avu o convorbire în tainĕ cu comisarul de poliţie şi în urmă declară în faţa tuturor celor ce eraŭ de faţă, că nebunul arestat nóptea era un ucigaş liberat numit Jacques Vernier; că el era chiriaşul caseĭ arse, şi că el cum se ghicesc de alt-fel, ucisese pe dómna Joramie, după ce o atrăsese într'o cursă cu un pretext óre-care.

Atunci înţeleseră că ucigaşul trebuia să fi înebunit, îndată după săvârşirea crimeĭ.

Bertram d'Oseraie declară apoĭ că cele douĕ cadavre pe jumĕtate carbonisate, eraŭ acelea ale luĭ Francisc Morel, un liberat din temniţă, şi al Eufrasieĭ Pechinet, vĕduva Tamirel, concubină a luĭ Jacques Vernier.

După aceste date, comisarul de poliţie 'şĭ făcu raportul sĕŭ.

Nu vorbi într'adins de geanta găsită la locul crimeĭ.

O dăduseră domnuluĭ Joramie; dar acesta o înapoiase comisaruluĭ de poliţie, ḑicênd:

— Daŭ tot ce se află într'ênsa săracilor din Paris. Veţĭ vinde giuvaerurile şi suma se va împărţi, prin grija autorităţeĭ, cum se va găsi de cuviinţă.

Peste ḑi, Jacques Vernier fu dus la Sainte Anne, unde trebuiră să 'ĭ pună cămaşa de forţă şi să 'l închidă într'o celulă.

A doua ḑi diminéţa, cadavrul luĭ Francisc Morel şi al vĕduveĭ Tamirel fură îngropate la cimitirul Ivry.

Domnul Joramie pusese să se aducă trupul nevesteĭ sale la palatul Joramie.

Raimonda Duchemin avu o înmormîntare splendidă.

O mulţime emoţionată o însoţi la cel din urmă lăcaş. Toţĭ o tânguiaŭ lăudând'o.

— Să móră închipul acesta şi aşa de tînĕră, ḑiceaŭ eĭ, ce nenorocire.

— Ce lovitură de trăsnet pentru bietul domn Joramie.

— Este ce-va îngrozitor!

— O femee aşa de frumósă, aşa de descéptă, aşa de desăvârşită în tóte, care făcea atâtea serviciĭ şi atâta bine.

— Bunătatea eĭ peste mĕsură i-a pricinuit mórtea. Sciţĭ cum a murit: cu pretextul uneĭ fapte bune de făcut, a fost atrasă, nóptea, într'o casă isolată din mahalaua Saint Marcel; şi acolo, spre a 'ĭ fura giuvaierurile şi baniĭ pe cari 'ĭ avea la dênsa, un blestemat, care în urmă precum se pare, a înnebunit, a omorît'o mişelesce.

— Biata dómnă Joramie!

XXXIV

Incheiere

Lucian Morel află tristul sfîrşit al tatăluĭ sĕŭ tocmaĭ peste opt ḑile.

Douĕ lăcrămĭ 'ĭ curseră pe obrajĭ, şi un oftat îĭ scăpă din piept.

— Nenorocitul, şopti, trebuia să sfîrşéscă astfel.

Şi nimic alt.

Dar, din momentul acela, Lucian se gândi mult la fratele şi la sora sa.

— Ce fac eĭ? Unde sunt? se întreba el adesea.

Şi rĕmânea pe gândurĭ.

Deja se hotărîse a porni ca să caute pe fratele şi pe sora sa, îndată ce ar fi fost în stare să le pótă veni într'ajutor.

Ascunseseră şi ascundeaŭ încă cu cea maĭ mare grijă Laurenţieĭ mórtea mumeĭ sale; maĭ întâĭ, spre a nu o mâhni, şi pe urmă pentru că ea ar fi crezut că trebuie să 'şĭ amâne căsătoria din causa doliuluĭ sĕŭ.

Dar prieteniĭ eĭ priviaŭ mórtea vĕduveĭ Tamirel ca o liberare şi nu ca o nenorocire. De sigur, fata nu pierduse nimic; mórtea mumeĭ sale nu 'ĭ putea lăsa nimic de plâns.

Se ocupaŭ mult de pregătirile celor douĕ căsătoriĭ.

Dómna Violet fusese însărcinată să facă diferitele toalete ale mireselor; ea şi lucrătórele eĭ aveaŭ destul de lucru.

La palatul de Soleure, în strada Saint Dominique Saint Germain, zidariĭ, lemnariĭ, zugraviĭ, dulgheriĭ şi auritoriĭ lucraŭ fără încetare sub ordinele unuĭ arhitect şi sub supraveghierea luĭ Petru Valenski.

Mobilele cele vechĭ fuseseră luate de tapiţer spre a fi reparate. In orĭ-ce cas, cele ce nu maĭ puteaŭ să fie păstrate eraŭ să fie înlocuite cu altele nuoĭ.

George Ramel şi Mietta trebuiaŭ să locuiască cu contele la palatul de Soleure. George era să 'şĭ aibă atelierul sĕŭ vast şi bine luminat, aşa cum îl putea dori.

In palat se pregătia şi un apartament pentru bătrânul Mourillon fiind că nădăjduia că el era să părăséscă des vila Frasinilor spre a se duce să petrécă vre-o câte-va ḑile la Paris lângă iubita luĭ Mietta.

Duelul luĭ Alexis Mollin făcuse sgomot.

Cu tóte astea, mulţumită fără îndoială unor influenţe înalte, nicĭ o mĕsură nu se luase în potriva autoruluĭ dramatic şi a martorilor dueluluĭ, care fusese aşa de nenorocit pentru Ector Durosoy.

(Va urma)

RESBOIUL SERBO-BULGAR

Dragoman, 11 Noembre.

Bulgarii puseră în linie trei regimente aprópe 12,000 ómeni, două baterii de artileriă.

La 11 ore, după un foc de câte-va minute aceste două baterii ocupaŭ punctul central, însemnat prin trecerea drumului și îndreptaŭ tuunrile lor pe înălțimile de la drépta și de la stânga.

Sêrbii așeḑară atunci patru tunuri de calibru mare pe înălțimele de la stânga cari domineză drumul.

După o luptă de artilerie destul da violentă regimentul Plevnei se desfășură la o mică distanță de înălțime de la drépta pe când ale Dunării și Tirnovei executaŭ spre stânga o mișcare analogă.

Serbii care ocupaŭ nisce posițiuni avantagióse și ușóre de ḑapărat, susținură atacul mai multe ore. Totuși bulgarii cu teribilul foc, înaintaŭ.

La drépta, îndată ce bulgarii atinseră piciorul colinelor, serbii părăsiră posițiunile lor pentru a se retrage la munți.

La stânga, apărarea ținu mai mult timp pentru că sêrbii aduseră în partea acésta un număr mai considerabil de trupe.

Pe la 4 ore, artileria sêrbéscă era redusă la tăcere, și unul din tunurile sale dat jos. Dar focul trăgătorilor urma a împiedica pe Bulgari să pronunțe mișcarea lor ofensivă.

De o dată, focul încetă pe tótă linia bulgară. Se auḑi muzicile cântând imnul național, iar soldații, punând baioneta la ţéva puscii, se asvârliră fără a trage și cu strigătele de „ura“ la asaltul înălțimelor.

Sêrbii n'așteptară sosirea Bulgarilor pentru a se pune pe fugă. Vr'o sută dintr'ânșii, aruncând jos armele, se constituiră prisonieri.

Pierderile Bulgarilor, în acest atac, s'aŭ rădicat la 180 oameni omorîți saŭ răniți.

Aḑi diminéță armata bulgară a urmărit pe inamic.

Șoseaua e liberă; iar urmărirea se face prin munte, prin vâlceaua Kalovcei și a Gradinei.

Din când în când un tun e pus în baterie pe câte o colină pentru a precipita fuga inamicului care bate în retragere aprópe fără opunere.

Bulgarii speraŭ a se culca în acea séră la Zaribrod.

Zaribrod, 11 Noembre

Urmărirea inamicului s'a făcut cu ardóre și fără oprire din partea bulgarilor, cari căutaŭ să'nconjóre pe sêrbi. Dar'acéstia fugeaŭ cu multă repeḑiciune, pentru a nu fi ajunși, și nu lăsaŭ în urma lor de cât o ariergardă tare, însărcinată să proteagă retragerea lor.

Batalióneie bulgare înaintaŭ, urmărind pe inamic până pe înălțimele cari domineḑă drumul Zaribrodului, dar fără ca o încăierare generală să fi avut loc.

La două ore, armata bulgară intră în strîmtórea Dragomanului care aprópe pe tótă lungimea, 15 kilometri aprópe, este fórte răpósă și fórte strîmtă, oferind abia în óre-cari locuri o lărgime de 100 de metri.

Pe la 4 ore, noi străbatem trecětórea Dragomanului. Pretutindeni se găsesc cadavre sêrbesci și cai omorîți. Nu se vede nici o locuință înainte de a ajunge la intrarea văiei care, un percurs de șése kilometri, se sfirșeste la satul Zaribrodului.

Dincolo și deasupra Zaribrodului, nisce trăgători Sârbi pitiți într'o mică pădure curăță drumul cu focul lor.

Totuși artileria bulgară înaintéză într'un mod regulat, în ordine de bătae, fără să sufere mari perderi și vine să ia posițiune aprópe de înălțimile ocupate de Sêrbi.

Câte-va obusuri isbucnesc în pădure. Sêrbii resistă.

Două batalióne bulgare se urcă atunci pe colinele cari fac față inamicului și postându-se la 1000 de metri aprópe de pădure, réspund la focul Sêrbilor.

Lupta ține astfel aprópe până la 6 ore. Puțin câte puțin focul inamicului slăbeşte pentru a se stinge în dosul graniței.

Pierderile Bulgarilor aŭ fost aḑi puțin simțitóre: nu sunt de cât vre 100 de răniți.

Pe la 5 ore și jumětate prințul sosia la Zaribrod, umblând cu liniște în mijlocul drumului, pe când Sêrbii apăraŭ la 4 kilometre de acolo, ultimele lor posițiuni.

Prințul ocupă astă séră chiar locul unde regele Milan era, e o oră abia, și unde s'aŭ găsit hârtii și proclamațiuni sêrbești.

D. Karaveloff a sosit.

Suntem la 3 saŭ patru chilumetri de granița sêrbească,

Armata sêrbéscă se va concentra pentru a intra în Serbia.

Sofia, 12 Noembrie.

Bulgarii aŭ eșit victorioși în luptele de la Dragoman și Belgragik; aŭ reluat Trnul și astă-ḑi principele a intrat în Zaribrod.

Sofia, 12 Noembrie

Se confirmă scirea că trupele bulgare, după ce aŭ petrecut nóptea de la 10 spre 11 pe posițiunile luate inamicului, aŭ pornit în urmărirea lui și ieri la 4 ore p. m. aŭ ocupat Zaribrodul cu principele Alexandru în frunte.

Belgrad, 12 Noembrie

Operațiunea concentrării trupelor sêrbesci este îndeplinită; Serbii dispun în apropiere de Trn de 40,000 ómeni; Luni trupele din a doua chemare, în număr de 32,000, aŭ primit arme și aŭ început a fi îndreptate spre frontieră.

Calafat, 13 Noembre.

Acțiunea a încetat cu totul de la ameaḑi.

Sêrbii ar fi fost respinși după ce aŭ suferit mari perderi.

Ei se retrag pe tótă linia.

Belgrad, 13 Noembre.

Se ḑice că Serbia cere de urgență o intervenire diplomatică, dar acordul puterilor pare problematic din causa atitudinei Rusiei.

Sofia, 13 Noembre.

„Times“ ḑice că Regele Milan voeşte să abdice.

O ocupare a Serbiei de către Austria pare iminentă, pentru a împiedica suirea pe tron a Prințului Karageorgevici.

Londra 12 Noembre

Alegerile engleze aŭ dat deja 70 de resultate. Torii câscigă 12 scaune.

Londra, 13 Noembre.

Situațiunea e privită aci ca fórte gravă. E témă de complicațiuni.

Regina suferă.

Cataro, 13 Noembre

„Diarul oficial“ face să se întrevaḑă că Muntenegrul ar putea prea bine să nu rěmână spectator indiferent la evenimentele ce se petrec în peninsula Balcanilor, dacă prințul Alexandru ar manifesta intențiunea să ruineze cu totul Serbia.

Madrid, 13 Noembre.

Regele suferă de o difterie.

Șofia, 13 Noembre.

Aḑi diminéță am avut o întrevedere cu ministrul afacerilor străine, d. Țanov.

— Escelenţa Vóstră, 'i-am spus, a declarat că Bulgaria ar urma să se țină în defensivă. Cum se explică atunci pregătirile făcute pentru a intra în Serbia?

— Dar, a réspuns d. Țanov, pe câtă vreme se va găsi un soldat sêrb pe teritoriul nostru, intrarea nóstră în Serbia nu va putea fi privită ca o měsură ofensivă.

Intrebându'l ce adevĕr trebue să se acorde știrei dată de „Journal de St. Petersburg,“ care ḑice că agenții diplomatici aŭ primit misiunea de a lucra pentru a aduce suspendarea ostilităților, ministrul 'mi-a réspuns:

— Nu știŭ nimic în acéstă privință, nici un agent diplomatic n'a sesisat guvernul de acéstă cestiune.

Sofia, 13 Noembrie.

Principele Alexandru cu trupele sale a sosit la frontieră. Serbii se retrag spre Pirot.

Ultime Sciri

Bucuresci 14 Noembrie

— Persóne venite din Basarabia spun că un fórte mare număr de vagóne sunt concentrate pe diferite puncte ale căilor ferate, rușe sub pretest de a transporta producte; se crede însă că în realitate aŭ destinațiune a transporta trupe.

—x—

M. S. Regele a primit ieri în audiență pe d. D. P. Moruzzi, prefectul capitalei.

—o—

M. S. Regina a rĕmas la Sinaia din causa unei mici indisposițiuni. M. S. nu va veni de cât săptămâna viitóre în capitală.

—o—

Aŭ circulat sgomote că d. Fleva, primarul capitalei, și-ar fi dat demisiunea. Nu sunt de loc fundate aceste sgomote.

—o—

Vulcanul Vesuvul de lângă Neapole a început s'arunce lavă.

—o—

Ieri la 11 ore s'a ținut un consiliŭ de miniștri la palat, sub preșeḑința M. S. Regelui.

—o—

Ambulanța română pentru Serbia a plecat ieri diminéță la Belgrad prin Verciorova.

—o—

D. Nicolescu, prim-procuror de la Galați, a fost numit supleant la trib. de apel din Tulcea.

—o—

A. S. principele Wilhelm care a sosit în capitală cu M. S. Regele, va pleca Dumineca la Constantinopole, de unde va întreprinde o călětorie în Orient.

—o—

Sesiunea comisiunii europene dunărene s'a închis. D. marchis de Reverseaux, delegatul Franciei în acéstă comisiune, se află în Capitală.

—o—

Se scie că prințul Bulgariei adresase o depeșă de supunere la Constantinopol; vizirul a réspuns la acéstă depeșă spunând prințului că serbii nu se vor retrage din Bulgaria până ce „statu quo ante“ nu se va restabili de plin; Pórta e de părere ca prințul să propuna armistițiŭ serbilor pe d'o parte iar pe de alta un comisar turc să méargă la Filipopoli ca să ia în mână administrația Rumeliei.

Prințul Alexandru a réspuns, din lagărul de la Slivnița, că el nu va propune nici primi armistițiŭ până nu se vaḑafia cu armatele sale pe pământul serbilor cari aŭ început resboiul fără nici un motiv; că trimiterea unui comisar turc în Rumelia va încurca mai réŭ lucrurile și pórta să amâne acéstă cestiune până după restabilirea păcei.

Inserți și Reclame

Domnule redactor,

Am un fiŭ care mi-a amărît ḑilele și fiind-că el e prea mare și nu pot să 'i mai daŭ minte, cum se dădea din bătrâni și nici altă pedépsă nu se mai găsesce pentru ast-fel de ticăloși, vreaŭ să 'l daŭ prin gazetă ca să afle lumea ce pómă este.

El se numesce Costache Manea, e în vârstă de 25 ani, are meseria de bărbier și locuesce vis-a-vis de mine în strada Fundătura Dulgheri trăind c'o țiitóre.

De se întâmplă să câștige un franc apoi plécă cu el și pot mușterei s'aștepte tótă ḑiua el nu se mai întórce până ce nu l'a tocat; daca se îmbată nu mai scie ce face, se ia la bătae cu lumea și chiar cu mine.

Ast-fel, găsindu-l o dată în cârciumăi i-am ḑis, ca un părinte—Măi, da nu 'ți e ruşine și altele. Iar el a sărit la mine și era să 'mi sdrobéscă capul c'un ciocan, dacă nu eraŭ aci alți ómeni ca să 'l opréscă. Se laudă într'una că mórtea mea o să mi-se tragă de la el; dacă mumă-sa îndrăznesce să 'i ḑică ce-va, sare asupra ei și d'atâtea ori a trebuit s'o scap de furia lui.

Am voit să 'l însor; 'i găsisem fete bune, cu zestre, dar n'am putut nici să m'apropii; träesce c'o țiitóre care 'i papă și banii ce nu 'i bate dênsul la cărți. Are în sfîrșit o purtare dintre cele mai rele.

Vě rog să publicați acestea în ḑiarul „Universul“. 1

Eŭ Manea sin Manea

Zidar str. Fundătura Dulgheri N. 12.

Mihail Antonescu

Doctor în drept de la facultatea din Paris, fost președinte de tribunal

Advocat

8. — *Strada Pitarmoșu* — 8.

Se însărcinéză cu pledarea proceselor înaintea instanțelor judecătorești din țară.

Doctorul Ionescu Kiriac

studiind la Paris bólele chirurgicale și syphilitice dă consultațiuni de la 4—6 strada sfinții Voevoḑi No. 38.

Director și redactor: Nicolae Procopiu

Foița „Universului“

15

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÉIA

VI

Un inocent condamnat

Brühl, imediat după condamnarea mea, a părăsit acel mic oraș. s'a stabilit în Berlin, s'a desfăcut de bancă și s'a ocupat cu speculațiuni de bursă. Mai în urmă a întreprins cultura tutunului pe o scară întinsă, fundând și o fabrică pentru prepararea lui, care acum se află în cea mai deplină prosperitate.

El are o fiică care 'i este moștenitóre principală; acéstă fiică s'a măritat după un conte Schvarzfeld.

Cred că acest conte Schvarzfeld scie de înșelătoria lui Brühl și a lui Seldi căci el era un om fórte sărac; avea un loc de comis în casa de bancă a lui Brühl și s'a căsătorit cu fiica lui numai după ce avut cu dênsa relațiuni amoróse, încă pe când era abia o copilă.

Seldi este un italian și adevĕratul sĕŭ nume e Peronie. El are un frate, doctorul Peronie, pe care 'l cunosci fórte bine. Puțin după eliberarea mea din arest el a venit la mine și mi s'a recomandat. Auḑise de condamnare și era sigur de vr'o șarlatanie a fratelui sĕŭ, de óre-ce pe el însuși l'a înșelat într'o vreme.

Acest doctor Peronie a venit la mine într'o nópte adăucêndu te pe tine și lăsându te ca să te cresc, fără a 'mi vorbi vr'o dată de părinții tei. Tóte astea 'ți sunt cunoscute.

Bětrânul tăcu un moment și păru că s'afundă iarăși în gândiri. Ferdinand era cuprins de o vie emoțiune. El scia de mult că doctorul Peronie cunoscea secretul nascerei sale, de multe ori 'l întrebase, 'l rugase să îi descopere până ce în fine o dată 'i împlini dorința vorbindu'i de lucruri grozave.

Pascal se smulse din meditația sa și întorcêndu se spre Ferdinand, continuă:

— Deci tu trebue ca să redobândesci acea avere, atât pentru Matilda cât și pentru cei l'alți moștenitori, cari, pe cât sciŭ, sunt mai întâi un serman și vrednic lucrător numit Steinbruck apoi o femee numită Berta Drosel, póte femeea acéluiași om care m'a nenorocit. Acéstă femee träesce réŭ cu bărbatul ei care o tratéză în modul cel mai barbar; singură se hrănesce și nu e liniștită de cât atunci când el se duce după vagabondagiŭ prin ținut.

„Acésta este sarcina pe care am creḑut să 'ți o daŭ cu convingere că numai tu singur vei duce o la bun sfîrșit. Am făcut deja un plan de procedare, și o să ți'l comunic mai târziŭ. Drept aceea, Ferdinand, te rog, te conjur să nu te desparți de Matilda, ea te iubesce la nebunie și mult mĕ tem ca părăsind'o să nu móra.

„Am făcut economii, am câți-va bani adunați, ei 'ți vor servi ca să începi executarea planului meŭ. In acest scop 'ți-am povestit atâtea din faptele rele ale lui Seldi, ți am procurat locul la fabrica lui John condusă de dênsul, am făcut ca să fii însărcinat cu aranjarea mașinelor.

„Acum te întreb: vrei și poți să iei asupră-ți acéstă sarcină, să lupți pentru redobândirea moșteniret ce ni s'a răpit, pentru dreptul unor sĕrmani despoiați, ori lucrul 'ți pare prea greŭ saŭ póte sunt alte motive cari te împedică de la acésta, respunde'mi, Ferdinand.

Acesta tăcu un timp óre-care; bětrânul 'l privea într'o așteptare resemnată. Când tînĕrul ridică capul avea pe față o hotărîre energică.

— Unchiule, ḑise el, atât de mult 'ți sunt dator încât e pentru mine una dintre cele mai sfinte obligațiuni ca să lupt pentru dreptul tĕŭ și alor tĕi; 'mi pun într'acésta onórea mea. Dar și fără acéstă obligațiune, eŭ voiŭ fi un apărător înverșunat al celor apăsați și nedrepțățiți. Primesc cu bucurie sarcina ce 'mi daĭ și cred s'o îndeplinesc într'un chip desăvêrșit; un lucru însă nu 'ți pot promite: eŭ nu pot și nu trebue să remân soțul Matildei.

(Va urma)

Valram Forst

Foiţa „Universului„

141

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

IV

(Urmare)

Bucătarul se sculă pe dată, atât doria de mult să se vadă liber.

— Un moment, ascéptă încă puţin.

Montino se reaşeză pe scaun cu părere de rĕŭ.

— Orĭ-ce ţi-s'ar putea întîmpla, mĕ însărcinez să te scap, şi când nu voĭ putea îndrepta cu totul lucrurile voĭ face ce voĭ putea.

— Ah! prea sfinte! Dumneḑeŭ vĕ va ţine socotélă de acésta.

— Pentru ce ḑicĭ că donna Ana de Acuna a dat întîlnire duceluĭ de Lerma.

— Duceluĭ de Lerma? întrebă Montino.

— Regeluĭ ḑacă vreĭ: face tot una. In sfîrşit când se va duce ducele de Lerma să jóce rolul regeluĭ la femeea acésta.

— Nu sciŭ... ducele trebue...

— Du scrisórea duceluĭ.

Montino se sculă din noŭ.

— Şi dacă ducele te trimite la donna Ana, dă-mĭ de veste.

— Voĭ avea grijă să ţin pe Eminenţa Vóstră informată de tot ce se va întîmpla.

Şi fiind că locuescĭ la palat urmăresce pas cu pas pe cât veĭ putea, pe don Juan şi veḑĭ tot ce face.

— Eminenţa Vóstră va fi credincios servită.

— Şi fiind că te plângĭ că escĭ silit să facĭ nisce cheltuelĭ...

— Nu m'am plâns, de şi este fórte adevĕrat.

— Ţine.

— Şi părintele Alliaga deschise o cutie, din care scóse vre-o sută de scuḑĭ şi 'ĭ dete bucătaruluĭ.

— Ah! Eminenţă! ḑise Montino, n'aş primi de n'aş fi aşa de sărac.

In momentul acela bucătarul spunea adevĕrat fără să scie.

— Du-te, du te, vremea trece şi póte că te caută cine-va.

— Feréscă Dumneḑeŭ! şi de óre-ce Eminenţa Vóstră nu maĭ are trabuinţă de mine, mĕ duc puţin pe acasă.

— Dumneḑeŭ cu tine!

Montino eşi maĭ liniscit. Cu tóte că era ud până la óse şi obosit de şi ploua de pare că turna cu găleţile şi pământul era noroios, de şi era o bucată bună de la mânăstirea Atocha până la palat, Montino întrebuinţă câte-va minute numaĭ spre a străbate acea distanţă. Ajungând la pórta domnişórelor, porni repede spre scara cea maĭ apropiată şi sui câte-patru trepte o dată. Ajungênd la uşa odăilor sale, bătu. Nimenĭ nu rĕspunse; bătu din noŭ; în zadar, era tăcere. Şi atuncĭ vĕḑu ceea ce în graba şi în turburarea sa nu vĕḑuse, o hârtie lipită pe brósca uşeĭ şi pe care se citia în litere marĭ:

„Nimenĭ să nu deschidă acéstă uşă, din porunca regeluĭ, stăpânul nostru.“

Dacă s'ar fi deschis pământul sub picĭórele luĭ Montino n'ar fi rĕmas maĭ îngrozit de cât când vĕḑu acéstă hârtie. Dar pe dată 'şĭ redobîndi seninătatea şi pufni de rîs.

— Bine, ḑise el, sunt buinăcit; în loc să mĕ duc la uşa mea, am bătut la alta; şi porni în sus pe coridor; dar cu cât înainta se convingea că nu greşise nicĭ de cum; decĭ spaima 'l coprinse din noŭ, se întornă şi bătu iarăşĭ la uşă.

— Da, da, îşĭ ḑiĕea el, astă uşă este uşa apartamentuluĭ meŭ... şi nu e nimenĭ.. şi hârtia asta lipită pe bróscă... Dumneḑeule, Dumneḑeule! ce însemnéza asta?

Bucătarul îşĭ apucă capul în mâinĭ şi porni fuga spre bucătărie. Bucătariĭ, rîndaşiĭ şi tóte slugile din bucătărie pălăvreaŭ cât puteaŭ. De o dată un glas spăimântător, desperat atrase atenţia tuturor. Acest glas strigase cu un ton ce pleca din suflet:

— Unde e nevastă-mea? unde e nevastă-mea?

De o cam dată nu rĕspunse nimenĭ,

In sfîrşit unul din bucătarĭ apropiindu-se, îĭ ḑise:

— Senor Francisc, vĕ trebue mult curaj?

— Dar ce s'a întîmplat? strigă Montino cu un glas din ce în ce maĭ desperat.

— Acum o oră, s'a găsit odaea d-vóstră deschisă şi jefuită.

— Jefuită?

Acest *jefuită* nu fu un ţipăt, ci un urlet, urletul tigruluĭ care vede că 'ĭ scapă prada.

Montino 'şĭ lăsa braţele şi capul în jos repetând acest cuvînt: jefnită cu un glas răguşit şi desperat, apoĭ începu să plângă. De o dată eşi din bucătărie tras de cine-va, şi fu tîrît într'un apartament; se auḑi scârţîind cheia într'o bróscă, şi bucătarul-şef fu dus într'o altă odaie. In sfîrşit Montino se află faţă în faţă cu Manolillo care cu ochiĭ aprinşĭ, teribil, ameninţător îĭ arăta un taler de lemn, pe care se maĭ afla nisce salată şi o prepeliţă, totul verde ca şi salata.

— Rógă-te pentru sufletul unuĭ mort, exclamă bufonul cu un glas surd, rógă-te luĭ Dumneḑeŭ, bucătar al Majestăţeĭ Sale!

— Cosimo Aldaba! strigă Montino.

Şi căḑu în genunchĭ, cu mâinele împreunate, la picĭórele bufonuluĭ.

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4.

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 12 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	90 —	91 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligaţiĭ de Stat . .	83 —	83 3/4
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	71 —	72 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	84 —	84 3/4
7% „ „ „ .	100 3/4	101 1/2
5% „ „ Urbane.	79 —	80 —
6% „ „ „ .	89 —	90 —
7% „ „ „ .	94 1/2	95 1/2
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	16 —	16 1/2
„ „ Bilete bancă.	16 —	16 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

HOTEL

TRANSILVANIA

No. 8.— Strada Gabroveni.— No. 8.

— BUCURESCI —

Situat în centrul capitaleĭ şi al comerciuluĭ, de la 23 Aprilie a. c. trecut sub o nouă administraţie ce nu a cruţat nimic pentru a 'l înzestra cu tot confortul dorit. Din noŭ arangiat cu sonerie electrică, etc. Se găsesce camere cu preţurĭ moderate. Serviciul prompt şi consciincios.

Cu stimă **D. Russo.**

26-d.j.-19

TUBURI DE BASALT

Smălţuite pe dinăuntru şi afară pentru canalisari şi conducte de apa

Cărămiḑi refractare şi Făina de Chamotte se găsesc de tóte dimensiunile bine asortate.— **Asphalt** pentru isolarea umidităţeĭ la construcţiunĭ şi acoperişe de case. — **Asfaltare** de cuhne, trotoare, curţĭ, terase şi balcóne.

DEPOSIT DE TUBURI DE BASALT

Bucurescĭ, Calea Griviţeĭ No. 66.

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să créscă pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ„, Culea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

MARE ASORTIMENT

DE

SĂPUNURI de TOALETĂ PARFUMATE

De la 10 bani până la 2 lei bucata

LA SATININE

Nouă şi importantă descoperire recomandată de tóte celebrităţile medicale. Remediŭ infailibil contra tuturor afecţiunilor pieleĭ.

Acest săpun are un miros suav şi se întrebuinţéză ca şi săpunul ordinar, dar nu trebue să ne spălăm de cât cu apă săpunată. Nu trebue să se întrebuinţeze oţeturĭ de toaletă într'acelaşĭ timp şi pe urmă.

Intrebuinţarea constantă a acestuĭ săpun împiedică infailibil încreţiturile premature ale feţeĭ.

Model mic,	parfum simplu. . . .	Bucata — 60
„ mijlociŭ	„ dublu . . .	„ 1 20
„ mare	„ extra-fin. . .	„ 2 —

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul“. Calea Dorobanţilor No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

DIMITIE CONSTANTINESC

MAGAZIN DE PĂNZĂRIE

No. 12.—Strada Lipscanĭ.—No. 12.

Olandă de Romburg, Bilfeld, Clazer Belgiană de treĭ coţĭ, Madepolon franţuzesc, Milino, Percal, Tulpan, Oxfort de ață şi alte feluri de pânzărie fiună.

No. 8.—Bazar Victoria.—No. 8.

Lingerie de dame, Mare asortiment de Broderie, Ciorăpărie de dame şi de bărbaţĭ, Gulere, Manşete, Cravate, Corsete şi tot felul de galanterie.

Preturile sunt cele mai convenabile. 24—3—17

Regenerator al pĕruluĭ

De Fraţii RIZZI

Acéstă preparaţie, fără să fie o tinctură redă progresând culórea primitivă a pĕruluĭ lucrând d'a dreptul şi treptat a s u p r a bulbilor, întărind rădăcina pĕruluĭ, făcênd móle şi oprindu'ĭ căderea; îĭ redă tóte puterile organice perdute din causa vre-uneĭ bóle a vêrsteĭ etc. nu pătéză rufăria. Din causa acestor calităţĭ se recomandă continuarea întrebuinţăreĭ luĭ deja primită şi în străinătate, recunoscêndu-se ca cel maĭ bun **Regenerator** şi ca cel maĭ eftin.

Leĭ 5 flaconul.

Se vinde numaĭ la Administraţia, „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor. No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Poleitor instantaneŭ

pentru aur, argint, aramă, pacfond, bronz, alamă. Flaconul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Noutate! Noutate! Noutate!

Premiata pudră „Excelsior“

E o nouă pudră, invisibilă, de o fineţă nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel mai suav*, şi că nu conţine nicĭ o materie *vătămătóre* are proprietatea infailibilă d'a face pielea de o albéţă şi de o frăgeḑime extraordinară. Ea preservă contra încreţiturilor şi face să dispară petele dând pieleĭ o frumuseţe constantă.

Putem asigura că pudra **„Excelsior“** e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoseute până acum.

Cutia elegantă leĭ 2.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Cel maĭ plăcut cel mai gentil şi cel maĭ eftin cadoŭ ce se póte face la o damă este: O frumósă cutie coprinḑênd 2 buteliĭ de parfum, 1 butelie de glicerină parfumată, o cutie de pudră de orez parfumată pentru a albi pelea şi o cutie cu prafurĭ de dinţĭ leĭ 5.50

O altă frumósă cutie care conţine o sticlă de parfum o cutie de pudră de orez parfumată, un cosmetic şi un mic săpun leĭ 3.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Mulţumire

D-luĭ Luchianoff, Calea Griviţeĭ No. 140

Sub semnata aduce în public mulţnmirile mele d-luĭ Luchianoff pentru minunata luĭ invenţie chepir-cumis, cu care în timp de douĕ lunĭ cât am făcut cură, am simţit o mare uşurare la tusea şi durea de piept de care suferiam.

Polixiene Mihălescu

Strada fundătura Nisiparu No. 7.

Calydor Acéstă specialitate parfumată al bouquetuluĭ de trandafir este superióră orĭ-căreĭ preparaţiunĭ pênă acum cunoscută pentru *albirea, întărirea şi înfrumuseţarea peleĭ.*

Şi garantéḑă că *Calydor* este cu totul nevĕtămĕtor şi fără nicĭ o substanţă minerală saŭ vĕtămătóre; albesce imediat şi perfect pelea şi o curăţă cât de cuând făcând să dispară orĭ-ce pete ale feţeĭ încreţiturile şi orĭ-ce altă bólă a peleĭ. Flaconul mare leĭ. 2.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Săpun Sulfuros pentru bae şi toaletă. Acest săpun cu un parfum fórte delicat, afară de întrebuinţarea toaleteĭ, servă a face să dispară micile bube ale pieleĭ; are şi o acţiune medicală făcând cu el frecărĭ pe când se iaŭ băĭ. Bucata leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Pastile pentru fumătorĭ Aceste pastile se recomandă d-lor fumătorĭ şi celor care din vre-o mică indigestie séŭ bóle speciale aŭ miros urît în gură; încomodare fórte grea stând în companie. Cutia leĭ 1.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ“ calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă ţara'

Lustru pentru a pune în scrobélă Acéstă specialitate pusa în scrobélă dă albiturilor când vor fi uscate, un lustru strălucitor. Preţul leĭ , .20.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Apă Ateniană spre a curăţĭ şi înmuia pĕrul. Face să dispară repede mătréţa şi mâncărimea care adesea contrebuesce la perderea pĕruluĭ, distruge resturile acide produse de sudóre, carĭ sunt germenul diferitelor bóle de pele. Un elegant flaconaş leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Udministraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—372 5 BANI IN TOATA ȚÉRA.—Un numĕr vechiŭ 10 baniĭ. SAMBATA, 16 NOEMBRE 1885

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunĭ și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 baniĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 14 Noembre 1885

Bacalaureatul

Intre tóte instituțiunile organizărieĭ sociale de asta-ḑĭ, bacalaureatul, eczamenul eczamenelor anuale, este non sensul cel maĭ colosal, mijlocul cel maĭ sigur spre a têmpi tinerimea, spre a 'ĭ închide adesea orĭ, drumul profesiunilor liberale.

In alte ţĕrĭ, s'a început de mult campaniĭ în regulă, atât în contra bacalaureatuluĭ cât și în contra programelor de studiĭ pe care cu multă seriozitate, le elaborează ministriĭ de instrucțiune publică, prezintându-le națiunilor, ca pe niște table sacre, ca pe un *nec plus ultra* al învĕțămêntuluĭ.

Aceste programe aŭ însă,—din nenorocire,—o mare înrîurire asupra părinților, așa că, dacă presa întrégă a intrat în luptă, maĭ ales în Franța, cerênd cu voce tare suprimarea bacalaureatuluĭ și reforma programelor de instrucțiune, cea maĭ mare parte dintre părinții de carĭ vorbirăm s'ar simți umiliți, s'ar dejnădăjdui chiar, când n'ar maĭ putea să aibă copiĭ băcalaureați!

Intru cât e vorba de România, mania diplomelor a ajuns atât departe, în cât rare-orĭ se găsește părinte să 'șĭ dea fata dupĕ un tĕnĕr care n'ar fi cel puțin bacalaureat. Alți părinți sporesc zestrea, în raport cu titlul pretendentuluĭ: Dacă se prezintă un *bacalaureat*, puțin lucru; dacă însă acesta e înlocuit printr'un licențiat, tatăl va da, de unde are de unde n'are, 5000 de galbenĭ, iar dacă în fine, in locul licențiatuluĭ, cel care dorește sĕ obție mâna domnișóreĭ, este un doctor în drept, zestrea póte să ajungă până la 100,000 leĭ și așa maĭ încolo.

Nu trebue însă să ne întârziem în argumentărĭ incidentale. Pentru noĭ, cestiunea bacalaureatuluĭ constă maĭ întêiŭ din faptul că el este un atentat la principiul libertățeĭ învĕțămêntuluĭ, căcĭ fără dênsul tînĕrul póte să fie cât de instruit și de capabil, dar porțele facultăților se vor închide dinaintea luĭ.

Conform legeĭ instrucțiuneĭ publice, numirea ca profesor la facultatea d-luĭ Hajdeŭ, care este un erudit fără bacalauriat, nu s'ar fi putut efectua nicĭ o dată.

Ce este dar, bacalaureatul pentru ca să se pună asupra luĭ o valóre atât de mare? Este el alt-ceva de cât triumful memorieĭ papagalicescĭ, coronat printr'o diplomă ce acordă fericitului *laureat* privilegiul de a putea să concureze la un post de copist, saŭ acela de a fi numit agent polițienesc?

Se va ḑice că bacalaureatul este o garanție maĭ mult; din practicarea întregului sistem de diplome s'a dovedit contrariul. Am vĕḑut advocați carĭ aŭ obținut doctoratul în drept și care nu cunoșteaŭ limba ţĕrieĭ unde studiaseră. Am vĕḑut doctorĭ în drept și în litere carĭ tot de o dată eraŭ profesorĭ și carĭ nu eraŭ în stare să redacteze o petițiune, un act public de orĭ-ce natură ar fi fost. Și am vĕḑut de asemenea ómenĭ carĭ nu urmaseră un sistem de studiĭ scolastice carĭ n'aveaŭ nicĭ-un fel de certificat saŭ de diplomă, urcând pe scara distincțiunilor sociale, devenind avocați marĭ, poeți renumiți și chiar fizicianĭ și naturaliștĭ. Punêndu-ne însă în ipoteza că bacalaureatul a dat rezultate strălucite, pot ele să fie de altă natură de cât să dovedéscă, că inițiatul cunóște binișor (prin urmare rĕŭ) două limbĭ mórte saŭ botanica, ce nu este de cât o *nomenclatură*, un fel de *dicționar*?

Apoĭ, de ce folos pot să maĭ fie azĭ aceste cunoștințe față cu realitatea vieţeĭ practice?

In Franța nu numaĭ că bacalaureatul e condamnat chiar de către ziarele conservatóre, dar spiritele înaintézĕ pe calea reformelor până a propune suprimarea imediată a limbelor latină și elină.

Noĭ ne-am mulțumi ca profesoriĭ limbelor mórte să fie maĭ blajinĭ cu elevii lor iar în materie de reforme am fi de o cam dată nu se póte maĭ satisfăcuți când s'ar introduce în clasele superióre un curs prescurtat de drept civil și penal, și când, în acelaș timp, s'ar găsi un ministru care să trimétă bacalaureatul de unde a venit, spre a rĕmâne acolo de veciĭ vecilor,—era să zicem, supt influența clasicizmuluĭ latinesc,—*în seculo seculorum*. *Asa.*

DIN MADRID

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

10 Noembrie.

Până acum s'a aflat ce-va numaĭ asupra hotărîreĭ Papeĭ.

Ea e favorabilă drepturilor Spanieĭ asupra insulelor Caroline și Palaos, admițênd, spre a justifica prioritatea sa în stăpânire, actele capilor expediţiuneĭ spaniole și nereținênd ca bună în drept internațional ocupația teritoriilor puse sub ocrotirea suveranităţeĭ unuĭ stat, pentru singurul fapt că a stabilit în ele o organisare politică administrativă.

Fără să intre in examinarea acorduriloz, care pot fi stabilite de cele două puterĭ, Papa declară că manifestările solemne ale dreptuluĭ public sunt singurele ce pot să autoriseze stăpânirea și suveranitatea.

După ce aŭ statornicit aceste principiĭ generale, hotărîrea papală tratézĕ despre resolvarea incidentuluĭ în chestiune, și amintesce luptele resultate din negocierile asupra insulelor Borneo și Yolo, care se făcură nu de mult între Englitera, Germania și Spania.

Cu chipul acesta se satisfac drepturile Spanieĭ și interesele Germanieĭ, rĕmânênd garantat comerciul Imperiuluĭ german în tr'acele insule pentru exercițiul sĕŭ liber, și se acordă marineĭ imperiale germane depositele de cărbune pentru necesitățile navigației.

Aceste propunerĭ trebuesc să fie aprobate în mod solemn și oficial de amêndouĕ statele și ast-fel Papa și-a sfîrșit opera sa de mijlocitor. Rĕmâne însă să vedem dacă Germania va primi și ea aceste propunerĭ, cât despre guvernul nostru cred că le va primi bucuros.

După ce se vor primi propunerile, se vor publica în ḑiarele oficiale ale Spanieĭ și Germanieĭ basele învoieleĭ, și în urmă orĭ tóte orĭ parte numaĭ din documentele transmise Sfîntuluĭ Părinte și Notele direct schimbate între Cabinetele din Berlin și din Madrid.

Cu tóte că mijlocirea Papeĭ s'a sfîrșit în cele din urmă, a maĭ rĕmas însă partea cea maĭ grea de făcut: consimțirea guvernelor la decisiunea Papeĭ.

Afară de chestiunea Carolinelor maĭ avem încă o chestiune care a început să ocupe mult opinia publică: agitația carlistă.

Don Carlos, vecinicul pretedent la bietul tron al Spanieĭ, a reînceput să ridice capul.

Un ḑiar carlist din Madrid a început să facă propagandă pentru acéstă nenorocită causă.

In Pirineĭ s'aŭ descoperit ḑilele acestea deposite de puscĭ, baionete și muniți aparținênd carliștilor.

Acéstă partidă, care de altminterĭ nu prea înnumĕra mulți membrĭ, vĕḑênd că tronul luĭ Alfons se clatină crede că va putea aduce ca rege pe capul eĭ, don Carlos.

Nu vĕd sărmaniĭ carliștĭ că tóte agitaţiile spaniolilor, tóte *pronunciamentele* Trupelor, n'aŭ avut de scop și nu vor avea nicĭ o dată rĕsturnarea luĭ Alfons pentru aducerea altuĭ monarh, ci proclamarea republiceĭ.

Dar ce să facĭ, tot omul trăesce cu speranța; de ce să nu lăsăm și pe don Carlos ca, în mijlocul orgiilor să se legene și el cu nădejdea că va deveni rege o dată.

Miguel.

General Carlo Gené.—(Veḑĭ pag. 3.)

Spice din țară

Ateneul la Bêrlad.—Intrunirea pentru formarea unei filiale de Ateneŭ în orașul Bêrlad care a avut loc Sâmbăta trecută sărie „Tutova“. S'a ales o comisiune compusă din d-niĭ: I. Vêrcoliciu, I. M. Epureanu, G. R. Constantinescu, I. Popescu și d-l C. Codrescu, care în cel maĭ scurt timp să elaboreze un proiect de statut în basa căruia să fie organizat Ateneul.

După terminarea acestuĭ proiect de statut, se vor invita în numele tuturor persónelor, ce aŭ luat parte la întrunire, representanțiĭ întregului corp didactic, precum și a celor l'alte profesiunĭ libere din acel oraș, ca, împreună, să desbată și să voteze acel proiect de statut al comisiuneĭ, și apoĭ procedêndu se tot atuncĭ la

alegerea unuĭ comitet deriginte al acesteĭ secţiunĭ de Ateneŭ, şi se va declara *filiala Ateneuluĭ* din Bêrlad constituită.

—x—

Monede falşe s'aŭ găsit în comuna Pănceştiĭ jud. Roman la păduraru Ilie Hansă precum şi în comuna Dnmeştĭ jud. Vasluiŭ la individul I. Ioniţă; s'a constatat că fostul călugăr Calistru Borde din comuna Todireniĭ este autorul acesteĭ falsificărĭ.

—x—

Relativ la esplôtarea pescăriilor din Dobrogea, pescariĭ din Tulcea ar fi adresat un memoriŭ ministruluĭ Domeniilor; în acest memoriŭ se vorbesce şi de concurenţa ce face Rusia cu pescele eĭ favorisat la vama altor ţĕrĭ.

—x—

Trupe de observare.—Divisionul de artilerie aflat în Tulcea sub comanda Maioruluĭ Giurescu a părăsit acel oraş cu destinaţie către graniţă, spre Megidie.

—x—

Tâlhărie.—Locuitorul Gheorge Movileanu, păzitor la oile d-luĭ François Liet de pe móşia Slobozia-Zorleni, plasa Târgu judeţul Tutova, întorcêndu-se a casă de la Bêrlad la crişma de sub Dealul-Mare, i-a eşit înainte doĭ indivizĭ, unul tênăr fără mustaţă scurtişor, şi unul maĭ înalt cu mustaţă, cu căciulă albă în cap, şi apucêndu'l amêndoĭ de braţe l'aŭ şi lovit în cap cu un ciomag, şi spărgêndu-ĭ capul a căḑut jos fără cunostinţă.

Peste o oră când s'a desceptat a văḑut că rĕmase numaĭ în cămaşe căcĭ hoţiĭ îl desbrăcase luându-ĭ un cojoc, un sucman mic scurt, cămeşĭ nuoĕ, ce 'şĭ cumpĕrase din târg şi suma de 22 leĭ ce 'ĭ avea în pungă.

—x—

Treĭ locurĭ de pedagogĭ sunt vacante la Liceul Iaşĭ încă din luna Septembrie, şi ele rĕmân neocupate, din causă că ar fi neînţelegere între Director şi Provizor asupra persónelor de numit maĭ cu sémă asupra şefuluĭ pedagog, scrie „Lupta". Din causa certeĭ asupra şefuluĭ pedagogilor nu se numesce pe niminea nicĭ în celel'alte posturĭ de şi sunt pedagogĭ onorificĭ care aŭ drept la asemenea locurĭ.

—x—

Omor.—In séra ḑileĭ de 2 a curenteĭ locutorul Martin I. Dumitraşc din cătunu Zapodia comuna Botoştĭ judeţul Roman, fiind bătut de către Vasile Dumitru Anton, a murit. Afacerea se găsesce în instrucţiune.

—x—

Mişcarea populaţiuniĭ Comuneĭ Urbeĭ Bărlad, de la 6—13 Noembre 1885. Născuţĭ 15 din care 7 băeţĭ legitimĭ 5 fete legitime şi 3 neligitime; 13 ortodocşĭ şi 2 israeliţă. Căsătoriĭ 6, din care: 5 ortodoxe şi 1 israelit. Morţĭ 12, din care 7 bărbaţĭ, 3 femeĭ şi 2 născuţĭ fără viaţă 8 ortodocşĭ, 1 catolic şi 1 israelit.

Noutăţi Telegrafice

Madrid, 13 Noembre,

Regele a murit azĭ diminéţă [1]).

Madrid, 13 Noembre.

Cabinetul şi-a dat demisiunea. Miniştriĭ demisionariĭ vor conserva funcţiunile lor până când regina regentă va lua o hotărîre în privinţa formărĭĭ unuĭ noŭ cabinet.

Madrid, 13 Noembre.

Principesa Mercédes a fost proclamată regină a Spanieĭ iar regina Christina regentă a regatuluĭ.

D. Sagasta e însărcinat să formeze ministerul.

Viena, 13 Noembre.

„Corespondenţa Politică" afirmă că în cercurile competinte, nu se ştie absolut nimic de intenţiunile atribuite de „Times" cabinetuluĭ din Viena în privinţa uneĭ ocupărĭ iminente a Serbieĭ, pentru a împedica suirea pe tron a prinţuluĭ Karageorgevicĭ.

Roma, 13 Noembre.

Camera deputaţilor.—Ţifrele bugetuluĭ din 1884—85 presintă un escedent de 36 milióne de francĭ. Escedentul prevĕḑut pentru esercitiul 1886—87 ar fi de 9 milióne.

Se anunţă mai multe interpretărĭ: a d-luĭ Canzi, asupra principiilor guvernuluĭ în politica colonială; a d-luĭ Santonofrio, asupra situaţiunĭĭ ce o creează Italieĭ evenimentele din Balcanĭ; şi a d-luĭ San-Giuliano, asupra atitudineĭ Italieĭ, în faţa acestor evenimente.

New-York, 14 Noembre,

D. Hendricks, vice-preşedinte al Statelor-Unite, a murit.

Londra, 14 Noembre.

Acum se cunósce resultatul a 177 alegerĭ. Conservatoriĭ aleşĭ sunt în numĕr de 86 scaune iar parneliştiĭ 5.

Constandinole 14 Noembre.

Conferinţa a ţinut şedinţă ierĭ, dar fără resultat, pentru că Sir White a menţinut óre-carĭ reserve.

Şedinţa viitóre va avea loc Sâmbătă. Va fi cea din urmă.

Păziţi-vă de şarlatanĭ

Ḑiarul „Imparţialul" vorbind în numĕrul din urmă de plângerea ce 'ĭ ar fi făcut un domn căpitan Făgeţianu, contra „Universuluĭ", pentru că nu i-a trimis nişte publicaţiunĭ, scrie stupidităţĭ pe care n'o să le reproducem pentru a nu strica buna dispoziţiune a acelor ce vor citi aceste rândurĭ.

Aceste stupidităţĭ aŭ fost însă reproduse întocmaĭ de „Rĕsboiul Grandea" care a adăogat acest titlu: *Păziţi vĕ de şarlatanĭ.*

Fiind-că sunt şi ómenĭ simplĭ carĭ ar crede că aceste douĕ fiţuicĭ sunt ḑiare şi că redactoriĭ lor aŭ sciut ce ḑic scriind şi însuşindu'şĭ acele stupidităţĭ, ne am hotărît a nu le lăsa fără un rĕspuns.

Dar de óre-ce nu sunt ḑiare nu ne vom ocupa de ele ca ast-fel. ci vom vorbi de persóna redactorilor lor lămurindu-le în care a nume casurĭ se póte cine-va numi şarlatan.

Să explicăm maĭ întâĭ cestiunea cu căpitanul Făgeţianu.

Acest domn s'a abonat la „Romancierul ilustrat", plătind 3 leĭ 50 banĭ abonamentul pe un an; publicaţiunea apărea atuncĭ la fie-care 15 ḑile; după cererea cititorilor ea a apărut pe urmă la 1 septĕmână; s'a cuvenit atuncĭ ca d. căpitan să priméscă ḑiarul nu un an ci numaĭ 8 lunĭ, precum l'a şi primit.

Ḑiarul „Necesarul" e adevĕrat că a încetat, dar a apărut în locu'ĭ „Tesaurul Familieĭ", care se espediază atât vechilor cât şi nouilor abonaţĭ în modul cel maĭ regulat. Dacă sunt unĭĭ din d-lor că nu 'l primesc, despre acest lucru nu se póte învinovăţi de cât poşta.

Aicĭ e locul să spunem că ne-am plâns d'atâtea orĭ contra serviciuluĭ postal maĭ cu sémă cel rural. Am fost în persónă d'am rugat pe d. Pastia să facă a înceta neregularităţile. D. Pastia a ḑis că ia asupră-şĭ respunderea pentru serviciul din oraşe, cât pentru cel rural, i-ar trebui douĕ milióne ca să 'l organiseze cum se cade. Dar acele douĕ milióne lipsesc.

D. Făgeţeanu a fost abonat şi la „Universul," i-a espirat abonamentul în Octombre, şi fiindcă nu l'a maĭ reînoit, i s'a încetat trimiterea; ast-fel se face la noĭ.

Acésta e tótă cestiunea.

D. Moroiŭ scrie în „Imparţialul" sĕŭ că *i se pare că redacţia Universuluĭ face chantagiu şi astfel înşală lumea.* D. Grandea reproduce acestea în „Rĕsboiul" sĕŭ; *Păziţi-vĕ de şarlatanĭ* maĭ adaogă d-sa. D. Moroiŭ pretinde că d. Cazzavillan a făcut banĭ în ţară şi că ar face bine să se ducă spre a nu fi espulsat. D. Grandea îl aprobă. In fine numiţiĭ se află într'o luptă pentru esistenţă şi înverşunarea lor le ia şi puţina judecată ce maĭ aŭ.

Noĭ carĭ cunóscem d'aprópe pe d. Cazzavilan putem afirma că nu s'a îmbogăţit şi că nu câştigă de cât atâta cât 'ĭ trebue ca să trăéscă. D-sa face comerciul de tipografie precum 'l fac mulţĭ alţĭ şi n'are nicĭ un amestec la redacţiunea ḑiaruluĭ. D-sa nu numaĭ că n'a înşelat pe nimenĭ dar a fost înşelat; nu numaĭ că n'are să dea nimenuĭ nicĭ un ban dar are de scos 4000 de leĭ de la foştiĭ seĭ abonaţĭ la ḑiarul „Frăţia română italiană" un ḑiar pentru care şi-a sacrifiat economiile tinereţeĭ şi a căruĭ menire era să facă pe românĭ cunoscuţĭ italienilor şi să strângă legătura de sânge dintre dênşiĭ.

Şi fiind-că vorbim de sacrificiile ce d. Cazzavillan a făcut pe altarul prieteşuguluĭ celor douĕ ţĕrĭ surorĭ, este să maĭ menţionăm şi alte câte-va fapte.

D. Cazzavillan a apărat causa română în faţa opiniuneĭ publice din Italia prin articole scrise în cele maĭ marĭ ḑiare din Roma, pe timpul când era vorba de recunóscerea independenţeĭ nóstre, precum şi în cestiunea Dunăreĭ, a evreilor şi altele. Faptul e cunoscut de unĭĭ din ómenĭĭ noştri politicĭ.

Pe timpul rĕsboiuluĭ Italia resuna de laude la adresa românilor, laude meritate de alt-fel; d. Cazzavillan era carele făcea; astă-ḑĭ chiar lungile corespondenţĭ—destăinuim acésta fără voia d sale —de prin ḑiarele din Roma şi Milan, corespondenţĭ pline de elogiurĭ la adresa armateĭ sunt făcute de d-sa care ia parte la durerea şi la fericirea românilor maĭ mult, suntem siguri, de cât d, Moroiŭ şi de cât d. Grandea ce s'aŭ tâmpit alergând după câstig şi întrebuinţând pentru acésta cele maĭ de rând mijlóce.

Cât privesce despre şarlatenie apoĭ iată faptele care s'ar putea numi ast-fel.

Este să fiĭ mason cum e d. Moroiĭ şi ajungênd în Franţa să minţĭ lojele c'aĭ fost prădat, să cerĭ banĭ cu care apoĭ să călătorescĭ de plăcere în restul Europeĭ.

Este să facĭ din masonerie o dughiană; să introducĭ în ea pe orĭ-şi cine ţi-ar da 10 leĭ saŭ 15, cum a făcut şi face d. Moroiĭ.

Este să scoţĭ o fiţuică ca „Imparţialul" în care s'atacĭ ministerul de rĕsboĭ fiindcă nu ţi-a dat pensie, iar când aĭ căpătat'o să lingĭ ce-aĭ scuipat, adecă să 'ţĭ schimbĭ înjuria în laudă.

Maĭ este apoĭ şarlatenie să scoţĭ un ḑiar ca şi cum lumea ar avea trebuinţă să 'ţĭ citéscă prostiile, să scoţĭ un ḑiar pe la diferite tipografiĭ şi să rămâĭ dator cu câte 2 şi 3 miĭ de leĭ pe carĭ să nu 'ĭ maĭ plătescĭ, cum a făcut d. Grandea.

Tot şarlatenie se chiamă să ţiĭ lucrătorĭ la tipografie cum ţine d. Grandea şi să nu le plătescĭ leafa ca să 'şĭ cumpere pâine; eĭ să te părăséscă şi să fiĭ nevoit a nu scóte ḑiarul câte va ḑile cum s'a întâmplat deunăḑĭ; lucrătoriĭ să te tragă la judecată şi să juriĭ că nu le eştĭ dator, orĭ să te înconjure în Cismegiŭ ca să te bată.

In sfîrşit nu se póte să fie maĭ mare şarlatanie de cât atuncĭ când 'ţĭ schimbĭ principiile şi partidul pentru câte-va sute de leĭ. (Bărbaţiĭ carĭ se află în capul partiduluĭ liberal să se feréscă de d. Grandea, pentru 200 leĭ ar fi în stare să 'ĭ tradeze).

Acestea se pot numi şarlatenĭĭ şi *şantagiurĭ* cum ḑice d. Moroiŭ, iar nu că din causa poşteĭ nu s'a dus un ḑiar la adresă; nu se póte numi şarlatan un om care muncesce ḑi şi nópte ca să 'şĭ agoniséscă pâinea, care plătesce până la para tot ce datoresce, contra căruia n'are nimenĭ să se plângă de nimic.

CRONICA BUCURESCEANA

Vineri, 15 Noembre.

Sosiri.—Au sosit în capitală: d. general Al. Angelescu comandantul corpuluĭ III de armată; d-ra Romalo, domnişóră

Foiţa „Universuluĭ„

319

MIETTA

PARTEA PATRA

DOAMNA JORAMIE

XXXIV

Incheiere

(Urmare)

Acesta, de altminterĭ, ca şi Alexis Mollin, n'avea nicĭ de cum gust să arate publiculuĭ causele adevĕrate ale dueluluĭ.

Cum am spus, afacerea fusese pusă sub tăcere, şi în curînd ḑiarele şi lumea încetară d'a se maĭ ocupa de dênsa.

La Paris toţĭ sunt pentru actualitate. Peste opt ḑile o întîmplare e uitată şi nimenĭ nu maĭ vorbesce despre ea.

In sfîrşit veni şi ḑiua cea mare.

Locuitoriĭ din Villeneuve-Saint-Georges eraŭ voioşĭ.

Bogaţĭ şi săracĭ, săracĭĭ maĭ cu sémă, luaŭ parte la veselia óspeţilor vileĭ Frasinilor.

Incă din ajun, ajutóre numeróse, datorite dărnicieĭ conteluĭ de Soleure, fusesera împărţite de primărie familiilor sărmane.

Tótă populaţia ura multă fericire mirilor.

Căsătoriile civile avuseseră loc cu douĕ ḑile maĭ înainte Joĭ.

Incă de duminică, în Villeneuve Saint-Georges se observa o agitaţie neobicinuită. Se vedeaŭ ducêndu-se la biserică tot felul de ghirlande şi braţe de florĭ. Hangiĭ şi birtaşiĭ aduseseră multe lucrurĭ de mâncare.

Se scia că va veni lume multă de la Paris.

Intr'adevăr, la ḑece şi jumătate, parisienĭĭ începură să soséscă pâlcurĭ pâlcurĭ. Eraŭ prietenĭĭ luĭ Alexis şi aĭ luĭ George, artiştĭ, literaţĭ şi ḑiariştĭ cari vroiaŭ să dea tînĕruluĭ pictor şi peetuluĭ o noă dovadă de simpatia lor.

Pe urmă veniră trăsurile boieresc.

In momentul când era să reapară în lumea din care se depărtase atâţia anĭ, contele trimisese scrisorĭ de invitare tuturor vechilor sĕĭ prietenĭ, pe carĭ 'ĭ cunoscuse într'o vreme.

La o oră óre-care se puteaŭ înnumĕra pe strade şi pe pieţe maĭ mult de douĕḑecĭ şi patru de echipajurĭ.

Pentru întâia óră se vedea la Villeneuve o asemenea privelisce.

Vizitiĭ nu maĭ sciaŭ unde să 'şĭ pună trăsurile; nu eraŭ destule grajdurĭ pentru caĭ. La un spre-ḑece şi jumĕtate, când orga vesti intrarea mirilor, biserica era aşa de înţesată de lume în cât nu era cu putinţă cui-va să găséscă un loc. Multe persónc trebuiră să rĕmână afară.

Contele ducea pe fiică-sa.

Bertrand d'Oseraie pe Laurenţia.

Apoĭ veniaŭ George, care da braţul nevesteĭ judecătoruluĭ de instrucţie, şi Alexis Mollin cu dómna Violet, care servia de naşă Laurenţieĭ.

In urma lor, formând un grup câţĭ-va prietenĭ numaĭ: Mourillon, Valenski, Ştefan Renaudin, Lucian Morel, coutele şi contesa de Maurienne, baronul Roland de Simaise şi tênĕra sa soţie.

In biserică se vedeaŭ multe persóne cunoscute, celebrităţĭ, nume marĭ, mulţĭ autorĭ şi artiştĭ dramaticĭ, romanţienĭ, pictorĭ, poeţĭ şi artiştĭ liricĭ: marchisul de Chamarande, soţiĭ Castora, contele de Violaine, bătrêna contesă de Corgiron, etc.

Martoriĭ Mietteĭ eraŭ domniĭ Bertrand d'Oseraie şi de Maurienne.

Aceia aĭ Laurenţieĭ: contele de Soleure şi Mourillon.

Alexis şi George aveaŭ drept martorĭ şi unul şi altul pe Ştefan Renaudin şi pe Albert Ancelin, artist pictor.

Miresele atrăgeaŭ luarea aminte a tuturora.

Eraŭ admirabile în toaletele lor albe fórte simple şi cu totul la fel.

Aprópe de aceeaşi statură şi tot atât de gingaşe şi de frumóse, păreaŭ douĕ surorĭ.

Puţinĭ cunoscéaŭ pe contele de Soleure şi din tóte părţile se întrebaŭ care dintre mirese era fiica conteluĭ. Se lămuriră când văḑură pe George Ramel stând la drépta Mietteĭ şi pe Alexis la drépta Laurenţieĭ.

Dupá ceremonia religiósă fu o primire la vila Frasinilor.

Toţĭ ceĭ ce cunoscuseră în trecut pe contele de Soleure se duseră să'ĭ strîngă mâna.

Ambasadorul Rusieĭ 'ĭ duse felicitările sale în numele ţarului.

. . . . . .

Séra, George, Alexis şi Stefan se aflară un moment singurĭ.

Stefan, sosit în ajun nu putuse schimba cu prietenĭĭ sĕĭ de cât fórte puţine cuvinte.

— Dragă Alexis, ḑise el, îmĭ poţĭ da veştĭ despre Durossoy?

— El e cu desăvêrşire vindecat; dar nu'l maĭ vĕḑ pe nicăierĭ. Pe cât se pare nu maĭ ese din casă.

— Ah!

— Se ḑice că e slutit cu totul, grózнic de vĕḑut şi mut, reluă George. Ceea ce predisese doctorul s'a adeverit.

— Şi nevastă-sa?

— Dómna Durossoy nu maĭ iese din casă ca şi bărbatul sĕŭ. Se afirmă că Durossoy e amorezat nebun după nevastăsa, şi că, gelos la culme, o ţine închisă.

— Ah! nenorocitu, ḑise Stefan în prada uneĭ agitaţiĭ ciudate.

— Se spune că ea nu'şĭ maĭ lépădă hainele de doliŭ?

— Şi cuĭ pórtă doliul? întrebă Stefan.

Contele care se apropiase de ceĭ treĭ prietenĭ, rĕspunse:

— Al fericireĭ sale pierdute.

SFÂRŞIT

☞ Mâine vom începe publicarea frumosuluĭ şi interesantuluĭ roman *Miliónele luĭ Joramie*, unde vom regăsi maĭ tóte personagele din romanul *Mietta*.

de onóre a Regineĭ; d. general Dunca, comandantul divisiuneĭ din Dobrogea.

—o—

Plecărĭ. — Aŭ plecat din capitală: d. marchis de Reverseaux, delegatul Franciei în comisiunea dunăreană pentru Paris; d. Al. Plagino, prefectul de Putna d. general Pencovicĭ comandantul divisiuneĭ din Galaţĭ.

—o—

O bună măsură luată de curînd de d. prefect al poliţieĭ capitaleĭ este aceea d'a nu se maĭ face nicĭ o operaţiune de bursă în afară de localul anume destinat pentru acésta şi care este localul burseĭ.

—o—

Condoleanţe.—D. I. C. Brătianu a adresat d-luĭ preşedinte al consiliuluĭ de miniştri din Spania o telegramă prin care 'ĭ face cunoscut că guvernul român a fost dureros surprins de scirea încetăreĭ din viaţă a M. S. Regeluĭ Alphons XII şi 'l rógă, în numele guvernuluĭ român să exprime M. S. Regineĭ Spanieĭ condoleanţele sale pentru perderea iraparabilă ce a suferit, ḑice „Voinţa Naţională.“

—o—

Visită regală.—Aḑĭ după amiaḑĭ, M. S, Regele, însoţit de A. S. Principele Wilhelm de Hohenzollern, a făcut o visită I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat.

—o—

Direcţia căilor freate comunică că în staţiunea Bucurescĭ se vênd bilete pentru călĕtoriĭ circulare de la staţiunile Bucurescĭ, Brăila, Craiova, Focşanĭ, Galaţĭ, Predeal, Roman şi Vêrciorova, la celĭ maĭ însemnate staţiunĭ din Austro-Ungaria şi Germania şi la maĭ multe staţiune din Belgia şi Olanda.

Pentru informaţiunĭ maĭ amănunţite a se adresa la administraţiunea centrală şi la staţiunea Bucurescĭ.

—o—

Ajutóre pentru răniţĭ.—Treĭ dómne distinse din capitală strîng ajutóre pentru răniţiĭ de peste Dunăre. Aceste dómne sunt: Pia Brătianu, Zoe Sturza şi Câmpineanu. Ceĭ ce vor voi să ajute pe bieţiĭ răniţĭ, n'aŭ de cât să adrezeze obolul lor către una din aceste dómne.

—o—

Deschiderea Camerelor.—La 11 ore va fi Te-deum la Mitropolie; la 11½ d-niĭ deputaţĭ şi senatorĭ vor intra în sala adunăreĭ deputaţilor. Pornirea regeluĭ de la palat se va anunţa prin 101 lovituri de tun ce se vor da din dealul Spireĭ. La orele 12 M. S. Regele va intra în sala Adunăreĭ înconjurat de casa sa civilă şi militara. M. S. va citi în persónă mesagiul de deschidere după care apoĭ va părăsi sala, lăsênd pe deputaţĭ ca să lucreze.

—o—

Un post vacant.—La scóla militară din dealul Spireĭ e vacant un post de-scriitor 100 de leĭ pe lună şi mâncare. Concursul e la 25 Noembre.

—o—

Bătaie.—D. Alecu V. mergênd alaltăséră pe stradă 'şĭ găsesce o dulcinee cu care dându-se în vorbă intimă, acésta 'ĭ mărturisesce că *n'a luat masa.* D. V. tocmaĭ avea vr'o două piese în buzunar. Plecară la o cunoscută sală de mâncare unde cântă şi lăutariĭ.

Pe când dulcineea mânca iar d. V. îmbătat de ochiĭ eĭ afundĭ, stă un domn lângă masă şi ḑice luĭ Alecu:

— Da bine d-le mi-a luat amanta?

D. V. se scólă mirat.

D sa este cam mărunt pórtă păr lung.

— Amanta d-le eŭ am găsit'o pe stradă.

— Minţi! mi aĭ luat'o d'acasă!

Vĕḑênd aşa d. V dă să puie mâna pe bĕţ dar cel-l-alt maĭ ager 'l apucă de păr şi dă'ĭ.

Ceĭ de pe la mese stăteaŭ pare că eraŭ de lemn. D. V. a fost tăvălit pe sub mese. Necunoscutul avea se ḑice contra luĭ un necaz maĭ vechiŭ. Birtaşul a strigat poliţia şi cu ajutorul cheluelilor a isbuit să scótă în stradă. Aci a maĭ urmat cât-va târnuéla. Dulcineea a perit iar arestat se ḑice că este d. V. care tocmaĭ când sosise gardistul a prins la mână şi a dat o palmă adversaruluĭ.

ACTE OFICIALE

Sunt transferaţĭ:

*D. V. Stefănescu, comisar la gara Focşanĭ, în aceeaşĭ calitate la gara Adjud; d. Pani Stănescu, comisar la despărţirea II din oraşul Focşanĭ, în aceeaşĭ calitate la gara Focşanĭ.

*Sântul Sinod al sânteĭ bisericĭ autocefale ortodoxe române este convocat în sesiune de tómnă, pentru ḑiua de 16 Noembrie 1885.

* D. G. Clopoţel, fost controlor, este numit controlor fiscal.

* D. D. Vasiliŭ, actualul secretar al facultăţeĭ de medicină din Iaşĭ s'a numit în postul de secreter al Universităţeĭ de acolo.

* D. C. Rătescu se primesce în corpul silvic cu gradul de guard-ajutor.

Consiliŭ practic

Conservarea castanelor e o operaţie importantă, maĭ cu sémă pentru noĭ, care nu le avem ca producţie indigenă.

Un mijloc, datorit luĭ Magne, consistă în a aşeḑa în Noembre şi în Decembre castanele în straturĭ cu nisip bine uscat, în vasurĭ închise şi a pune rceste vasurĭ în grămeḑĭ de pământ nisipos ascat. Cu chipul acesta le putem păstra próspete, gustóse şi uşor de digerat, până în Iunie.

Ilustraţia nóstră

Generalul Carl Genè este unul dintre ceĭ maĭ instruiţĭ oficerĭ italianĭ, şi fiind că vom auḑi în curând vorbindu-se despre dânsul, de óre-ce a fost numit comandant suprem al forţelor italiane din Africa am creḑut de cuviinţă să 'ĭ dăm portretul.

RESBOIUL SERBO-BULGAR

Zaribrod 12 Noembre

(Depeşă sosită la Bucurescĭ la 26, după ameaḑĭ). Sêrbiĭ 'şĭ daŭ cea din urmă silinţă pe graniţă, pentru a opri, dacă e cu putinţă, intrarea armateĭ bulgare în Serbia.

Cele 3 divisiunĭ sêrbe, a Drineĭ, a Dunăriĭ şi a Şumadieĭ, compuse din 40,000 de ómenĭ aprópe se stabiliră la drépta şi la stânga pe nisce înălţimĭ ridicate şi aşeḑară în centru 4 băteriĭ sprijinite de nisce meterezurĭ numite a trăgĕtorilor, lângă satele Coindoĭ şi Cinigtavicĭ.

Înălţimea de la drépta, numită Preglagliṣt dominéză de aprópe satul Zaribrod era ocupată de un regiment sêrb a divisiuneĭ Şumadieĭ. Prinţul însărcină regimentul de la Varna să pună mâna pe acéstă poziţiune.

Focul începu pe la 3 ore şi jumĕtate, şi la 5 ore după o luptă crâncenă, Bulgariĭ sosiră la jumĕtatea înălţimelor ocupate de inamic.

Ordinul de a înceta focul se dete îndată.

Trîmbiţele sună şargea, iar Bulgariĭ se asvêrliră la asalt cu baioneta înnainte şi scoţênd strigăte de ura. Sêrbiĭ, surprinşĭ la acest atac îndreptat contra flanculuĭ stâng, se retraseră în desordine.

Acéstă afacere a făcut pe Bulgarĭ stăpânĭ pe nişte poziţiunĭ însemnate, de unde eĭ ameninţă meterezurile ce ocupă bateriile sêrbeştĭ stabilite în vale.

E cu putinţă ca Serbiĭ, temêndu-se de a vedea drumul Nişuluĭ tăiat, să evacueze aceste poziţiunĭ. Dacă nu, e probabil că o mare bătălie e iminentă.

Bulgariĭ aŭ avut în acéstă afacere 100 saŭ 120 ómenĭ şi 20 oficerĭ carĭ n'aŭ maĭ putut lupta şi aŭ făcut vr'o 50 de prisonierĭ.

Prisonieriĭ interogaţĭ aḑĭ diminéţă confirmă că armata sêrbéscă n'a avut hrană în timp de maĭ multe ḑile.

Sofia 12 Noembre.

Răspândindu-se scirea că Sêrbiĭ cer pacea, ministrul afacerilor strĕine, d. Ţanov, ducêndu-se aḑĭ diminéţă la cartierul general, mulţimea şi soldaţiĭ s'aŭ precipitat în faţa ministruluĭ strigênd: „Nu voim pace! Rĕsboĭ inamiculuĭ! Inainte!

Sofia, 13 Noembre.

Erĭ până la 4 ore p. m. nişte companiĭ ale regimentuluĭ sêrb Sumadia fură atacate în poziţiunile ce ocupaŭ, de un batalion bulgar.

După ee Sêrbiĭ traseră câte-va focurĭ maĭ mult în vênt, Bulgariĭ înaintând, încă douĕ batalióne ocupară cu baioneta Vredgadiştea pe care Sêrbiĭ o părăsiră în desordine. In retragere eĭ aŭ dat foc poduluĭ şi păcureĭ de la Nichova ceea ce nu 'ĭ va împedica de a fi urmăriţĭ.

Bulgariĭ aŭ făcut 50 prisonierĭ.

Calafat, 14 Noembre

Alaltă-ierĭ Serbiĭ aŭ atacat pe ḑi şi nópte de şése orĭ întăririle Vidinuluĭ şi aŭ fost respinşĭ cu perderĭ simţitóre.

Ierĭ lupta a urmat cu vioiciune până la orele 9 şi 30 minute diminéţa, apoĭ focul s'a redus la un rar schimb de buse din ambele părţĭ.

Oraşul şi cetatea sunt cu totul părăsite de locuitorĭ.

S'a dat drumul apelor Dunăreĭ în şanţurile din jurul cetăţeĭ care a devenit acum o insulă.

Ierĭ o patrulă de câţĭ-va Bulgarĭ fiind încolţită de Sêrbĭ, şi nevoind a se preda, a trecut Dunărea într'o barcă între Calafat şi Cetate.

Eĭ aŭ fost desarmaţĭ şi incasarmaţĭ la regimentul de dorobanţĭ.

In luptele de alaltă ierĭ şi erĭ Sêrbiĭ aŭ suferit perderĭ carĭ s'ar ridica dupĕ cum se ḑice până la 3000 morţĭ şi răniţĭ.

Aḑĭ Sêrbiĭ după 3 ore de repaus aŭ reînceput focul asupra Vidinuluĭ. Apĕrătoriĭ cetăţeĭ aŭ rĕspuns cu multă vioiciune şi aŭ causat Sârbilor perderĭ fórte marĭ.

CITIŢĬ

Romanul a căreĭo publicare o începem mâine: *Miliónele luĭ Joramie*, de acelaş autor care a scris Mietta, însă cu mult maĭ frumos şi maĭ interesant decât acest din urmă roman.

Sofia, 14 Noembre

In urma sfatuluĭ pe care l'ar fi primit de la marile puterĭ, regele Milan a trimis principeluĭ Alexandru solĭ pentru 'ĭ propune încheiarea păcĭĭ.

Principele a rĕspuns că nu va putea trata de cât atuncea când trupele serbe vor fi părăsit teritoriul principatuluĭ pe care se află încă, în vecinătatea Vidinuluĭ, şi după ce se va fi luat o hotărîre definitivă privitóre la o despăgubire de resboĭ de dat Bulgarieĭ.

Sofia 14 Noembre.

Principele Alexandru, trecênd astă-ḑĭ fruntaria, pornesce cu trupele séle spre Pirot.

Ultime Sciri

Bucurescĭ 15 Noembrie

Pe vaporul societăţeĭ Fraissinet care a plecat alaltăierĭ din Galaţĭ erĭ s'a încărcat 110 vite cornute pentru Italia.

—o—

Vizirul a rĕmas nemulţumit de depeşa prinţuluĭ Alexandru, şi pe care am menţionat'o a séră, adică că trimiţêndu-se un comisar turc în Rumelia, lucrurile s'ar încurca.

De alt-fel representantul Angliei nu vrea să iscăléscă protocolul privitor la trimiterea acestuĭ comisar.

Victoriile bulgarilor a schimbat situaţiunea.

Sultanul stă nehotărît şi acéstă nehotărîre va avea de resultat ca prinţul Alexandru, după ce va bate pe serbĭ, şi va face cu eĭ pace, să se întórcă în Rumelia şi să nu maĭ voéscă a eşi.

—o—

Se scrie din Corabia, unuĭ ḑiar că la 28 Octombre a trecut în Bulgaria 20 familiĭ române din comuna Isbicenĭ, din causa unor execuţiunĭ silite la carĭ aŭ fost supuşĭ luându-li-se maĭ tot ce aveaŭ.

—o—

Direcţiunea liceuluĭ Mateĭ Basarab din capitală va fi încredinţată d-luĭ C. Şonţu, eminentul profesor de sciinţe fisice pe tot timpul absenţeĭ în concediu a d-luĭ Teodorescu.

—o—

La catedra de chimie analitică de la scóla de farmacie din Bucurescĭ se va numi d. A. Babeş.

—o—

După iniţiativa d-neĭ Olga Gigărtu soţia d-luĭ colonel Gigărtu, se va da o mare serbare la Severin în ḑiua de 20 Noembrie, în folosul construireĭ localuluĭ Ateneuluĭ din capitală.

—o—

Reuaniarea ministerială după o în-l trevedere a M. S. Regeluĭ cu prinţu D. Ghica, preşedintele Senatuluĭ, şi cu generalul Lecca, preşedintele Camereĭ, nu se va face de cât după alegerea biurourilor corpurilor legiuitóre.

Foiţa „Universului“

16

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

VI

Un inocent condamnat

Ferdinand 'şĭ lăsă capul pe pept şi privirea luĭ se întunecă. Bĕtrânul se uită la el cu o tristeţă adâncă.

— Nu sciŭ, urmă Ferdinand din noŭ ridicând capul, cum să 'ţĭ spun ca să te asigur că iubesc cu adevĕrat pe Matilda, că o ador şi că nu din causa alteĭ femeĭ vreaŭ să mĕ depărtez de ea. Dacă m'aĭ întreba care este atuncĭ motivul pentru care fac acest pas, aşa de dureros pentru mine, ţi-aş replica unchiule că nu pot să ţi 'l spun că nu trebue să 'l aflĭ, căcĭ ar fi prea grozav.

Pe tine şi pe Matilda vreaŭ să vĕ cruţ de noŭĭ durerĭ şi fără nicĭ un folos. Maĭ mult să nu mĕ întrebĭ şi nicĭ să cauţĭ a pĕtrunde în vr'un mod órecare ceea ce vreaŭ să 'ţĭ ascund pentru binele tĕŭ propriu şi al Matildeĭ, pentru planurile ce d'atâta vreme clădescĭ în tăcere.

Increde-te în mine; voiŭ lupta din tóte puterile ca să redobândesc acea avere pentru Matilda şi pentru copila mea, nu 'mĭ voiŭ da un moment de odihnă până nu vom face ca să triumfe adevĕrul, pentru ca dreptatea, atât de mult întunecată, să iasă la lumină; dar ţine minte nicĭ o dată nu va trebui să se ḑică că lucrez pentru mine, că am vr'un interes material în cruḑimea cu care voiŭ sdrobi pe miseĭ.

Ḑicĭ că'mĭ daĭ mijlócele cu carĭ să întreprind executarea planuluĭ tĕŭ; primesc acele mijlóce căcĭ mĕ aflu în lipsă complectă şi fără ele n'aş putea nimic să încep.

De şi bĕtrênuluĭ 'ĭ venia fórte greŭ ca să scie pe Ferdinand persistând în hotărîrea de despărţire, totuşi 'l stima maĭ presus de cât a nu'ĭ ţinea sémă de asigurările ce dădea cum că are motive puternice pentru a lucra ast-fel.

Insă de óre ce tînĕrul se oferea a procede nu cu maĭ puţină ardóre pentru redobândirea avereĭ de douĕ milióne lăsată de unchiul luĭ Pascal, el trebuia să aibă un drept la acésta.

Bĕtrênul 'ĭ propuse că de óre-ce nu voesce să lucreḑe ca soţ al Matildeĭ, el e gata să 'l considere şi să 'l înscrie ca pe un fiŭ în testamentul sĕŭ; nimenĭ nu 'ĭ cunoscea părinţiĭ, el 'l crescuse din cea maĭ fragedă copilărie, iar Matilda trecuse în tot-d'auna drept nepóta luĭ.

Ferdinand rĕspunse că daca nu în present, maĭ târḑiŭ s'ar afla adevĕrul s'ar produce încurcăturĭ neplăcute atât pentru dênsul cât şi pentru Matilda. Că nu se póte să nu fie cine va care să scie că Matilda nu 'ĭ este nepótă ci fiică proprie.

Pascal se bucură de acéstă obiecţiune a tênĕruluĭ; el o credea pornită dintr'un simţimênt ce însemna că póte într'o ḑi Ferdinand se va întórce lângă Matilda; adevĕrata causă însă era cu totul alta.

— Dacă nu poţĭ primi propunerea acésta, Ferdinand, îţĭ voiu face o alta; tu 'mĭ eştĭ ginere şi vreaŭ să te adoptez; după dorinţa exprimată de unchiul meŭ ca moştenitoriĭ avereĭ sale să'ĭ priméscă şi numele, tu veĭ lua numele de Pascal; acest nume pórtă cu sine o posesiune întinsă în America de Sud.

Ferdinand se învoi; de alt-fel el nu avea pretexte ca să refuse tóte propunerile bĕtrânuluĭ.

Acordul asupra acestuĭ punct fiind făcut, urma ca bĕtrânul să 'ĭ desvolte planul de campanie în contra luĭ Brühl şi Seldi. Dar tênĕrul 'ĭ luă innainte ḑicênd că el a dat de urma chitanţeĭ.

— Când am fost la Seldi, continuă dênsul, ca să cercetez despre adresa luĭ John, am fost primit de d-na Seldi, şi amabilităţeĭ şi intervenireĭ sale datoresc că am putut să am aşa de repede ceea ce căutam.

De şi femee trecută deja, ea a'a arătat fórte cochetă cu mine; dar ceea ce m'a surprins peste orĭ ce măsură, a fost că dênsa a silit orĭ-cum pe Seldi ca să 'mĭ dea acea adresă, amenințându'l cu o invocaţiune de spirite şi făcênd alusiune la o chitanţă.

(Va urma)

Valram Forst

Director şi redactor: Nicolae Procopiu

Foiţa „Universului„

143

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

VI

(Urmare)

Un proverb ţice: cuiul scóte pe cuiŭ; şi ast-fel ţicem şi noĭ de Montino: o nouă spaimă goni pe cea-l-altă. Prepeliţa verde ce 'ĭ o arăta cu neîndurare Manolillo i-se păru, spre a spune astfel, o fiară ce 'ĭ rodia inima.

Galben, cu faţa speriată, ameţit, cu gura căscată, cu ochiĭ pironiţi şi eşiţi din orbite, cu braţele întinse, cu degetele sgârcite, cu părul sbârlit, tremurând din tot corpul, bucătarul regeluĭ avea o înfăţişare înspăimântătóre. După prepeliţa aceea, el vedea un cadavru, cadavrul regineĭ, şi după acest cadavru vĕţu spânzurătórea.

— Mârşavul de Cosimo Aldaba! strigă el cu un glas îngrozit, mârşavul de Cosimo Aldaba! el, nu eŭ... nu... nu... sunt două ţile de când nu am maĭ dat prin bucătărie!

— Dar d-ta aĭ fost orb... orb! exlamă bufonul cu un glas mâniat. Aĭ fost orb, şi din pricina acesteĭ orbiriĭ a d-tale mişelul de Guzman a putut să 'ţĭ orbéscă nevasta şi să facă dintr'ênsa un instrument de crimă, şi tóte astea din vina d-tale.

— Ah! Dumneţeule! dar regina...

— Prepeliţa acésta a fost dată la dejunul Mejestăţeĭ Sale....

— Dar mortul...! de care 'mĭ vorbiaĭ adinióra?

— Mortul acela e un paj.

— Ah! exclamă bucătarul, un paj.

— Da, un paj care mâncă bucăţile rĕmase pe talerul regineĭ şi pe al părinteluĭ Alliaga.

— Un om fórte de trébă părintele Alliaga, exlamă vesel bucătarul. De unde sciĭ?

— Maĭ adinióra am vorbit cu el.

— Şi regina?

—Nu am îndrăznit să mĕ informez. Dar Alcazarul e liniscit, Dumneţeŭ nu va fi vrut, exclamă bucătarul, pentru că Dumneţeŭ nu vrea să fie spînzuraţĭ nevinovaţĭ.

Spînzurătórea era ideea fixă a luĭ Montino.

— Ca să te spânzure? nu, nu, orĭ-ce urmă a dispărut.

— Cum a dispărut? dar nu rĕmân încă pe talerul acesta resturile prepeliţeĭ otrăvite?

— Aĭ dreptate, Montino, ţise bufonul, dar aceste resturĭ vor dispare şi dênsele.

Şi apropiindu-se de un fel de cuptoraş ce 'ĭ slujia ca să 'şĭ facă mâncarea unchiul Manolillo aprinse focul şi puse pe foc talerul de lemn conţinênd resturile prepeliţeĭ.

— Nu maĭ sunt alte urme? întrebă bucătarul, asistând cu nelinisce la arderea taleruluĭ.

— Nu, otravă nu maĭ e de cât aicĭ şi în măruntaiele pajuluĭ mort; dar pe cât am auţit bietul paj a fost dus la biserică fără ca să se fi născut cea maĭ mică bănuélă. Dupĕ ce 'l vor îngropa...

— Oh! Dumneţeule! Dumneţeule! dar nevastă-mea?... fiică-mea?...

— Iţĭ maĭ iubescĭ nevasta?

— Eŭ n'o maĭ iubesc, nu... dar am o sete arţĕtóre de rĕsbunare... Ticălósa!... Nerecunoscĕtórea!... Eŭ care o scosesem din miserie şi pe urmă copilul pe care 'l are în sîn...

— D-ta n'aĭ avut nicĭ o dată copiĭ.

— Cum? Dar fiică-mea Ines, óre nu 'ĭ a mea?

— Intâia d-tale nevasta te înşala nu maĭ puţin ca cea de a doua.

— Dumneţeule! Dumneţeule!

— Aşa că ar trebui să te bucurĭ că aĭ scăpat de dênsa prin fuga eĭ.

— Dar maĭ înainte de a fugi m'a jefuit, ticălósa! ţise Montino, schimbându-şĭ glasul.

— Aş! consoléză-te... Nu maĭ aĭ undeva alţĭ banĭ?

— Nicĭ măcar un maraved; eŭ mĕ gândiam să 'mĭ daŭ dimisia.

— Tocmaĭ, am auţit ţicându-se că s'a găsit în casa d-tale un sipet fórte greŭ pe care hoţiĭ nu l'aŭ putut deschide fiind de fier, şi pe care nu l'aŭ putut lua din causa greutăţeĭ. Sipetul acela a fost dat în paza întêiuluĭ scutier al palatuluĭ.

— Aşa dar e norocos în tóte pretinsul meŭ nepot! exclamă bucătarul cu invidie. Mĕ jefuesc, şi banĭ sunt în casa mea, şi rĕmân neatinşĭ! Dumneţeule! Dumneţeule! écă-mĕ la sfîrşitul vieţeĭ singur şi părăsit de toţĭ!

— Don Juan Tellez Giron, pretinsul d-tale nepot, îţĭ datorescе tot ce e acum. D-ta, evenimentele a căror causă aĭ fost, îl făcură bărbatul donneĭ Clara de Soldevilla şi favoritul regineĭ... şi nu maĭ sciŭ ce încă. Fără îndoială el nu se va arăta nerecunoscĕtor faţă cu d-ta, şi te va ajuta.. Dar écă talerul a ars împreună cu conţinutul sĕŭ, şi nu maĭ rĕmâne nicĭ o urmă de otravă. M'am plictisit în Alcazar; dacă am face o mică preumblare Montino?

— Plouă tare! Când nepotul meŭ, adică don Juan Giron a venit în Madrid, ploua de pare că turna cu găleţile, şi eŭ cred că, pe câtă vreme va ploua, !nenorocirile nu mĕ vor slăbi un minut!

—Vom căuta să ne ferim de plóie; reguléză-ţĭ pĕrul şi hainile, ia-ţĭ mantaua şi pălăria, şi să eşim.

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4.

In noul Palat Dacia-România

Pe ţiua de 12 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	90 —	91 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligaţiĭ de Stat . .	83 —	83 3/4
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	71 —	72 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	84 —	84 3/4
7% „ „ „ .	100 3/4	101 1/2
5% „ „ Urbane.	79 —	80 —
6% „ „ „ .	89 —	90 —
7% „ „ „ .	94 1/2	95 1/2
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint. . . .	16 —	16 1/2
„ „ Bilete bancă.	16 —	16 1/2
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Mulţumire

D-luĭ Luchianoff, Calea Griviţeĭ No. 140

Sub-semnatul viŭ prin acésta a mulţumi din tótă inima d luĭ Luchianoff, pentru escelenta bĕutură a sa Chefir-Cumis, din care am bĕut 60 Butilie, contra durereĭ de pept şi junghiŭ precum şi slăbiciune de nervĭ, dupĕ a căreia întrobuinţare mĕ aflu deplin sănătos.

Cu stimă *Gustav Milker*

Strada Militarilor, 25.

Laureta Sterle renumita cărturărésă sosită de curênd în Capitală şi domiciliată în Calea Plevneĭ No. 60, la sfîrşitul Bulevarduluĭ face cunoscut arta sea de a ghici trecutul, presentul şi viitorul cu cărţile, şi dupe semnele pălmeĭ. 12—5

Cernélă neştérsă spre a însemna rufele fără nicĭ o preparaţie. Nu se descoloréză prin spălare, şi nu piere cu nicĭ o procedare chimică. Sticluţa conţine aprópe 20 gr. de cernélă spre a însemna o mie şi maĭ bine de rufărie leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administraţia "Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Mórtea şórecilor Remediŭ fórte sigur şi puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Tipografia „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8, Bucurescĭ, esecută 100 CĂRŢI DE VISITĂ cu preţul de la 2 leĭ pênă la 2.50.

Noul an

Cu 30 lei noi

!! Se póte câstiga !!

700,000

Leĭ noĭ

Siguranţă absolută!

Listele oficiale ale tragerilor vor fi trimise **gratis** şi îndată după tragerĭ.

Imprumutul Credit-Anstalt 1858

Marele Lot 300,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1886.

Vindem fie-care bon cu câte 20 leĭ noĭ.

Orașul Viena 1874

Marele Lot 400,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1876

Vindem fie-care bon cu câte 12 leĭ noĭ.

Ambele Bonurĭ împreună costă 30 leĭ noĭ, franco de orĭ-ce cheltuială

Cererile, însoţite de costul relativ în bilete de bancă, mandat saŭ timbre de postă ale orĭ-căreĭ ţĕrĭ, să se adreseze la

Moniteur de la Chance Universelle

la Viena (Austria)

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE

de la MĂNĂSTIREA din FÉCAMP (Sena inferióră Franţa)

DELICIOASĂ—TONICĂ—APERITIVĂ—DIGESTIVĂ

Adevĕrata licóre benedictină de la mănăstirea din Fécamp este fără îndoială cea maĭ bună bĕutură de masă; luată ca digestiv, ea posedă calităţĭ minunate, ast-fel că tóte persónele carĭ aŭ ascultat poveţele nóstre întrebuinţând'o neîntrerupt, se află fórte bine graţie proprietăţilor sale igienice.

In timp de epidemie holerică şi pentru a combate influenţele nesănătóse ale uneĭ atmosfere stricate, acţiunea eĭ trapeutică e universal recunoscută şi recomandată în mod deosebit de somităţile medicale din Franţa străinătate.

Intrebuinţare: Ca aperitiv amestecată cu apă curată saŭ gazósă înainte de mâncare. Ca digestiv, unu saŭ douĕ pahare dupĕ fie care masă.

A se cere tot d'auna în partea de jos a sticleĭ eticheta rectangulară, purtând semnătura directoruluĭ general.

Se găseşte pretutindenĭ.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alegrand aîné

Apă cerésca africană Tinctura instantanee. Nicĭ un alt chimist parfumor na putut prepara o tinctură instantanee care să coloreze perfect pĕrul şi barba cu tóte comodităţile ce le presintă *Apa Cerésca Africană*. — Nu trebue a'şĭ spăla cine-va pĕrul nicĭ înaintea, nicĭ în urma aplicăţieĭ. Orĭ-ce persónă îşĭ póte colora singur pĕrul, întrebuinţând numaĭ vre-o 3 minute.

Aplicarea se face în timp din 15 în 15 ţile; o butilie într'o elegantă cutie are durata de 6 lunĭ şi costă numaĭ leĭ 6.

Vinnaigre Hygiénique Admirabil produs balsamic spirtos şi tonic; de un parfum fórte plăcut, favorabil igieneĭ şi consacrat grijelor de toaletă, menţine corpul într'o stare înfloritóre de sănătate. Previne şi risipeşte bubele, roşiaţa, petele, încreţiturile şi orĭ-ce alteraţie a peleĭ, pe care o intinereşte şi o indulceşte dânduĭ o aparenţă albă catifelată. Flac. leĭ 1.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Anatherina *Elixir pentru dinţĭ, pentru bólele gureĭ şi dinţilor.* Acéstă licóre prin puterea ingredientelor din care e compusă este cel maĭ puternic preservativ pentru igiena gureĭ şi pentru a face plăcut mirosul resuflăreĭ. Se compune din tonicĭ salutarĭ şi e cel maĭ eficace leac pentru a preveni durerea dinţilor şi stricarea lor. E fórte potrivit pentru ca să cureţe şi săîntăréscă dinţiĭ şi pentru ca să păstreze curat smalţul lor; întăresce gingiile şi e chiar un puternic leac contra inflamaţilor de gingiĭ. Flaconul într'o elegantă cuie 2 leĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Alcool de minta piparata specific superior contra indigestiilor, durerile de stomac, durere de inimă şi de cap. Băutură fórte igienică şi întăritóre în timpul marilor călduri ale vereĭ. Cel maĭ bun dintre alcoolurile cunoscute, fiind destilat din foĭ de mintă próspete şi nu făcut cu esenţă cum se face de obiceiŭ leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Benzina Profumata cu flor de levent. Astă benzină rectificată e fórte curată şi lipsită de orĭ ce principiŭ empireumatic, ne reţinând de cât o fórte plăcută odóre. Curăţă de pete stofele cu culorile cele maĭ delicate; se evaporéză complect în câte-va minute, nelăsând nicĭ o odóre neplăcută. Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—374 5 Bani în Capitală. 10 Bani în Provincie LUNI şi MARŢI, 18—19 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCUREŞCI.

Inserțiunr şi reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

☞ De astă ḑĭ „Universul“ în jndeţe se va vinde cu 10 banĭ esemplarul.

Curierul capitaleĭ

O dată cu deschiderea corpurilor legiuitóre a apărut un noŭ ziar cotidian întitulat „Epoca“, ziar de opoziţiune. Este de obiceiŭ ca, de câte orĭ apare câte un ziar, să i se ureze viaţă lungă. Făcând acésta, unii cu plăcere alţiĭ fără, puţinĭ dintre cititoriĭ sĕĭ, nu vor recunóște faptul că noul născut îşĭ merită pe deplin titlul sĕŭ, căcĭ el reprezintă în mod fidel zăpăcéla „Epocei“ actuale atât prin programul sĕŭ cât şi prin amestecul de nume ce l'aŭ suptscris, —în ordine alfabetică, deci egalitară,— de la *B* şi până la *V*. Aceste nume făgăduiesc póte, cititorilor, valorĭ reale, alăturĭ cu valorĭ fictive. Fiind că însă acest ziar iese la lumină cu pretenţiunĭ politice superióre, se pot mira mulţĭ că, *începênd cu alfabetul*, înfaţişează publicului un alfabet decapitat, fără un *alfa* care să spuie ţĕrii, cu lămurire şi preciziune, nouile vederĭ ale acestuĭ grup noŭ.

Tinerilor carĭ încep astfel viaţa lor publică li s'ar putea spune că în situaţiunea de azĭ, niminuĭ nu 'ĭ este iertat să facă tabĕră separată de cât cu condiţiunea ecspresă de a se constitui pe temeliĭ politice osebite în totul de ale celor-l-alte grupărĭ, şi o asemenea *enunţiare de principiĭ* nu există nicăierĭ în noul organ de publicitate.

*

Când ocaziunea se presintă pentru a se vorbi de tinerime şi a se constata greşelile pe carĭ le face saŭ este pe cale de a le face pentru ca cine-va să fie drept, trebuieşte să acórde tinerilor un spirit maĭ puţin autorisat de cât al celor bĕtrânĭ.

Acésta este de sigur realizarea unuĭ progres menit să facă onórea acelor tinerĭ maĭ ales când dintr'un contact frecuent cu bĕtrânĭ, cine-va este în stare să 'şĭ dea seama despre ce aŭ fost şi sunt mulţĭ dintre bărbaţĭ cu perĭ albĭ.

Nu maĭ târziŭ de cât de ună zĭ se discuta într'o societate în sînul căreia se aflaŭ şi bĕtrânĭ şi tinerĭ, despre *educaţiune* când de o dată unul dintre bĕtrênĭ ce vorbea cu un tinĕr îĭ tăiă vorba cu aceste cuvinte :

— „Pênă aicĭ, domnule ; cu d ta pot să discut despre orĭ-ce dar despre *educaţiune*, nu. In mine, vezĭ asupra acesteĭ materiĭ un savant. Cum vreĭ dar să discut cu d-ta despre educaţiune ? Eŭ, domnule, am citit peste 150 de volume ; când veĭ citi acelaş numĕr, să viĭ să discutăm împreună !“

Şi bĕtrânul voi să schimbe vorba. Ce va fi rĕspuns tînĕrul importă puţin. El însă ar fi putut să rĕspundă în modul următor :

— Pretinzĭ d-le că aĭ citit 150 volume asupra educaţiuneĭ şi că prin urmare nu poţĭ să intrĭ în discuţiune cu mine ? Se póte. Eŭ nu 'ţĭ voĭ spune volumele câte le-am citit, căcĭ nu le-am numĕrat; însă pot să 'ţĭ afirm că *volumul uneĭ bune educaţiunĭ* ţi-a scăpat cu desăvîrşire din vedere.

Acéstă trăsură este destul de caracteristică, pentru ca fie-cine să tragă dintr'însa o concluziune eloquentă.

*

Deci, a fi înpotriva tinerilor, este a fi înpotriva viitoruluĭ, şi tótă lumea scie cât de rĕŭ merg lucrurile când, într'o ţară, toţĭ sunt bĕtrânĭ sufletesce.

Cuvêntul ce în asemenea materiĭ ar trebui pus la ordinea zileĭ în tóte ţĕrile este o indulgenţă *nemărginită* pentru saltu rile saŭ greşelile tinerimeĭ ce se amestecă în politica militantă.

Chiar îngânfarea trebue iertată celor tinerĭ. Numaĭ cu timpul, încet încet, ajunge un tênĕr ce aspiră să audă numele luĭ pronunţat de toţĭ, la evoluţiunea intelectuală ce 'l face să 'şĭ dea seama că a avut o opiniune de dênsul maĭ presus de valórea luĭ reală.

De o cam dată, adică în primele faze ale vieţeĭ, toţĭ se cred capabilĭ de a constitui partite politice, de a întrece în literatură pe ceĭ maĭ renumiţĭ scriitorĭ, de a rĕsturna guverne, de a deveni tribunĭ şi altele.

Dar se va ḑice că asemenea lucrurĭ provócă rîsul ?

Eĭ ! Şi ? Unde e rĕul dacă într'un timp atât de posomorît se găsesc abnegaţiunĭ care să se pună gratuit la dispoziţiunea *onorabiluluĭ public şi înalteĭ nobilimĭ*?

Asa.

Din Petersburg

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ“)

11 Noembrie.

Până acum diplomaţia ruséscă se arătase rĕŭ voitóre unireĭ Bulgarilor şi principeluĭ Bulgarieĭ ; temeritatea cu care dênşiĭ sfăşiase tratatul de Berlin nu convenea d-luĭ de Giers ; la acéstă sfâşiare el făcea alte planurĭ, se muncea d'atâţia anĭ ca să găséscă mijlóce subţirĭ şi conforme cu aspiraţiile dinastieĭ romanovilor. Poporul rusesc, din contră, arătase de la început cea maĭ caldă simpatie pentru bulgarĭ ; el nu înţelegea de cucerirea Constantinopoleĭ, de întinderea imperiuluĭ, de subjugarea altor neamurĭ ; el scia că fraţiĭ întru Christos, fraţiĭ slavĭ, eraŭ în nevoie, că aveaŭ trebuinţă de ajutor ; s'aŭ format comitete fără scirea autorităţilor, s'aŭ strîns ajutóre în secret cari s'aŭ expediat în Bulgaria, s'aŭ angajat voluntarĭ chiar care aŭ plecat şi plécă necontenit la Balcani.

Dar acum şi diplomaţiĭ ruşi sunt satisfăcuţi; de când bulgariĭ bat pe sêrbĭ nimenĭ nu maĭ are nimic nicĭ cu prinţul Alexandru nicĭ chiar cu unirea lor. Cine nu se bucură d'a 'şĭ vedea opera desăvârşită; ruşiĭ cred că Bulgaria este opera lor; administraţia civilă şi militară a fost organisată şi condusă de dênşiĭ.

Impĕratul a ordonat să se deschidă pentru bulgarĭ tóte arsenalele imperiuluĭ; să li să trimită puscĭ, tunurĭ, praf, torpile şi chiar cojóce vechĭ căzăcescĭ, chiar merinde.

Tótă iubirea este pentru bulgarĭ şi nimic pentru sêrbĭ, carĭ cu tóte astea tot slavĭ sunt. Şi de mĕ veţĭ înreba pentru ce ? voiŭ ḑice că aşa a fost de la început. Pentru că serbiĭ aŭ voit să fie independenţĭ, tarĭ către Rusia, supuşĭ însă la interese şi influenţe străine, pentru că aŭ pe Milan pe tron.

Pentru o concentrare de trupe în Basarabia şi la Odesa se dăduse un ordin şi maĭ multe regimente plecaseră deja în lagăr echipate pentru espediţiune de iarnă. Intrase în intenţiunea guvernuluĭ d'a ocupa Bulgaria şi dacă victoriile serbilor ar fi continuat póte că adĭ acéstă ocupare ar fi un fapt împlinit.

Ofiţerĭ sêrbĭ în tabără.

La curte a fost alaltă ieri un mare banchet la care aŭ luat parte toţi ambasadorii presenţi în capitală. Impĕratul a ţis că rĕsboiul serbo-bulgar va înceta curînd; a blamat purtarea regelui Milan, despre principele Alexandru n'a ţis nimic.

Aţi aŭ plecat şi mâne vor mai pleca încă la Bulgaria trenuri sanitare. *Novoje Wremjia* se esprimă că e puţin uman a trimite ajutóre pentru răniţi numai la bulgari iar nu şi la serbi; Austro-Ungaria a trimes ambulanţe şi la unii şi la alţii.

Ţiarul *Swjet* ţice că d'acum prinţul Alexandru nu va mai voi să părăséscă Rumelia, şi va împedica instalerea unui comisar otoman acolo.

Nu cred fără interes a vĕ comunica despre un mare scandal întêmplat într'un restaurant din capitală.

Acest scandal va ruina carierile a câţiva tineri, aparţinênd celei mai înalte aristocraţii.

Iată faptul:

Mai mulţi tineri ofiţeri din regimentul de gardă imperială s'aŭ adunat la un banchet în restaurantul Borel. Dupĕ ce bĕură înd'ajuns şi se dădură la turbulenţă, nu voiră să părăséscă localul dupĕ ora reglementară.

Comisarul de poliţie neputêndu-i linisci a telefoniat generarelui Gresser, guvernatorul Petersburgului. Acesta, de şi bolnav, s'a îmbrăcat şi a venit, oficerii se închiseră într'o cameră şi tóte somaţiunile generalului rĕmăseseră în deşert. Agenţii stricară uşa.

Atunci unul din oficeri, contele Schremetief, se repeţi la bĕtrânul general şi 'i dete o palmă. A doua nu mai avu timp s'o dea căci agenţii 'l apucară şi 'l duseră la închisóre.

Ceilalţi oficeri aŭ fost duşi sub escortă la garda pieţei.

Impĕratul aflând de cele petrecute s'a indignat fórte tare.

Se ţice că contele Schremetief între toţi colegii sĕi fusese desemnat la sorţi ca să pălmuéscă pe general.

Pentru moment n'am ce să vĕ mai scriŭ din Petersburg. E frig ninge.

Ivanoff.

Spice din ţară

Un proces fabulos.—Citim în „Curierul Balasan“: La 4 Noembre curent a avut loc la Cod. II a Trib. Iaşi înfăţişarea procesului intentat contra d lui Neculae Cişman (senator) şi alţii pentru furt şi tăinuire, însă din cauză că sunt citaţi un număr de 327 martori dintre care a lipsit nu ştim pozitiv căţi s'a amânat cercetarea procesului la un alt termin. Martorii cari eraŭ presenţi şi cari dupĕ aparenţă semănaŭ a fi peste 200 aŭ început a protesta şi a striga cu glas tare că îi necăjesce şi 'i ruinéză chemându'i de mai multe ori de prin locuri depărtate astfel că a trebuit se intervie toţi procurorii jandarmi, serjenţi etc. ca să 'i potoléscă şi să 'i facă se iasă din Palat. Se zice că instigatorul lor a fost d-l Neculae Bosie martor în proces şi avocatul lui Cisman.

—x—

Docurile la Galaţi.—După plângerea comercianţilor din Galaţi cum că s'a ales rĕŭ locul pentru construirea docurilor, tocmai în Bădălan, între mocirle, prefectul aceluiş judeţ cu un inginer şi cu d. Dal' Orso, s'aŭ dus să visiteze terenul, scrie „Galaţii şi se ţice că ar fi găsit dréptă nemulţumirea comercianţilor.

—x—

Brutarii din Galaţi, scrie ţiarul cu acelaşi nume, debitézĕ pâine crudă şi de próstă calitate consumatorilor de prin mahalale cari din causa noroiului nu se pot duce în piaţă să 'şi cumpere pâine ci şi o procură de la cei ce umblă cu căruţele.

Pâinea crudă este fórte vĕtămatóre sănătăţei.

—x—

Statua Asachi.—„Liberalul“ din Iaşi e rugat din partea comitetului pentru ridicarea statuei Asachi a face cunoscut tuturor persónelor cari aŭ primit liste de subscripţiune să bine-voiască a le trimite cu sumele ce vor fi incasat d-lui C. Climescu, casierul comitetului, strada Batu, Iaşi.

—x—

Arsă.—Alaltă-ieri diminéţă copila Iosefina Drosdich Hornaru, din Galaţi, umblând pe lângă maşina din bucătărie, unde ardea focul, i s'a aprins fusta şi cămaşa. Cu tot ajutorul celor din casă copila n'a putut scăpa fără arsuri pe corp, şi cu deosibire pe spate.

Noutăţi Telegrafice

Madrid 15 Noembre

Starea de asediŭ a fost proclamată în provinciile din nordul Spaniei, ca măsură de precauţiune în contra partidului carlist.

D. Sagasta a format noul cabinet. Portofoliul afacerilor străine e încredinţat d-lui Moret, iar al rĕsboiului generalului Jovellar.

Sofia 15 Noembre.

Demersurile represintanţilor celor trei puteri pe lângă guvernul bulgar aŭ fost sprijinite şi de represintanţii Angliei şi Italiei. Guvernul încă n'a rĕspuns.

Londra 16 Noambre.

„Standard“ ţice că prinţul Alexandru va cere ca Serbia să cedeze districtul Pirot principatului, daca nu va fi recunoscută unirea celor doŭ Bulgarii.

Londra 16 Noembre.

Alegerile daŭ până acum cifrele următóre: 127 liberali, 126 conservatori şi 17 Irlandezi.

CRONICA BUCURESCEANA

Duminică, 17 Noembre.

Sosiri.—Aŭ sosit în capitală d. general Radovici; d. Lascar Catargi leaderul partidei conservatóre.

—o—

Plecări.—Aŭ plecat din capitală d. I. C. Brătianu la Florica.

—o—

Căsătorie.—Aţi, Duminecă, la 10 ore se va celebra în biserica *Domniţa Bălaşa* căsătoria religiósă a d-lui deputat C. I. Zamfirescu cu d-ra Capşa, una din fiicele regretatului doctor St. Capşa.

—o—

Patronul liceului Matei Basarab din capitală s'a sărbătorit ieri de profesori şi eleviі acelei scóle printr'un serviciŭ religios la biserica Lucaci, printr'un banchet. Aŭ luat parte la acéstă serbare şi d. ministru Sturza şi d. Sp. Haret.

D. G. Dem. Theodorescu, în discursul ce a ţinut, a vorbit despre epoca lui Matei Basarab. D. Sturza rĕspunzênd a esprimat dorinţa pentru reforma învĕţămîntului. D. profesor Creţu a citit o lucrare importantă asupra unui manuscris vechiŭ.

—o—

Binefacere.—Din partea vĕduvei şi orfanilor şefului de tren Popescu, sdrobit d'o locomotivă în gara Focşani, mulţumim d-nei contese Caroline de Prato, din comuna Costeşti, că a bine voit a aduna, printre cunoscinţele sale, suma de lei 27 bani 70, pentru ajutorul acelor nefericiţi, bani pe care i-am primit.

Asemenea mulţumim şi d-lui Scarlat M. Vasilescu care a bine voit a strînge 31 lei 50 bani.

Listele se vor publica succesiv.

—o—

Doliu la Curte.—In urma încetărei din viaţă a Majestăţei Sale Alfons XII, Rege al Spaniei, Curtea MM. LL. Regelui şi Reginei a luat doliul pe timp de trei septămâni cu începere de la 15 ale curentei.

—o—

Conferinţele la Ateneu.—Mai nainte de a se începe conferinţele obicinuite ale Ateneului, care vor fi anul acesta, ca tot-d'auna, absolut gratuite, se vor ţine patru conferinţe în folosul loteriei edificiului Ateneului Român. Cea d'întêiŭ conferinţă o va ţine d. T. Maiorescu, Duminică 24 Noembre; subiectul acestei conferinţe este: *Spiritul public la noi.*

—o—

Revista Literară.—Suntem informaţi că d. Ioan Rădoi, preşedintele Tribunalului comercial de Ilfov, a luat direcţiunea „Revistei Literare“ şi că împrejurul acestei reviste s'aŭ grupat mai mulţi dintre scriitorii noştri deja afirmaţi, între care sunt şi câţi-va din membrii Atheneului Român.

D. Th. M. Stoenescu remâne tot ca administrator al „Revistei Literare“ şi al societăţei cu acelaş nume.

—o—

Un isteţ falsificator de monede a fost prins ieri de către d. Moruzzi, prefectul capitalei. El este un desertor din regimentul 6 dorobanţi şi se numesce Vasile Lungu Niculescu. Făcea monede de câte 2 şi 5 lei şi le nimerea destul de bine. D. prefect l'a pus să fabrice în presenţa sa şi a procurorului câte-va piese şi ele aŭ eşit minunate. Cum am ţis numitul e fórte meşter.

—o—

Adulter.—Citim în „Românul“: Comisarul secţiei No. 9 din capitală a fost prins astă nópte în flagrant delict de adulteriŭ de către un locuitor din acea secţie. Tênĕrul don Juan a fost sequestrat de bărbatul înşelat până la orele 5 de diminéţă când un inspector poliţienesc a venit să constate flagrantul delict.

ACTE OFICIALE

* D. marchis Jacques Philippe-Durazzo Pallavicini este numit consul general onorar al Romăniei la Genova.

D. doctor în medicină Irimescu Ioan este numit în postul vacant de medic secundar al spitalului judeţean din Târgoviste.

* Liceul din Craiova va purta pe viitor numele de *Liceul Carol I.*

* Cucernicia sa părintele Sachelarie Ión Bădescu se numeşte în postul de protoereŭ al judeţului Ialomiţa.

* D. profesor David Emanuel se numesce definitiv la catedra de teoria funcţiunilor şi algebră superióră de la facultatea de sciinţe din Bucurescі.

* S'aŭ făcut următórele mutări de oficeri superiori de intendeţa: Adjunctul clasa I Livedeanu Constantin din administraţia centrală la serviciul intendenţei divisiei 3 de infanterie; adjunctul clasa I Iordănescu George de la serviciul intendenţei divisiei 3, în administraţia centrală a resboiului.

RESBOIUL
Serbo-Bulgar

Arjan, la 3 kil. de Pirot, 6 ore seara 16 Nov.

Cu tóte că oraşul nu e ocupat de grosul armatei, totuşi actualmente e în mâinile Bulgarilor. Numai câte-va batalióne aŭ intrat astă-séră în întru, căci e temere de explosiuni.

Inamicul a fost respins pe drumul Nişului, la mai mult de 12 kilometre în direcţiunea Ak-Palanci.

Azi s'aŭ bătut pe o întindere de 10 până la 12 kilometre.

Acţiunea fu fórte vie de la 11 ore până la 1 oră după amiazi. Un corp numeros de sêrbi disputâ mult timp Bulgarilor un platoŭ unde luase poziţiune. Aceştia din urmă trebuiră să se retragă pentru un moment; dar îndată începură din noŭ ofensiva cu isbândă.

Înăuntru pe câmpia unde Bulgarii grămădiseră mai mult de 15 batalióne sprijinite de trei baterii de artilerie inamicul nu făcu o opunere mare. Se vedeaŭ batalióne sale retrăgêndu-se înainte chiar de a fi desfăşurate.

Cu tóte acestea o baterie sêrbă urmă a îndrepta un foc violent contra batesa şi a procurorului câte-va piese şi ele aŭ eşit minunate. Cum am ţis numitul e fórte meşter.

—o—

Adulter.—Citim în „Românul“: Comisarul secţiei No. 9 din capitală a fost prins astă nópte în flagrant delict de adulteriŭ de către un locuitor din acea secţie. Tênĕrul don Juan a fost sequestrat de bărbatul înşelat până la orele 5 de diminéţă când un inspector poliţienesc a venit să constate flagrantul delict.

ACTE OFICIALE

* D. marchis Jacques Philippe-Durazzo Pallavicini este numit consul general onorar al Romăniei la Genova.

D. doctor în medicină Irimescu Ioan este numit în postul vacant de medic secundar al spitalului judeţean din Târgoviste.

* Liceul din Craiova va purta pe viitor numele de *Liceul Carol I.*

* Cucernicia sa părintele Sachelarie Ión Bădescu se numeşte în postul de protoereŭ al judeţului Ialomiţa.

* D. profesor David Emanuel se numesce definitiv la catedra de teoria funcţiunilor şi algebră superióră de la facultatea de sciinţe din Bucurescі.

* S'aŭ făcut următórele mutări de oficeri superiori de intendeţa: Adjunctul clasa I Livedeanu Constantin din administraţia centrală la serviciul intendenţei divisiei 3 de infanterie; adjunctul clasa I Iordănescu George de la serviciul intendenţei divisiei 3, în administraţia centrală a resboiului.

RESBOIUL
Serbo-Bulgar

Arjan, la 3 kil. de Pirot, 6 ore seara 16 Nov.

Cu tóte că oraşul nu e ocupat de grosul armatei, totuşi actualmente e în mâinile Bulgarilor. Numai câte-va batalióne aŭ intrat astă-séră în întru, căci e temere de explosiuni.

Inamicul a fost respins pe drumul Nişului, la mai mult de 12 kilometre în direcţiunea Ak-Palanci.

Azi s'aŭ bătut pe o întindere de 10 până la 12 kilometre.

Acţiunea fu fórte vie de la 11 ore până la 1 oră după amiazi. Un corp numeros de sêrbi disputâ mult timp Bulgarilor un platoŭ unde luase poziţiune. Aceştia din urmă trebuiră să se retragă pentru un moment; dar îndată începură din noŭ ofensiva cu isbândă.

Înăuntru pe câmpia unde Bulgarii grămădiseră mai mult de 15 batalióne sprijinite de trei baterii de artilerie inamicul nu făcu o opunere mare. Se vedeaŭ batalióne sale retrăgêndu-se înainte chiar de a fi desfăşurate.

Cu tóte acestea o baterie sêrbă urmă a îndrepta un foc violent contra bate-

---

Foiţa „Universului„

2

DRAMELE VIEŢEI

Miliónele Domnului Joramie

PARTEA INTĂIA

Crima de la Grandval

II.

Cel din urmă surpin.

In sfîrşit, era o avere destul de frumósă, şi Joseph Rabiot o datora generositătei, dărniciei rudei sale. Dar, cu cât ai cu atât vrei să ai mai mult. Rabiot era peste măsură de ambiţios. Imbogăţindu-se, devenise lacom: miliónele d-lui Joramie nu 'l lăsaŭ să dórmă, îl ameţiaŭ.

Astfel, pe dată ce află că d. Joramie era greŭ bolnav, că dintr'un moment într'altul putea să scótă cel din urmă suspin, alergase în aleea Wagram.

In cele din urmă, el, mai întâi, şi alţii doi veri nu eraŭ singurii moştenitori ai milionarului?

De mult timp Joseph Rabiot făcuse trei părţi din averea imensă a d-lui Joramie, punêndu şi pe sémă pe cea mai mare, bine înţeles,—partea leului.—Palatul căděa în partea sa; vroia palatul în care avea de gând să locuéscă când va fi milionar la rîndul sĕŭ.

El venise la d. Joramie cam ca un stăpân; i-se părea că deja era la el a casă.

Persóna cu care vorbia Joseph Rabiot, în salonaş, era un bărbat de trei-deci de ani, cu o figură palidă, destul de frumósă, avênd o óre-care distincţie în purtări, dar avênd un aer prefăcut, care, orî-ce ar fi făcut dênsul, nu prevenia în tavórea sa.

D. Joramie luase pe Enric-Cordier,—aşa se numea acéstă de a doua persónă—din biurourile unei administraţii financiare şi de doi ani îl avea ca secretar.

Joseph Rabiot era prieten bun cu secretarul. Avênd trebuinţă să scie ceea ce se petrecea în palatul Joramie, el găsise în Enric Cordier un om gata să 'l informeze rĕmânênd ca mai târziŭ moştenitorul să 'i rĕsplătéscă serviciile.

De şi vorbiaŭ încet, de sigur de frică să nu fie auziţi, convorbirea celor doi bărbaţi părea fórte animată.

— Aşa dar, ţicea Joseph Rabiot, escі sigur, că vĕrul n'a chemat pe notar?

— Cu desăvêrşire sigur.

— Atunci n'a făcut testament.

— Sunt convins.

— Pe ce'ţi întemeiezi convingerea?

— Acum câte-va ţile cu mare băgare de sémă, doctorul Andral a însciinţat pe d. Joramie că ar face bine póte să ia unele măsuri privitóre la îndeplinirea celor din urmă voinţe ale sale.

— Ah!

— D. Joramie a dat trist din cap şi a rĕspuns:— „Te înţeleg, dragă doctore, dar e de géba, nu mai am nimic de făcut.“

— Zĕŭ, a rĕspuns bine: când ai rude, moştenitori legitimi, n'ai trebuinţă, orîcât ai fi de milionar, să'ţi faci testament. Vĕrul meŭ scie fórte bine că banii ce el a câştigat vor merge la rudele lui; póte să móră în ticnă.

— Aşa e, domnule Rabiot, cu tóte astea.....

— Ei?

— Imi pare că d. Joramie şi'a cam uitat pe vechii sĕi servitori şi pe mine, secretarul sĕŭ, care l'am slujit cu zel şi cu devotament.

— Dar nu's eŭ aici? Vom sci să rĕsplătim pe ceі care meritâ. Şi, pe urmă, sórta servitorilor d-lui Joramie, tineri şi bĕtrâni, nu prea e de plâns. Vĕrul meŭ scie prea bine că aici toţi şi aŭ făcut trebuşórele. Stupul cu miere! Haida de, nu te tot învêrtesci pe lângă milióne fără să bagi mâna în grămadă şi să'ţi umpli buzunarele. La vĕrul meŭ toţi s'aŭ îngrăşat, şi d-ta vei vedea pe toţi servitorii ducêndu-se să trăéscă în pace din veniturile lor. In sfîrşit, bine, vom vedea.

Cât despre d ta, domnule Cordier, n'ai nici o grijă; nu voiŭ fi nerecunoscĕtor; n'am uitat ceea ce ţi-am făgăduit. Ei, ei, óre eŭ nu voiŭ avea trebuinţă de un secretar, de un vechil, în sfîrşit de un om de încredere.

— Oh! mĕ întemeiez pe d-ta.

— Şi ai dreptate, zĕŭ.

— D. Joramie a mai ţis doctorului...

— Ah! să vedem ce i-a mai ţis...

— N'am să mĕ ocup de lucrurile ce se vor face în urma mea; dacă averea mea nu se duce la cine aş vroi eŭ, ceі ce vor lua-o vor face cu ea ce le va plăcea.“

— Ce a vrut să ţică cu vorbele acestea?

— Nu sciŭ.

— Ah! nu cum-va 'şi arăta părerea de rĕŭ că ne avea pe noi, verii lui, singurile lui rude, ca moştenitori?

— Póte, domnule Rabiot.

Vĕrul făcu o strîmbătură destul de urîtă.

El reluă cu ciudă:

— Domnul Joramie nu ne prea iubesce, o sciŭ, dar noi nu suntem mai puţin verii lui, ceі din urmă membri ai familiei sale, n'are de ce să se témă că averea sa va căděa în mâini rele, noi nu 'i vom întrebuinţa rĕŭ averea, vom sci să 'i păstrăm miliónele.

In sfîrşit, urmă el, schimbându şi glasul, el n'a făcut testament. Acum sunt liniscit. Mĕ temeam da, zĕŭ, mĕ temeam să nu fi avut ideea neghióbă de a 'şi fi dat averea, s'aŭ cel puţin o mare parte din miliónele sale, spitalelor, ajutorărei publice şi cine mai scie cui încă.

Sunt ómeni cari aŭ manii ciudate. Pentru ca să se vorbécă de ei după mórte, pentru ca să fie numiţi binefăcĕtori ai omenirei, pentru ca să li-se ridice statui, aruncă miliónele la drépta şi la stânga; daŭ milióne pentru ca să se clădéscă un spital cu numele lor.

Din fericire, d. Joramie nu era din tagma acésta. Zĕŭ, a făcut destul bine streinilor cât a trăit, pentru ca să facă bine familiei după mórte.

(Va urma).

riĭ bulgare stabilite la câte-va kilometre la stânga oraşuluĭ. In sfîrşit pe la 3 ore focul se potoli şi încetă puţin ma ârdiŭ. ĭ

In acest moment, liniile bulgare urmaŭ mişcarea lor înainte, aprópe de Pirot, într'o colónă ce dominézǎ oraşul. Serbiĭ o-cupaŭ o posiţiune pe care nu o părăsiră de cât la sfârşitul zileĭ şi după o luptă sângerósă, în faţa foculuĭ prelungit şi fórte regulat a desbateriĭ bulgare şi a unuĭ viŭ atac al infanterieĭ.

Acéstă posiţiune dominézǎ drumul care de la Pirot, conduce la Belogradjik şi Vidin.

Sunt şéso ore. Nu se maĭ aud de cât câte-va sloboziriĭ de puşcă ale ariergardeĭ în munţĭ.

Prinţul va intra mâine în Pirot. El va dormi astă séră în satul Arjan, treĭ kilometre de oraş.

Nu se scie ţifra pierderilor suferite de armata bulgară; dar nu pot fi considerabile.

Sofia, 16 Noembre.

Pirotul a fost luat de Bulgarĭ; lupta din cele maĭ crâncene; posiţiunile Sêrbilor aŭ fost cucerite pas cu pas; lupta s'a urmat până şi în stradele oraşuluĭ.

Sêrbiĭ s'aŭ retras pe tótă linia; li s'a tăiat comunicaţia spre Niş şi linia de retragere.

Demoralisarea soldaţilor sêrbĭ de a se bate e la culme, aceştia vin cu sutele a se preda avant-posturilor bulgare dicênd că eĭ n'aŭ inimă a lupta contra fraţilor lor.

Trupe artilerie, şi muniţiunĭ se îndreptézǎ necontenit spre Serbia.

Prefectul din Filipopolĭ în numele poporuluĭ capitaleĭ Rumelieĭ a adresat principeluĭ Alexandru felicitărĭ, mulţumirĭ căldurόse şi profunda recunoscinţă pentru strălucitele isbânzĭ la carĭ a condus pe fiĭ patrieĭ.

Calafat, 15 Noembre.

Astă-dĭ atât Sêrbiĭ cât şi Bulgariĭ din Vidin aŭ tras a lene din timp în timp câte un tun. Cu tóte acestea se susţine că atât ierĭ cât şi astă-dĭ aŭ urmat lupte la Arcer-Palanca cu ajutórele Bulgare ce vin spre a degaja Vidinul, şi cari se pretinde a se ridica la 5,000 baionete.

Generalul sêrb Leşianin a cerut ierĭ comandantuluĭ de la Vidin încetarea ostilităţilor şi folosindu-se de timp a înaintat cu trupele asupra întăririlor; dar Bulgariĭ 'ĭ aŭ respins făcêndu'ĭ să lase pe câmp ca la 2000 ómenĭ.

In aceeaşĭ di sêrbiĭ aŭ fost gonițĭ şi din posiţiunile de la Arcer de trupele de la Lom care s'aŭ unit cu cele din Vidin. E vorbă de o bătălie decisivă la Vidin.

Pomana ţiganuluĭ

Snóvă

Trecuse preţ ca la vr'o dece anĭ, de când muriseră părinţiĭ ţiganuluĭ, amândoĭ: şi tat-sĕŭ şi mă-sa, şi nu se 'nvrednicise şi el să le dea barim o data de pomană ceva ca să aibă şi eĭ pe lumea aĭ-l-altă.

Taman după ăst restimp, izbuti ţiganu să 'şĭ agoniséscă un pic de parale, că dăduse Dumnedeŭ un an bun şi mănos.

Cum se vĕdu ţiganu bine, se gândi îndată la ăĭ părinţĭ, că s'or fi muncind în iad, că n'or avea ce mânca, că s'or fi frigênd de sete lângă dogoréla flacărilor zmóle din împĕrăţia diavolilor, şi se otărî să le dea de pomană ceva.

Acum otărîrea ca otărîrea, o luase el, da nu ştia ce să le dea, ca să fie maĭ aminterĭ pomana luĭ de cât a altora, tot covrigĭ şi cane cu vin orĭ colivă n'avea haz; vrea el să facă p'ăĭ-l-alţĭ morţĭ să le lase gura apă şı să'şĭ lingă buzele, când or vedea pe tat-sĕŭ şi pe mă-sa mâncând; iar pe dênşiĭ, să'ĭ siléscă să 'ĭ mulţuméscă şi să 'ĭ dică şi eĭ: „fie că răbdarăm noĭ atâţia marĭ de anĭ, da acum apoĭ mâncarăm lucru bun; halal de danciu nostru!"

Tot gândindu-se el aşa, iacă se pomeni lângă o gârlă, unde prindeaŭ peşte cu undiţa câţĭ va inşĭ.

Cum se vĕdu în faţa apoĭ, ce zice ţiganu?

— Ia-te uite cum mi a 'ndreptat mie paşiĭ Dumnezelea... peşte să le daŭ eŭ de pomană, tati şi mami.

Şi dădu ce dădu unuia din ăĭ ce pescuiaŭ, luă o undiţă şi se trase maĭ în susu apeĭ de-o azvârli.

Nu trecu multă vreme la mijloc şi numa o dată se pomeni că 'ĭ trage undiţa la fund; zmucesce o dată şi hait! pune mâna p'un şalâiaş de vr'o jumĕtate de oca; 'ĭ scóse ţiganu undiţa din gură, o aruncă d'o parte şi începu a 'l mângăia şi a se uita la el cu drag.

— Aoleŭ! frumos eştĭ, mare eştĭ,!... par'că mi-ar veni să 'l mânânc eŭ; zĕŭ, că mi s'a făcut o poftă de şalâiaş, da nu maĭ pocĭ... le-oĭ da alt-ceva de pomană părinţilor...

Dar tot mângâindu'l şi vorbind, numa 'ĭ alunecă peştile din mână şi p'aci 'ĭ fu drumu, că cum era ţiganu pe malu gârliĭ cădu drept în apă.

Ţiganu când vĕdu că s'a făcut peştele nevĕdut, rĕmase cu gura căscată niţel; apoi se uită spre cer şi începu a grăi aşa:

— Fie măĭ dómne, că n'aĭ minte dă două parale..... adică omu să nu maĭ gluméscă şi el, aĭ?....... Ptiŭ! păcat de tine, zĕŭ păcat!.. coscogemite Dumnedelea şi să nu ştiĭ de glumă?...

Şi se întórse ţiganu acasă supărat şi plin de necaz pe Dumnedeŭ, că nu ştie de glumă şi niciĭ nu le a maĭ dat nimic părinţilor de pomană.

Dumitru Stăncescu

ANECDOTE

Un stăpân se adresézǎ către servito-şi 'ĭ dice cu blândeţa:

— Ioane la draeu, iar aĭ bĕut rum şi aĭ pus apă în loc,

Servitorul, după puţină gândire, rĕspunde cu căinţă.

— Adevĕrat e cucóne, dar mĕ jur că d'acum n'o să maĭ beaŭ.

— Eĭ, prea făgăduescĭ mult, eŭ nu'ţĭ cer asta; eŭ te rog numaĭ ca după ce beĭ să nu puĭ apă, căcĭ în sfêrşit nu'ĭ drept ca tu să beaĭ rom curat iar mie să mi'l îndoescĭ cu apă.

UNIVERSUL

deschide un noŭ şi estraordinar abonament de două lunĭ cu preţul de leĭ 3,10; cine se va abona va primi ca premiu gratis şi franco

Calendarul „Universuluĭ"

pe anul 1886

Acest calendar costă leĭ 1; pentru cititori şi abonaţiĭ „Universuluĭ" se vinde numaĭ cu 80 banĭ.

Se primesce costul şi în mărcĭ postale.

Colpoltori şi librari din provincie vor adresa cererile lor la administraţia „Universuluĭ", iar colportoriĭ din capitală se vor adresa la chioşcu Dacieĭ unde se află marele depoŭ de acest calendar.

Abonamentele se fac la 1 şi la 15 ale fie-căreĭ lunĭ.

Corpurile Legiuitóre

CAMERA

Şedinţa de la 16 Noembre

Preşedenţia d-luĭ general Leca.

Presenţĭ 123 deputaţĭ.

D. Ion Câmpineanu, mulţumeşte cameręĭ că l'a ales vice-preşedinte.

S'a ales d. D. Dimancea vice-preşedinte; secretari d niĭ Paul Străjescu, Al. Djuvara, C. Arion, C. Zamfirescu, Em. M. Porumbaru, Anastasescu Ghica, C. M. Ciocazan, Al. Marghiloman. Cestorĭ: d-niĭ Belu, St. Vizanti, Urlăţeanu, Enache Cantemir.

Se declară vacante colegiile III de Argeş, I de Botoşanĭ, III de Putna şi II de Bacăŭ.

Se procede la tragere la sorţĭ a secţiunilor.

In comisiunea de petiţiunĭ s'aŭ ales d-niĭ Rusu Locusteanu, dr. Iovitz. Rose Ştefănescu, Cristodulo, Sefendache şi P. Verusi.

Şedinţa se ridică la ora 5.

SENATUL

Şedinţa de la 16 Noembre 1885.

Şedinţa se deschide la orele 2, cu 73 d-niĭ senatorĭ presinţĭ.

Sumarul şedinţeĭ precedinte se aprobă.

Se procede la tragerea la sorţĭ a secţiunilor.

Să alege o comisiune de rĕspuns la mesagiul Tronuluĭ.

Aŭ întrunit:

P. S. S. Mitropolitul Primat, 57 voturĭ, d. Dug. Stătescu, 57 voturĭ; d. D. Gusti, 57 voturĭ; d. Orăscu, 57 voturĭ; d. Nanu; 57 votuĭ: d. Aurelian, 57 voturĭ; d. Polizu Micşunescu, 56 voturĭ.

Senatul decide ca toţĭ 7 să facă parte din comisiunea de rĕspuns la Mesagiŭ.

Comisiunea de verifiicare, se compune din d-niĭ: Becheanu, Antonescu G; Ciurea M; Iurascu I. Filiti, D. Rablescu H. Tufelcică.

Comisiunea de indigenate, se compune din d niĭ: Aurelian Stefăneseu, Gt. Zefcari, Nedelcovicĭ, Bujoreanu, Episcopul de Buzĕŭ, Gr. Monteor.

S'a ales comisia de petiţiunĭ, membri sunt: Orleanu. Somanescu, Angelescu G., Atanasiu, Eiamaadi, D. Gusti, P. Casimir.

In urmă, şedinţa se ridică la orele 4.

Ultime Sciri

Bucurescĭ 17 Noembrie

Asupra ultimelor, momente ale regeluĭ Cristina a depeşat la Viena mumeĭ sale archiducerea Elisabeta că regele era chinuit de suferinţĭ aşa de grozave în cât doctoriĭ s'aŭ vĕdut nevoiţĭ să 'ĭ dea morfină. Regele a adormit uşurat, dar nu s'a maĭ deşteptat.

Regina Cristina este însărcinată şi se aştéptă să nască prin Aprilie. De va nasce un băiat atuncĭ fata hotărîtă acum pentru tron va abdica.

Viaţa regeluĭ Alfonso era asigurată pentru 500,000 fr. la o bancă din Viena precum şi la *Urbana* din Paris pentru suma de două milióne.

—o—

D. Iuraşcu de la Focşanĭ a fost permutat membru le curtea de Iaşĭ.

—o—

Direcţia generală a postelor şi telegrafelor face cunoscut că timbrele postale de $1^1/_2$ şi 15 banĭ, tipul vechĭ, vor fi valabile până la 2 Ianuarie stil noŭ, viitor, când se vor retrage din circulaţie.

—o—

In momentul din urmă afiăm că regele Milan al Serbieĭ ar fi abdicat, şi se dice că va veni să locuéscă în Bucurescĭ.

—o—

D. Al. Catargi unchiul regeluĭ Milan al Serbieĭ a plecat grabnic la Belgrad.

Jalniciĭ Cesar, Verginia, Traian şi Nicolae Colescu Vartic, anunţă cu durere mórtea prea iubituluĭ lor bunic

TOMA VARTIC

cunoscuţilor şi prietinilor sĕĭ şi 'ĭ invită la înmormântare care va ávea loc la cimitirul Sf. Vinerĭ. Cortejul va pleca la două ore din strada Popa-Tatu No. 61.

De vêndare Via din valea Mantea (Valea călugărésca) a rĕposatuluĭ C. Bosianu. Acéstă vie se compune din 15 pogóne marĭ de vie lucrativă neatinsă de filoxeră şi 9 pogóne obraţie şi are o casă cu 6 încăperĭ. Doritoriĭ se pot adresa la acest diar. 15—2—8.

Director şi redactor: Nicolae Procopiŭ

Foiţa „Universuluĭ" 18

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

VII

Secretul doctoruluĭ Peronie

Peronie căută s'o linişté scă; timpul vindecă tóte rănile, 'ĭ dise el; veĭ găsi un alt bărbat care să te facă fericită, să 'ţĭ cunóscă inima maĭ bine de cât Ferdinand care este prea tênĕr.

Dupĕ ce o mângâiă ast-fel doctorul se duse.

Privirea sa era înecată şi inima chinuită de remuşcărĭ, pentru că se cunoscea a fi dênsul acela care disvelind luĭ Ferdinand secretul nascereĭ luĭ, 'l făcuse să céră dispărţirea de Matilda; el singur prin urmare causase nenorocirea tinereĭ femeĭ.

Precum am spus, doctorul iubea de mult pe Matilda; o vĕduse crescend şi devenind femee; cu cât se făcea maĭ frumósă şi cu cât graţiile eĭ se desvoltaŭ, cu atât iubirea luĭ devenea maĭ mare şi maĭ neînvinsă. In zadar se încercase să combată acéstă pasiune fără speranţă; cu cât voia s'o înăbuşe cu atât ea 'ĭ sbucnea maĭ puternică, reducêndu'l la starea unuĭ sclav fără voinţă.

Ghicise amorul Matildeĭ pentru Ferdinand şi o durere fără marginĭ 'ĭ sbuciumase peptul, dar el nu putuse saŭ chiar nu voise ca să împedice căsătoria atât de dorită de Pascal.

Nu voise însă să asiste la cununie şi pentru a 'şĭ amorţi suferinţa şi necazul, întreprinse în acel timp o călĕtorie în patria sa, la Veneţia.

Dar nu i-a fost dat să uite pe Matilda nicĭ să 'şĭ înăbuşe pasiunea; în depărtare închipuirea eĭ îl urmărise, sburase neîncetat în juruĭ luĭ; dorul nespus ce 'l cuprinse şi care 'l atrăgea spre ea, 'ĭ pricinui încă maĭ multă suferinţă.

Vĕdêd că de departe saŭ d'aprópe tot sufere, preferĭ să fie aprópe de dênsa şi se întórse la Berlin. Credea încă că fiind aprópe de, ea vĕdênd'o în tóte dilele, va găsi o alinare.

De la cea d'ântêĭ visită ce 'ĭ făcu, se convinse de nenorocirea Matildeĭ, care nu era iubită de bărbatul eĭ; sciu să 'ĭ pĕtrundă secretul şi în acelaş timp să 'ĭ câştige încrederea.

Când un om de vêrsta doctorulu Peronie e apucat d'o patimă, ea nu se stinge aşa lesne, cum s'ar stinge la un tînĕr de exemplu; ea 'ĭ fură mintea, 'ĭ vîrâ în cap gândurĭ nebune, une-orĭ imposibile.

Vĕdênd că Matilda nu găsea în căsătoria cu Ferdinand fericirea ce sperase şi că renunţarea sa fusese de prisos, 'ĭ veni în cuget că dânsa atât de vrednică d'a fi iubită ar fi mult maĭ fericită la braţul sĕŭ. De la acéstă gândire trecu repede la hotărîrea d'a organisa un plan a căruĭ executate să 'ţĭ dea pe Matilda în posesiune. Cel întâĭ lucru era d'a despărţi pe tinerĭ; atuncĭ el va sci să facă pe Matilda a căuta la dênsul protecţiune şi ajutor. Atuncĭ, el 'ĭ va deschlde braţele făcând'o să întrevadă o viaţă lină, fără sbuciumărĭ, fără lacrimĭ.

Asupra mijloculuĭ d'a 'ĭ despărţi n'avea mult să cugete; în privinţa acésta tóte 'ĭ eraŭ favorabile; numaĭ el singur cunoscea secretul nascereĭ luĭ Ferdinand şi era necontenit hârţuit d'acesta ca să i 'l desvĕlue.

Se împotrivise îndelung la cererea tînĕruluĭ dar în sfîrşit, când acea descoperire intra în planul sĕŭ, când ea 'ĭ procura reuşită în scopurĭ 'ĭ o făcu astfel ca gândul de dispărţire să intre în capul tînĕruluĭ: acésta s'a şi întîmplat.

I-a spus fără înconjur că Matilda 'ĭ este soră; ea era fiica femeeĭ luĭ Pascal, făcută cu unul din amanţiĭ cu care 'şĭ înşela soţul înaintea şi după închiderea acestuia.

Făcu apel la inima luĭ Ferdinand, întrebându'l dacă el simţise vr'o dată pentu tru femeia luĭ o alt-fel de iubire de cât aceea a unuĭ frate către sora sa.

Efectul acesteĭ destăinuirĭ fu întocmaĭ precum îl dorea doctorul.

Ferdinand fu cuprins d'o adâncă desnădejde. Peronie 'l consolă. Il jură să nu spue nimăruĭ nimic; dacă Pascal şi Matilda ar afla acésta s'ar întâmpla nenorocirĭ maĭ marĭ. Cine scie în ce chip ar voi dênsa maĭ cu sémă, care avea un suflet aşa de mândru, să uite, să nu maĭ scie d'ă aşa ruşine! Bătrânul s'ar despreţui până la aşa punct în cât ar muri de durere.

— Ceea ce trebue să facĭ înnainte de tóte este să te desparţĭ, disese doctorul. Sciŭ că Matilda te iubesce, dar găsesce un pretext ca să'ĭ înăbuşĭ acéstă iubire nelegiuită, şi, uite, cel maĭ bun dintre tóte pretextele este s'o facĭ să créză că iubescĭ pe o alta.

Doctorul nu uită s'adauge că pe timpul căsătorieĭ de s'ar fi aflat în Berlin, ar fi făcut tot posibilul ca să împiedice acéstă unire nenaturală, când s'a întors era prea târdiŭ.

Ferdinand conveni că nu era alta eşire din acéstă situaţiune de spaimă de cât despărţenia. Recunoscu şi dênsul că era fără nicĭ un folos să maĭ comunice acest secret Matildeĭ saŭ luĭ Pascal; nu numaĭ că era de prisos dar i-ar fi aruncat în nenorocire.

(Va urma)

Consiliŭ practic

Çum se preservăm lânurile, blănurile etc. —Se ia o sticlă cu gâtul larg, se umple pe jumĕtate cu praf de lemn tăiat cu ferestreul, saŭ şi maĭ bine încă, se bagă într'însa un burete mic, se tórnă apoĭ puţin *acid fenic*. Sticla neastupată se pune în dulap saŭ în ladă unde vom aşeda lucrurile pe care vroim să le păstrăm. Acidul fenic se evaporézǎ încet, dă vaporĭ deleterĭ pentru insecte, însă cu totul nevătămătorĭ pentru stofe şi pentru colorĭ.

Foița „Universului„

145

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

VI

(Urmare)

— Haidem, ḑise Montino reînsufleţit de nădejde. Actriţa stă departe ?

— Nu !... nu !... în strada mare San Bernard.

— Ecă ne acum în piaţa San Domingo.

— In curînd vom ajunge la pórta eĭ...

Intr'adevĕr, peste puţin timp, bufonul bătea la pórta Doroteeĭ. Casilda se duse să deschidă.

— Fiţi binevenit, senor, ḑise fata... nu sciam căruĭ sfînt să ne maĭ rugăm ; stăpână-mea, sărmana se află în prada uneĭ agitaţiĭ nespuse. Intraţi, intraţi. Dar cine e omul care e cu d-vóstră ?

— Un prieten.

Dar cred că dómna nu e în stare să pótă primi pe nicĭ un strein.

— Nu face nimic... Intraţi, senor Francisc, intraţi, ḑise bufonul vĕḑând că Montino se oprise la observările servitóreĭ.

Intrând în salon găsiră totul în neorânduélă : icĭ şi colo se vedeaŭ cufere deschise rochiĭ aruncate pe scaune şi lucrurĭ de tot felul pe mese, Tóte eraŭ bogate, splendide, elegante. Era în sfîrşit tot luxul uneĭ actriţe întreţinute de un senor mare.

— Ah ! ḑise Montino, se vede bine că aicĭ nu 's hoţi !

Doroteea, cu pĕrul despletit, cu hainele în desordine, umbla în sus şi în jos, palidă, posomorîtă, cu ochiĭ uḑi de lăcrimĭ nesciind ce făcea mişcându-se ca un automat dar plină de durere şi în prada uneĭ pasiunĭ violente.

Bufonul se apropiâ de dênsa.

— La ce te gândescĭ, fata mea ? iĭ ḑise el.

— Nu sciŭ... rĕspunse Doroteea, cu un ton mâhnit.

— Dar cuferele astea... lucrurile astea.

— Trebue să plec.

— Să pleci ?... şi unde ?

— Nu sciŭ ; nicĭ nu m'am gândit la a acésta.

Rĕmase un moment pe gânduri ; apoĭ, cu un glas hotărît, reluă :

— Da... da... Sciŭ unde să mĕ duc, unde să mĕ ascund, aşa în cât nimenĭ nu va scicine sunt; dar într'un loc nu departe de acela unde va fi dênsul, într'un loc necunoscut de toţi, de unde să pot eşi în tăcerea nopţeĭ înfăşurată în mantila mea, singură cu rĕsbunarea mea ; nu sciŭ unde însă. Dupĕ ce voĭ vinde tot, dupĕ ce din mărgăritarele, din diamantele mele voĭ face banĭ, pentru că 'mĭ trebuesc banĭ pentru ca să mĕ rĕsbun, atuncĭ... atuncĭ, voĭ pleca d'aicĭ, voĭ părăsi casa acésta şi voĭ vedea eŭ unde trebue să mĕ ascund. Da, da... oh ! ticălosul ! mişelul !... Să mĕ facă să cunosc amorul şi să mĕ părăséscă !

— Cel puţin nu v'a jefuit ! exclamă bucătarul care avea atâta amor propriŭ în cât să crédă că nenorocirea ce 'l isbise pe dênsul era tot ce se putea întîmpla maĭ grav uneĭ fiinţe omenescĭ.

— Cum, nu m'a jefuit ? strigă Doroteea aruncând luĭ Montino o privire aşa de sĕlbatică în cât îl făcu să tremure : nu m'a jefuit ? dar inima mea, dar sufletul meŭ ?

— Vĕ rĕmân cel puţin banĭ.

— Eĭ ! haide, ḑise bufonul; acestea sunt nebunĭ, Doroteeo; tu nu te-aĭ gândit la ceea ce vreĭ să facĭ.

— N'am să mĕ maĭ gândesc ; îmĭ este de ajuns să sciŭ că el s'a însurat cu alta.

— Şi de aceea trebue să 'l despreţuescĭ.

— Nu pot să despreţuesc pe cine iubesc !

— Aşa ḑic şi eŭ ! făcu Montino.

— D ta escĭ osândit să vorbescĭ tot prostiĭ. Ce are a face ce ţi-s'a întîmplat d-tale cu ceea ce se petrece aicĭ ?

— Mi-se putea întîmpla ce-va maĭ rĕŭ? Nevastă-mea ! fiică-mea !...

— Cum, exclamă Doroteea, şi d-ta, sĕrmane nenorocit, aĭ fost părăsit, insultat?

— Da, senora, da.., relua plin de emoţiune bucătarul şef ; părăsit, insultat şi jefuit ?

— Rĕsbună te, strigă Doroteea cu un glas surd, scuturându-se de inerţie şi urmênd a arunca pe scaune cuprinsul cuferelor şi garderópelor.

— Nu, eŭ nu vreaŭ să mĕ rĕsbun..... şi de mi aş putea regăsi banĭ...

— Cine e acesta ? exclamă atuncĭ Doroteea, uimită că într'o asemenea circumtanţă se putea gândi cine-va la alt ce va de cât la rĕsbunare.

— E Francisc Martinez Montino, ḑise bufonul.

— Cum, unchiul sĕŭ !

— Unchiul cuĭ ? întrebă bucătarul şef.

— Unchiul luĭ Juan Montino.

— Al luĭ don Juan Tellez Giron, vreţi să ḑiceţi, senora.

— Ḑic Juan Montino, rĕspunse necăjită Doroteea.

— Juan Montino, fiica mea, ḑise trist unchiul Manolillo, Juan Montino a devenit don Juan Tellez Giron.

O gălbenélă de mórte se arătă pe faţa actriţeĭ, şi ochiĭ eĭ aruncară căutăturĭ desperate, şi tremurând, exclamă :

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să crească pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ„, Culea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 15 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	90 1/2	91 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligaţiĭ de Stat . .	83 1/4	84 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	71 1/2	72 1/2
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	84 1/2	85 1/2
7% „ „ „ .	101 —	102 —
5% „ „ Urbane.	79 1/2	80 1/2
6% „ „ „ .	89 —	90 —
7% „ „ „ .	95 1/4	96 1/4
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	16 1/4	16 3/4
„ „ Bilete bancă.	16 1/4	16 3/4
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

Mulţumire

D-luĭ Luchianoff, Calea Griviţeĭ No. 140

Suferind de maĭ mult timp de stomach după o cură făcută atât aci cât şi la Viena consultând pe ceĭ maĭ renumiţi doctorĭ, pe lângă că n'am folosit nimica dar ajunsesem într'o complectă slăbiciune şi fără speranţă de a mĕ maĭ îndrepta, recomandându-mi se chefir cumis, am bĕut din el 50 buteliĭ din care mi s'a regulat stomachul, am prins putere şi mĕ simţ fórte bine, cu tóte că voiŭ să urmez cura înainte, mĕ simţ datóre chiar de acum a aduce viile mele mulţumirĭ d luĭ Luchianoff din strada Griviţeĭ No. 140 producĕtoruluĭ acesteĭ nepreţuite bĕuturĭ.

Mathilde Stizinsky
Ştrada Dómneĭ, 5

HOTEL

TRANSILVANIA

No. 8.— Strada Gabroveni.— No. 8.

— BUCURESCI —

Situat în centrul capitaleĭ şi al comerciuluĭ, de la 23 Aprilie a. c. trecut sub o nouă administraţie ce nu a cruţat nimic pentru a 'l înzestra cu tot confortul dorit. Din noŭ arangiat cu sonerie electrică, etc. Se găsesce camere cu preţurĭ moderate. Serviciul prompt şi consciincios.

Cu stimă **D. Russo.**

26-d j.-19

Tipografia „Universul“ Calea Dorobanţilor No. 8, Bucurescĭ, e-secută 100 CĂRŢI DE VISITĂ cu preţul de la 2 leĭ pênă la 2.50.

Noul an

Cu 30 lei noi

!! Se póte câstiga !!

700,000

Leĭ noĭ

Siguranţă absolută !

Listele oficiale ale tragerilor vor fi trimise **gratis** şi îndată după tragerĭ.

Imprumutul Credit-Anstalt 1858

Marele Lot 300,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1886.

Vindem fie-care bon cu câte 20 leĭ noĭ.

Orașul Viena 1874

Marele Lot 400,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1876

Vindem fie-care bon cu câte 12 leĭ noĭ.

Ambele Bonurĭ împreună costă 30 leĭ noĭ, franco de orĭ-ce cheltuială

Cererile, însoţite de costul relativ în bilete de bancă, mandat saŭ timbre de postă ale orĭ-căreĭ ţĕrĭ, să se adreseze la

Moniteur de la Chance Universelle

la Viena (Austria)

Zodiașul I. C. Gaal

s'a mutat în colţul Stradelor 11 Februarie şi Berzi, No. 130, în casele d-luĭ Zamfir, (în dosul Cismegiuluĭ).

Primesce visite în tóte ḑilele cu 1 leŭ de persónă. 6—3—5

Laureta Sterle renumita cărturăresă sosită de curênd în Capitală şi domiciliată în Calea Plevneĭ No. 60, la sfîrşitul Bulevarduluĭ face cunoscut arta sea de a ghici trecutul, presentul şi viitorul cu cărţile, şi dupe semnele pălmeĭ. 12—5

Regenerator al pĕruluĭ

De Fraţii RIZZI

Acéstă preparaţie, fără să fie o tinctură redă progresând culórea primitivă a pĕruluĭ lucrând d'a dreptul şi treptat asupra bulbilor, întărind rădăcina pĕruluĭ, făcênd móle şi oprindu'ĭ căderea; iĭ redă tóte puterile organice perdute din causa vre-uneĭ bóle a vêrsteĭ etc. nu pătéză rufăria. Din causa acestor calităţĭ se recomandă continuarea întrebuinţărcĭ luĭ deja primită şi în străinătate, recunoscêndu-se ca cel maĭ bun **Regenerator** şi ca cel maĭ eftin.

Leĭ 5 flaconul.

Se vinde numaĭ la Administraţia, „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor. No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Anatherina *Elixir pentru dinţĭ, pentru bólele gureĭ şi dinţilor.* Acéstă licóre prin puterea ingredientelor din care e compusă este cel maĭ puternic preservativ pentru igiena gureĭ şi pentru a face plăcut mirosul resuflăreĭ. Se compune din tonicĭ salutarĭ şi e cel maĭ eficace leac pentru a preveni durerea dinţilor şi stricarea lor. E fórte potrivit pentru ca să cureţe şi săîntărésca dinţiĭ şi pentru ca să păstreze curat smaltul lor; întăresce gingiile şi e chiar un puternic leac contra inflamaţilor de gingiĭ. Flaconul într'o elegantă cuie 2 leĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

TUBURI DE BASALT

Smălţuite pe dinăuntru şi afară pentru canalisari şi conducte de apa

Cărămidi refractare şi Făina de Chamotte se găsesc de tóte dimensiunile bine asortate.— **Asphalt** pentru isolarea umidităţeĭ la construcţiunĭ şi acoperişe de case. — **Asfaltare** de cuhne, trotoare, curţĭ, terase şi balcóne.

DEPOSIT DE TUBURI DE BASALT

Bucurescĭ, Calea Griviţeĭ No. 66.

Mórtea şórecilor Remediŭ fórte sigur şi puternic. Pachetul nu costă maĭ mult de cât 70 banĭ.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ“, Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

De închiriat camere mobilate lu luna. A se adresa în strada Scaune No. 57.

Jocurĭ de petrecere

GHICITÓRE de N. Leontescu, din Coţofenĭ

Nasc prin munţĭ
Şi plec îndată
Alergând prin lumea tótă
In palaturĭ şi bordee ;
Sunt maĭ mult de cât o zee,
Sunt o bine-făcĕtóre
La tot ce trăesc sub sóre;
Câte o-dată 's furiósă
Sunt turbată şi ferósă
Sfăram tot în drumul meŭ :
Trimisă de Dumneḑeŭ.
Când sunt ast-fel pe pământ,
Prefac totul în mormênt ;
Dar şi daca nu aş fi
Nimic n'ar putea trăi.

Orĭ-ce persónă care ne va trimite deslegarea esactă a acesteĭ ghicitorĭ până Vinerea viitóre, va concura prin tragere la sorţi la un premiŭ de un frumos roman.

Deslegarea Şaradeĭ din „Universul“ de Dumineca trecută.

Dor-mire

Aŭ deslegat :

Bucurescĭ : D. George D. Crangureanu, Preotul Ioan Dimitrescu, d-ra Smaranda Vistierescu, d-ra Hélène A. Lăzărescu, d-ra Theodora I. Hagiescu, d. Iorgu Hagiescu, d. Petre C. Movilla, d-na Arghiriţa Georgescu, d. Th. G. Sărăţeanu şi d. C. Ionescu.

Brăila : Preotul Ion Vasilescu din comuna Urlésca.

Galaţi : D. Gheorghe Ioan Ghioca.

Isacea : D. Miltiadi C. Papazoglu.

Pitescĭ : D-ra Felicia Blank şi Mathilda Lazăr.

Premiul a fost câştigat prin tragere la sorţi de d-ra Theodora I. Hagiescu din Capitală.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—375 5 Bani în Capitală.—10 Bani în Provincie MERCURI, 20 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCUREȘCI.

Inserțiunĭ și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 19 Noembre 1885

Literatura și Lozinca

Ce aţĭ zice, mĕ rog, când s'ar scrie o nuvelă în care vorbindu-se de viaţa puşcăriĕlor într'un stil de psaltihie, saŭ maĭ bine zis, fără stil, autorul, tênĕr gentilom, în flórea iluziunilor erotice, s'ar a moreza de un alt tênĕr gentilom, însă acesta de puşcărie, interesant prin crima ce a comis, dar maĭ interesant prin figura sa?

Aţĭ zice póte că gentilomul de puşcărie, cu interesantă figură, trebuie la urmă să se schimbe în o tinĕră fată, și că în tot cazul, acésta nu e scriere, ci curată fiertură, curată secătură; i-aţĭ aplica în sfîrșit orĭ-ce alt cuvênt cu terminaţiunea *ură* afară de *literatură*.

Eĭ bine, vĕ înșelaţĭ, lozinca *scăpaţilor* de la nuoile direcţiunĭ literare, lozinca societăţilor de admiraţie mutuală, zice că acésta este curată literatură.

Fie dar și literatură, fiind-că dumnealor o voiesc, dar *literatură curată*, nu.

*

Ce aţĭ zice mĕ rog când în aceeașĭ nuvelă, interesantul puşcăriaș n'ar fi la temniţă de cât pentru că a omorît pe muma sa *din cauză* că a vĕzut'o, *pe gaura uşeĭ*, sulemenindu-se la oglindă?

Aţĭ zice póte că autorul voiește să îndrepteze bunele moravurĭ, căcĭ ce viciŭ, ce crimă póte să fie maĭ mare pentru o mamă de cât de a fi vĕzută de fiul sĕŭ, *pe gaura uşeĭ*, punênd alb și roșu, făcêndu-și sprêncenele?

Și aţĭ avea dreptate. Cucónele care se spoiesc pe obraz să facă bine să 'și lapede borcanele și borcănelele, căcĭ,—O! Fericire!—pe scena literatureĭ românescĭ s'a ivit un autor care povĕţuiesce pe capiĭ respectivĭ aĭ unor asemenea mume desnaturate, să le împuște, să le cuţituiască de cum le vor surprinde în flagrant delict de suliman!

Tremuraţĭ, înfioraţi-vĕ, cucóne și mume de tótă mâna, ora vóstră supremă este aprópe de a suna; tu, literatură românéscă, vĕduvă astă ḑi de atâtea gloriĭ, scóte cântece înalte de bucurie înaltă, în onórea și spre gloria nouilor așternătorĭ de *znóve*, căcĭ în curênd, în loc de un mire (autorul în cestiune), se vor ivi cinci ḑecĭ care să 'ĭ calce în urmă și care se vor grăbi să se cunune cu tine pentru deplina satisfacere a erotismuluĭ literar ce arde în eĭ, și probabil și în tine!

Iar tu, opiniune publică, supune-te și salută; lozinca admiraţiuneĭ mutuale ce'și avea scaunul la *Borta-rece*, 'și a transportat *centrul* sĕŭ la Bucurescĭ: Ea 'ţĭ poruncesce, prin urmare, datóre eștĭ să împletescĭ coróne pentru ceĭ cari, între alte descoperirĭ, aŭ făcut și descoperirea că genul de scriere numit *nuvelă*, exista în literatura nóstră de când lumea, dar că înainte vreme nuvela se numia *snóvă* (!)

*

Și niminĭ să nu maĭ îndrăznéscă să se plângă, căcĭ,

De azĭ înainte cucónele nu se vor maĭ sulemeni;

De azĭ înainte am intrat, pentru marea fericire politică și literară a ţĕrĭĭ, în *Epoca znóvelor*;

De azĭ înainte versurile se vor numi stihurĭ; la rimă, pentru ca *nevastă* saŭ *castă* să rimeze cu *feréstră* se va face din *feréstră, feréstă;* întru cât privește fondul se va începe cu „*de-apururea te „am iubit saŭ te voĭ iubi, tu care staĭ „castă la feré*“, și se va sfîrși cu *în „vecĭĭ vecilor voĭ iubi pentru că staĭ la „feréstă castă*

O! Cât deumos, căt de simplu, cât de luminos!

Cine,—cine fi găsit aceste ideĭ atât de fermecătó? Dar, *de-apururea*, ce românesce e, d*în vecĭĭ vecilor*?

Admiră pue.

Și când a s *lozinca* aceste cuvinte chiar dacă loca provine de la ómenĭ carĭ se plimbe uliţe cu capul gol, pu-

blicul trebuie să admire, căcĭ dacă cumva ar îndrăzni să facă altfel, dênșiĭ 'și-ar pune în semn de indignaţie pălăriile pe cap, și...și totul ar fi ḑis. *Asa.*

DIN MADRID

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

14 Noembrie.

Regele Alfons a murit, precum sciţĭ,

Milan, regele Serbieĭ. Dupĕ cea maĭ nouă fotografie.—(Veḑĭ pag. 3).

ieră la 9 ore de diminéță, fără suferință aparentă, dupe ce a fost împărtășit. Vestea morțeĭ luĭ se răspândi pe la unspreḑece prin Madrid; pe dată începură să se tragă clopote, să se dea tunurĭ și se ridicară pe edificiile publice steagurĭ negre.

O glótă imensă se grămădi pe uliţĭ, pe unde începură să umble patrule numeróse. Regina vĕduvă Cristina, de și îngreunată, a stat până séra în camera mortuară. Dênsa ia regența în virtutea constituțiuneĭ.

Canovas del Castillo, președintele consiliuluĭ, dându-și dimisia făgădui să sprijine ministerul Sagasta.

Mareșalul Martinez Campos va ocupa partea de nord a Spanieĭ cu 30,000 ómenĭ ca să se lupte cu carliștiĭ.

Trupul regeluĭ Alfons va fi dus la Madrid de la vila Pardo, unde a murit spre a fi expus publiculuĭ. Ḑiua îmmormîntăreĭ nu se scie încă.

Alfonso este născut la 28 Noembrie 1857, din ex-regina Isabella și din Francisc de Assisi.

Era de vre-o 12 anĭ când mumă-sa fu resturnată de pe tron, și o urmă la Paris împreună cu tatăl sĕŭ, cu maica Patrocinia și cu Marfori.

Astfel dênsul fu înfluenţat de acéstă partidă mistică și absolutistă, care făcuse

La 25 Iunie anul 1870, după ce se despărţise definitiv de Francisc de Assisi, muma luĭ Alfonso abdică în favórea sa, și el fu aclamat rege *în partibus* de câţĭva din partida sa sub numele de Alfonso XII.

Tînĕrul pretendent se duse să 'și urmeze studiile la Viena și pe urmă în Englitera unde avu de coleg pe fiul luĭ Napoleon III.

In 1874, cu ocasia aniversăreĭ sale, el primi adrese de felicitărĭ de la un mare numĕr de persóne din Spania și la 1 Decembre el rĕspunse cu o proclamaţie în care declara că e „unicul representant al dreptuluĭ monarhic (sic!) în Spania“.

Momentul părea favorabil; o parte din presă fusese cumpărată; ducele de Sesto împărţia banĭ—se spune că ar fi chieltuit douĕ milióne; Spania era obosită, slăbită, sfășiată de rĕsboiul civil.

N'am pretenţia să fac istoricul urcăreĭ pe tron a luĭ Alfonso, voĭ spune numaĭ că acésta a fost consecinţa întrigilor monarhiștilor ajutaţĭ de greșalele făcute de republicanĭ.

La 30 Decembre 1874, în mijlocul turburărilor isbucni complotul militar pregătit cu mare dibăcie și în aceeașĭ ḑi fiiul Isabelleĭ fu proclamat rege.

Canowas del Castillo, cel care urḑise intrigile, luă regența până la sosirea regeluĭ; ducele de Sesto fu numit guvernator al Madriduluĭ și se constitui un noŭ minister.

Alfonso avu însă mult de lucru—nu atât el, ci generaliĭ sĕĭ—spre a bate pe carliștĭ.

Din Februarie 1876, când don Carlos fu silit să fugă peste hotar, istoria domnieĭ luĭ Alfons nu maĭ oferi nicĭ un interes.

Impopularitatea sa merse crescênd; Oliva Moncasi fu executat sub acusarea de atentat la viața regeluĭ, și *pronunciamentele militare* și rĕscólele fură înăbușite în sânge, fără ca nimenĭ să găséscă iertare la guvernul regeluĭ Alfonso.

Cu tótă proclamarea de regină a fiiceĭ luĭ Alfonso, turburărĭ tot se vor întêmpla în Spania. Nu cred să se întîmple o rĕscólă imediată, dar de sigur se va întîmpla o rĕscólă apropiată.

Spaniolĭĭ vor respecta de o cam dată pe regina și pe fiica eĭ, de óre ce sunt mâhnite de mórtea luĭ Alfonso.

Ș'apoĭ regina deja a început să se pórte

bine, aducênd un minister liberal la guvern.

Dar tocmaĭ pentru că e femeee cu judecată, ea nu'şĭ póte face ilusi asupra posiţieĭ în care se află; şi trebue să vadă că tronul Spanie se clătină grozav.

Miguel.

Spice din ţară

Incendiĭ.—Douĕ incendiĭ însemnate aŭ fost la Ploescĭ la 12 şi 14 Noembrie curent séra cam tot pe la aceeaşĭ oră.

In prima séră s'aŭ aprins nisce fân dincolo de bariera Bucovu, a comerciantuluĭ de vite Procopie, arzênd 6 clăĭ din care unele asigurate, iar cincĭ aŭ scăpat.

In cea-l'altă séră, s'a aprins fânul din podul grajduluĭ d-luĭ doctor Vasile Cantilli şi a ars pe lângă grajd, un şopron şi nisce camere de servitorĭ de sub aceiaşĭ învelitóre. Şi acest foc a fost destul de înspăimêntător pentru cetăţenĭ, nórocire însă că nu era vênt şi că învelitorile caselor vecine eraŭ umede din cétă.

—x—

Un furt îndrăsneţ s'a făcut zilele acestea la casa d-luĭ Cristodor Constandinescu din Ploescĭ, în lipsa patronilor caseĭ, de către o servitóre care a şi dispărut, luând haine d'ale dómneĭ Constandinescu, şi giuvaericale, banĭ, bonurĭ etc. dintr'un scrin de la care avea o cheie.

—x—

Trihina.—„Luptătorul“ din Focşanĭ scrie următórele: Nu scim ce face medicul veterinar al comuneĭ; examinézĕ saŭ nu carnea de porc dacă are trihină. Noĭ credem că nu, de óre-ce d. farmacist Stener, cumpărând zilele acestea carne de porc, a găsit'o plină cu trihină.

—x—

Podurile şi podeţele în plăşile Zabrăuţĭ şi Răcăciunĭ jud. Putna maĭ tóte sunt în cea maĭ próstă stare, scrie „Luptătorul“ şi şoseaua de la Mărăsescĭ la Panciu a devenit aprópe împracticabile.

—x—

O română căsătorită cu un persian.—Citim în „Romanul:“

[illegible] rentelĕ căsătoria d-şóreĭ Eliza Prouncu cu d. Arytaki Khan Necrouz, secretar al ambasadeĭ Persieĭ la Viena. Urăm tinereĭ perechĭ tóte fericirile.

—x—

Un noŭ bandit.—Zilele acestea preotul Toma Moldovianu din comuna Finescĭ jud. Putna a primit o scrisóre subsemnată cu numele *Codrianu*, prin care preotul este invitat, în termenĭ fórte cuviincioşĭ, că pentru ziua de 16 Noembre să'ĭ pregătiască suma de 6000 leĭ; la din contră se duc boiĭ draculuĭ, zice *Adevĕrul*.

—x—

Primejdie.—In centrul oraşuluĭ Botoşanĭ în casele d-luĭ maior T. Nicolau, înconjurate de alte case, se află un mare deposit permanent de cartuşe, muniţiunĭ de rĕsboiŭ şi alte materiĭ inflamabile şi esplosibile, cari ameninţă viaţa cetăţenilor se ce află în vecinătatea aceleĭ case. Cu acest pericol imininte, se ţine într'o temere perpetue familiĭ întregĭ, cu atât maĭ mult că nicĭ măcar o sentinelă nu e postată acolo pentru pază, scrie „Vocea Botoşanilor“.

Noutăţi Telegrafice

Constandinopole 17 Noembrie.

Pórta a adresat joĭ prinţuluĭ Alexandru o depeşă poruncindu'ĭ să suspende ostilităţile. Nicĭ un rĕspuns n'a primit încă.

După óre-care indiciĭ, Pórta s'ar pregăti să ia o mare hotărîre. Un aghiotant al Sultanuluĭ a fost trimis la Adrianopole sub pretext de a inspecta trupele dar maĭ mult se zice, pentru a duce şefilor de corpurĭ instrucţiunĭ confidenţiale. Pe lângă acésta, este vorba azĭ de a trimite pe Derviş-paşa în misiune la Sofia.

Circulă scirea că Pórta ar forma proiectul să ocupe Balcanii, după cum hotărîrea finală a Conferinţeĭ 'ĭ va fi saŭ nu favorabilă.

In orĭ-ce cas, ceea ce reiese din neorânduiala generală ce domneşte aci este că victoriele prinţuluĭ Bulgarieĭ 'ĭ atrag tóte simpatiile şi că ele nu vor fi fără influenţă asupra intenţiunilor Turcilor pe carĭ valórea militară nu i-a găsit nicĭ-o dată nesimţitorĭ.

Asemenease maĭ credecă Derviş-Paşa ca negocia la Sofia o înţelegere directă cu prinţul victorios.

Constantinopol, 17 Noembre.

Şedinţa pe care Conferinţa a ţinut'o erĭ a fost o simplă conversaţiune, şi plenipotenţiariĭ s'aŭ despărţit îndată după ce aŭ remarcat că este neînţelegere maĭ cu sémă între Englitera şi Rusia.

Constandinopole 18 Noembre

Lebih Efendi şi Gadban-Efendi, comisarĭ ajutorĭ, aŭ plecat astă nópte cu un tren special la Filipopolĭ.

Viena, 18 Noembre

„Revista“ de Lunĭ e de părere că situaţiunea a devenit maĭ periculósă ca maĭ înainte; căcĭ numaĭ e îndoială în privinţa neputinţeĭ de a stabili o înţelegere între puterĭ în privinţa unireĭ bulgare, pentru că Englitera refuză într'un mod definitiv a adera la hotărîrele conferinţeĭ.

Berlin, 17 Noembre

S'a pornit pentru Sofia de către Cruceа roşie germană al doilea convoiŭ de ambulanţe cu doctorĭ şi necesariile lor.

CRONICA BUCURESCEANA

Lunĭ, 18 Noembre.

Visită regală.—M. S. Regele însoţit de A. S. R. Principele Wilhelm, după ce a asistat Dumineca diminéţa la serviciul divin oficiat în biserica episcopieĭ catolice, a făcut o visită monseniorului Palma, arhiepiscopul catolic din Bucurescĭ.

—o—

Audienţe la curte.—Dumineca la ora 1 p. m. M. S. Regele a primit în audienţă pe P. S. Mitropolitul Iosef al Moldoveĭ şi Suceveĭ. In aceeaşĭ zi d-nele Pia Brătianu şi general Fălcoianu aŭ fost primite în audienţă de M. S. Regina.

—o—

Sosirĭ.—Aŭ sosit în capitală: d. I. C. Brăteanu; general Pilat; P. S. Episcop de Roman; d. Al. A. Plagino, prefectul de Putna.

—o—

Tragerea la sorţi a membrilor curţeĭ de Apel din Bucurescĭ cari vor trebui să presideze curţile cu juraţĭ din viitórea sesiune s'a făcut alaltă-ierĭ şi aŭ eşit:

D. Arvanesu pentru Ilfov şi Ialomiţa.

D. Gr. Brătianu pentru Vlaşca, Teleorman şi Olt;

D. A. Stoicescu pentru Argeş şi Muscel.

D. A. Kivu pentru Prahova şi Buzĕŭ.

—o—

Notificaţie.— M. S. Regele a primit din partea A. S. R. Principeluĭ Albert de Prusia o scrisóre prin care 'I notifică că, ales ca regent al ducatuluĭ de Brunswick, în virtutea legeĭ din 16 Februarie 1879, a luat regenţa acestuĭ ducat.

—o—

Ajutórele pentru răniţiĭ de peste Dunăre se adună mereŭ; afară de ceea ce se strînge de către dómnele Brătianu, Sturza şi Câmpineanu, aflăm că în curând se va da o petrecere de zi pentru copiĭ în sala Teatruluĭ Naţional; la reuşita acesteĭ petreceriĭ va contribui şi d. Cazeneuve vestit scamator.

In acelaşĭ scop se va da şi o mare serbare artistică în salónele d-neĭ Otetelesanu. S'a format un comitet de dómne care a ţinut asĕră prima întrunire.

—o—

Furt.—Servitórea Maria Venedic a furat de la stăpânul sĕŭ d. V. Pencovicĭ, suma de 300 leĭ şi s'a făcut nevĕdută. Se zice c'avea trebuinţă să cumpere haine unuĭ iubit al eĭ, fost vizitiŭ, acum fără funcţie.

Agenţiĭ descoperind'o ierĭ diminéţă, n'aŭ vrut să ţie séma de argumentele şi aŭ dus'o la arest.

—o—

Nenorocire.—Intendentul de la institutul „Libertatea“ din capitală, umblând [illegible] gazometru, acesta a făcut explosiune şi omul a fost ars fórte rĕŭ în maĭ multe locurĭ. Pacientul se află la spitalul Colţea.

—o—

Armonie conjugală.—In strada Sabinelor No 13 a locuit până maĭ alaltăierĭ o pereche potrivită. Bârbat blajin, de şi cam leneş, dar femee rea şi gâlcevitóre. Măhalaua stătea în gura eĭ tótă ziua. Când omul se încerca să facă pe stăpânul, căpĕta numaĭ de cât o calcavură. Alaltăierĭ prinzênd, la cite-va ţuicĭ, a vrut cu hotărîre să 'şĭ bată nevasta, dar acésta a apucat un cuţit i i-a străpuns mâna.

S'a făcut mare gălăgie. Pacientul a fost dus la spital.

—o—

O întêmplare la şosea.—Dumineca pe la 3 ore a fost la şosea o întâmplare care era să coste viaţa a maĭ mulţĭ ómenĭ. D. căpitan Grecescu, preumblându-se cu trăsura, şi caiĭ luând frâŭ în dinţĭ aŭ pornit la gónă isbind trăsura de alte douĕ cupeurĭ, care aŭ fost sfărîmate. D. căpitan Grecescu a fost rănit.

RESBOIUL
Serbo-Bulgar

Sofia, 16 Noembrie

Guvernul bulgar a primit o depeşă de la Alteţa Sa Prinţul Alexandru.

Ea este ast-fel concepută:

„Luând în consideraţiune nota colectivă „a represintanţilor marilor puterĭ, precum „şi declaraţiunea conteluĭ Kehvenhüller „care s'a represintat din partea Suvera„nuluĭ sĕŭ şi m'a informat că dacă noĭ „vom înainta trupele austriace vor trece „în Serbia în ajutorul trupelor sêrbe:

„Avênd asemenea în vedere că intra„rea nóstră victorioasă în Pirot scapă o„nórea nóstră militară şi asigură reputa„ţiunea nóstră;

„Am consimţit a ordona încetarea os„lităţilor lor pentru a deschide în urmă „între vorbirĭ în privinţa condiţiunilor u„nuĭ armistiţiŭ.“

Bela-Palanca, 17 Noembre.

Raportul oficial sêrb în privinţa celor din urmă lupte date în jurul Pirotuluĭ dă informaţiunile următóre:

Trupele sêrbe se retraseră din Pirot la 26 Noembre. Seara Bulgariĭ intrară în oraş şi jefuiră cea maĭ mare parte din case.

La 15 diminéţă, Bulgariĭ reînoind atacul lor contra centruluĭ armateĭ sêrbe, fură respinşĭ după o vie luptă în care divisiunea Dunăreĭ reluă Pirot şi causă marĭ perderĭ inamiculuĭ.

De maĭ multe orĭ o luptă înverşunată se dete în stradele oraşuluĭ.

Dar în sfîrşit superioritatea numĕruluĭ inamiculuĭ precum şi ostenéla sili pe Sêrbĭ să renunţe la profitul ce putuseră trage din avantagiele obţinute şi să opereze retragerea lor spre posiţiunile cele maĭ apropiate.

Bulgarii dispuneau de 50,000 de ómeni.

Ierĭ diminéţă Contele Kevenhüller s'a dus la avanposturile sêrbe şi de acolo la avanposturile Bulgare. Un ceas maĭ târziŭ, un parlamentar bulgar a apărut în lagărul sêrb, pentru a intra în negocierĭ.

Comandanţiĭ celor douĕ armate convenirĕ atuncĭ să facă să înceteze ostilităţile pe tótă linia, şi să se lase trupele în posiţiunile ce ocupă.

Pirot, 17 Noembre.

O depeşă a comandantuluĭ de piaţă din Vidin, spune că Serbiĭ aŭ atacat nóptea, la 11 ore, redutele stabilite de Bulgarĭ pentru apărarea oraşuluĭ.

Atacul a fost respins, iar năvălitoriĭ aŭ suferit marĭ perderĭ. Treĭ din marile lor tunurĭ nu s'a maĭ putut întrebuinţa.

Foiţa „Universuluĭ“ 3

DRAMELE VIEŢEĬ

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA INTĂIA

Crima de la Grandval

II.

Cel din urmă suspin.

De pildă, dacă nevastă-sa ar fi trăit, am fi fost raşĭ. Şi n'am fi avut nicĭ să crâcnim. Era nebun după nevastă sa, şi ea 'l purta... de nas. Când un bătrân se însóră cu o femec tinĕră, tot-d'auna este aşa. A te însura la şése zecĭ de anĭ trecuţĭ, va să zică a face pe toţĭ să móră de rîs.

Aĭ cunoscut pe dómna Joramie, domnule Cordier, pe frumósa dómnă Joramie, cum i-se zicea?

— N'am vĕzut'o nicĭ o dată, dar am auzit mult vorbindu-se despre dênsa.

— Ah! era o femee şi jumĕtate, o şirétă. Bărbatul eĭ era nebun după dênsa, cum 'ţĭ am spus, pe atuncĭ, o ştiŭ, d. Joramie făcuse un testament în favórea nevesteĭ sale, firesce, şi în care probabil nicĭ nu era vorba de mine, de noĭ, verĭ, vreaŭ să zic. Sciĭ d-ta ce s'a făcut acest testament?

— Da, domnule Rabiot.

— Oh! acest lucru nu mĕ interesézĕ nicĭ de cum, pricepĭ, e un lucru care nu maĭ are cuvînt să existe. Dar acésta nu face nimic, e bine tot-d'auna să sciĭ... Atuncĭ, acest testament?

— Nu fusese nicĭ distrus nicĭ înlocuit, îndată după mórtea îngrozitóre a dómneĭ Joramie. Vĕrul d-tale nu se maĭ gândise póte la dênsul, şi el rĕmăsese în biroul notaruluĭ.

— Ce de hârtiĭ netrebuincióse se află la acestĭ ómenĭ!

— Acum aprópe douĕ lunĭ, d. Joramie şi-a adus de o dată aminte de existenţa acestuĭ testament; mĕ trimise să 'l caut şi, de faţă cu mine, fără măcar să 'l fi deschis, 'l aruncă în foc.

— Nicĭ n'avea alt de făcut.

— Aşa cred şi eŭ.

— D. Joramie a scris cum-va scrisorĭ în timpul din urmă?

— Nicĭ una. Mi a dictat câte-va adresate la diferite persóne, mulţumirĭ, lucrurĭ neînsemnate, banale. De alt-fel, el 'mĭ încredinţase cu desăvêrşire corespondenţa sa.

Acum câte-va vreme,—tot maĭ avea încă puţină putere pe atuncĭ,—a lucrat treĭ zile, singur, închis în cabinetul sĕŭ: a verificat şi a rînduit socotelele. Sciĭ că nimenĭ altul afară de el nu 'ĭ atingea registrele de socotelĭ, pe care le ţine închise, in casa de fier...

— Da, da, sciŭ.

— Şi ast-fel aş fi încurcat să spun, chiar aproximativ, cifra averei sale.

— Bine, prea bine, o voiŭ cunósce acéstă cifră.

Vĕrul meŭ a primit lune multă de o lună?

— Prea puţină, câţĭ-valeputaţĭ dintre prietenĭ sĕĭ: doĭ orĭ treĭ senatorĭ şi... atâta tot. Ah! uitam pe d. conte de Soleure.

— Ah! eŭ nu 'l cunosc pe acesta.

— D. de Soleure e şi prieten, bun prieten cu d. Joramie.

— Şi a venit des? întrebă repede Rabiot.

— De când sunt aicĭ l'a vĕzut numaĭ o dată.

— Ah!

— De patru lunĭ, cum ziĭ, d. Joramie n'a călcat afară din că; dar, maĭ înainte, el vedea pe contele es, acasă la el, la palatul de Soleure, trada Saint-Dominique-Saint Germain; ar trecea o sĕptămână fără ca el să nu prânzéscă la d. de Soleure.

— Este bogat, contele asta?

— Maĭ bogat póte de cât d. Joramie.

— Asta mĕ liniscesce.

— Eĭ! nu cum-va ţi e că?

— Nu se scie, domnule Cordier, nu se scie; s'aŭ vĕzut lucrurĭ maĭ uimitóre ca acestea. Eĭ bine, în sfîrşit, n'aĭ vĕzut venind p'aicĭ nicĭ o persónă vrednică de bănuelĭ?

— Nicĭ una. Una dintrele din urmă visite pe care le-a primit Joramie este a preotuluĭ.

— Un proot, un preot, a? făcu Rabiot încruntând sprâncenele.

— Parĭ mirat, supĕrbt; ce?

— Nu 'mĭ plac popiĭ ca intră prin case la bolnavĭ.

— Cu tóte astea, domnule Rabiot....

— N'am nicĭ cea maĭ mică încredere într'acest soiŭ de ómenĭ, ţĭ spun; eĭ sunt aşa de vicleni, sciŭ să vorbéscă aşa de bine, să reguleze lucrurile, să'şĭ facă trebuşórele. S'aŭ vĕzut din pricina lor moşteniri admirabile luate familiilor şi slujind la tot felul de fundaţiĭ pióse...Vĕrul nu l'a chemat, pe acest popă?

— Nu.

— Ah! vedĭ?

— Aflând că d. Joramie era fórte greŭ bolnav, preotul parochieĭ a crezut că era dator să 'ĭ facă o visită.

— Cum l'a primit vĕnul meŭ?

— Fórte prietenesce şi i-a mulţumit de visita sa.

— Aŭ vorbit mult amândoĭ?

— Vre-o jumĕtate de ceas.

— Singurĭ?

— Doctorul şi cu mine eram de faţă.

— Preotul s'a maĭ întors?

— Ierĭ sĕră, de astă-dată chiemat de d. Joramie care a vrut să fie împărtăşit.

Ceĭ doĭ bărbaţĭ se sculară, eşiră din salonaş şi se îndreptară spre odaia d-luĭ Joramie.

Când eĭ intraŭ în anti camera bolnavuluĭ, un om apăru, ţinêndu-şĭ batista la ochĭ, înnăbuşindu şĭ suspinele.

(Va urma).

Emile Richebourg

Acest atac producêndu-se după ce prinţul Alexandru consimţi să suspende ostilităţile, ministrul afacerilor străine al Bulgarieĭ, d. Ţanov a semnalat faptul representanţilor puterilor la Sofia, rugându-i să 'l verifice prin consuliĭ lor din Vidin.

Sofia 18 Noembre

Cu ocasiunea luăreĭ Pirotuluĭ s'a cântat Te-Deum şi s'a pavoasat tot oraşul. De séra a fost o mare iluminaţie. De la luarea Pirotuluĭ curg felicitărĭ neîncetat din tóte ţĕrile şi de la tóte naţiunile la adresa principeluĭ Alexandru şi a armateĭ bulgare.

Prelîminărĭ pentru armistiţiu aŭ început aḑĭ.

ACTE OFICIALE

D. P. Ionescu, directorul penitenciaruluĭ Bisericanĭ, se transferă în aceeaşĭ calitate la penitenciarul Tulcea.

* D. Dionisie Buescu, medic veterinar al despărţireĭ V din zona preventivă, se transferă, în interesul serviciuluĭ, provisoriu, la despărţirea XIV.

* Sunt numiţĭ :

D. Ioan Berlescu, poliţaiŭ al oraşuluĭ Târgovişte, d. Haralambie Ionescu, poliţaiŭ al oraşuluĭ Huşĭ, d. D. V. Livedeanu poliţaiŭ al oraşuluĭ Alexandria.

* Căpitanul Botea Mihail din regimentul 21 dorobanţĭ se şterge din contrólele armateĭ cu perderea graduluĭ.

* D. Raymond, actual profesor de limba francesă la şcóla fiilor de militarĭ Craiova, s'a depărtat din postul ce ocupa.

Consiliŭ practic

Depărtarea ciorilor de la semănăturile de porumb.—E sciut că păsĕrilor le place fórte mult bóbele de porumb, maĭ ales, ciocile ajung câte o dată să ruineze întréga semănătură, fie adunênd bóbele, fie ciugulind planta de curênd rĕsărită. Din fericire s'a găsit un mijloc fórte simplu pentru ca să lis a taie ciocilor pofta de porumb. D. Hafner Radekou, spune în jurnalul „Woch d. Pomm. ok. Ges." că ar fi făcut diferite încercărĭ în acéstă privinţă şi anume s'ar fi convins că mijlocul cel maĭ sigur pentru acésta, e întrebuinţarea miniuluĭ. (Praful roşiu întrebuinţat de maşinistĭ). Porumbul destinat pentru însemânţare, e lăsat să se înmóie în apă 24 de ore, e întins în magaziĭ într'un strat subţire, şi udatcu minium. După aceea se amestecă bine cu lopata, până când bóbele încep să se cam usuce şi apoĭ le lăsăm în linisce să se usuce pe deplin. La 250 kg. porumb ajunge o cantitate de minium de 1,50 fr.

D. Hafner susţine că ciocile nu se ating de loc de porumbul ast-fel tratat.

Spice din Străinătate

Cine trăesce maĭ mult ?—Grădinarĭĭ, şi pescarĭ ajung în termen mediŭ vêrsta de 58 de anĭ; după dênşiĭ vin brutarĭĭ, berarĭĭ şi măcelarĭĭ cu 54; lăcătuşiĭ, ferarĭĭ 47, pantofarĭĭ şi croitorĭĭ 44, sculptorĭĭ, litografiĭ, zĕţuitorĭĭ 41 ; în fine lucrătorĭĭ cu ḑiua 32 anĭ.— La negustorĭ, cifra variază dupĕ felul ocupaţiuneĭ.— Clerul se bucură de o cifră media 67 anĭ, filologiĭ şi profesorĭĭ ajung vârsta de 57, avocaţiĭ 54, şi în fine doctorĭĭ 46 de anĭ. In general ómenĭ însuraţĭ trăiesc mult maĭ mult ca ceĭ becherĭ

—o—

O dómnă sinucisă.—La 13 corent séra la Paris o dómnă însoţită de douĕ fete se sui în vêrful colóneĭ Iuliei şi de o dată se aruncă în jos.

Mantela pe care o purta sinucisa desfăcêndu-i se în căḑere, lumea credea că s'aŭ aruncat douĕ femeeĭ din vîrful colóneĭ. Sinucisa a căreia identitate nu s'a putut stabili, rĕmase cadavru pe loc. In buzunar i-se găsira 185 de leĭ.

—o—

Papa petrece.—Maĭ dăunăḑĭ papa petrecea prinḑênd păsărĭ cu laţul în grădinele Vaticanuluĭ.

Papa, când se află într'asemenea excursiĭ vânătorescĭ, şi când şi a întins laţurile, n'ar asculta nicĭ chiar pe preferitul sĕŭ, ambasadorul Spanieĭ.

Un cardinal, pe când papa vîna, trecu fără să bage de sémă printre laţurĭ.

Vĕḑênd acea paseră curiósă, papa trase de stóră şi o prinse.

Iuchipuiţi-vĕ scena.

Papa se spune că ar fi ḑis rîḑênd că 'l ierta de sfărîmarea capuluĭ cum se face păsărilor pentru că probabil carnea luĭ nu va fi bună de mâncat.

Gluma e cu putinţă, pentru că Leon XIII are un spirit ca şi al predecesoruluĭ sĕŭ.

ANECDOTE

Un ţĕran, fiind pe mórte, 'şĭ chiemă nevasta şi 'ĭ ḑise :

— Tu sciĭ bine că n'am de cât un cal şi un câne ; să 'ĭ vinḑĭ p'amêndoĭ şi banĭĭ de pe cal să 'ĭ daĭ părinţilor meĭ, iar ceĭ de pe câne să 'ĭ ţiĭ pentru tine.

După opt ḑile vĕduva ţĕraneluĭ se duse la târg să vêndă dobitócele cerênd cinceĭ leĭ pe cal şi 500 de leĭ pe câine.

— Femeea e nebună ḑiceaŭ toţĭ ţĕranĭĭ.

Ea punea la toţĭ aceeaşĭ condiţiune : trebuia întâĭ să cumpere câinele ; 500 de le câinele 5 leĭ calul.

Un om s'a învoit cu târgul şi ast-fel şiréta femee a pus în buzunar 500 de leĭ preţul câineluĭ iar rudelor le-a dat 5 leĭ preţul caluluĭ.

* * *

Un tînĕr se certa c'un bĕtrân. Tînĕrul e fórte iritat şi ar vrea să 'l ducă pe teren dar nu póte din causa nepotrivireĭ vêrstelor.

— Mi-aş da jumĕtate din avere pentru ca d-ta să aĭ vêrsta mea ḑise tînĕrul cu ciudă.

— Pentru asta eŭ mi-aş da tótă averea, tinere, dacă s'ar putea.

Ilustraţia nóstră

Regele Milan al Serbieĭ, din familia Obrenovicilor, s'a născut la 29 Iulie 1854, are prin urmare 31 de anĭ; şi-a făcut studiile la Paris ; s'a căsătorit la 17 Octombrie 1875 cu Natalia Kecho, născută la 1859.

Corpurile Legiuitóre

SENATUL

Şedinţa de la 18 Noembre 1885.

Preşedenţia d-luĭ general A. Cernat, vice-preşedinte.

Şedinţa se deschide la ora 2¼ p. m

Presenţĭ 73 d-nĭ senatorĭ.

Sumaru şedinţeĭ precedente se citesce şi se aprobă.

Se comunică că d. M. Schina a fost numit advocat al statuluĭ, după care se declară vacant colegiul II de Teleorman.

Se acordă un concediŭ d luĭ dr. Varlam,

Se comunică dosarele alegerilor colegiuluĭ I de Ilfov.

D. colonel N. Bibescu mulţumesce Senatuluĭ de onoarea ce i-a acordat alegându-l vice-preşedinte.

D-nĭĭ senatorĭ trec în secţiunĭ spre a se constitui şi a procede la lucrărĭ.

CAMERA

Şedinţa de la 18 Noembre

Preşedinţia d-luĭ general D. Lecca.

Sedinţa se deschide la ora 1¼ post m. fiind presenţĭ 113 domnĭ deputaţĭ.

Sumarul şedinţeĭ precedente se aprobă.

Se acordă un concediŭ de 8 ḑile d-luĭ Cerchez şi un altul de 15 d-luĭ Filitis.

Se dă citire maĭ multor petiţiunĭ carĭ se trimit la comisiunile respective.

Se declară vacant colegiul II de Dorohoiŭ.

Se suspendă şedinţa pentru vre-o 5 minute.

La redeschidere, d. preşedinte a procedat la despuiarea scrutinuluĭ.

Resultatul votuluĭ a fost cel următor :

Votanţĭ 109. Bile albe 19.

Aŭ întrunit :

D-nĭĭ T. Maiorescu 90, Em. Costinescu 89, I. Codrescu 88, M. Ferikide 87, d. A. Laurian 80. C. Demetrescu 71, C. Dinescu 63.

D-nĭĭ T. Maoirescu, Em. Costinescu, I. Codrescu, M. Ferikidi, D. A. Laurian, C. Demetrescu şi C. Disescu aŭ fost proclamaţĭ de membri aĭ comisiuneĭ pentru redactarea adreseĭ la mesagiul Tronuluĭ.

D. ministru al domenielor dă citire mesagiuluĭ regal prin care se înaintézĕ deliberăreĭ Adunăreĭ deputaţilor proiectul de lege comunală.

Se procede la alegerea comisiuneĭ de indigenate compusă din 7 membrĭ, şi nu întrunesc maioritate de cât numaĭ 4, şi anume dd. R. N. Locusteanu, Papadopolu Calimachi, Urzică şi T. Nica, rĕmânênd ca pentru ceĭ-l-alţĭ treĭ să se facă o nouă alegere.

Şedinţa se suspendă.

La redeschidere, d. vice-preşedinte I. Agarici ocupă, în aplausele deputaţilor, fotoliul preşedinţial.

D. Agarici mulţumesce Camereĭ pentru onórea ce 'ĭ a făcut alegându-l vice-preşedinte al eĭ şi 'ĭ cere concursul pentru a îndeplini acéstă grea sarcina.

Se procede apoĭ la alegerea comisiuneĭ comunală şi a comisiuneĭ bugetare, acésta din urmă compusă din 21 membri.

Membrĭĭ aĭ comisiuneĭ comunale s'aŭ ales d-nĭĭ Bibescu, G. Protopopescu, Tătăranu, Pazu, Sterie Steriade şi V. Christopolu.

Mâine vom publica numele membrilor comisiuneĭ budgetare.

Ultime Sciri

Bucurescĭ 19 Noembrie

Mâine, Miercurĭ, A. S. principele Wilhelm de Hohenzollern părăsesce capitala îndreptându se spre Orient prin Constantinopole.

—o—

Esamenele căpitanilor din corpul II de armată, aspiranţĭ la gradul de maior, aŭ început la *Cercul militar* din capitală.

—o—

Către ḑiarul „National Zeitung" se scrie din Constantinopol că representantul Rusieĭ a propus din noŭ în şedinţa conferinţeĭ de la 24 Noembrie destituirea principeluĭ Alexandru, dar că representantul Angliei nu s'a învoit şi a părăsit şedinţa.

—o—

Aflăm că d. Verona, mare proprietar de la Brăila, a plecat în Bulgaria cu o ambulanţă pe comptul d sale. Deschidênd o listă de subscripţiuoe printre brăileni, a reuşit s'adune maĭ bine de 60000 leĭ; fraţiĭ St. şi P. Veron se află subscrişĭ pentru suma de 15000 leĭ şi 500 porcĭ.

—o—

Comisiunea Camereĭ pentru rĕspuns la Mesagiul Tronuluĭ se întrunesce astă-ḑĭ.

—o—

Alaltă-ieriĭ nópte un scandal mare a fost la Buzĕŭ. S'aŭ bătut sergenţiĭ de oraş cu soldaţĭ din garnisónă.

S'a făcut întrebuinţare de săbiĭ şi revolvere. Sunt răniţĭ. Nu se cunósce amănunte.

—o—

Aḑĭ se judecă la curtea de Apel din capitală procesul Ziegler cu primăria capitaleĭ.

—o—

Consiliul permanent al instrucţiuneĭ s'a întrunit ieriĭ la 2 ore.

—o—

Comisiunea Senatuluĭ de rĕspuns la mesagiu ltronuluĭ a ales de preşedinte pe P. S. Mitropolitul primat şi de raportor pe d. Eugeniŭ Stătescu.

In calea Victorieĭ Nr. 96

S'a deschis sub firma fraţiĭ **Fantini & C** nie un noŭ magasin cu un mare asortiment de *cuţităre.*

Se fabrică şi orĭ-ce object tăetor dupĕ comandă, precum şi că se ascute şi se repară brice, cuţite, fórfecĭ etc. cu preţurile cele maĭ reduse.

Director şi redactor: Nicolae Procopiŭ

Foiţa „Universului"

19

TESTAMENTUL

PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

VII

Secretul doctoruluĭ Peronie

Credea să pórte singur acest secret în viaţă, lăsându-le lor încă speranţa pentru fericire.

Decĭ doctorul triumfa. Minciuna cu care vîrîse în capul lui Ferdinand ideea dispărţireĭ era ast-fel încât trebuia să 'l ţie vecinic depărtat de soţia luĭ. D'aci el n'avea să 'ĭ maĭ dea dismerdărĭ de soţ, era să pue reserve în convorbirĭ.

Ast fel, crescu speranţa doctoruluĭ Peronie d'a poseda pe Matilda.

Acésta iubea în adevĕr pe Ferdinand, dar dacă dênsul se făcea nevrednic în ochiĭ eĭ printr'o iubire străină, nedemnă, atuncĭ afecţiunea eĭ era să fie ucisă; ea era să fie cuprinsă de acea indeferenţă în mijlocul căreia cine va simte aplecare pentru orĭ-ce lucru ; atuncĭ doctorul era s'o întîmpine cu dorinţa luĭ ; era să 'ĭ ofere un sprijin părintesc ; n'avea nimic să 'ĭ vorbéscă de iubiree.

Era să 'ĭ amintéscă numaĭ de viitorul eĭ şi al copiluluĭ; de siguranţa ce le-ar putea-o oferi prin bogăţia sa.

Apoĭ dacă i ar afirma că el nu face tóte atsea de cât din iubirea ce o are pentru dênsa, iubire de părinte ; dacă i-ar aminti de înşelăciunea luĭ Ferdinand, ceea ce trebuia s'o împedice d'a maĭ iubi p'un alt om, dacă în stârşit i ar vorbi de primejdiile şi greutăţile prin care trĕbue să trécă o femee, singură în lume, cu un copil, atuncĭ de sigur ea 'ĭ va primi propunerea. Şi era să o priméscă cu atât maĭ multă grăbire cu cât avea să 'şĭ închipuiască că unchiul sĕŭ Pascal, care era mult maĭ bĕtrân de cât doctorul Peronie, putea să móră şi s'o lase singură pe lume.

Planul doctoruluĭ reuşise de minune până aci : despărţirea celor douĭ soţĭ era neînlăturabilă.

Dênsul se bucura de încrederea deplină a tinereĭ femeĭ şi era sigur că 'şĭ va ajunge ţinta îndată ce acéstă despărţire se va fi efectuat.

VII

Înşelătorĭĭ

Dincolo de Charlotenburg, pe ţermul unuĭ părîŭ, s'aŭ rădicat o colonie de vile care acum se numesce Westend. Intr'una din acele case de ţĕră locuia bancherul de altă dată Brühl, actualul speculant la bursă şi posesorul uneĭ fabrice de tutun.

Era a doua ḑi de séra în care Pascal destăinuise luĭ Ferdinand înşelăciunea a căreĭ victimă fusese din partea luĭ Brühl şi Seldi.

Bancherul se preumbla prin grădina vileĭ sale respirând cu o plăcere dosebită aerul curat. Raḑele calde ale sóreluĭ deaŭ o frumósă strălucire verdeţeĭ copacilor.

Insă cu tótă căldura dogoritóre bancherul era învĕluit într'o manta grósă şi tremura de frig. Faţa luĭ era galbenă ca céra şi sémănă maĭ mult a o figură de mort. Acest om era închipuirea celeĭ maĭ marĭ mizerĭĭ corporale.

Nicĭ un doctor nu putuse să spuie bóla care ucidea pe bancber.

Eĭ căutaŭ pricina rĕuluĭ unde-va prin corp, şi chiar dacă vr'unul dintr'ênşiĭ ar fi ghicit că bóla era cu totul aiurea de găsit, s'ar fi păzit de sigur d'a o spune. Singurul remediŭ ce 'ĭ recomandaŭ era o alinare în timpul ḑileĭ prin preumblărĭ carĭ să 'ĭ împrascie neliniscea, în timpul nopţeĭ injecţiunĭ de morfină cari să 'ĭ aducă somnul.

La început aceste mijlóce avură efect dar acum şi sufletul şi corpul luĭ Bruhl eraŭ nesimţitóre la orĭ-ce violenţă; rĕul luase asupră-le un imperiŭ absolut. La bóla şi la torturile sale nu era de cât o singură vindecare, dar o vindecare la care gândindu se simţia că i se turbură şi mĕduva óselor. Tocmaĭ teama de o aşa vindecare era care 'ĭ hârţuia şi ultimele forţe, de óre-ce acéstă vindecare se chiema mórte.

Pe când se preumbla ast-fel auḑi nisipul scărţiind sub nisce paşĭ ce s'apropiaŭ.

— Cine vine întrebă el pe servitorul ce 'l urma.

Acesta privi în urmă şi rĕspunse că era d. Seldi.

La auḑul acestuĭ nume Brühl dete din umerĭ. Murmură ce-va neînţeles printre dinţĭ şi păru că vrea să dea un ordin servitoruluĭ. Dar Seldi era deja aci ; spuse servitoruluĭ să se ducă căcĭ are ce-va de vorbit cu stăpânul sĕŭ ; sprijini pe bolnav până la o bancă şi se puse alăturea de el.

Ochiĭ stinşĭ aĭ luĭ Brühl se închiseră ca şi cum n'ar fi voit să vadă pe vechiul comis. Mâna luĭ slăbănogită întorcea maşinalmente un colţ al cuverturiĭ de lână ce avea pe spate.

Seldi clipea din ochĭ; privirea ce aţintea către Brühl nu era de loc amicală ; era o privire pătrunḑĕtóre, dîabolică.

— Eĭ, cum mergĭ, Brühl ? Tot nu ţi-aĭ băgat minte în cap ?

Bolnavul tăcu ; buzele luĭ se mişcară ca şi cum era să vorbéscă dar n'a putut saŭ n'a îndrăsnit.

Seldi aşteptă cât va rĕspunsul ; vĕḑênd că nu maĭ vine, ḑise :

— Tu o să morĭ curênd, iubite Brühl; cred ehiar că puţine ḑile vor trece până 'ţĭ veĭ da ultima suflare.

(Va urmă)

Valram Forst

Doctorul Ionescu Kiriac

studiind la Paris bólele chirurgicale şi syphilitice dă consultaţiuni de la 4—6 strada sfinţi Voevoḑĭ No. 38.

Foița „Universului„

146

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

VI

(Urmare)

— Așa dar el m'a amăgit! a sciut să mintă! Mĕ îndoiam: Quevedo l'a adus, acum câte va ḑile, la mine... acum lucrul e lămurit. Eŭ sunt, saŭ eram cel puțin, protejată de ducele de Lerma. Aŭ vrut să mĕ facă un instrument. Blestematul de Quevedo care scie să citéscă în inimĭ, a ghicit că voiŭ iubi pe acel om, că voiŭ fi nebună după dênsul!... Dar cine ar fi putut crede că un om așa de leal, cu nisce purtărĭ așa de nobile, va ajunge la atâta mișelie, la o așa crimă! să turbure bucuros odihna uneĭ biete femeĭ care trăia în ticnă, s'o facă să 'ĭ fie urît trecutul spre a 'ĭ otrăvi presentul, spre a 'ĭ ucide sufletul! oh crimă! o mârșăvie! Trebue, măcar de m'aș pierde pe mine însămĭ, ca el să 'șĭ aducă aminte de mine; trebue să mĕ rĕsbun!

— Da, trebue ca să fiĭ rĕsbunată, ḑise bufonul pe care desperarea Doroteeĭ 'l exalta și eŭ asemenea trebue să mĕ rĕsbun.

— Tu? exclamă tînăra femee: omul acesta te-a insultat și pe tine?

— Oh da! și ce crud încă!

— Nenorocirea ta, orĭ cât ar fi de mare nu se póte compara cu a mea, ḑise Doroteea.

— Ascultă, adăogâ bufonul, luând de mână pe actrița ascultă... și acésta să rĕmâie numaĭ pentru tine, adăogă el atrăgând'o lângă o ferestră pe când Montino absorbit în cugetările sale se lăsa pe un cufĕr închis încă.

— Ascultă, Doroteeo, și află că nenorocirile tale nu 's de cât numaĭ vînt și fum pe lângă ale mele.

Și mâna bufonuluĭ, arḑĕtóre și febrilă, strîngea mâna Doroteeĭ; ochiĭ luĭ se aținteaŭ asupra tinereĭ femeĭ cu o nelinisce durerósă; el rĕsufla cu greŭ. Doroteea speriată óre cum de căutătura sinistră a bufonuluĭ, dete să 'șĭ tragă mâna înnapoĭ.

— Nu... nu... tu trebue să mĕ asculțĭ... tu trebue să aflĭ până la ce punct a ajuns mărimea durereĭ ce 'mĭ róde sufletul! Trebue să pricepĭ că, cu tóte cele ce ți se întîmplă, cu tótă desperarea ta, cu tóte că tu poțĭ crede că escĭ ființa cea maĭ nenorocită, eŭ sufăr maĭ mult de cât tine. Fierea ce înghițĭ tu, comparată cu aceea pe care o înghit eŭ, este miere! nenorocirea ta, comparată cu a mea e o nenorocire vrednică de invidiat!

Glasul bufonuluĭ rostind aceste cuvinte era răguși, surd, aprópe neînțeles și cu tóte astea era puternic și ascundea o emoțiune violentă.

Doroteea 'l asculta în tăcere și dominată de acest glas.

— Ascultă, îĭ ḑise bufonul, te iubesc... și nu ca un tată.

Manolillo rosti aceste vorbe așa în cât tînĕra femee nu maĭ putea avea nicĭ o îndoială. Ea scóse un țipăt și 'șĭ ascunse fața în mâinĭ.

— Eŭ te iubesc, reluă bufonul cu un glas înăbușit; și amorul acesta e o săgétă otrăvi pe care nu mi o pot smulge din inimă.

Bufonnl se opri ca să rĕsufle fiind că 'șĭ sleise puterile și glasul.

— Ascultă, ascultă încă reluă el dupĕ câte-va minute; eŭ am vĕḑut crescênd o femee, crescênd chiar din leagăn; eŭ o smulsesem din brațele ticălosuluĭ eĭ tată!

— Tata! exclamă Doroteea.

Tatăl aceleĭ fete era un monstru, el o luase ca s'o părăséscă; fără de mine biata ființă ar fi fost pusă într'un asil. Eŭ am fost ca și un frate pentru nenorocita mumă a aceleĭ copile; un frate și nimic maĭ mult; o scie Dumneḑeŭ, pentru că inima mea care nu bătuse încă până atuncĭ nu trebuia să bată de cât pentru tine numaĭ. Pentru tine m'am hrănit numaĭ cu pâine am umblat fără manta în mijlocul ierneĭ am stat vara întro mansardă înnăbușitóre dând tótă léfa mea de bufon nenorociteĭ tale mume pe care slăbiciunea eĭ chiar o ocrotia saŭ maĭ bine o făcea sfîntă înaintea ochilor meĭ. Când ea muri și acésta nu se întîmplă târziŭ, îmĭ consacraĭ léfa pe câte-va lunĭ ca s'o îngrop la biserică, pentru ca ósele eĭ măcar să se odihnéscă în pace!

— Ah! exclamă Doroteea.

— Dar ascultă, Doroteeo, ascultă cu băgare de sémă pentru că am să 'ți fac o destăinuire îngrozitóre; și figura bufonuluĭ luă expresia grozavă a unuĭ osândit la mórte.

— Intorcêndu-mĕ de la biserică, urmă bufonul, m'am apucat să cuget și vĕḑuiŭ că nu maĭ eram singur pe lume, că tu trăiaĭ...că aveam o fiică...o fiică încredințată de Dumneḑeŭ....Mĕ hotărâĭ să mĕ consacru ție....și te duseĭ la călugărițele uneĭ mănăstirĭ. Incă din ceĭ d'înteiŭ anĭ aĭ tĕĭ, te iubiĭ maĭ mult de cât pe mine însumĭ. Tu eraĭ tot pentru mine! pentru tine nu economisiam nimic, nicĭ léfa, nicĭ puținiĭ banĭ ce maĭ agonisiam; tu eraĭ o domnișóră; nu era nicĭ o fată nobilă maĭ îmbrăcată, cu maĭ multe jucăriĭ frumóse de cât tine, eram nebun dupĕ tine!.... Dar ascultă...încă n'am sfîrșit. Se ḑice că sunt nebun, și este adevĕrat póte: sunt nebun și trebue să fiŭ nebun, pentru că am suferit așa de mult!...

Bufonul tăcu sfîrșit de emoțiune: Doroteea tremura!

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales.

CASA DE SCHIMB

TOMA ȚACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 15 Noembrie 1885.

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	90 1/2	91 —
5% Rentă Rom. perpetuă.	86 —	87 —
6% Obligațiĭ de Stat . .	83 1/4	84 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	71 1/2	72 1/2
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale.	84 1/2	85 1/2
7% „ „ „ .	101 —	102 —
5% „ „ Urbane.	79 1/2	80 1/2
6% „ „ „ .	89 —	90 —
7% „ „ „ .	95 1/4	96 1/4
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acț. Bănc. Naț. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naționale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acț. Banca Prevederea. .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	16 1/4	16 3/4
„ „ Bilete bancă.	16 1/4	16 3/4
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 01	2 02
Mărcĭ Germane.	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2

DOCTORUL

H. LUPUS

DE LA FACULTATEA DE MEDICINA DIN PARIS

Mamoș, special pentru bóle de femeĭ și bóle syphilitice

S'A INTORS LA PLOESCI

și stabilit Calea Bucurescĭ No. 6.

(Casa Verga)

Consultațiunĭ în tóte ḑilele de la 9—11 diminéța și de la 3—5 după amiaḑĭ, pentru săracĭ gratis. 10—1

Mulțumire

D-luĭ Luchianoff, Calea Griviței No. 140

Sub-semnata aduce în public mulțumirile mele d-luĭ Luchianoff pentru minunata luĭ invenție chepir-cumis, cu care în timp de douĕ lunĭ cât am făcut cură, am simțit o mare ușurare la tusea și durea de piept de care suferiam.

Polixiene Mihălescu

Strada fundătura Nisiparu No. 7.

50000 mărcĭ continentale a 70 banĭ mia. Cumpĕr mărcĭ Românescĭ, Bulgărescĭ, Turcescĭ usate, emisiunĭ vechĭ și noĭ precum și cărțĭ postale.—N. A. Solomon Strada Poterași No. 2, Bucurescĭ.

Tipografia „Universul„ Calea Dorobanților No. 8, Bucurescĭ, esecută 100 CĂRȚI DE VISITĂ cu prețul de la 2 leĭ pênă la 2.50.

Noul an

Cu 30 lei noi

!!Se póte câștiga!!

700,000

Leĭ noĭ

Siguranță absolută!

Listele oficiale ale tragerilor vor fi trimise **gratis** și îndată după tragerĭ.

Imprumutul Credit-Anstalt 1858

Marele Lot 300,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1886.

Vindem fie-care bon cu câte 20 leĭ noĭ.

Orașul Viena 1874

Marele Lot 400,000 Fr.

Tragerea oficiala la 2 Ianuarie 1876

Vindem fie-care bon cu câte 12 leĭ noĭ.

Ambele Bonurĭ împreună costă 30 leĭ noĭ, franco de orĭ-ce cheltuială

Cererile, însoțite de costul relativ în bilete de bancă, mandat saŭ timbre de postă ale orĭ căreĭ țĕrĭ, să se adreseze la

Moniteur de la Chance Universelle

la Viena (Austria)

DIMITIE CONSTANTINESC

MAGAZIN DE PĂNZĂRIE

No. 12.—Strada Lipscanĭ.—No. 12.

Olandă de Romburg, Bilfeld, Clazer Belgiană de treĭ coțĭ, Madepolon franțezesc, Milano, Percal, Tulpan, Oxfort de ață și alte felurĭ de pânzărie fină.

No. 8.—Bazar Victoria.—No. 8.

Lingerie de dame, Mare asortiment de Broderie, Ciorăpărie de dame și de bărbațĭ, Gulere, Manșete, Cravate, Corsete și tot felul de galanterie.

Preturile sunt cele mai convenabile. 24—3—19

BRONSITE, TUSE, CATARHE PULMONARE, GUTURAIURI de piept și de gat, OFTICA, ASTHMĂ.

Insanatoșire repede și sigura prin

PICATURI LIVONIENNE

(Gouttes Livoniennes)

de TROUETTE-PERRET

Compoziție de Creozot, Gudron de Norvegia și Balsam de Tolu.

Producțiunea aceasta, sigură spre a vindeca radical toate boalele căilor de respirație, e recomandată de celebritățile medicale, ca singură eficace.

Prin această doctorie, nu numaĭ că stomahul nu se ostenește, dar se întărește, se reconstitue și printr'ânsa se deșteaptă pofta de mâncare; câte douĕ picaturĭ, dimineața și seara, sunt de ajuns, spre a birui cele maĭ grele cazurĭ.

Depositl principal: TROUETTE-PERRET, 165, rue Saint-Antoine, PARIS

și in principalele farmacii.

A se pretinde timbrul guvernuluĭ frances pe flacon, în scopul de-a evita contrafacerea.

Deposite la Bucurescĭ: Farmacia *Zurner*; droghiștiĭ *Ovessa*, *Risdorfer*, *Bruss.*

Apă cerească africană Tinctura instantanee. Nicĭ un alt chimist parfumor na putut prepara o tinctură instantanee care să coloreze perfect pĕrul și barba cu tóte comoditățile ce le presintă *Apa Cerésci Africană.* — Nu trebue a'șĭ spăla cine-va pĕrul nicĭ înaintea, nicĭ în urma aplicațieĭ. Orĭ-ce persónă își póte colora singur pĕrul, întrebuințând numaĭ vre-o 3 minute.

Aplicarea se face în timp din 15 în 15 ḑile; o butilie într'o elegantă cutie are durata de 6 lunĭ și costă numaĭ leĭ 6.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Sticla solubilă Cea maĭ potrivită spre a ipi cristale rupte, porcelane, pământurĭ și orĭ-ce gen asemenea. Obiectul lipit cu astă preparație câștigă o putere sticlósă așa în cât nu se maĭ rupe. Efecte garantate. Flaconul 1 leŭ.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Oliŭ Arnică de Munte pentru a face să crească pĕrul leĭ 1.20

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ„, Culea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Calydor Acéstă specialitate parfumată al bouquetuluĭ de trandafir este superióră orĭ-căreĭ preparațiunĭ pênă acum cunoscută pentru *albirea, întărirea și înfrumusețarea peleĭ.*

Și garantéḑă că *Calydor* este cu totul nevĕtămĕtor și fără nicĭ o substanță minerală saŭ vĕtămătóre; albesce imediat și perfect pelea și o curăță cât de curând făcând să dispară orĭ-ce pete ale feței încreșiturile și orĭ-ce altă bólă a peleĭ. Flaconul mare leĭ. 2.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Săpun Sulfuros pentru bae și toaletă. Acest săpun cu un parfum fórte delicat, afară de întrebuințarea toaleteĭ, servă a face să dispară micile bube ale pieleĭ; are și o acțiune medicală făcând cu el frecărĭ pe când se iaŭ băĭ. Bucata leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Alcool de minta piparata specific superior contra indigestiilor, durerile de stomac, durere de inimă și de cap. Băutură fórte igienică și întăritóre în timpul marilor călduri ale verei. Cel maĭ bun dintre alcoolurile cunoscute, fiind destilat din foĭ de mintă próspete și nu făcut cu esență cum se face de obiceiŭ leĭ 2.50.

Se vinde numaĭ la Administrația „Universuluĭ", Calea Dorobanților, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

De închiriat camere mobilate lu luna. A se adresa în strada Scaune No. 57.

Editura Tipografieĭ Română-Italiană, **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanților, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II. No—377 5 Bani în Capitală. 10 Bani în Provincie VINERI, 22 NOEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE:

Pe an: In tótă România leĭ 18.—
6 luni: „ „ „ 9.—
3 luni: „ „ „ 4.50

Apare în tóte dilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

Inserțiunĭ și reclame 2 leĭ linia.
Anunciurĭ pe pagina 4-a 60 banĭ linia.
Scrisorĭ nefrancate se refusă.
Articole nepublicate nu se înapoézĕ.

Bucurescĭ 21 Noembre 1885

Nouĭ complicărĭ

Incetarea ostilităților dintre sêrbĭ și bulgarĭ încurcă situațiunea în loc să ducă la o soluțiune. Și mai întêiŭ, orĭ-cine va recunóște că presiunea eczercitată de Austria într'un mod amenințător asupra bulgarilor, este lipsită de logică: Acéstă presiune trebuia eczercitată asupra sêrbilor atuncea când aŭ atacat pe bulgarĭ, iar nicĭ decum asupra celor carĭ n'aŭ făcut de cât să se apere. Austria se constitueşte protectórea sêrbilor; dênșiĭ îĭ vor fi recunoscătorĭ saŭ nu; dar din acest moment, este natural că atitudinea hotărîtă a guvernuluĭ din Viena să dea dreptul, să impună chiar Rusieĭ a lua acelaș rol față cu Bulgaria. Afară de aceste, orĭ cine va recunóște că, dacă Rusia ar fi luat o atitudine asemuită când sêrbiĭ înaintaŭ spre Sofia, ea tot ar fi fost maĭ corectă de cât cabinetul din Viena, căcĭ Bulgaria era un stat creat de dênsa. Rusia însă s'a abținut, a lăsat ca sórta armelor să hotărască între statele în luptă; tot așa trebuia să urmeze Austria; ieșind din rolul eĭ espectativ, acéstă putere pare a eși în acelaș timp și din întreita alianță a împĕraților: Complicările ce rezultă din acest revirement politic semnalat, sunt grave. Rusia câștigă din amestecul Austrieĭ dreptul de a intra imediat într'o acțiune diplomatică al cărei sfârșit va fi un rĕsboiŭ neînlăturabil. De altă parte încetarea ostilităților nu este în realitate de cât adevĕratul început al lupteĭ dintre sêrbĭ și bulgarĭ.

Sêrbiĭ se află dinaintea Vidinuluĭ, adică încă pe teritoriul bulgar; bulgariĭ se află pe teritoriul sêrb, în Pirot. Ce pace se va putea încheia în asemenea condițiunĭ? E greŭ de admis că bulgariĭ, triumfătorĭ, eĭ carĭ aŭ fost provocați, vor încheia o pace păgubitóre renunțând la o îndemnitate de rĕsboiŭ. Tot atât de greŭ e de crezut că sêrbiĭ vor consimți să dea acea îndemnitate:

—„Vĕ aflați la Pirot, vor dice eĭ bulgarilor, noĭ ne aflăm la Vidin! prin urmare suntem învinșĭ dar nicĭ voĭ nu sunteți triumfătorĭ!“

Și, la urmă, după ce armistițiul va fi dat timp armateĭ sêrbeștĭ de a se reorganisa, guvernul din Belgrad nicĭ nu va maĭ voi póte să trateze despre pace cu guvernul prințiar, ci de-a dreptul cu sultanul. Armistițiul nu va întârdia dar de a fi înlocuit din noŭ cu bubuitul tunurilor.

Apoĭ, maĭ sunt și alte diferite cauze ce chiezășuiesc, din nenorocire, tot rĕsboiul, și un rĕsboiŭ ce de astă dată nu va putea să fie localizat.

Conferința din Constantinopol, în neacord cu Englitera, a decis ca în Rumelia reîntórcerea la *statu quo ante*, să fie proclamată. Sultanul a și numit douĭ comisarĭ turcĭ cari aŭ plecat saŭ vor pleca pe curênd la Filipopol. In realitate însă, nu numaĭ că bulgariĭ sunt în drept a nu se supune, dar eĭ pot chiar să declare că legăturile lor de vasalitate către Turcia sunt rupte, din momentul ce Poarta nu face act de suzeranitate de cât când e vorba de a intra din noŭ în posesiunea unor drepturĭ pe care n'a voit, saŭ n'a știut să le apere, atuncea când prințul Alexandru a făcut apel la dênsa.

Pentru a corona în sfirșit nouile complicărĭ ce s'aŭ ivit, se adăogă faptul că plenipotențiarul englez ar fi declarat în sînul conferinței că tractatul de la Berlin nu maĭ este eczecutoriŭ, că el nu maĭ există, că n'a existat nicĭ o dată.

Și în adevĕr, acest tractat n'a existat nicĭ o dată de cât în stare platonică. Prin el se acorda Românieĭ preponderență asupra Dunăreĭ iar lucrurile aŭ ieșit altfel; prin el se impunea Bulgarieĭ oblitunci când Garibaldi fu silit să fugă și să se ascundă spre a scăpa de Austriacĭ cari 'l căutaŭ să 'l omóre, don Giovanni Verita i-a dat adăpost în casa sa și l'a ținut ascuns treĭ dile.

Acest lucru și altele supăraseră pe ceĭ l-alțĭ popĭ—nisce italienĭ renegațĭ cea maĭ mare parte, cu papa în frunte—dar don Giovanni Verita nu se ocupa de supărarea lor și 'șĭ vedea de trébă.

La 7 corent, față cu maĭ mulțĭ prietenĭ chiemațĭ într'adins de dênsul, el îșĭ făcu solemn profesia de credință religiósă pe care o resum aicĭ:

„Sunt născut și vreaŭ să mor în sînul religieĭ creștine al căreĭ învĕțător predică: *Regatul meŭ nu e în lumea acésta* — și — dațĭ Cesaruluĭ ce e al Cesaruluĭ — nu în sînul religieĭ aceleia pe care miniștriĭ sĕĭ cu ambiția cu cruzimile, cu

Bulgariĭ trecând pasul Șipca, în Balcanĭ.—(Vedĭ pag. 3).

gațiunea de a dărîma tóte cetățile de pe marginea acestuĭ fluviŭ, iar aceste cetățĭ sunt în picióre; tot prin el, se da Românieĭ Arab-Tabia și nicĭ acéstă stipulațiune nu s'a realizat.

Intr'un cuvânt, Englitera a intrat politicesce într'o evoluțiune bruscă. A tot puternicia Germanieĭ se află ast-fel direct amenințată, de vreme ce Englitera atacându'ĭ opera, se apropie prin acéstă într'un mod tacit de Rusia ce în definiv a fost frustrată în ultimul rĕzboĭ de cele maĭ multe dintre ródele pe care era în drept să le asigure chrestinătățiĭ din Orient.

Asa.

DIN ROMA

(Corespondența particulară a „Universuluĭ“)

18 Noembrie.

Am să înregistrez mórtea unuĭ om ilustru, preotul don Giovani Verita. El era fiul unuĭ ofițer superior din armata luĭ Napoleon I și îmbrățișase cariera preotéscă, de care nu întârdiă a se scârbi vĕdând tóte meschinăriile și tóte mișeliile popilor în genere, și ale popilor italienĭ în partlcular. Don Giovani Verita rĕmase preot, dar rĕmase și patriot italian; nu se dete de partea celor ce lucraŭ pentru micșorarea și ținerea Italieĭ sub jugul streinilor; ci de partea celor ce luptaŭ pentru ridicarea și unirea Italieĭ. Și anedreptățile, aŭ denaturat'o; aĭ căreia miniștriĭ aŭ ruinat lumea, aŭ făcut să curgă valurĭ de sânge și aŭ fost tot-d'auna fatalĭ țăreĭ nóstre.“

Pe urmă don Verita iscăli declarația pe care ceĭ ce eraŭ de față o scriseseră.

Când se află la episcopat—căcĭ la Modigliana, unde a murit don Verita, se află un episcop—popiĭ marĭ și micĭ dădură o nouă dovadă de toleranța ce le póte inspira religia pe care eĭ o numesc de pace, de dragoste, de caritate și aŭ refusat împărtășirea ilustruluĭ bolnav.

Atât maĭ bine! Ceĭ ce cunosceaŭ pe don Verita se simțiră ușurați de grijă de a'l vedea — la ceasul cel din urmă — înconjurat de aceia ale cărora aspirații și principiĭ nu le-a împărtășit nicĭ o dată.

Popiĭ nu vor lua parte nicĭ la înmormîntarea luĭ don Verita; și acésta va fi cea maĭ mare onóre ce se póte aduce aceluia care a arĕtat că póte cine-va să fie preot al religieĭ luĭ Cristos și tot de odată patriot italian.

Ceea ce e mișelesc însă e, că popiĭ n'aŭ curajul opiniilor lor—ca tot-d'auna—și dic că prieteniĭ luĭ don Verita 'ĭ-a gonit.

Dar acésta nu face nimic, de óre ce și la noĭ am inceput să maĭ scăpăm de sub jugul popesc și să 'ĭ putem vedea așa cum sunt, așa că puținĭ vor fi ceĭ ce vor crede vorbele lor.

*Tractatul de navigație italo-franc nu merge înnainte.

Abia începute, tractativele aŭ trebuință să se opréscă. Greutatea e acésta; Francia cere confirmarea dreptuluĭ de cabotaj pe tóte cóstele Italieĭ. Acésta 'ĭ acordă cererea cu condiție de reciprocitate, pe când Francia acordă numaĭ cabotajul pe cóstele Mediteraneĭ, excluzând vasele italiene de la cóstele Atlanticuluĭ.

Guvernul nostru nu vrea să priméscă așa ceva, și găsesc că face fórte bine.

Papa a început să fie apucat des de atacurĭ de astmă. De și starea de acum e relativ bună, mediciĭ se tem pentru viitor.

Italicus.

Spice din țară

Nesiguranța mărfurilor pe calea ferată.—Spre marea nóstră părere de rĕŭ trebue să semnalăm că mărfurile aŭ început a fi nesigure pe calea ferată Galați-Peatra. Nu scim cum se face, și ce mijloc se întrebuințézĕ, dar în repețite rînduri am putut constata că la destinațiĭ mărfurile nu ajung în cantitatea în care aŭ fost comandate; cu alte cuvinte conținutul embalagelor nu conrespunde cu facturile respective: încă o dată ne mirăm cum se face acésta, scrie ziarul „Corespondența Provincială“ din Peatra. La locul de espediție marfa se încarcă pe drumul de fier, și pe acéstă cale merge până la destinație; cu tóte acestea, precum am zis, adese orĭ la acest din urmă punct cantitatea mărfeĭ e alta.

—x—

Sinucis.— In séra de 12—13 Noembre curent desertorul Oșlobanu Ion din comuna Bicazu județul Neamțu aflându-se în casa locuitoruluĭ N. Foltea, din a-

cea comună unde se oploșise și vĕdĕnd înconjurată casa de un sergent și 4 dorobanțĭ ce 'l urmăreaŭ spre a l prinde, numitul s'a sinucis cu un pistol, rĕmânênd mort pe loc, scrie „Corespondența Provincială“ din Peatra.

—x—

Destituirea profesorului Raymond din Craiova se dă ca motive următórele fapte :

La liceŭ corigenții aveaŭ numaĭ grija de a plăti o sumă óre-care, pentru ca să fie siguri de a fi promovați.

La scóla militară, un elev a plătit la 14 Septembre suma de leĭ 80 pentru a fi preparat. Tot în aceeași ḑi acest elev a intrat în scólă și peste treĭ ḑile s'a ținut esamenul de promovare ; iar în acest restimp elevul nu făcuse nicĭ o lecție de preparație.

Un altul plătea regulat o dată pe an suma de leĭ una-sută pentru a putea fi promovat dintr'o clasă într'alta.

In locul d-luĭ Raymond s'a numit ca profesor de limba franceză la scóla militară d. M. B. Caloianu.

—x—

Rectificări de șose și facere de trotuare în orașul Peatra Consiliul general al acestuĭ județ în scop de a satisface dispozițiile legeĭ art. 9 a admis rectificarea șoseliĭ și facerea trotuarilor de pe șoseaua județénă ce traverséză strada Petru-Rareș până ce dă în șoseaua mixtă pentru care finit a și prevĕḑut în budgetul drumurilor pe anul 1886—87 suma necesară după deviz.

—x—

Ajutóre pentru răniți.—La 20 Septembre s'aŭ strîns în Galați prin d. Gavril G. Abramof suma de leĭ 2.700 de la colonia bulgară din Galați, care s'a remis agenției bulgare din Bucurescĭ. Acum d-nele Bojea G. Abramof și Lalca Ianedlof aŭ adunat suma de 2.310 leĭ pentru Crucea Roșie.

Alte dómne aŭ oferit bucățĭ de pânză. D. Anastasiu 5 paturĭ, d-niĭ Nedey și Czuntu 30 flanele.

—x—

Inaugurarea deschiderei noului local al școleĭ primare de fete din orașul R Sărat s'a făcut aḑĭ la 18 Noembre la ora 1 din ḑi.

După serviciul religios d. Primar citi un discurs în care arăta menirea școleĭ și a localurilor de scólă, spuse criticele ce a suferit din partea unuĭ ḑiar din localitate și sfîrși prin câte va cuvinte adresate dómnelor profesóre și elevelor, d'asemenea făcu, în numele domnilor frații Lupescu, declarațiunea că acești domni iaŭ angajamentul d'a clădi vara viitóre cu cheltuelele d-lor o asemenea clădire de scólă în partea cea-l'altă a orașuluĭ R. Sărat, scrie „Gazeta Săteanuluĭ“

Noutăți Telegrafice

Berlin 20 Noembre.

Anevoie s'ar maĭ despărți Bulgaria de Rumelia, învocându se tratatul, care în acéstă privință a rĕmas slove negre pe hârtie albă.

Viena, 20 Noembre.

Se anunță din Belgrad ḑiarelor din Viena că ministrul de rĕsboiŭ și-a dat demisiunea.

Londra, 20 Noembre.

Resultatele alegerilor sunt pân'acum următórele : 182 liberalĭ, 160 conservatorĭ și 29 parnelliștĭ.

„Times“ prevede o nouă disolvare a Parlamentuluĭ.

Rangoon, 20 Noembre.

Englezii aŭ intrat fără resistență în Mandalay la 29 Noembre.

Athena, 20 Noembre.

Ziarele blamează atitudinea expectantă a ministeruluĭ și cer ca grecii să intre în campanie.

Londra, 20 Noembre.

Se depeșéză din St. Petersburg ziaruluĭ „Standard“ că Austria intervenind în favórea Serbieĭ e pe deplin în înțelegere cu Germania și Rusia, și că înțelegerea celor treĭ împĕrați n'a fost de loc turburată prin demersul conteluĭ Khevenhuller.

Londra, 20 Noembre.

Resultatele cunoscute actualmente 199 liberalĭ, 180 conservatorĭ și 37 Parneliștĭ.

Constantinopol, 20 Noembre.

O depeșă oficială anunță că Lebih Efendi și Gadban-Efendi aŭ fost bine primiți la granița Rumeliotă. Eĭ urméză drumul spre Filipopol, cu o escortă de 20 ómenĭ comandată de un efițer.

Sofia, 20 Noembre.

Prin ucasul princiar din $^{3}/_{15}$ Noembrie guvernul Bulgar autorisă moratoriul.

Constantinopole, 20 Noembre.

Din raporturĭ oficiale sosite aicĭ resultă că la Filipopol este mișcare fórte mare din causa sosireĭ celor douĭ subcomisarĭ, nu se știe chiar daca Rumelioții 'ĭ vor primi.

Se crede că armata otomană va intra neîntârḑiat în acțiune, conform ultimeĭ resoluțiunĭ a consiliuluĭ, de aceea ierĭ s'a ordonat imediata restabilire a poduluĭ de la Mustafa-pașa.

Acéstă repede resoluțiune a Porțeĭ a fost luata maĭ cu sémă din îngrijirea ca nu cum va Rusia să ocupe Bulgaria și Rumelia și ca consecință Austria să ocupe Serbia.

Ședința de astă-ḑĭ a conferinței va fi scurtă, ea a fost convocată numaĭ ca să anunțe împuterniciților marilor puterĭ acțiunea militară după care conferința se va amâna fără alte discuțiunĭ.

CRONICA BUCURESCEANA

Mercurĭ, 21 Noembre.

Sosiri.—Aŭ sosit în capitală : d. Chirițescu, prefectul jud. Teleorman.

—o—

Plecări.—Aŭ plecat din capitală : d. general G. Angelescu la Craiova.

—o—

Membrii societății Crucei Roșii fuseserĕ convocați pentru aséră de către principele D. Gr. Ghica, în localul Eforieĭ spitalelor, spre a se sfătui asupra ajutórelor ce urméză a se maĭ trimite răniților de peste Dunăre.

Apelul societățeĭ a găsit un bun resunet în țară ; din tóte părțile sosesc banĭ și diferite alte objecte pentru răniți.

—o—

Incercarea cupolelor destinate pentru fortificația capitaleĭ s'a făcut alaltăieriĭ pe câmpia Cotrocenĭ. Eraŭ de față maĭ mulțĭ militarĭ competințĭ precum și inginerĭ.

Scopul acestor cupole este să ție în ele câte douĕ tunurĭ și să le păzéscă de ghiulele vrăjmașilor. Calitatea lor cea maĭ bună consistă într'o mare resistență. Aceste douĕ cupole sunt aduse numaĭ pentru încercare de la douĕ fabricĭ una germană alta francesă și costă fie-care 250,000 leĭ din carĭ numaĭ pe jumĕtate plătesce guvernul iar cea-l-altă jumĕtate o perde fabrica.

—o—

In comitetul teatrelor s'a numit d. Dumitru C. Olănnscu în locul d-luĭ Gr. Ventura, iar d. Gh. Steriade s'a confirmat încă pe un period de patru anĭ.

—o—

Seratele literare ale societățeĭ „Junimea“ vor începe a se ține de Sâmbătă 28 Noembrie, la d. Maiorescu.

—o—

Aniversarea fundăreĭ seminaruluĭ Nifon din capitală are loc aḑĭ. Se va face un serviciŭ divin la Mitropolie și se va da un banchet la carĭ pe lângă profesoriĭ aceluĭ așeḑĕmênt va lua parte și d. Sturza ministru al instrucțiuneĭ publice, precum și d. Haret secretarul ministeruluĭ. Acéstă aniversară este a treĭ spreḑecea.

—o—

Un mare concert se va da Duminecă 24 Noembre în sala Ateneuluĭ de către celebriĭ artiștĭ italienĭ, d-șóra Teresina Luchesi, prima-dona soprano de la teatrul imperial din Petersburg și d. Francesco de Luca, bariton de la acelașĭ teatru.

Concertul va fi vocal și instrumental. Cărora le place s'audă o voce curată și dulce care exaltă și mângâie simțirile, n'aŭ de cât să se ducă la acest concert.

Numiții artiștĭ aŭ lăsat frumóse amintirĭ pe unde aŭ trecut.

Reproducem o dare de sémă a ḑiaruluĭ „Poșta„ din Galațĭ despre un concert al d șóreĭ Luchesi :

„A séră Duminică, în sala Alcazar, a fost al doilea și ultimul concert dat de d ra Lucckesi, primadona opereĭ imperiale de la Petersburg, cu coucursul binevoitor a baritonuluĭ de la aceiașĭ operă d. de Luca. In fața unuĭ numeros și ales public, concertiștiĭ s'aŭ achitat într'un mod admirabil. Maĭ multe buchete și panerașe cu florĭ aŭ fost date artisteĭ. Publicul a rĕmas pe deplin mulțumit de acéstă serată musicală.

„Aflăm că concertiștiĭ voĭ da Joĭ un concert în Brăila de unde apoĭ se vor duce la Bucurescĭ. Le urăm în ambele orașe același succes ca și în Galațĭ“.

—o—

Mare serbare dată în folosul loterieĭ Atheneuluĭ va avea loc Sâmbătă 30 Noembre în sala Teatruluĭ Național.

Ea se organizează de dómnele din societatea bucurescénă și este luată sub patronagiul M. S. Regina.

Intre altele se va juca un mare cotilion cu figurele cele maĭ noĭ și variate care va fi condus de ceĭ maĭ eleganțĭ tinerĭ aĭ înalteĭ societățĭ bucurescene.

Intrarea 4 leĭ de persónă, cu dreptul la 2 bilete ale loterieĭ Atheneuluĭ.

Biletele se găsesc la dómnele patronese, la d-niĭ Socec Nerly, Haiman, Greve, librarĭ calea Victorieĭ și la Bazarul Furnica.

—o—

Un furt.—Acum câte-va ḑile s'a furat d-luĭ deputat Stefan Șendrea 1000 francĭ. După cercetările făcute, hoțul a fost aflat de comisarul secțieĭ 2-a, Scarlat Savul. La perchisițiunea făcută s'a maĭ găsit la hoț un ceasornic de aur tot de furat.

—o—

Adulter.—Suntem rugați a publica următórele :

In nóptea de 15 Noembre curent Costică Ionescu domiciliat în strada Nerva Traian No 150, însoțit de d-l comisar al secțieĭ 7 a prins în flagrant delict de adulter pe soția sa Rada, fiica luĭ Radu Vizitiŭ, cu Tache Țambalagiŭ. Femeea culpabilă, auḑind bătênd la ușă 'și vârî amantul în garderobă ascunḑêndu'l între rochiĭ ; acolo a fost găsit de d l comisar.

Faptul s'a petrecut în strada Brutarĭ vis-a vis de Toma Staicovicĭ, cârciumaru.

ACTE OFICIALE

D. Nicolae Basilescu, doctor în drept este numit în funcțiunea de șef al diviziuneĭ comunale din administrația centrale a ministeruluĭ.

* D. C. D. Dimitrescu, profesor definitiv al catedreĭ de psihologie, pedagogie și estetică de la facultatea de litere din Iași, se transferă, dupe a sa cerere, în aceeași calitate de profesor definitiv, la vacanța catedreĭ de istoria filosofieĭ și estetică de la facultatea de litere din Bucurescĭ.

* Sunt numițĭ :

D. Dimitrie Iurascu, membru la curtea din Iași, d. C. G. Dâmboviceanu, membru la curtea din Focșanĭ, d. Ernest Vârnav, judecător de instrucție la tribunalul Ilfov, d. St. P. Christu, membru la tribunalul Ilfov, d. A. Dimitrescu supleant la tribunalul Ilfov, d. Stefan Vlădoianu, procuror la tribunalul Ilfov, d. T. I. Tuchel, verificator la Vlașca, d. Tudor Constantinescu, guard în Ialomița, d. Sebastian în serviciul exterior al vămilor, verificator taxator, d. G. V. Teodorescu revisor în serviciul exterior al vămilor, d. Emanoil Zamfirescu, împiegat în serviciul exterior al vămilor.

* S'aŭ confirmat în posturile maĭ jos notate la regia tutunurilor, d. Dimitrie Avramescu, șef al depositului la Brăila, d-niĭ Vasile Gogu și Popescu Vasile, revisorĭ la Suceava.

Foița „Universului„

5

DRAMELE VIEȚEĬ

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA INTĂIA

Crima de la Grandval

III

Cheile lăḑeĭ

Și când mĕ gândesc că sunt milióne într'ênsa, milióne !

Ochiĭ 'ĭ luceaŭ.

Iși puse mâinile pe ușa de fier a lăḑeĭ pare că ar fi vrut s'o spargă.

— Aș dori să sciŭ, începu el.

Apoĭ reluând :

— Treĭ brósce, fără să maĭ punem la socotélă cadranul acesta cu treĭ cercurĭ, avênd litere mobile. Un acŭ sistem brevetat. Inchiderea cu combinațiunĭ de litere.

Se întórse spre secretar.

— Verĭ meĭ vor sosi mâine înainte de améză, ĭĭ zise el privindu l pe furiș, noĭ am trebui, cred, să deschidem lada, și sa vedem ce conține înainte de sosirea lor.

— Heĭ !

— Unde 's cheile ?

— Nu sciŭ.

— Ah ! făcu Rabiot bănuitor.

— D. Joramie le avea necontenit la dênsul.

— Bine. Dar acum când a murlt...

— Ele sunt póte în saltarul vre-uneĭ mobile din odaia sa.

După ce rĕmase un moment pe gânḑurĭ, Rabiot reluă coborînd glasul.

— Să luăm aceste chieĭ, domnule Cordier, trebue ca în nóptea asta chiar să deschidem lada.

— Dacă 'mĭ porunciți, domnule Rabiot...

— De sigur !

Secretarul se înclină înaintea nouluĭ sĕŭ stăpân.

Acesta nu se mulțumi că făcuse *de visu* catagrafia lucrurilor ce se aflaŭ în odăĭ. Iși aruncă ochiĭ prin podurĭ, pe urmă se scoborî în pimniți unde maĭ multe lăḑĭ marĭ pline de sticle cu vinurĭ de Bourgonie și de Bordeaux îl făcură să plesnéscă din limbă de maĭ multe orĭ.

Intr'acest timp, urmând fără îndoială cele din urmă instrucțiunĭ ce primise de la stăpânul sĕŭ, bătrânul fecior scrisese conteluĭ de Soleure ca să 'ĭ vestéscă mórtea d-luĭ Joramie.

Séra pe la zece ceasurĭ, sub pretext că abea să ia nisce hârtiĭ care 'ĭ eraŭ trebuincióse pentru o lucrare grabnică, Henri Cordier intră hotărît în odaia mortuară.

Secretarul scotoci prin tóte mobilele, și, cu tótă presența surorilor de caritate mirate și puțin cam scandalisate, el nu stete la îndoială ca să 'și săvârșéscă cercetările trecênd mâna pe sub pernele și pe sub salteaua mortuluĭ.

Cheile nu eraŭ nicăieriĭ.

Cutezătoriĭ se retraseră fórte tristĭ.

— Nu le-am găsit, ḑise el luĭ Robiot.

— Aĭ căutat rĕŭ.

— Sunt sigur că ele nu's în odaie.

— Atuncĭ unde sunt ?

— Numaĭ Clément, feciorul, póte să ți-o spună, în el singur avea tótă încrederea d. Joramie.

— Eŭ nu am și nu voiŭ avea încredere în babalâcul acesta. Veḑĭ unde e domnule Cordier.

Secretarul era să iasă.

— Și merg cu d ta, reluă Rabiot.

In anticameră, găsirà pe vătaf și pe alțĭ cincĭ servitorĭ.

— Nu vĕd pe d. Clément, zise Rabiot.

— Ne a părăsit acum un ceas, rĕspunse vătaful.

— Unde s'a dus ?

— S'a suit în odaea sa.

— Probabil că s'a culcat, adăogă secretarul.

— Este cu putință, fiind-că trebue să fie obosit ; a stat lângă domnul treĭ nopți întregĭ.

— Se va scula, rĕspunse scurt Rabiot; vreaŭ să vorbesc cu dênsul chiar astă séră.

— Mĕ duc să 'ĭ ḑic să vie jos.

— Nu, mĕ duc eŭ la dênsul. Condumĕ, adăogă el, întorcêndu-se spre un servitor. Vino, domnule Cordier.

La etajul de sus servitorul bătu la o ușă.

— Ce vreți ? rĕspunse pe dată glasul feciorului.

— D. Rabiot are să vĕ spună ce-va, domnule Clément.

Ușa se deschise și bătrênul servitor mirat se dete la o parte și ca să lase pe visitatorĭ să intre.

— Poți pleca, ḑise Rabiot servitorului, care dispăru.

Feciorul nu se culcase, cum creḑuseră. Nisce cernélă, un condeĭ și nisce hârtie pe o masă arătaŭ că el scria.

— Domnule Clément, ĭĭ ḑise Rabiot cu un glas dulceros, viŭ să te rog ca să 'mĭ spuĭ unde sunt cheile de la lada cu banĭ a vĕruluĭ meŭ.

— Dar domnule.. îngână bătrênul mirat.

— D. Cordier și cu mine le-am căutat în zadar pretutindeni. Este important ca acele chieĭ să fie în mâna mea chiar de acum. D. Joramie a murit și nu se scie ce se póte întîmpla. Eŭ nu sunt singurul moștenitor al scumpuluĭ meŭ vĕr, ceĭ-l-alțĭ vor sosi mâine ; în lipsa lor este de datoria mea să iaŭ câte-va mĕsurĭ de precauțiune. Pricepĭ nu 'ĭ așa ? Se póte găsi în casă un servitor necredincios, nu putem fi siguri de nimenĭ. Dracul il ispitesce lada e deschisă și o mulțime de valorĭ pot pierĭ.

— Oh ! nu trebue să aibĭ acéstă fricĭ domnule.

— Vreaŭ să împărtesc încrederea d-tale, domnule Clement ; dar pentru liniscea mea vreaŭ să fiŭ păzitorul chieilor lăḑeĭ cu banĭ. D-ta sciĭ unde sunt...

(Va urma).

Emile Richebourg

RESBOIUL
Serbo-Bulgar

Belgrad, 20 Noembre.

Serbia a hotărît să urmeze pregătirile sale de rĕsboĭ până când ideea uniriĭ Bulgarieĭ cu Rumelia ar fi părăsită.

Pirot, 20 Noembrie.

Un ofiţer sêrb a sosit azĭ dupĕ amiazĭ la cartierul general. El venea să esplice că corpul de armată sêrb care operézĕ în împrejurimele Vidinuluĭ nu primise la timp ordinul de a suspenda ostilităţile, pentru că generalul Lesjanin se găsea la 7 ore lipsit de orĭ ce comunicare telegrafică.

Invoiala privitóre la suspendarea ostilităţilor e azĭ deplină pe tóte punctele. Numaĭ rĕmâne de cât a numi delegaţiĭ însărcinaţi să trateze despre armistiţiŭ şi să discute preliminările de pace.

S'a aflat aci cu cea maĭ mare mulţumire că Turcia arată dispositiunĭ favorabile uneĭ înţelegerĭ directe cu Bulgaria.

Pirot, 19 Noembrie.

Linia de demarcaţiune a fost trasă adĭ într'un mod definitiv.

Serbia n'a rĕspuns încă la cererea adresată de statul major bulgar, pentru a o ruga să numéscă negociatorĭ însărcinaţi să discute cu el preliminările de pace.

Părerea se accentuézĕ în armată că Serbia caută să câscige timp pentru a reforma armata sa. Un mare consiliŭ de resbel la care asistă dd. Caraveloff şi Ţanov, se ţine în acest moment.

Pirot, 20 Noembre.

S'a primit adĭ diminéţă în cartierul general o scrisóre a statuluĭ major sêrb, care anunţă că regele a desemnat pe colonelul Milanovicĭ ca plenipotenţiar însărcinat să trateze despre condiţiunile armistiţiuluĭ. Colonelul va veni aci mâine.

Intârdierea Serbieĭ de a resolva tót-aceste cestiunĭ preliminariĭ pricinuesce multă nemulţumire în cartierul general. Se crede că întêia condiţiune pusă de Bulgaria va fi evacuarea districtuluĭ Vidin de trupele Sêrbe.

Niş, 20 Noembre.

Un raport special anunţă că patru batalióne bulgare şi un escadron aŭ atacat pe neaşteptate ieri posiţiunile ocupate pe Wlasina de trupele sârbe al căror comandant trimisese cu câte-va momente înainte un parlamentar la lagărul bulgar pentru a anunţa încetarea ostilităţilor.

Londra, 20 Noembre.

„Times" ţice că Serbia s'a declarat otărîtă să urmeze răsboiul, dacă i se va cere o despăgubire bănéscă.

Belgrad, 20 Noembre.

Se fac pregătirĭ uriaşe în Serbia; simţimêntul naţional a fost greŭ lovit prin victoriile Bulgarilor şi tótă populaţia e în picióre şi lucrézĕ din resputerĭ pentru organizarea unor nouĭ forţe; 22,000 oamenĭ din a doua chiemare sunt deja sub arme: peste 3 ţile Serbia va dispune de 60,000 oamenĭ la Niş sub comanda generaluluĭ Horvatonicĭ.

E mare temere ca rĕsboiul să nu reînceapă cu tóte tratarile de pace.

Sofia, 20 Noembre.

După informaţiunĭ positive, Sêrbiĭ aŭ avut de la începerea ostilităţilor şi până astăzĭ 170 oficerĭ morţi şi răniţi.

Filipopol 20 Noembre.

Vice consuliĭ Austrieĭ, Italieĭ si Rusieĭ aŭ încunoştiinţat ierĭ pe prefect în mod oficial despre sosirea sub-comisarilor otomanĭ Lebib şi Gartan la Filipopolĭ carĭ aŭ misiunea de a face cunoscut populaţiuneĭ restabilirea statuluĭ quo ante.

Cu tóte acestea aicĭ înrolările pentru armată se făcu pe o scară fórte mare şi cu un eutusiasm de nedescris.

Ilustraţia nóstră

Pe când Bulgariĭ aŭ trecut Şipca în Rumelia, vêrfurile Balcanilor eraŭ acoperite de zăpadă. Pe cărările înguste eĭ nu puteaŭ merge de cât reslăţiţi. Căpitaniĭ le spuuea să se întâlnéscă la un loc anumit şi fie-care apuca la deal pe unde 'ĭ venea maĭ bine.

Corpurile Legiuitóre

CAMERA

Şedinţa de la 20 Noembre

Preşidenţia d-luĭ general D. Lecca.

Rĕspund la apelul nominal 114 deputaţi.

Se declară vacant colegiul 3 de Sucéva.

Petiţiĭ şi comunicărĭ se trimit la comisiunĭ.

D. C. F. Robescu depune o propunere pentru revizuirea unor articole din regulamentul Camereĭ.

D. N. Ionescu cere a se spune în propunere carĭ articole trebuesc modificate.

Revizuirile de regulamente se fac pentru a se restrânge din libertăţile parlamentuluĭ.

D-nu C. F. Robeseu liniştesce pe d. Ionescu în privinţa temereĭ că s'ar stinge libertăţile parlamentuluĭ.

D. N. Voinov vorbesce ca şi d. N. Ionescu.

D. I. Codrescu susţine propunerea.

C. G. Palade susţine că acésta nu este o propunere; susţine că prima citire a propunereĭ nu póte fi considarată ca făcută astă-dĭ.

D. M. Cogălniceanu róga biuroul ca să céră de la ministrul de interne dosarul răscóleĭ de la Dobrovĕţ.

D. ministru de justiţie depune pe biuroul Adunăreĭ maĭ multe proecte de legĭ. Rógă Camera să ia de urgenţă în discuţie în secţiĭ legile financiare, legea comunală, legea pentru organizarea ministeruluĭ de interne, legea asupra condiţiunilor. de admisibilitate în funcţiunile publice. d. Străjescu citesce raportul comisiuneĭ însărcinată ca să ia socotelile comuneĭ Galaţĭ.

Raportul conchide ca să se cheme la rĕspundere toţĭ aceea carĭ aŭ violat legea comptabilităţeĭ să se facă responsabilĭ toţĭ aceea carĭ aŭ păgubit comuna cu suma de 400,000 leĭ.

Conclusiunile raportuluĭ sunt votate.

Şedinţa se ridică la 5 ore.

SENAT L

Şedinţa de la 20 Noembre 1885.

Preşedinţa d-luĭ Al. Orĕscu, vice-preşedinte.

Presenţĭ 90 d-nĭ senatorĭ.

Sumarul şedinţeĭ precedinte se aprobă.

Se citesce demisiunea d-luĭ general Fotino din Senat.

D. general A. Angelescu rógă pe Senat a respinge demisiunea.

D. dr. Marcovicĭ ţice că legea este precisă şi art. 34 din legea electorală stabilesce încompatibilitate între mandatul de senator şi o funcţiune salariată de stat.

D. Lupaşcu susţine ţisele generaluluĭ Angelescu.

D. Eug. Stătescu pe ale d-ruluĭ Marcovicĭ.

Se pune la vot demisiunea.

Demisiunea se primesce cu 62 bile albe, contra 16.

Se citesce raportul alegereĭ colegiuluĭ I de Suceava.

Nefiind contestaţie, se proclamă d. Millo senator al colegiuluĭ I de Suceava.

D. M. Atanasiu citesce raportul asupra scutireĭ locuitorilor din comuna Ariceştĭ de plata unuĭ deficit, propunênd respingerea proectuluĭ.

D. Mârzescu cere a se amâna.

Proiectul este amânat până Sâmbătă.

D. M. Atanasiu citesce proectul de lege prin care se scutesc locuitoriĭ foştĭ arendaşĭ aĭ moşielor Statului, Răsăritul şi Apusul, de 32,791 leĭ.

D. Eug. Stătescu susţine proiectul.

Senatul admite proiectul.

D. Gr. Capeleanu citesce raportul asupra proiectului de lege pentru apĕrarea locuitorilor foştĭ arendaşĭ aĭ moşieĭ Rachitósa (Tecucĭ) de sumele ce datoresc.

Legea se adoptă.

Sedinţa se ridică la orele 4.

Ultime Sciri

Bucureşcĭ 21 Noembrie

D. I Slavicĭ redactorul ţiaruluĭ „Tribuna" din Sibiŭ, a sosit de douĕ ţile în capitală.

—o—

Dupĕ o depeşă din Madrid la aducerea corpuluĭ luĭ Alfons, în oraş a fost o îmbulzélă aşa de mare în cât s'a ocasionat maĭ multe morţĭ şi răniriĭ.

Ingroparea regeluĭ este grăbită din causa că cu tótă îmbălsămarea corpul luĭ putreţlesce fórte iute şi scóte un miros nesuferit.

Regina Cristina şi-a tăiat pĕrul capuluĭ şi l'a pus în sicriul soţuluĭ eĭ.

Cabinetul Sagasta va nrma o politică înpăciutóre dar e hotărît să procedeze cu energie contra orĭ-căreĭ agitaţiĭ şi neliniscĭ.

—o—

Ierĭ s'a ţinut un consiliu de miniştri la palat sub preşedinţa M. S. Regeluĭ.

—o—

Adĭ Camera ţine şedinţă publică.

—o—

Ierĭ d. D. P. Moruzzĭ, prefectul capitaleĭ, a fost primit în audienţă de M. S. Regele.

—o—

M. S. Regele va merge adĭ, la 10 ore la biserica Domniţa Bălaşa să asiste la oficiŭ.

—o—

Societatea academică „Junimea" din Cernăuţĭ şi-a ales comitetul diriginte pe anul 1885—1880.

D. Teodor Popovicĭ a fost ales preşedinte, iar d. Eusebiŭ Popovicĭ vice-preşedinte.

—o—

Principele Wilhelm de Hohenzollern şi-a amânat plecarea din Bucureşcĭ.

—o—

Ierĭ aŭ trecut spre Bulgaria 3 medicĭ şi 2 surorĭ de caritate trimise de *Societatea Crucĕĭ roşiĭ* din Germania.

LISTA

De persónele carĭ aŭ venit în ajutorule sĕrmaneĭ vĕduve a luĭ Popescu, şeful de tren sdrobit în gara Focşanĭ şi care de 16 anĭ slujea statuluĭ:

Suma din urmă leĭ 578 banĭ 35.

Bucureşcĭ: Elena Herescu leĭ 1.—Marie Gherson b. 50.—Lepior b. 30.

Galaţi: Coengiopulo leĭ 1.

Brăila: A. M. b. 30.

Costeşcĭ: Sub locot. Tr. Doiculescu l. 3. —Angela Doiculescu l. 1.—L. B. de Prato l. 2.—Caroline de Prato l. 2,—Marie de Prato b. 50,—Căpitan Segărceanu l. 2. —Alexandru Malliu l. 1.—Sofia A. Malliu l. 1. — Elisabeta A. Malliu b. 50. — Ión Căliu l. 1,—N. Anastasiu b. 50.—Răiculescu b. 50. — Avram Solomon leĭ 2. — Moisc Blanc b. 50.—Schwarţberg b. 50. Moise Marcu b. 50.—I. Barbu b. 50. — N. Marinescu l. 2.—Leon Rosemberg l. 1. — Marin Demetrescu b. 50. — N. Petrescu b. 57.—G. Broşteanu l. 2. — I. Frati b. 50.—Capila b. 20. — Theodor David l. 1,—Alecu G. Astu b. 50.—Stef. Constantinescu b. 50.

Suma din urmă leĭ 609 banĭ 15.

Mihail Antonescu

Doctor în drept de la facultatea din Paris, fost preşedinte de tribunal

Advocat

8. — Strada Pitarmoşu — 8.

Se însărcinéză cu pledarea proceselor înaintea instanţelor judecătoreştĭ din ţară.

Director şi redactor: Nicolae Procopiŭ

Foiţa „Universului"

21

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

VIII

Inşelătoriĭ

Nu pot murĭ sciindu-ĭ în puterea ta; voiŭ trăi, căcĭ o voesc; 'ĭ voiŭ scăpa de tine.

Eĭ, dar du-te şi spune femeeĭ, ficeĭ, nepóteĭ mele despre trecut, voiŭ ţice că escĭ un şarlatan, că aĭ imaginat o poveste ca să te înbogăţescĭ de la dênşiĭ pe urma mea. Voiŭ preface testamentul şi nu te voiŭ maĭ numi executorul voinţelor mele. Veĭ putea s'arătĭ chitanţa, să mĕ denunţĭ. Prefer maĭ bine un sfârşit îngrozitor de cât o gróză fără sfârşit.

Bolnavul recădu pe bancă, închise ochiĭ, se înăduşea; duse mâna la piept ca şi cum ar fi vrut să scótă o greutate ce 'l apăsa; tot corpul 'ĭ tremura. Seldi credu că móre; îl vĕdu sbătêndu-se contra rĕuluĭ, isgonind de la sine întunericul şi amorţéla; buzele luĭ şoptiră ca într'un vis:

— Nu voiŭ să mor să 'mĭ las fiica şi nepóta pe mâinele luĭ Seldi.

Seldi avea un surîs drăcesc pe buze, vĕdêndu'l ast-fel chinuindu-se.

— Nu sciŭ ce să doresc 'şĭ ţise el, ca să móră saŭ ca să trăéscă.

In grădină nu era nimenĭ; o tăcere adâncă domnea, întreruptă din când în când de cântece de cocoşĭ.

— Din moment ce el nu vrea să spue niminuĭ nimic, ţilele luĭ nu'mĭ folosesc. Ar fi bine decĭ să'ĭ daŭ puţin ajutor în agonie. Nu'ĭ mare lucru să'ĭ pun puţin mâna pe gură, pe nas şi mórtea ar fi destul de naturală, maĭ cu sémă, că toţĭ sciŭ că el suferă de năbuşélă. Nicĭ o bănuială nu s'ar nasce şi m'aş gândi linişcit la ceea ce trebue să fac pe lângă d-na Eugenia.

Se apropie de Brühl cu hotărîre să'ĭ opréscă şi puţinul aer ce maĭ respira.

Dar pe când întindea mâinele, bolnavul deschise ochiĭ; leşinul 'ĭ trecuse şi tótă conscĭinţa i se întorsese. Seldi 'şĭ schimbă scopul mişcăreĭ mâinelor! A ucide pe vechiul sĕŭ tovarăş când acesta se afla descept era lucru maĭ primjdios.

Incepu să'ĭ vorbéscă cu un ton blând şi impăciuitor:

— Eŭ nu înţeleg, scumpul meŭ Brühl, turburarea ta; ea n'are nicĭ un motiv. Nicĭ o dată nu m'am gândit să exercit, după mórtea ta, vr'o putere óre-care, asupra ficeĭ saŭ rudelor tale. Ceea ce vreaŭ şi doresc este să m'asigur contra uneĭ perderĭ în veniturile mele de până aci.

„In testamentul tĕŭ m'aĭ însemnat ca executor al voinţelor tale şi la urma urmeĭ pot să mĕ mulţumesc şi cu atâta, de óre-ce nicĭ femeea nicĭ fiica ta, nicĭ contele nu se vor interesa, de venitul fabriceĭ şi ast-fel eŭ voiŭ putea să'mĭ trag dreptul meŭ, fără să am nevoie a'ĭ ameninţa.

De alt-fel contele scie de fapta nóstră, şi pentru el singur să fie d'ajuns să 'ĭ amintescĭ de chitanţă ca să 'l ţin înţelept.

Fiĭ liniscit dar şi nu căuta să 'mĭ facĭ împotrivă, fiind că la urma urmeĭ am un mijloc infailibil d'a 'mĭ resbuna. Vênd tot ce am şi plec în America, apoĭ d'acolo trimit actul iscălit de tine autorităţilor Germane, împreună cu explicările necesare.

Steiner trăesce, el se numesce acum Pascal, el va întări ţisele mele. Familia ta ar fi deposedată de tot ce are.

Inchipuesce-ţĭ numaĭ pe mândra contesă Schvarzfeld, pe fiica eĭ, contesa Silvia, pe soţia ta mergênd din uşă în uşă să céră pâine. Credĭ óre că 'ţĭ vor bine cuvânta memoria?

Dă mâna şi să fim prietenĭ ca maĭ înainte.

Pe obrajiĭ luĭ Brühl sbârciţĭ, vêneţĭ se rostogoléŭ lacrimĭ gróse. Intinse mâna luĭ Seldi şi declară că se mulţumesce de vorba luĭ.

Seldi însuşĭ era mulţumit, şi ca să se arate bun amic sprijini pe bolnav până la vilă. Acolo ordonă în secret servitorulor de cameră să'l însciinţeze imediat despre tot ce se va întâmpla fie chiar şi de cele maĭ micĭ lucrurĭ, de óre ce bătrânul era aprópe de sfârşit.

Apoĭ se duse spre a se gândi în singurătate la ceea ce avea de făcut după mórtea amiculuĭ sĕŭ, spre a'şĭ ţinea veniturile la aceaşi înălţime ca până aci.

Singura grijă ce 'ĭ remânea în astă privinţă era din partea conteseĭ Eugenia. Un caraeter hotărît şi nobil ca al eĭ nu se putea lesne supune. 'Şĭ ţise că trebuia să facă tot posibilul spre a 'şĭ o aduce în dependenţă în orĭ-care alt mod.

Ca să 'ĭ mărturiséscă crima simţea însuşĭ imposibilitatea căcĭ avea să pérdă partida.

Mergênd ast-fel gânditor spre casă, o idee 'ĭ fulgeră prin creeri. Un surîs de triumf 'ĭ veni pe buze.

— Ar fi minunat! murmură dênsul. Voiŭ constrînge o prin contravenţiune de imposit! O femee frumósă şi mândră ca contesa Eugenia, meritä tótă ostenéla.

„Nu numaĭ atât, dar póte isbutesc prin acest noŭ mijloc să 'ĭ câştig încrederea deplină şi amicia. Cine scie, póte chiar şi iubirea.

In sfârşit o să fac tóte chipurile să 'mĭ o pun în alianţă, dacă nu prin iubire, căcĭ cum ţice cântecul: *Iubirea nu se comandă*, cel puţin prin interes. In tot casul pace n'o să 'ĭ daŭ.

(Va urmă)

Valram Forst

In calea Victorieĭ Nr. 96

S'a deschis sub firma fraţiĭ **Fantini & C** nie un noŭ magasin cu un mare asortiment de *cuţităric*.

Se fabrică şi orĭ ce object tăetor după comandă, precum şi că se ascute şi se repară brice, cuţite, fórfecĭ etc. cu preţurile cele maĭ reduse.